

STORTINGET

Dokument 15:5

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 601-750

22. november –14. desember 2020

Innhold

601.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. politireformen, besvart av justis- og beredskapsminister	11
602.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. ansatte i Politiets IKT-tjenester og Politiets fellestjenester, besvart av justis- og beredskapsminister	12
603.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. Husbankens regionkontor i Bergen og Bodø, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	12
604.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. flyøvelser i Nord-Norge, besvart av forsvarsminister.....	13
605.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. nasjonale European Digital Innovation Hubs, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	14
606.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. restaurant- og utelivsbransjen, besvart av næringsminister....	15
607.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. politiattestordningen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	16
608.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. egyptiske menneskerettighetsorganisasjonene, besvart av utenriksminister.....	17
609.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. den helsefaglege grunngevinga for å unnta norske studentar fra kravet om hotellkarantene, besvart av justis- og beredskapsminister	18
610.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. smittetilfeller av Covid19 på asylmottak på Vinstra, besvart av justis- og beredskapsminister.....	19
611.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. strategi for godt kosthold og sunn ernæring hos eldre, besvart av helse- og omsorgsminister	20
612.	Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. innlands fiskeoppdrett, besvart av fiskeri- og sjømatminister	21
613.	Fra stortingsrepresentant Jette F. Christensen, vedr. ordningene for serveringsbransjen under pandemien, besvart av næringsminister.....	22
614.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. samtale med grensekontrollør for alle som flyr inn fra utlandet, besvart av justis- og beredskapsminister	23
615.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. hvordan ulike typer organisasjoner berøres av pandemien, besvart av kultur- og likestillingsminister	24
616.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. utvisning fra Norge, besvart av justis- og beredskapsminister.....	25
617.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. hva statsråden har gjort for å unngå at norsk vannkraft blir stemplet som «ikke bærekraftig» i EUs nye klassifiseringssystem, besvart av olje- og energiminister	26
618.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. enkel og rask bestilling av time til koronatest, besvart av helse- og omsorgsminister	27
619.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. fjerning av oppgaver fra Husbankens regionkontorer, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	27
620.	Fra stortingsrepresentant Cecilie Myrseth, vedr. styrking av rekenæringen, besvart av fiskeri- og sjømatminister	28
621.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. kirkeasyl, besvart av justis- og beredskapsminister	29
622.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. atombrensel, besvart av næringsminister	30
623.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. Haugalandmuseet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	31
624.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. etnisk eller religiøst basert diskriminering i UD, besvart av utenriksminister	32
625.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. å hindre importsmitte i Nord-Norge, besvart av helse- og omsorgsminister.....	33
626.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. tilgang på medisiner, besvart av helse- og omsorgsminister.....	34
627.	Fra stortingsrepresentant Jette F. Christensen, vedr. tvangsarbeid, besvart av barne- og familieminister.....	35
628.	Fra vararepresentant Tom Kalsås, vedr. bompengelån, besvart av samferdselsminister.....	36
629.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. friskoler, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	37
630.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. asylmottaket i Årdal, besvart av barne- og familieminister	38
631.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. Kilden Teater- og Konserthus for Sørlandet, besvart av kultur- og likestillingsminister	39

632. Fra stortingsrepresentant Heidi Nordby Lunde, vedr. europeisk nettverk for arbeidsformidling, besvart av arbeids- og sosialminister.....	40
633. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. ABE-kutt, besvart av finansminister.....	42
634. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. Norsk Rikstoto, besvart av landbruks- og matminister	42
635. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. kristne flyktninger, besvart av justis- og beredskapsminister	44
636. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. skabb, besvart av helse- og omsorgsminister	44
637. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. krav om tilstedeværelse av Marin Mammal Observers-Sjøpattedyrobservatører, besvart av olje- og energiminister	45
638. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. vedlikehold og utbedring av farleden inn til Borg havn, besvart av samferdselsminister.....	46
639. Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. regjeringskvartalet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	47
640. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. import av isbjørnskinn til Norge, besvart av klima- og miljøminister	47
641. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. rekommunalisering av BPA, besvart av helse- og omsorgsminister.....	48
642. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. kommunale tjenester, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	49
643. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. samfunnsøkonomisk analyse av farledsutbedringen til Borg havn, besvart av samferdselsminister.....	50
644. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. dokumentering av krigshandlinger og overgrep mot sivilbefolkningen i Etiopia, besvart av utenriksminister.....	50
645. Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. at Wizz air skal ha mer aktivitet i Norge, besvart av samferdselsminister.....	51
646. Fra stortingsrepresentant Martin Kolberg, vedr. etterretning mot norske mål, besvart av forsvarsminister	52
647. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. støybelastningen for befolkningen langs strekningen Sinsen- Grorud og Sletteløkka, besvart av samferdselsminister	53
648. Fra stortingsrepresentant Runar Sjøstad, vedr. pakkereisearrangørene, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	53
649. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. nye veiprosjekter med relativt høye bompengetakster, besvart av samferdselsminister	54
650. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. studiestøtte, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	56
651. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. at Stord lufthavn kan gjennomføre grensekontroll, besvart av justis- og beredskapsminister	57
652. Fra vararepresentant Eirik Faret Sakariassen, vedr. å restaurere Domkirka til Stavangers 900-årsjubileum, besvart av barne- og familieminister	58
653. Fra vararepresentant Eirik Faret Sakariassen, vedr. å sikre støtteordninger for studenter som har mistet jobben eller er permitterte, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	59
654. Fra stortingsrepresentant Cecilie Myrseth, vedr. reiselivsbedrifter, besvart av næringsminister	60
655. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. jernbanebudsjettet, besvart av samferdselsminister.....	60
656. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. veistrekningene uten gulstripe, besvart av samferdselsminister....	68
657. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. eldre med atypiske symptomer, besvart av helse- og omsorgsminister.....	68
658. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. ledere i domstolene, besvart av justis- og beredskapsminister	69
659. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. Flytoget, besvart av samferdselsminister	69
660. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. Andøya flystasjon, besvart av forsvarsminister	70
661. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. Ørland hovedflystasjon, besvart av forsvarsminister	71
662. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. ekstra tilskudd i forbindelse med julen 2020 til de mindre organisasjonene, besvart av barne- og familieminister.....	72
663. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. spesialisthelsetjenestetilbud i Sykehuset Innlandet HF, besvart av helse- og omsorgsminister	73

664. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. bominnkrevingen på gamle Rv3/25, besvart av samferdselsminister	74
665. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. at flere utenlandske vogntog blir stoppet og kontrollert, besvart av samferdselsminister	75
666. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. utvisnings sak mot søskenparet Butt, besvart av justis- og beredskapsminister	76
667. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. fremtidig organisering av Statped, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	77
668. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. menneskerettighetene i Iran, besvart av utenriksminister	78
669. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. brukerstyrte organisasjoner som arbeider mot fattigdom, besvart av arbeids- og sosialminister	79
670. Spørsmålet ble trukket.....	80
671. Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. hotell drift, besvart av næringsminister	80
672. Fra stortingsrepresentant Dag Terje Andersen, vedr. alminnelig lønnsutvikling for lønn ved siden av uføretrygd, besvart av arbeids- og sosialminister	81
673. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. Hordfast, besvart av samferdselsminister.....	82
674. Fra stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein, vedr. Telemarksforskning den 18. mars 2020 om de nasjonale minoritetene, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	82
675. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. hjelp med bruktbil kjøp, besvart av barne- og familieminister..	83
676. Fra stortingsrepresentant Mudassar Kapur, vedr. minstepensjonister, besvart av arbeids- og sosialminister	84
677. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. avtalen mellom Statsbygg og Schindler AS om levering av heiser til det nye regjeringskvartalet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	86
678. Fra stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg, vedr. utviklingen av fergesambandet til Sørarnøy med mulig ferge tilknyttet Bodø, besvart av samferdselsminister	87
679. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. Hydros tre anlegg i Brasil, besvart av næringsminister..	87
680. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. klimakrav ved innkjøp av bygge- og anleggstjenester, besvart av klima- og miljøminister.....	88
681. Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. sportilkobling til Kopstad godsterminal, besvart av samferdselsminister.....	89
682. Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. retningslinjer for friskoler, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	90
683. Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. karantene reglene, besvart av helse- og omsorgsminister	91
684. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. fritt skolevalg i hele landet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	92
685. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. Trondheim Spektrum og andre anlegg i samme situasjon som blir definert som underleverandør i arrangementsordningen, besvart av næringsminister.....	92
686. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. demonstrasjoner og protestbevegelser i India, besvart av utenriksminister	93
687. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. tap av omsetning på grunn av koronapandemien for ideelle organisasjoner, besvart av næringsminister	94
688. Fra stortingsrepresentant Runar Sjøstad, vedr. forvaltning av kongeørn i Troms, besvart av klima- og miljøminister	96
689. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. direkte kommersiell flyfrakt fra Andøya flystasjon, besvart av utenriksminister	97
690. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. «hvitvasking» av torsk til sei, besvart av fiskeri- og sjømatminister	98
691. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. Norsk Industris lobbyarbeid for å få på plass karanteneunntak, besvart av helse- og omsorgsminister	99
692. Fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad, vedr. Forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot, besvart av barne- og familieminister	100
693. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. nytt sykehus på Molde, besvart av helse- og omsorgsminister.....	101
694. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. den samiske dimensjonen i rettspleien som Domstolkommisjonen, besvart av justis- og beredskapsminister	102

695.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. digitalt salg av landslotteriets lodd, besvart av kultur- og likestillingsminister	102
696.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. karanteneunntak for utenlandske arbeidere, besvart av helse- og omsorgsminister	103
697.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. karanteneunntakene for utenlandske arbeidere, besvart av helse- og omsorgsminister	104
698.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. VGS linjen Hverdagslivstrening, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	105
699.	Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. verftsneringa i Norge, besvart av næringsminister.....	106
700.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. karantenebestemmelsene, besvart av arbeids- og sosialminister.....	107
701.	Fra stortingsrepresentant Peter Frølich, vedr. påtalejurister i politiet i perioden 2013-2020, besvart av justis- og beredskapsminister	108
702.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. uttransportert av barn, besvart av justis- og beredskapsminister.....	108
703.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. Marrakechtraktaten, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	109
704.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. karantenefritak, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	110
705.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. karantenehotellordningen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	111
706.	Fra stortingsrepresentant Elin Rodum Agdestein, vedr. EUs taksonomi / klassifiseringssystem, besvart av finansminister.....	111
707.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. bompengeneinnkreving, besvart av samferdselsminister	112
708.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. elektrifisering av halve strekningen på Trønder- og Meråkerbanen, besvart av samferdselsminister	113
709.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. Marokkos suverenitetskrav på Vest-Sahara, besvart av utenriksminister	113
710.	Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. dommerårsverkene i tingrettene Heggen og Frøland, Moss, Fredrikstad, Sarpsborg og Halden, besvart av justis- og beredskapsminister	114
711.	Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. tingretter i Heggen og Frøland, Moss, Sarpsborg og Halden, besvart av justis- og beredskapsminister	115
712.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. misbruk av blankoskjøter, besvart av justis- og beredskapsminister.....	116
713.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. krav til karantene for utenlandske arbeidstakere, besvart av helse- og omsorgsminister	117
714.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. kompensasjonsordningene for kulturlivet, idretten og frivilligheten, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	118
715.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. dommen i EU-domstolen (C-681/18), besvart av arbeids- og sosialminister.....	118
716.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. inntektene fra oljeskatten, besvart av finansminister.....	119
717.	Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. universitets- og høyskolelovens paragraf 3.8, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	120
718.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. jernbaneformål i statsbudsjettene i 2018, 2019, 2020 og 2021, besvart av samferdselsminister	121
719.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. innføring av en autorisasjonsordning for osteopatene og naprapatene, men ikke manuellterapeutene, besvart av helse- og omsorgsminister	122
720.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. vinterdekk, besvart av samferdselsminister	123
721.	Fra stortingsrepresentant Jon Georg Dale, vedr. investeringspropisjon for Stad Skipstunnel, besvart av samferdselsminister.....	123
722.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. toaletter på regionbussene, besvart av samferdselsminister	124
723.	Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. Senja tingrett, besvart av justis- og beredskapsminister.....	124
724.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Vesterålen tingrett, besvart av justis- og beredskapsminister.....	125

725. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. domsresultatet i EMD, besvart av justis- og beredskapsminister.....	126
726. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. barnehageloven, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	127
727. Fra stortingsrepresentant Jon Georg Dale, vedr. kategoriseringen av elektrifisering av sokkelen som «ikke bærekraftig», besvart av olje- og energiminister	128
728. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. i hvilket omfang de ubemannende grenseovergangene benyttes, besvart av justis- og beredskapsminister	129
729. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. piggdekkssensorer, besvart av samferdselsminister	130
730. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. domstoloven § 22 , besvart av justis- og beredskapsminister.....	131
731. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. domstoloven § 25 annet ledd, besvart av justis- og beredskapsminister.....	132
732. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. Indre Finnmark tingrett/Sis-Finnmárkku diggegoddi, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	132
733. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. domstolsreformen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	134
734. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. tester, kartlegginger og undersøkelser i grunnskolen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	134
735. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. bruk av bedrifter i statlige prosjekter, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	135
736. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. domstolsreform, besvart av justis- og beredskapsminister.....	136
737. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. regjeringens koronahåndtering, besvart av helse- og omsorgsminister.....	137
738. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. kunstmuseene, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	137
739. Fra stortingsrepresentant Cecilie Myrseth, vedr. statlig garantiordning for å sikre pakkereisearrangørenes behov for garantistillelse i Reisegarantifondet, besvart av barne- og familieminister	138
740. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. mindreforbruket på startlån, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	139
741. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. mottakere av bostøtte, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	140
742. Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. ekstraordinære omstillingsmidler de siste 5 årene, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	140
743. Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. bevilge skjønnsmidler til både kommuner og fylkeskommuner under posten 571.64 og 572.64, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	141
744. Fra stortingsrepresentant Nils T. Bjørke, vedr. rettsstadene i Odda og Norheimsund, besvart av justis- og beredskapsminister.....	142
745. Fra stortingsrepresentant Nils T. Bjørke, vedr. bemanninga av rettsstader, besvart av justis- og beredskapsminister.....	142
746. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. kommunane som har lakseoppdrett, besvart av fiskeri- og sjømatminister	143
747. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. Stonglandshalvøya, besvart av landbruks- og matminister	144
748. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. BPA, besvart av helse- og omsorgsminister	144
749. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. at Statnett ikkje vil nytte Wizz Air, besvart av næringsminister.....	145
750. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. at Go Ahead besluttet å kutte ut viktige avganger på Sørlandsbanen, besvart av samferdselsminister.....	146

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (601 - 750) for sesjonen 2020-2021**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Agdestein, Elin Rodum (H)	706
Andersen, Karin (SV)	610, 624, 666, 702, 725
Andersen, Dag Terje (A)	672
Aukrust, Åsmund (A)	709
Bastholm, Une (MDG)	616, 637, 712, 713
Bjørke, Nils T. (Sp)	744, 745
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	607, 638, 662, 687, 728
Borch, Sandra (Sp)	723
Christensen, Jette F. (A)	613, 627
Dale, Jon Georg (FrP)	721, 727
Fagerås, Mona (SV)	667, 668
Fasteraune, Bengt (Sp)	645
Freiberg, Kjell-Børge (FrP)	678
Frølich, Peter (H)	701
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	621, 679, 747
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	606
Grande, Arild (A)	715
Greni, Heidi (Sp)	630, 722
Grimstad, Carl-Erik (V)	692
Gulati, Himanshu (FrP)	634
Halleland, Terje (FrP)	617
Haltbrekken, Lars (SV)	608, 622, 680, 685
Hansen, Svein Roald (A)	643
Heggø, Ingrid (A)	699
Henriksen, Kari (A)	635, 675, 698
Hoksrud, Bård (FrP)	618
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	690, 694
Johnsen, Tor André (FrP)	664, 665
Kalsås, Tom (A)	628
Kapur, Mudassar (H)	676
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	633, 647, 704, 716
Kjerkol, Ingvild (A)	625
Kjos, Kari Kjønås (FrP)	748
Klinge, Jenny (Sp)	601, 602, 658, 730, 732
Knutsen, Eigil (A)	619
Kolberg, Martin (A)	646
Lauvås, Stein Erik (A)	683, 743
Leirstein, Ulf Isak (Uav)	674
Leirtrø, Kirsti (A)	707, 708
Lerbrekk, Solfrid (SV)	700
Liadal, Hege Haukeland (A)	623
Listhaug, Sylvi (FrP)	693
Lunde, Heidi Nordby (H)	632

Lundteigen, Per Olaf (Sp)	729
Lyngedal, Åsunn (A)	605, 718
Lysbakken, Audun (SV)	677, 686
Moflag, Tuva (A)	614, 657
Mossleth, Siv (Sp)	655, 656, 720, 724
Moxnes, Bjørnar (R)	644, 726, 735
Myhrvold, Ole André (Sp)	710, 711
Myrseth, Cecilie (A)	620, 654, 739
Mørland, Tellef Inge (A)	631, 636, 691, 719
Navarsete, Liv Signe (Sp)	660, 661
Njåstad, Helge André (FrP)	651, 673, 705
Nordlund, Willfred (Sp)	603, 604, 689, 731
Nævra, Arne (SV)	640, 659
Pollestad, Geir (Sp)	737, 746, 749
Sakariassen, Eirik Faret (SV)	652, 653
Sandberg, Nina (A)	717
Sandtrøen, Nils Kristen (A)	612
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	736, 738, 750
Sivertsen, Eirik (A)	639, 742
Sjåstad, Runar (A)	648, 688
Solberg, Torstein Tvedt (A)	629, 682
Steffensen, Roy (FrP)	649, 650, 684
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	733, 734
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	740, 741
Toppe, Kjersti (Sp)	609, 611, 663
Trettebergstuen, Anette (A)	615, 714
Wiborg, Erlend (FrP)	641, 642, 669
Wilkinson, Nicholas (SV)	626, 696, 697
Øvstegård, Freddy André (SV)	695, 703
Aasen-Svensrud, Maria (A)	681
Aasland, Terje (A)	671

STORTINGET

Dokument 15:5

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 601

Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 4. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvordan går det med oppfølging av vedtaket: «Stortinget ber regjeringen sørge for en reell styrking av de lensmannskontorene som står igjen etter gjennomføringen av politireformen» som et enstemmig Storting stilte seg bak i april 2018?

BEGRUNNELSE:

Vedtaket fulgte av Innst. 143 S (2017-2018) jf. Dok. 8:10 S (2017-2018). Regjeringspartiene og FrP stilte seg bak dette sammen med opposisjonen. Ifølge SSB har bemanningen ved om lag 90 av landets lensmannskontor gått ned eller er uforandret siden 2016. Videre har det ved de åtte lensmannskontorene POD og Justisdepartementet besluttet å opprettholde etter klager fra kommunene i 2017 til sammen halvert bemanningen fra 26 til 13 ansatte. Fordelt på åtte lensmannskontor blir det drøyt 1,5 ansatte per lensmannskontor.

Innbyggerne og kommunene var glade for å beholde lensmannskontorene i 2017, men venter nok fortsatt i spenning på at disse skal styrkes siden de ble vedtatt opprettholdt etter en helhetsvurdering fra daværende justisminister. Det vises videre til Prop. 1 S. 2019-2020 hvor det fremkommer at Nærpolitireformen er i sitt "konsolideringsår" og ferdig implementert i løpet av året, noe som vi si om få uker.

Svar:

Jeg viser til at Regjeringen i statsbudsjettet foreslår et ytterligere løft i politibemanningen for 2021. Regjeringen foreslår å styrke politibudsjettet med 478 millioner kroner for at politiet permanent skal kunne besette de 400 politistillingene som ble opprettet i vår. Stillingene skal overføres de geografiske driftsenhetene med tilhørende lensmannsdistrikter og politistasjonsdistrikter når det ekstraordinære bemanningsbehovet som følge av virusutbruddet har falt bort. Oppbemanningsløftet vil gi økt lokal tilstedeværelse gjennom mer synlig politi i hele landet. Denne bevilgningsøkningen til stillinger i politiet kommer i tillegg til de 4,4 mrd. kroner politibudsjettet har økt med etter at regjeringen tiltrådte i 2013.

Det er de geografiske driftsenhetene som har ansvar for polititjenestene i et geografisk bestemt område. Leveransen av polititjenestene i disse områdene gjøres i samarbeid med fellesenhetene. Det er altså hele politidistriktet som leverer tjenestene ut i kommunene. En slik helhetlig tilnærming til oppgaveløsningen er et viktig element i politireformen. Dette representerer en endring fra tidligere da lensmannskontoret i større grad hadde ansvar for beredskap og etterforskning lokalt. Jeg vil understreke at bemanningsutviklingen for det enkelte lensmannskontor ikke alene representerer et uttrykk for polititjenestene som leveres. En vurdering av politikraft må gjøres ut fra kapasitet og kompetanse på politidistrikts- og geografisk driftsenhetsnivå.

Som et ledd i reformen er det også etablert en ordning med politikontakter som bidrar til en bedre og tettere kontakt mellom politiet og kommunene.

SPØRSMÅL NR. 602**Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 9. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvor stor er den prosentvise veksten av ansatte i Politidirektoratet 2013-2020 og hvor stor er den prosentvise veksten av ansatte i Politiets IKT-tjenester og Politiets fellestjenester 2013-2020?

Svar:

Økningen i antall årsverk i Politidirektoratet (POD) i perioden 31.12.13 til 31.10.20 er fra i underkant av om lag 170 faste stillinger til om lag 280 faste stillinger, en vekst på om lag 60 prosent. I tillegg benytter direktoratet midlertidige stillinger til blant annet tidsavgrensede oppgaver. Dette varierer, men var ved utgangen av oktober om lag 30 stillinger.

Som følge av 22.-juli-kommisjonens sterke kritikk og regjeringen Stoltenbergs oppfølging, ble den nasjonale kriseledelsen i politiet styrket. POD ble i perioden 2012-2014 styrket med i underkant av 70 stillinger til blant annet beredskaps- og kriseledelse, og med i overkant av 30 stillinger i perioden i 2014-2016 da politiets situasjonssenter ble etablert. Situasjonssenteret har med sin døgnbemanning en viktig funksjon med å samordne informasjon ved nasjonale hendelser og politioperative tiltak på tvers av politidistrikter.

Riksrevisjonen har kritisert politiet for ledelse, kapasitet og kompetanse på flere områder. Ett område er ID-feltet, og i 2017-2018 ble det opprettet en egen ID-seksjon i direktoratet.

Politiets IKT-tjenester (PIT) og Politiets fellestjenester (PFT) ble opprettet 1. mars 2014. Økningen i antall årsverk i PIT i perioden 31. mars 2014 til 31. oktober 2020 er fra om lag 200 stillinger til om lag 550, altså en vekst på i overkant av 170 prosent. I samme periode økte bemanningen i PFT fra 107 til 360 årsverk, noe som tilsvarer en vekst på 237 prosent. (Kilde: Politiet.no).

Denne tilsynelatende stillingsveksten er langt på vei et uttrykk for en endring i organisatorisk tilhørighet for personer som allerede var ansatt i politiet. Det gjelder blant annet renholdspersonale og eiendomsforvaltere, som tidligere var ansatt i det enkelte politidistrikt, men som nå hører til i PFT. En rekke ansatte med IKT-funksjoner i distriktene er likeledes administrativt overført til PIT, selv om de fremdeles er lokalisert i distriktene. Når disse støttetjenestene samles under en felles ledelse, gjør dette det mulig å bruke ressursene mer effektivt. Et eksempel på dette er de nærmere 50 ansatte i PFTs lønns- og regnskaps-senter i Kristiansund, som ble etablert i 2017.

Politiet har også fått kritikk fra Riksrevisjonen for svak ledelse, kompetanse og kapasitet innen IKT-forvaltning og IKT-sikkerhet, senest i den årlige revisjonen for 2018. Deler av bemanningsøkningen har skjedd for å kunne følge opp denne kritikken.

Digitalisering i politiet er et viktig virkemiddel for å effektivisere tjenesten og dermed frigjøre ressurser til lokal tilstedeværelse. Utvikling av løsningen «politiarbeid på stedet» er et eksempel på en løsning som ikke hadde vært mulig uten et sterkt IKT-miljø i politiet.

SPØRSMÅL NR. 603**Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 4. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Medfører det riktighet at regjeringen har foreslått å legge ned Husbankens regionkontor i Bergen og Bodø fra september 2021, og dersom så er tilfelle, hva er begrunnelsen?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen skal ha startet et forsøk som skal vare over tre år for Husbankens regionkontor. Fra 010921 foreslås det å legge ned kontorene i Bodø og Bergen. Halvparten av folkene skal visstnok overføres til fylkesmannen (de som

jobber mot kommunene), og resten skal bli fjernledet fra hovedkontoret i Drammen.

Etter tre år skal det evalueres.

Svar:

La meg først slå fast: De ansatte på Husbankens regionkontorer i Bergen og Bodø skal fortsatt ha samme arbeidssted i forsøksperioden. I forsøksperioden skal ansatte i Bergen og Bodø som har ansvar for veiledning overfor kommunene, jobbe for statsforvalteren. Ansatte som forvalter lån og tilskudd på disse to regionkontorene, vil fortsette i Husbanken, men i forsøksperioden vil de bli ledet fra hovedkontoret i Drammen. De skal fortsatt være lokalisert i Bergen og Bodø, og de skal fortsatt ha kontakt med kommunene og byggebransjen.

Husbanken er et av våre viktigste virkemidler for å nå målene vi har satt oss i den boligsosiale politikken, og for å oppfylle bærekraftsmålenes hovedbudskap om at ingen skal utelates.

Statsforvalteren (ny tittel f.o.m. 01.01.2021) har en stor og tverrfaglig velferdsportefølje på vegne av flere departementer og direktorater, blant annet innenfor helse, sosial, rus, barnevern og arbeidsliv. De siste årene har de også fått et større ansvar for å samordne den boligsosiale innsatsen gjennom den nasjonale strategien Bolig for velferd (2014-2020).

I dag støtter både Husbanken og statsforvalteren kommunene i det boligsosiale arbeidet. Behovet for statlig samordning er stort og økende. Regjeringen har

derfor vedtatt å sette i gang et forsøk med å samle Husbankens og statsforvalterens kompetanse og veiledning på det boligsosiale området. Forsøket skal gi oss et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere fremtidig organisering av det boligsosiale arbeidet.

Erfaringene de siste 10-15 årene viser at samordning på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer er avgjørende for å lykkes med det boligsosiale arbeidet. Manglende samordning kan føre til at folk løslates fra fengsel uten at de har en bolig å flytte til, at pasienter skrives ut fra institusjon uten et egnet botilbud, eller at manglende oppfølging i bolig gjør at folk ikke klarer å holde på den. Til tross for at et av formålene med Bolig for velferd var bedre statlig samordning, opplever kommunene fremdeles staten som fragmentert på dette området (resultatrapport for Bolig for velferd 2019). Av de spurte i Husbankens kommuneundersøkelser, sier i underkant av 30 prosent av de kommuneansatte at de på dette området opplever staten som samordnet. Gjennom å samle Husbankens kompetanse på boligsiden og statsforvalterens kompetanse på tjenestesiden, vil vi teste ut om kommunene opplever en mer samlet stat, der bolig og tjenester blir sett i bedre sammenheng.

Forsøkene skal gå over en periode på tre år fra høsten 2021 og skal evalueres før regjeringen tar stilling til den videre organiseringen. Forsøkene er i tråd med prinsippet om at alle statlige etater som har kommunerettede oppgaver på regionalt nivå, bør legge disse til statsforvalteren.

SPØRSMÅL NR. 604

Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 8. desember 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Har regjeringen noen planer for hvordan større flyøvelser i Nord-Norge for allierte jagerfly og maritime overvåkningsfly skal gjennomføres etter Andøya og Bodø er nedlagt daglig militært operativt, og hvilke flystasjoner/flyplasser vil være aktuelle, herunder hvor mange fly er det da mulig å ha i en øvelse?

Svar:

Den skjærpede sikkerhetspolitiske situasjonen stiller krav til baser som understøtter luftoperasjoner i hele Norges interesseområde, samt krav til god beskyttelse og evne til hurtig mottak av allierte styrker. Langtidsplanen legger derfor opp til å utvikle Ørland, Evenes og Rygge flystasjoner til baser for å understøtte luftoperasjoner i fred, krise og krig. I tillegg vil Bardufoss flystasjon videreføres som en forberedt base for å understøtte trening og øving av allierte flystyrker i fredstid, samt mottak og integrasjon av alliert forsterkning i krise og krig.

Forsvarets behov relatert til mottak og understøttelse av allierte forsterkningsstyrker blir omtalt i Prop. 114 S (2018-2019). I beredskapssammenheng vil Forsvaret trekke på samfunnets samlede ressurser innenfor rammen av totalforsvaret. Dette gjelder også lufthavner som Forsvaret ikke bruker til daglig. Dette har vært en del av norsk forsvarsplanlegging i mange tiår. I Forsvarets konsept for mottak og understøttelse av allierte forsterkningsstyrker blir Andøya og Bodø beskrevet blant flere mulige mottak-slokasjoner. Hvilken konkret rolle flyplassene på Andøya og i Bodø vil ha i planverket er gradert informasjon. Det er ikke lagt opp til å benytte lufthavnene på Andøya og i Bodø til regelmessig øving og trening. Likevel kan det i enkelte tilfelle bli aktuelt å benytte infrastrukturen ved disse

lufthavnene til øvingsformål. Slik bruk er også hensiktsmessig for å opprettholde Forsvarets og aktuelle allierte flystyrkers evne til raskt og effektivt å kunne ta i bruk flyplassene og gjennomføre flyoperasjoner dersom det blir nødvendig i en beredskapssituasjon.

Den eksakte mottakskapasiteten på den respektive lufthavn er gradert. På generell basis må det understrekes at kapasiteten og behovene for plass og infrastruktur vil avhenge av innretning på aktiviteten, flytyper, omfang og konteksten det søkes øvet på. Slik vil behovene og kapasiteten i stor grad variere fra øvelse til øvelse, og fra operasjon til operasjon. Norges evne til å ta imot allierte luftstyrker vil være betydelig, også i årene som kommer.

SPØRSMÅL NR. 605

Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 9. desember 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Vil ministeren sikre at vi får etablert det finansielle grunnlaget for å etablere minst tre nasjonale European Digital Innovation Hubs?

BEGRUNNELSE:

EU har redusert budsjettet for Digital Europe programmet med i størrelsesorden 15 %. Som en følge av dette er også satsingen på European Digital Innovation Hubs (EDIH) nedskalert. Den reduserte finansieringen medfører at Norge nå kan forvente finansiering til kun 1-3 nasjonale EDIHer. Disse hubene skal være nært brukerne, ha nødvendig bredde og regional forankring. Hvert land skal ha en hub spesialisert på AI, mens de andre kan ha mer næringsrettet fokus. Ansvar for Norges deltakelse i Digital Europe, herunder EDIHene, ligger under digitaliseringsministerens område. Virkemidlene som kan realisere norske huber er imidlertid i stor grad under næringsministerens område. Samarbeid på tvers av departementene vil være avgjørende for å sikre næringslivets, og særlig små og mellomstore bedrifter sine behov. Den pandemien vi nå står midt oppe i gjør dette enda viktigere.

Svar:

Digital Europa Programmet 2021-27 (DEP) er som kjent ikke endelig vedtatt av EU, og Norge er heller ikke formelt

assosiert til programmet ennå. I det foreløpig siste utkastet til arbeidsprogram for EDIH er det lagt opp til at et land av Norges størrelse skal ha to til fire EDIHer finansiert av DEP. I tillegg er det lagt opp til at EDIHer som fyller kravene til EDIH-status, men ikke får finansiering fra DEP, også kan kalle seg "European Digital Innovation Hubs" og bli fullverdige medlemmer av nettverket av EDIHer. Disse må da finansieres fra andre kilder enn DEP.

EDIHer som mottar finansiering fra DEP, forutsettes også å bidra med nasjonal medfinansiering. Ny norsk finansiering til dette kan ikke forventes, men eksisterende nasjonal finansiering som norske EDIH-deltakere mottar, kan vurderes som nasjonalt bidrag til deres EDIH-deltakelse. Tilsvarende legger jeg til grunn at eventuelle norske EDIHer som ikke mottar støtte fra DEP, kan finansieres gjennom andre eksisterende nasjonale eller regionale ordninger.

Oppgaven med å legge til rette for norsk deltakelse i EDIHene, er lagt til Innovasjon Norge, og arbeidet er godt i gang. Jeg har tillit til at Innovasjon Norge legger til rette for en god norsk deltakelse i EDIH-nettverket, i samarbeid med Europakommisjonen, andre deltakerland samt Norges Forskningsråd og andre deler av det norske virkemiddelapparatet.

DEP er et stort, viktig og bredt anlagt program som henger nært sammen med Horisont Europa og noen andre europeiske programmer. Vi arbeider også for å få på plass en nasjonal organisering av oppfølgingen av DEP,

herunder samarbeid på tvers av departementsområder, som også inkluderer det næringsrettede virkemiddelapparatet.

Konklusjonen er derfor at vi er godt i rute med arbeidet med å legge til rette for etablering av EDIHer i Norge.

SPØRSMÅL NR. 606

Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 7. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hvilke forsterkede tiltak vil regjeringen vurdere for å hjelpe en hardt rammet restaurant- og utelivsbransje, vil statsråden se nærmere på urimelige utslag av kompensasjonsordningen, og vil regjeringen vurdere å redusere antall dager med lønnsplikt ved permittering igjen?

BEGRUNNELSE:

Svært mange ansatte og virksomheter i restaurant- og utelivsbransjen i Norge står i en svært alvorlig situasjon som følge av koronapandemien og krisen forverres stadig. Til Sagene Avis 16. november uttaler flere aktører i restaurantbransjen i Storo-området i Oslo at de mener kompensasjonen er for dårlig og at de frykter lokale arbeidsplasser forsvinner.

Undertegnede er også kjent med at minst én av disse aktørene har henvendt seg direkte skriftlig til regjeringen ved statsminister Erna Solberg. Blant tiltakene som fremheves av restauranteier Jon Erik Kristiansen i Johnny Rockets er å ikke straffe selskaper for avskrivninger, slik at kompensasjonsordningen vil hjelpe de selskapene som har investert i en lysere fremtid, at arbeidere må kunne jobbe ut permitteringsdagene eller i det minste reduserte antall dager lønnsplikt, avgifter, samt støtte for reelle kostnader. Kristiansen trekker også frem i sin henvendelse til regjeringen frem flere konkrete eksempler på hvordan kompensasjonsordningen og andre ordninger, som lånegarantiordningen for små og mellomstorebedrifter, slår skeivt ut og treffer dem dårlig på grunn av vilkårene som blir lagt til grunn. Kristiansen har så langt ikke mottatt noe svar på sin henvendelse, og understreker at de tiltak som så langt er kjent i liten grad vil hjelpe deres virksomhet.

Til Sagene Avis uttaler Kristiansen at:

“For det første sier det seg selv at med de omsetningsfallene som vi får umiddelbart etter en slik nedstengning, gjør at vi må permittere mange av våre ansatte. Men det gjøres ikke de samme tiltakene som i mars fra myndighetenes side. Da var

det to dagers varsel og to dagers lønnsplikt ved permittering (...) Nå er det to dagers varsel og ti dagers lønnsplikt. For en bransje som har tapt penger siden mars, er kassene snart bunnskrapet og lønnskostnader er uten tvil den største kostnaden vi har. Her hadde det være enkelt å gjøre grep som kunne hjulpet oss umiddelbart.”

Perioden med lønnsplikt, samt avgifter, trekkes også frem av Terje Tuft, daglig leder i Xeast i Nydalen:

“At vi er ansvarlig for de første ti dagene av permitteringen er uholdbart i denne situasjonen. Vi forsøker å gjøre det beste ut av situasjonen, men det tærer på positivitet og lyst.”

Svar:

Regjeringen har gjort flere grep for å støtte opp under næringslivets evne til å håndtere den

krevede situasjonen landet vårt nå er i. Blant annet er det gjort grep for å avhjelpe den krevende likviditets-situasjonen i næringslivet, med støtteordninger, låneordninger samt reduserte skatter og avgifter. En rekke reguleringer skal også gjøre hverdagen enklere for bedriftene. I tillegg er arbeidstakere sikret inntektskompensasjon. Flere bedrifter som normalt ville ha vært lønnsomme, opplever nå en akutt likviditetsmangel som følge av koronapandemien. Ordningen med utsatt innbetaling av skatt og merverdiavgift er derfor forlenget til 28. februar 2021. Regjeringen har også gjort endringer i Lånegarantiordningen som gir bankene stor handlefrihet til å gi lån, men det betyr ikke at alle nødvendigvis vil få lån.

Det etableres nå en ny kompensasjonsordning for næringslivet for perioden september 2020 til og med februar 2021. Vi har hatt tett dialog med partene i arbeidslivet om behovet for og utformingen av støtteordningene. Den overordnede tilbakemeldingen fra både NHO, LO, Virke og SMB Norge er at kompensasjonsordningen for næringslivet for perioden mars-august virket godt, og utgjorde den viktigste støtten for bredden av bedrifter som opplevde stort omsetningsfall som følge av koronapandemien. Dette skyldes at ordningen i det store og det hele har

truffet godt, og har gitt et betydelig bidrag til bedriftenes betjening av faste, uunngåelige kostnader. I perioden mars-september ble det tildelt i underkant av 7 mrd. kroner i støtte. Per uke 40 hadde serveringsbransjen mottatt 715 mill. kroner i støtte, dvs. i overkant av 10 prosent av totalt tildelt støtte, noe som gjorde servering til den nest største gruppen støttemottakere etter overnattingsbransjen. Dette er et klart tegn på at kompensasjonsordningen, slik den er utformet, treffer serveringsbransjen.

Kompensasjonsordningen gir støtte til blant annet husleie, strøm, renovasjon, revisjon og regnskap, elektronisk kommunikasjon og forsikring, som alle må antas å være relevante kostnadsposter for serveringsbransjen. Så har jeg forståelse for at serveringsbransjen også ønsker å få støtte til andre kostnader, som f. eks. lønn og varelager. I utformingen av ordningen har det imidlertid blitt vektlagt at kostnadsgrunnlaget som inngår i ordningen skal være klart definert, og at kostnadene enkelt kan dokumenteres og kontrolleres. Dette er helt avgjørende for å få automatikk i saksbehandlingen, og sikre at utbetalingen kan skje så raskt som mulig.

Regjeringen har i tillegg etablert en tilleggsordning som gir lønnstilskudd for å ta tilbake permitterte ansatte i jobb, gjennom et tett samarbeid med partene i arbeidslivet. Ordningen ble først etablert for perioden juli og august, men ble introdusert for en ny runde i perioden oktober, november og desember. Første runde av lønnsstøtteordningen hadde søknadsfrist 5. november, og hittil er det utbetalt om lag 150 mill. kroner til over 2000 ulike virksom-

heter. Under ordningen er over 12 000 månedsværk tatt tilbake fra permittering, inkludert lærlinger. Av totalen har om lag 50 mill. kroner gått til virksomheter innenfor overnattings- og serveringsvirksomhet. Andre runde av lønnsstøtteordningen åpner for søknader i februar 2021.

Det er ikke aktuelt å endre antall lønnsplikt dager nå. Da regjeringen foreslo å redusere arbeidsgiverperioden fra 15 til to dager, var det behov for å iverksette tiltak raskt, men samtidig svært vanskelig å forutse hvor omfattende konsekvensene av koronapandemien ville bli. Det ble understreket at reduksjonen skulle være midlertidig og reverseres når forholdene tilsa det. Etter toppen i april har økonomien vært i bedring, og arbeidsledigheten begynte å avta igjen. Mange permitterte vendte tilbake til arbeid. Den betydelige usikkerheten tilsa likevel at arbeidsgiverperioden ble økt til 10 dager fra 1. september, og ikke reversert helt tilbake til 15 dager. Ledigheten fortsatte å avta fram til utgangen av oktober. En ny smittebølge og strengere smittevernrestriksjoner har bidratt til at ledigheten økte gjennom november. Situasjonen er likevel svært forskjellig fra i mars. Da økte arbeidsledigheten 30 ganger mer enn den har gjort i den andre smittebølgen. I en eventuell situasjon med ny stor smitteutbredelse hvor det blir nødvendig med omfattende nasjonale tiltak og nedstengninger, vil regjeringen vurdere mulige virkemidler og samtidig se disse i sammenheng. Ettersom spørsmålet om lønnsplikt ved permittering ikke ligger til Nærings- og fiskeridepartementet er dette avsnittet klarert med Arbeids- og sosialdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 607

Innlevert 26. november 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 3. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hva er bakgrunnen for endret praksis av politiattestordningen, og vil statsråden ta grep for å sikre at idrettslag kan få mulighet til å innhente ny politiattest?

BEGRUNNELSE:

I høringsinnspill til «Politiattest for personer som er i kontakt med mindreårige» skriver Norges idrettsforbund (NIF) følgende:

«Tidligere har idrettslag kunnet be om en politiattest hver gang en person tildeles nye oppgaver for idrettslaget, så fremt oppgavene har gitt grunnlag for å innhente ny politiattest.

Politiet har imidlertid endret praksis, slik at alle som søker ny attest med formål om å fremvise dette til et idrettslag de tidligere har utført oppgaver for, får avslått søknaden. Dette gjelder uavhengig av om den tidligere oppgaven avsluttet og personens tilknytning til idrettslaget ligger tilbake i tid. Slik ordningen nå praktiseres av politiet møter den ikke idrettens behov for å sikre trygge rammer for sårbare grupper.»

Videre skriver Norges idrettsforbund (NIF) følgende:

«Idrettslags manglende mulighet til å innhente ny politiattest ved nye oppgaver i samme idrettslag har ført til at NIF vurderer politiattestordningen slik den praktiseres av politiet i dag ikke tilfredsstillende forhindrer at personer som er dømt, siktet eller tiltalt for alvorlige straffbare forhold får utføre oppgaver i idretten som innebærer et tillits- eller ansvarsforhold overfor mindreårige eller personer med utviklingshemming.»

Dessverre viser historier og statistikk at vi ikke er i mål, og at kampen for en trygg idrett må holde frem.

Politiattestordningen er derfor et av flere viktige virkemidler for å forebygge overgrep.

Svar:

Reglene om fornyet vandelskontroll i politiregisterloven ble vedtatt av et enstemmig Storting i 2010, og er ikke endret etter dette. Det ble i denne forbindelse foretatt en grundig vurdering av om man skulle legge opp til å utstede politiattester med jevne mellomrom, eller om man skulle velge en annen ordning. Man kom til at det ikke var ønskelig å legge opp til rutinemessig fornyelse av attester. Begrunnelsen var at en slik ordning ville være meget ressurskrevende, samtidig som den ikke sikrer at arbeidsgivere/oppdragsgivere tidsnok fanger opp nye forhold av betydning.

Det har vært en svært stor vekst i antall utstede politiattester de senere årene, og politiet behandler nå over 400 000 søknader om politiattest hvert år. Ressursbruken en ordning med fornyede attester med jevne mellomrom innebærer vil etter mitt syn ikke stå i forhold til det man oppnår.

I stedet har man lagt opp til en ordning hvor arbeidsgiver eller annen mottaker av politiattester kan henvende seg til politiet og få utlevert nye opplysninger av betydning

for innholdet i attesten, for eksempel der det er mistanke om at en ansatt er siktet for eller dømt for straffbare forhold som ville vært anmerket på attesten. Arbeidsgiver er på denne måten gitt anledning til å forvise seg om at kravene til vedkommendes vandel fortsatt er oppfylt. Utover dette er det et viktig poeng at politiet av eget initiativ kan varsle arbeidsgiver for å forebygge eller avverge lovbrudd.

Jeg vil også minne om at man lett kan overvurdere hva en politiattest faktisk viser. En politiattest gir kun opplysninger om en person har vært ilagt straff eller andre strafferettslige reaksjoner, eller er under straffeforfølgning for de straffebud som skal vises på attesten. En attest uten merknader er dermed ingen garanti for at en person ikke har begått, eller kommer til å begå, lovbrudd, og sier heller ingenting om hvorvidt personen er egnet til den aktuelle oppgaven.

Det er derfor viktig at den arbeidsgiveren eller organisasjonen som mottar en politiattest, legger til rette for å skape trygge rammer for de sårbare gruppene som man ønsker å beskytte mot overgrep eller fare. Den enkelte virksomhet har et selvstendig ansvar for å forebygge overgrep mot mindreårige, eksempelvis ved å utarbeide interne rutiner for å forebygge overgrep samt gjennomføre grundige ansettelsesintervjuer og kontrollere referanser.

SPØRSMÅL NR. 608

Innlevert 27. november 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 7. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hva gjør den norske regjering for å støtte opp om de egyptiske menneskerettighetsorganisasjonene og få frigitt aktivistene som er blitt arrestert?

BEGRUNNELSE:

Situasjonen for menneskerettsaktivister og deres organisasjoner i Egypt blir stadig mer alvorlig. Ifølge Human Rights Watch har 60 000 egyptere blitt arrestert av politiske årsaker de siste årene. Nylig ble lederen av Egyptian Initiative for Personal Rights (EIPR), en viktig egyptisk menneskerettighetsorganisasjon, og to av deres ansatte arrestert etter et møte med utenlandske diplomater i Kairo. Ifølge Den norske ambassaden i Kairo var også

en norsk representant til stede på møtet som fant sted før arrestasjonen. Alle tre er fengslet og anklaget for å ha blitt med i en terroristorganisasjon og for å ha spredt falskheter.

Fengslingen har skapt kraftige reaksjoner internasjonalt. Blant annet har den britiske utenriksministeren har tatt opp saken med sin egyptiske kollega. Det er av stor viktighet at statene som har vært i dialog med EIPR og andre egyptiske menneskerettighetsorganisasjoner reagerer kraftig på egyptiske myndigheters overtramp, og viser støtte til de som står fremst i kampen for menneskerettigheter og demokrati i landet.

Svar:

Regjeringen deler bekymringen for den alvorlige situasjonen for menneskerettighetsforkjempere i Egypt.

Vi følger saken knyttet til arrestasjonen av de tre ansatte i Egyptian Initiative for Personal Rights nøye og den er høyt prioritert. Mohammad Basheer, Gasser Abdel-Razek og Karim Ennarah ble arrestert etter et møte 3. november med utenlandske diplomater, deriblant norske. Vår ambassade har fulgt opp saken aktivt, i tett koordinering med andre lands ambassader for å bidra til løslatelsen. Norges ambassadør har tatt opp saken med egyptiske myndigheter og understreker vår bekymring på ulike nivå og langs flere spor. Vi har også tatt opp saken med Egypts ambassadør i Norge og vi har samtaler med menneskerettighetsorganisasjonene om hvordan vi best kan bidra til en løsning. Basheer, Abdel-Razek og Ennarah ble 3. desember løslatt mot kausjon, men det er fremdeles betydelige uklarheter rundt grunnlaget for løslatelsene og videre forløp. Utenriksdepartementet og ambassaden vil fortsette å følge saken tett, og fortløpende vurdere hensiktsmessige tiltak og kanaler, inkludert multilaterale arenaer, for videre oppfølging. Saken er alvorlig og prinsipielt viktig og har med rette fått stor internasjonal

oppmerksomhet. Jeg konstaterer at mange av FNs spesialrapportører har engasjert seg i saken, noe som også er viktig i denne situasjonen.

Innsats for menneskerettighetene er en sentral del av norsk utenrikspolitikk og beskyttelse av menneskerettighetsforsvarere er høyt prioritert innenfor den norske menneskerettighetssatsingen. Norge bidrar både med økonomisk og politisk støtte, opplæring og internasjonalt pådriverarbeid, i tillegg til at vi har en ledende rolle i utviklingen av det normative rammeverket for menneskerettighetsforsvarere. Ambassaden i Kairo arbeider systematisk med menneskerettighetsspørsmål, inkludert enkeltsaker som gjelder menneskerettighetsforsvarere som den samarbeider med. Norges anbefalinger til Egypt under landhøringen (UPR) i Menneskerettighetsrådet i 2019 er fortsatt rammeverket for vår innsats for å bedre situasjonen. Under landhøringen kom Norge bl.a. med tydelige anbefalinger om respekt for ytringsfriheten, besøk av FNs spesialrapportør for menneskerettighetsforsvarere, om innføring av et moratorium på henrettelser og beskyttelse mot tortur. Menneskerettighetene var et helt sentralt tema i samtalene med min egyptiske kollega da jeg besøkte Egypt i mars 2019.

SPØRSMÅL NR. 609

Innlevert 24. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 4. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kva er den helsefaglege grunngevinga for å unnta norske studentar frå kravet om hotellkarantene medan andre nordmenn vert pålagt dette, og korleis vurderar ein denne praksisen i lys av Grunnlova sin § 98, der det heiter at ingen skal utsetjast for «usakleg eller mishøveleg forskjellsbehandling»?

GRUNNGJEVING:

I forskrifta om endring i covid-19 – forskrifta som vart iverksett frå 9.11. 2020, går det i § 5 fram kva reglar som gjeld for unntak frå kornahotell-forskrifta. På regjeringa sine nettsider om forskriftsendringa, framgår det at studentar er unntatt frå regelen om å måtte vere busett eller eige bustad i Norge for å sleppe koronahotell-opphald ved innreise til Norge.

Nordmenn som bur i utlandet og vil besøke familien sin meiner at dei her vert forskjellsbehandla frå norske studentar. Studentar er ofte i alderen 20-29 år, ei gruppe som i fylgje FHI har svært høge smittetal for øyeblikket. Det vert stilt spørsmålsteikn ved kva smittevern faglege vurderingar som ligg til grunn for å frita denne gruppa frå karantenetid på hotell, medan andre nordmenn som ynskjer å tilbringe karantenetida med familien sin, vert pålagt å vere i hotell-karantene, og om dette samsvarar med likebehandlingsplikta staten har overfor sine borgarar.

Svar:

Eg vil fyrst påpeike at studentar har ikkje noko eige unntak frå hovudregelen om at ein skal opphalde seg på karantenehotell under karantenetida. Mange norske studentar vil vere omfatta av unntaket for personar som er

busette i Noreg, og dei treng difor ikkje å opphalde seg på karantenehotell under karantenetida. Karantene for smitteutsette grupper er eit av få effektive tiltak for å hindre spreiding av SARS-CoV2, og reglane om karantenehotell vart innførte etter at helsestyresmaktene tilrådde å skjerpe inn kravet til opphaldsstad under karantenetida for tilreisande frå land med høge smittenivå.

Eit vesentleg omsyn bak ordninga med karantenehotell er å sikre at personar i innreisekarantene har ein høveleg opphaldsstad i karantenetida, og at dette enkelt kan dokumenterast når dei kjem til landet. Dette er bak-

grunnen for at reisande med registrert bustad i Noreg i utgangspunktet ikkje treng å vere på karantenehotell under karantenetida, til forskjell frå dei som ikkje er registrerte med bustad i Noreg. Utanlandsstudentar som før studia var busette i Noreg, vil ofte framleis vere folkeregistrerte i Noreg i studietida, sidan dei berre har mellombels opphald i utlandet.

Karantenekravet vil vere det same for begge gruppene, og ei grunngeve forskjellsbehandling vil ikkje vere i strid med Grunnlova § 98.

SPØRSMÅL NR. 610

Innlevert 23. november 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 3. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Det er 43 registrerte smittetilfeller av Covid19 på asylmottak på Vinstra. Smittede og friske er blitt innkvartert på samme rom. Nedlegging av mottak og flytting av beboere nå midt i en pandemi øker smittefaren. Det blir økende problemer med å isolere syke og mange flere mennesker tvinges til å bo tett. Derfor bør nedlegging av mottak og flytting av beboere stanses nå inntil det er kontroll på pandemien.

Hvilket ansvar tar statsråden for den økte smittefaren flyttingen har ført til, og vil nedlegging og flytting nå stanses?

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har delegert ansvaret for etablering, drift og nedleggelse av asylmottak til Utleendingsdirektoratet (UDI).

UDI har den siste uken opplevd en økning i antallet smittetilfeller i asylmottak. UDI anser risikoen for ytterligere smittetilfeller i mottak som høy, uavhengig av om det gjennomføres flyttinger av beboere eller ikke. Både mottaksbeboere og mottaksansatte deltar i samfunnet utenfor mottaket, og det er dermed en risiko for smitte inn i mottak, selv om antallet flyttinger begrenses.

UDI har igangsatt en rekke tiltak både for å minimere risikoen for ytterligere smittetilfeller i mottak og for at konsekvensene skal bli minst mulig dersom smittetilfeller først oppstår. UDI har blant annet økt mottakskapasiteten for å sikre sosial distansering, utformet kontinuitet-

splaner som sikrer karanteneplasser og isolering, samt informert beboerne om smitterisikoen.

Det er flere mottak der driftskontrakten utløper ved årsskiftet. Dette innebærer også behov for flyttinger. UDI har valgt midlertidig å stoppe flyttinger som var planlagt i uke 49. UDI gjennomgår nå flytterutinene i samråd med Helsedirektoratet (Hdir) og Folkehelseinstituttet (FHI). UDI har også valgt å forlenge driftskontrakten med ett av fem mottak med utgående driftskontrakt. UDI vurderer fortløpende tiltak dersom en forsvarlig flytting av beboerne ikke lar seg gjennomføre før kontraktene utløper.

UDI planlegger for at flyttinger gjennomføres kun i den grad det er nødvendig, og med forsterkede tiltak både ved avreise, under transporten og ved ankomst til nytt mottak, herunder mer bruk av testing for covid-19.

Man kan aldri sikre helt at det ikke kommer smitte i mottak. Jeg har tiltro til at UDI håndterer denne situasjonen på en god måte og fortsetter det gode samarbeidet med Hdir og FHI for å begrense smittefaren mest mulig.

Jeg viser for øvrig til mitt svar på spørsmål nr. 544 fra stortingsrepresentant Masud Gharakhani vedrørende rutiner og tiltak for å hindre smittespredning i mottak.

SPØRSMÅL NR. 611**Innlevert 22. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 8. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan statsråden informere om arbeidet med utvikling av en strategi for godt kosthold og sunn ernæring hos eldre, og om hvilke tiltak han umiddelbart vil sette inn for å forhindre under- og feilernæring blant eldre som mottar omsorgstjenester i sykehjem og hjemmetjeneste?

BEGRUNNELSE:

FNs komité for økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter har bedt norske myndigheter umiddelbart redusere akutt underernæring av eldre som mottar omsorgstjenester i sykehjem og hjemmetjeneste, i nært samarbeid med kommunene. Videre etterspør denne komitéen en nasjonal strategi for god ernæring av eldre ved sykehjem og hjemmetjenesten, med tilstrekkelige finansielle ressurser til gjennomføringen.

Tidligere har Riksrevisjonen konkludert med at det er behov for å styrke arbeidet for å forebygge og behandle underernæring blant eldre.

I Folkehelsemeldinga «Gode liv i eit trygt samfunn» (2018-2019) stadfestes det at hver tredje person som bor på sykehjem og hver fjerde mottaker av hjemmesykepleie er underernært eller i risiko for å bli underernært. Stortingsmeldingen påpeker at hovedutfordringene er mangel på systematisk oppfølging, mangel på sosial interaksjon og for lite vekt på miljøet rundt måltidet. Denne meldingen sier at regjeringen vil komme med en nasjonal strategi for ernæring for eldre.

Vi vet at det er høyere dødelighet blant eldre som smittes av koronaviruset enn befolkningen for øvrig. Samtidig vet vi at underernæring kan føre til økt sykkelighet og dødelighet, og at dette ofte er underbehandlet og undervurdert. Aftenposten hadde 24. januar i år en lang artikkel om Marie-Louise von Heimburg Graf (91) som døde dehydrert og underernært 47 dager etter at hun kom på Bråset bo- og omsorgssenter. Artikkelen føyer seg inn i en rekke artikler i media om underernæring de siste månedene før utbruddet av Covid-19 i Norge.

Svar:

Regjeringen er godt kjent med de utfordringene som skisseres når det gjelder underernæringsproblematikk og utfordringer i mat- og ernæringsoppfølgingen i sykehjem og hjemmetjenester.

Regjeringen utarbeider i 2020 en nasjonal strategi for godt kosthold og ernæring hos eldre på sykehjem og

i hjemmetjenesten. Strategien skal bidra til å understøtte og forsterke gjennomføringen av innsatsområdet mat og måltider i Leve hele livet. Systematisk ernæringsarbeid er en løsningene i kvalitetsreformen Leve hele livet og handler om å følge opp den enkeltes ernæringsbehov for å unngå under- og feilernæring. Regjeringen vil forsterke innsatsen for å sikre at grunnleggende behov for ernæring blir fulgt opp på en helhetlig og koordinert måte. Strategien skal særlig legge vekt på det systematiske ernæringsarbeidet, kompetanse og en mat- og ernæringsoppfølging som er tilpasset brukernes behov og ønsker.

Regjeringen har allerede igangsatt en rekke tiltak og innsatser for å bidra til gode mat- og måltidsopplevelser og forebygge feil- og underernæring blant eldre som mottar helse- og omsorgstjenester. Gjennom Kompetanseløft 2020 er det bevilget årlig om lag 1,5 milliarder kroner til kompetanseheving, blant annet til å øke ansattes ernæringskompetanse. Ernæring inngår i Pasientsikkerhetsprogrammets tiltakspakker og i arbeidet med trygghetsstandard for sykehjem. Reviderte retningslinjer for forebygging og behandling av underernæring vil publiseres i 2021.

Koronasituasjonen og tilhørende smitteverntiltak har påvirket mange brukere. Det har påvirket vanlige aktiviteter og sosiale treffpunkt, som ofte innebærer måltidsfelleskap. Regjeringen har tatt flere grep for å motvirke sosial isolasjon og ensomhet. Det er blant annet i 2020 bevilget 75 mill. kroner til en tilskuddsordning for å legge til rette for at frivillige organisasjoner kan opprettholde sine tilbud til sårbare grupper. Disse midlene kan også inkludere tiltak innen måltidsfelleskap.

Regjeringen har i Prop 1 S (2020-2021) foreslått å bevilge 5 mill. kroner til et tre-årig modellutviklingsprogram "klinisk ernæringsfysiolog som ressurs for omsorgstjenesten". Tilskuddet skal bidra til å utvikle ulike modeller for hvordan klinisk ernæringsfysiolog kan benyttes som ressurs i det systematiske mat- og ernæringsarbeidet. Modellutviklingsprogrammet skal vektlegge tverrfaglig samarbeid mellom ansatte i kjøkken og ansatte i helse- og omsorgstjenestene for å sikre en mat og ernæringsoppfølging som er i tråd med brukers egne ønsker og behov og nasjonale anbefalinger. Tiltaket vil inngå som et tiltak i ernæringsstrategien og er den del av oppfølgingen av Leve livet.

Videre er det i Prop 1 S (2020-2021) foreslått bevilget midler til innovasjonstiltak, hvor blant annet mat og måltidsfelleskap inngår. Vi har også i Prop 1 S (2020-2021) foreslått en engangsbevilgning på 60 mill. kroner til

økt aktivitet og deltakelse for eldre, herunder tilskudd til spisevenner på 20 mill. kroner. Dette tiltaket inngår også som en del av "Gyldne måltidsøyeblikk" som er en del av Landbruk- og matdepartementets satsning på mat og måltider til eldre og sees i sammenheng med tiltak som bidrar til å motvirke ensomhet blant eldre.

Regjeringen vil gjennom den kommende ernæringsstrategien og tiltakene i den bidra til

at modeller for god ernæringspraksis blir spredt og satt i system. En systematisk, målrettet innsats for å forebygge underernæring vil både gi helsemessige gevinster for den enkelte og være kostnadsbesparende for samfunnet. Tiltak og løsninger som bidrar til god ernæringspraksis for eldre vil også være universelle og gjelde for alle.

Det tas sikte på å legge fram ernæringsstrategien på nyåret i 2021.

SPØRSMÅL NR. 612

Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen

Besvart 7. desember 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Gjør regjeringen noe for å følge opp vedtakene Stortinget har gjort for innlands fiskeoppdrett, og i så fall hva?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har tidligere gjort vedtak nr. 92 og 93 (2016–2017) og 219 (2015–2016) under vedtak nr. 92. Innlands oppdrettsfiskvirksomhet Vedtak nr. 508, 1. mars 2016:

«Stortinget ber regjeringen fremme en tiltaksplan for å legge til rette for innlands oppdrettsfiskvirksomhet.»

Vedtaket ble gjort ved behandling av Meld. St.31 (2014–2015).

Svar:

Regjeringen ønsker å legge til rette for akvakultur på en bred front, også på land og i innlandet. Selv om anmodningsvedtaket om å fremme en tiltaksplan for innlands fiskeoppdrettsvirksomhet ikke er ferdigstilt, har vi løpende gjennomført tiltak som legger bedre til rette for dette.

I 2017 samlet Nærings- og fiskeridepartementet og Landbruks- og matdepartementet næringsaktører og sektormyndigheter for å diskutere utfordringer for innlands fiskeoppdrett. Her fikk næringsaktørene blant annet løftet problemstillinger knyttet til sektormyndighetenes kompetanse på akvakultur i innlandsregionene. Fra enkelte aktører ble det også anført at forurensningsregelverket er for rigid. Videre ble det pekt på viktigheten av å tillate avl på røye i oppdrett og å oppnå bedre vekst og lønnsom drift.

I 2015 sendte Nærings- og fiskeridepartementet et brev til fylkeskommunene hvor det ble presisert at regelverket tillater avl på røye i oppdrett, med den begrensningen at man ikke henter avlsmateriale fra nord til sør. Dette var viktig for å legge til rette for røyeoppdrett i innlandet.

En utfordring for innlands fiskeoppdrett er at elver og innsjøer har dårlig kapasitet til å ta imot utslippet fra slik virksomhet. Det kan derfor være vanskelig å skalere opp slik produksjon med mindre man øker rensegraden som følge av teknologiutvikling. Vi ser at det planlegges flere store industriprosjektet for landbasert oppdrett i innlandet, blant annet på Rjukan og i Rendalen. Dette er prosjekter som har fått tillatelser, men de har hatt utfordringer med finansieringen. Denne type industriprosjekter nyter godt av den betydelige teknologiutviklingen for landbaserte fiskeoppdrettsanlegg som ble utløst da regjeringen i 2016 etablerte en ny ordning med vederlagsfrie tillatelser til oppdrett av laks.

Regjeringen innførte i 2018 krav til teknisk standard for landbaserte fiskeoppdrettsanlegg. Dette gir sikrere anlegg med lavere utslipp og betydelig redusert risiko for rømt fisk ut i vassdragene. Det gir trygghet og forutsigbarhet hva gjelder miljøpåvirkningen fra slik produksjon, og kan lette prosessen med etablering av anlegg.

Lukkede landbaserte oppdrettsanlegg er i ferd med å vokse frem som en egen nisje for akvakulturproduksjon i Norge. Dette er høyteknologi, og etablering av slike anlegg innebærer store investeringer. Resirkuleringsanlegg kan produsere store mengder fisk med lite vannforbruk og lave utslipp.

Gjennom det generelle virkemiddelapparatet gis det midler til forskning om og utvikling av landbasert oppdrettsteknologi som kommer innlands fiskeoppdrett til

gode. Blant annet gis det betydelig finansiering til Nofima til forskning om resirkuleringsteknologi (RAS-anlegg) for landbasert fiskeoppdrett. Flere prosjekter har fått de nødvendige tillatelsene, men har slitt med finansieringen. Innlands fiskeoppdrett har den samme tilgangen som annet næringsliv til det generelle virkemiddelapparatet og

ordningene gjennom blant annet Forskningsrådet, Innovasjon Norge og Siva.

Arbeidet med den nærmere oppfølgingen av anmodningsvedtaket har tatt lengre tid enn forventet. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med å beskrive aktuelle tiltak for å legge bedre til rette for innlandsoppdrett, på egnet måte når arbeidet er ferdigstilt.

SPØRSMÅL NR. 613

Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Jette F. Christensen

Besvart 4. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Næringsministeren sier kompensasjonsordningen for uteliv- og restaurantbransjen treffer godt, mens representanter fra bransjen selv sier det ikke stemmer, så hva vil næringsministeren gjøre for å endre kompensasjonsordningen slik at den reelt skaper trygghet for arbeid og økonomi for de det gjelder?

BEGRUNNELSE:

Fredag 27. november satt ministeren på Dagsnytt 18 og sa at “ordningene for serveringsbransjen under pandemien er brede og treffer godt”, mens representant fra nettopp denne bransjen beskrev hvordan de ikke treffer godt. Det var rart å høre på.

Bekymringene, usikkerheten og de økonomiske tapene denne bransjen bærer nå, har slitt med gjennom pandemien og vil måtte håndtere etterslepet på i ettertid bør ikke bare bekymre statsråden, men mane til handling.

Jeg regner med at ministeren er enig i at målet med tiltak er at de skal virke.

Svar:

Regjeringen har gjort mye for å støtte opp under næringslivets evne til å håndtere den krevende situasjonen landet vårt nå er i. Blant annet er det gjort grep for å avhjelpe den krevende likviditetssituasjonen i næringslivet, med støtteordninger, låneordninger samt reduserte skatter og avgifter. En rekke regelendringer skal også gjøre hverdagen enklere for bedriftene. I tillegg er arbeidstakere sikret inntektskompensasjon.

Regjeringen har hatt tett dialog med partene i arbeidslivet om behovet for og utformingen av støtteordningene. Den overordnede tilbakemeldingen fra både NHO,

LO, Virke og SMB Norge er at kompensasjonsordningen for næringslivet for perioden mars-august virket godt, og utgjorde den viktigste støtten for bredden av bedrifter som opplevde stort omsetningsfall som følge av koronapandemien. Partene i arbeidslivet var samstemte i at de ønsket en videreføring av ordningen. Dette skyldes at ordningen i det store og det hele har truffet godt, og har gitt et betydelig bidrag til bedriftenes betjening av faste, uunngåelige kostnader. I perioden mars-september ble det tildelt i underkant av 7 mrd. kroner i støtte. Per uke 40 hadde serveringsbransjen mottatt 715 mill. kroner i støtte, dvs. i overkant av 10 prosent av totalt tildelt støtte, noe som gjorde servering til den nest største gruppen støtemottakere etter overnattingsbransjen. Dette er et klart tegn på at kompensasjonsordningen hittil har truffet serveringsbransjen.

Kompensasjonsordningen gir blant annet støtte til husleie, som er en stor kostnadspost for mange serveringsbedrifter. Videre omfatter den kostnader til strøm, renovasjon, revisjon og regnskap, elektronisk kommunikasjon og forsikring, som alle må antas å være relevante kostnadsposter for serveringsbransjen. Så har jeg forståelse for at serveringsbransjen også ønsker å få støtte til andre kostnader, som f. eks. lønn og varelager. I utformingen av ordningen har det imidlertid blitt vektlagt at kostnadsgrunnlaget som inngår i ordningen skal være klart definert, og at kostnadene enkelt kan dokumenteres og kontrolleres. Dette er helt avgjørende for å få automatikk i saksbehandlingen, og sikre at utbetalingen kan skje så raskt som mulig.

Regjeringen har etablert en tilleggsordning som gir lønnstilskudd for å ta tilbake permitterte ansatte i jobb, gjennom et tett samarbeid med partene i arbeidslivet. Ordningen ble først etablert for perioden juli og august, men ble introdusert for en ny runde i perioden oktober,

november og desember. Første runde av lønnsstøtteordningen hadde søknadsfrist 5. november, og hittil er det utbetalt om lag 150 mill. kroner til over 2000 ulike virksomheter. Under ordningen er over 12 000 månedsværk tatt tilbake fra permittering, inkludert lærlinger. Av totalen har om lag 50 mill. kroner gått til virksomheter innenfor

overnattings- og serveringsvirksomhet. Andre runde av lønnsstøtteordningen åpner for søknader i februar 2021.

Regjeringen vil arbeide med håndteringen av koronakrisen så lenge den varer. Vi er opptatt av å lage treffsikre ordninger, i den hensikt å bidra til å redusere usikkerhet i næringen framover.

SPØRSMÅL NR. 614

Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag

Besvart 3. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden forsikre om at alle som flyr inn fra utlandet får samtale med grensekontrollør og vil det settes i gang tiltak for å forhindre at flypassasjerer går rett ut av flyplassen uten ytterligere kontroll?

BEGRUNNELSE:

VG kunne søndag 29.11 avdekke at flere har meldt om at flypassasjerer går rett ut av flyplassen på Gardermoen uten ytterligere kontroll. En passasjer forteller om at vedkommende gikk rett ut, uten å få vite noe om karantene eller covid-retningslinjer i Norge. Vi er avhengige av tilstrekkelig grensekontroll for å forhindre importsmitte. Nå som tiltakene for å begrense sosial kontakt ser ut til å fungere og smitten har flatet ut er det ekstra viktig å passe på at vi ikke bidrar til ytterligere importsmitte. Strekningen Gardermoen-Oslo er dessuten arbeidsreise for svært mange ansatte på Romerike. For ansatte som ikke kan ha hjemmekontor og er avhengige av kollektivtrafikken i sin arbeidshverdag, er det viktig at det også tas tilstrekkelige smittevern hensyn i forbindelse med reisene videre fra Gardermoen.

Svar:

Norge gjeninnførte kontroll på indre grense som tiltak mot spredning av Covid-19 16.mars 2020. Kontrollen er forlenget flere ganger, sist til 10. februar 2021. Politiet utøver indre grensekontroll på land-, luft- og sjøgrensen. Kontrollen er kunnskapsbasert og tar utgangspunkt i fortløpende risikoanalyser med en målsetning om at det ikke skal være noe sted hvor et betydelig antall reisende kan krysse indre grense uten å bli underlagt kontroll.

Når det gjelder luftgrensen har Politidirektoratet opplyst at de har gitt føringer til alle politidistrikt om at

samtlig fly fra utenlandske destinasjoner skal innreisekontrolleres.

Hva angår enkeltsaken det refereres til i bakgrunnen for spørsmålet, har politiet informert meg om at de har undersøkt saken. De har så langt ikke avdekket at det var noen fly som ikke ble innreisekontrollert på Oslo lufthavn i uke 48, og således avviker fra den rutine politiet har sammen med Avinor som sikrer at alle flypassasjerer blir rutet via grensekontrollen. Antakelsen om at et fly fra København gikk utenom grensekontrollen 29.11.2020 synes derfor ut fra det jeg har fått opplyst å være basert på en

misforståelse. På bakgrunn av dette mener jeg rutinene som er iverksatt ved lufthavnene er tilstrekkelige til å sikre at reisende blir kontrollert og får informasjon om norske smittevernstiltak, og at det på nåværende tidspunkt ikke er nødvendig å iverksette ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 615**Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 4. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hva vet kulturministeren om årsak til at flertallet av organisasjonene i Frivillighetsregistret ikke har søkt om krisestøtte, hva den økonomiske situasjonen og aktivitetsnivået til disse organisasjonene er, og hva vil kulturministeren gjøre for å skaffe mer kunnskap om hvordan ulike typer organisasjoner berøres av pandemien?

BEGRUNNELSE:

Viser til notat om «Kompensasjonsordningene for idrett og frivillighet i forbindelse med Covid 19», utarbeidet av Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor.

Undersøkelsen viser at det er et mindretall av organisasjonene som er registrert i frivillighetsregisteret som har søkt på ordningen. Innenfor alle kategorier har under 25 % av organisasjonene som er registrert i Frivillighetsregisteret søkt kompensasjon. I undersøkelsen kommer det frem at de som har høye driftskostnader har større sannsynlighet for å søke og få tildelt støtte. Det samme gjelder antall ansatte, der andelen øker med antall ansatte.

I VG 24. november konkluderer kulturministeren med at notatet viser at «vi har truffet bra, at krisepakkene har fungert». Det er viktig å merke seg at notatet har vurdert etter de kriteriene regjeringen har satt, den viser ikke nødvendigvis hvordan denne har truffet for hele frivilligheten. Eksempelvis har Arbeiderpartiet tidligere foreslått å fjerne den nedre grensen for tap på 25 000 kr for at flere skal kunne søke om støtte. Forskerne skriver også i sin konklusjon:

«Samtidig er det et viktig poeng at bare en begrenset andel av organisasjonenes inntektsbortfall har blitt kompensert og at dette kan svekke organisasjonenes overlevelse og aktivitet på sikt.»

Notatet konkluderer også med et større informasjonsbehov:

«En kraftig svekkelse av aktivitetene i frivillige organisasjoner over lengre tid kan gjøre at de mister kontakten med medlemmer, deltakere og frivillige, og at det kan ta veldig lang tid å komme tilbake på samme aktivitetsnivå som før koronakrisa. Det trengs derfor mer kunnskap om hvor stor reduksjonen i aktivitet faktisk er og hvordan ulike typer organisasjoner berøres.»

Svar:

Frivillighetsregisteret omfatter nærmere 60 000 frivillige virksomheter. Alle disse er berettiget til å søke kompen-

sasjonsordningen for frivilligheten og idretten, og vil få støtte dersom de har hatt et betydelig inntektsbortfall fra arrangement eller annen spesifisert aktivitet som følge av pålegg eller råd gitt av offentlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet. Kompensasjonsordningen er altså ikke ment som en generell tilskuddordning til frivillig sektor, men som en kompensasjon for betydelig inntektsbortfall som følge av myndighetspålagte restriksjoner. Flere frivillige organisasjoner har først og fremst hatt tap av aktivitet, snarere enn økonomiske tap, i perioden med koronarestriksjoner. Selv om mange av organisasjonene har hatt bortfall av inntekter har de også hatt reduserte utgifter.

Når det gjelder minstegrensen på kr 25 000 så kan det sendes en søknad for flere arrangementer over en lengre periode. I krisepakke 3 er det mulig å søke kompensasjon for perioden 12. mars – 31. desember. Dette gjør at ordningen omfatter en rekke mindre lag og foreninger. Nærmere 70 pst. av søkerne så langt, har fått utbetalt et tilskudd på under 100 000 kroner.

Jeg er enig i at vi trenger kunnskap om hvordan koronapandemien og myndighetenes smittevernsrestriksjoner har påvirket frivilligheten. I arbeidet med stimuleringsordningen for idrett og frivillighet har det vært avholdt innspillsmøte og Kulturdepartementet har bedt om skriftlige innspill fra en rekke frivillige organisasjoner. Organisasjonene ble også bedt om å involvere sine underledd i innspillsprosessen. Innspillene omhandlet hvilke aktiviteter som har latt seg gjennomføre, hvilke tilpasninger som har fungert og hvilke konkrete støttetiltak organisasjonene etterspør. Dette har gitt Kulturdepartementet en bred og god forståelse av utfordringene frivilligheten står overfor. Det forskningsbaserte notatet representanten viser til har også vært et verdifullt supplement og gir en god oversikt over tildelt støtte gjennom kompensasjonsordningen så langt. Kulturdepartementet vil vurdere behovet for ytterligere forskning på frivillighetens kår under koronapandemien.

SPØRSMÅL NR. 616**Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 3. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Etter 13 år i Norge, fikk en 18-åring fra Asker nylig endelig vedtak fra Utlendingsnemnda om utvisning fra Norge. Vedtaket har utløst sterke reaksjoner, blant annet i form av et opprop fra Høyre-ordfører Lene Conradi og resten av partiene i Asker, unntatt FrP. Asker-politikerne ber regjeringen «endre regelverket slik at det kan gis amnesti for enslige mindreårige med lang oppholdstid og sterk tilknytning i spesielle tilfeller».

Vil justisministeren vurdere endringer slik at 18-åringen og andre i hans situasjon kan få bli?

Svar:

La meg først si at jeg har stor forståelse for at utlendingsaker som omhandler barn med lang oppholdstid i Norge vekker engasjement. I den omtalte saken skal hovedpersonen, som nå er voksen, ha tilbragt 13 år i Norge. Saken har vært mye omtalt i media den siste tiden.

Jeg har også notert meg at Utlendingsnemnda uttaler i media at årsaken til vedtaket var at mor i nevnte sak skal ha oppgitt uriktig nasjonalitet til norske myndigheter, opplysninger som i sin tid førte til at hun og barna fikk en oppholdstillatelse det senere er konkludert med at de ikke skulle ha fått. Saken har vært behandlet av både Oslo tingrett og Borgarting lagmannsrett. Begge instanser ga Utlendingsnemnda medhold i at deres vedtak var gyldig. Anke til Høyesterett ble ikke tillatt fremmet.

Som kjent er avgjørelsesmyndigheten for enkeltsaker etter utlendingsloven lagt til Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda. Som statsråd kan jeg ikke gå inn i detaljene i sakene eller hvilke avveininger som konkret er gjort. Men på generelt grunnlag kan jeg si at denne saken illustrerer hvilke vanskelige dilemmaer og avveininger utlendingsmyndighetene står overfor.

I 2014 ble Venstre, Kristelig Folkeparti, Framskrittspartiet og Høyre enige om at det var behov for å gi føringer for vurderingen av oppholdstillatelse til barn på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket (utlendingsloven § 38). Intensjonen var å sikre at barnets beste ble tillagt større vekt enn tidligere. På denne bakgrunn gjorde Justis- og beredskapsdepartementet endringer i utlendingsregelverket. Utlendingsforskriften § 8-5 legger i dag opp til at det skal foretas en vurdering av barnets beste og barnets tilknytning til Norge, før dette avveies mot innvandringsregulerende hensyn i saken. Barnets beste skal være et grunnleggende

hensyn i alle saker som berører barn, jf. utlendingsloven § 38, Grunnloven § 104 og Barnekonvensjonen artikkel 3.

Representanten spør om jeg vil endre regelverket og gi amnesti, slik at Mustafa Hasan og andre i samme situasjon kan få bli i Norge. Jeg ser ikke behov for ytterligere endringer etter det som ble vedtatt i 2014. Utlendingsloven § 38 – og for barn utlendingsforskriften § 8-5 – åpner allerede for å gi oppholdstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket. Lov og forskrift gir anvisning på en totalvurdering av alle relevante hensyn som foreligger i en sak. Lovgiver har også bestemt at innvandringsregulerende hensyn kan bli tillagt avgjørende vekt, selv om det foreligger sterke menneskelige hensyn eller en særlig tilknytning. Vi kommer ikke unna at det til syvende og sist må foretas konkrete vurderinger i hver enkelt sak.

SPØRSMÅL NR. 617**Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 9. desember 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hva har statsråden gjort for å unngå at norsk vannkraft blir stemplet som «ikke bærekraftig» i EUs nye klassifiseringssystem for bærekraftig finans, ser statsråden de potensielle konkurranseulempene dette kan få for norsk vannkraftproduksjon og hvordan vil statsråden ta grep for å unngå at norsk vannkraft blir pålagt urimelige krav fra EU som ikke gjelder for sol- og vindkraft?

BEGRUNNELSE:

I flere europeiske land har EUs nye klassifiseringssystem for bærekraftig finans skapt debatt. Nylig skrev NRK at det i forslag til nye klimaregler i EU påløper en risiko for at vannkraft kan stemples som «ikke bærekraftig». De nye kravene som foreslås om blant annet livsløpsanalyser av klimagassutslipp fra bygging og demontering av vannkraftanlegg, og en minimumsproduksjon av strøm i forhold til arealet av anlegget, stilles derimot ikke for sol- og vindkraft.

Norge har naturgitte fordeler og svært gode forutsetninger for å øke vannkraftproduksjonen i årene som kommer, i takt med elektrifisering av samfunnet og økt etterspørsel etter fornybar energi. Da er det urovekkende at EUs forslag til nytt klassifiseringssystem for bærekraftig finans ser ut til å favorisere sol- og vindkraft over vannkraft. Hvis endelig vedtatt kan EUs nye klassifiseringssystem i verste fall utgjøre en trussel og stor konkurranseulmppe for norsk vannkraft i årene som kommer.

EUs klassifiseringssystem kan få stor effekt på hvilke prosjekter som vil dra nytte av den grønne finanstrenden, og i verste fall vil både ny vannkraft og opprusting av eksisterende anlegg bli dyrere å finansiere.

Svar:

For å nå Parisavtalens mål, er det nødvendig med betydelige private investeringer frem mot 2030. Europakommisjonen la i mars 2018 frem en handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst. Hovedmålene i handlingsplanen er å dreie privat kapital over mot mer bærekraftige investeringer. Dette er et viktig virkemiddel i Europa i tilknytning til “European Green Deal” (“Europas grønne giv”). Det ble gitt et generelt innspill fra norsk side på dette arbeidet sommeren 2020.

Som ledd i oppfølgingen av handlingsplanen trådte et av de første delene av regelverket for bærekraftig finans, den såkalte “klassifiseringsforordningen”[1], i kraft i EU

12. juli 2020. Formålet med forordningen er å etablere en felles forståelse av hvilke aktiviteter og investeringer som kan regnes som bærekraftige. Forordningen skal gjøre det lettere for investorer å sammenligne investeringmuligheter og gi selskaper insentiver til å gjøre sine forretningsmodeller mer bærekraftige. I tillegg er hensikten at regelverket skal redusere muligheten for at finansielle produkter markedsføres som grønne uten å ha beviselige klima- eller miljøeffekter.

Finansdepartementet gjennomfører nå en høring i Norge av forslag til lovbestemmelser for å gjennomføre klassifiseringsforordningen i norsk rett, med frist 8. januar 2020. Klassifiseringsforordningen legger føringene for hvilke økonomiske aktiviteter som skal anses som bærekraftige. Av dette regelverket fremgår det at økonomisk aktivitet som hører inn under EUs fornybardirektiv, herunder vannkraft, bidrar til begrensning av klimaendringer. I utgangspunktet skal slik aktivitet anses som bærekraftig, såfremt enkelte tilleggsvilkår også er oppfylt. Det er blant annet et krav om at aktiviteten ikke har skadelige virkninger på oppnåelsen av andre miljømål, og aktiviteten må oppfylle supplerende bærekraftkrav som utformes i underliggende regelverk.

Europakommisjonen har nå lagt frem et supplerende regelverk, med spesifikke kriterier som må oppfylles for at en økonomisk aktivitet kan anses som bærekraftig. Dette regelverket er nå på høring.

Norske myndigheter har formidlet synspunkter knyttet til den pågående høringssaken, og fremmer norske perspektiver og interesser, både overfor flere deler av Europakommisjonen, og medlemsland med interesser som oss. Det forberedes nå et norsk formelt innspill til denne høringen. Norge deltar også i en ekspertgruppe, “Technical Expert Group on Sustainable Finance”, sammen med EUs medlemsland. Norske aktører har deltatt og gitt innspill til ekspertgruppens arbeid.

Det er ikke nå grunnlag for å trekke slutning om at vannkraft ikke vil anses som bærekraftig under det kommende regelverket. Det er for tidlig å si noe om hvordan de endelige, supplerende kriteriene vil bli seende ut, og hvordan de blir fortolket.

Regjeringen legger til grunn at den regulerbare vannkraften fortsatt skal være et konkurransefortrinn for Norge og følger det pågående arbeidet tett. Jeg kan likevel forstå bekymringene til den norske vannkraftbransjen, og kan forsikre om at regjeringen nå gjør det vi kan for å ivareta norske interesser.

SPØRSMÅL NR. 618**Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 8. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at man enkelt og raskt kan bestille time til koronatest, eksempelvis gjennom å etablere et nettbasert bestillingssystem, slik enkelte kommuner har gjort på eget initiativ?

BEGRUNNELSE:

Viser til oppslag i blant annet Telemarksavisa 26.11 om en mann, som i 3 dager forsøkte å bestille time for å ta koronatest. Etter 3 dager ga han opp. Det er forståelig at det i perioder er stort trøkk på koronatelefonen i mange kommuner. Det bør likevel i 2020 bør det være fullt mulig å finne tekniske løsninger som skulle kunne gjøre dette enklere, og raskere for folk. I politiet har man blant annet nå fått etablert et system hvor man kan bestille/avbestille timer for å få pass.

Spørsmålsstiller lurer på om statsråden vil se på muligheten for om dette systemet kan tilpasses/justeres, eventuelt få på plass et lignende system i samtlige kommuner. Dette vil bidra til at bestilling av testing kan gjøre raskt og effektivt ute i kommunene, noe som vil bidra til at de som sitter på koronatelefonen i stedet for å registrere og sette opp timer til testing, heller kan bruke ressursene sine til å veilede og svare på henvendelser.

Svar:

Flere kommuner har tatt i bruk digitale verktøy for å effektivisere arbeidet med testing i kommunene, slik som elektronisk bestilling av koronatest. På nasjonalt nivå

har vi iverksatt et hastetiltak for å etablere en nasjonal løsning for timebestilling, slik også representanten etterspør. Norsk Helsenett SF har utviklet en slik løsning på den nasjonale helseportalen, helsenorge.no. Målet er å gjøre timebestilling lett tilgjengelig for innbyggerne på en felles plattform. Stavanger kommune og nærliggende kommuner var først ute med å ta i bruk løsningen da den ble etablert i september. Om lag ti kommuner har på kort tid tatt den i bruk og flere er på vei. Løsningen er utviklet med åpne grensesnitt slik at alle kommuner som ønsker det kan ta den i bruk. Dette krever at kommunene har systemer som har utviklet nødvendig støtte for denne funksjonaliteten.

Det er positive tilbakemeldinger på bruk av løsningen. Kommunene som har tatt den i bruk opplever at rundt halvparten av timebestillingene nå gjøres via selvbetjening på helsenorge.no. Dette bidrar til å avlaste koronatelefonen. Norsk Helsenett SF arbeider nå med å utvide løsningen med skjema for innrapportering av symptomer ved timebestilling. Dette skal etter planen skal være klart i løpet av uke 50.

I tillegg til løsningen for timebestilling på helsenorge.no har flere kommuner tatt i bruk ulike lokale løsninger for timebestilling. Dette bidrar til å gjøre bestilling av test enklere tilgjengelig for innbyggere.

Effektiv testing og oppfølging av smittede personer er helt sentralt dersom vi skal kunne ha kontroll på pandemien og slå ned lokale utbrudd. Sammen med kommunene må vi vurdere hvilke verktøy som best kan understøtte kommunenes behov. Helsedirektoratet følger nøye med på utviklingen og oppfølgingen i kommunene.

SPØRSMÅL NR. 619**Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 7. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hvorfor har regjeringen fattet en beslutning om fjerning av oppgaver fra Husbankens regionkontorer før den en-

delige evalueringen av den nasjonale strategien for bolig-sosialt arbeid forelå?

BEGRUNNELSE:

Nasjonal strategi for boligsosialt arbeid, Bolig for velferd 2014-2020, skulle samle og målrette den offentlige innsatsen slik at flere får et godt sted å bo.

Strategien skulle bidra til at kommunene møter en mer samordnet stat og får bedre rammebetingelser i arbeidet med å hjelpe vanskeligstilte på boligmarkedet. Det er nylig gjennomført en ekstern evaluering av satsingen, bestilt av KMD.

Regjeringen fattet sin beslutning om nedleggelse av regionkontorer i Husbanken før den endelige evalueringsrapporten var levert.

Svar:

Som representanten skriver, var et av formålene med den nasjonale strategien Bolig for velferd (2014-2020) å samle og målrette den offentlige innsatsen. Gjennom strategiperioden har de ansvarlige departementene og direktoratene fulgt utviklingen tett, og direktoratene har blant annet rapportert årlig på hvordan kommunene opplever den statlige samordningen. Husbankens årlige kommuneundersøkelse viser at under én av tre av kommuner opplever staten som samordnet. Situasjonen ikke har blitt bedre gjennom strategiperioden.

Representanten viser til evalueringen av Bolig for velferd. Delrapport 2 (Oslo Economics og OsloMet, 2020. Evaluering av Nasjonal strategi – Bolig for velferd. Delrapport 2 av 2: Vurdering av statens innsats i Bolig for Velferd),

som nå er ferdigstilt, bekrefter bildet som direktoratene og kommunene har rapport om. Forskerne mener at Husbankens regionkontor har spilt en viktig rolle i utførelsen av strategien, men mener likevel at det er behov for en ny vurdering av innretningen av samarbeidsstrukturene på regionalt nivå, og mellom regionalt og kommunalt nivå.

Fylkesmennene har gjennom de siste årene fått i oppgave å samordne flere statlige strategier overfor kommunene innenfor velferdsområdet, herunder Bolig for Velferd. Erfaringene har vært positive, men evalueringene av, og resultatrapportene for Bolig for velferd, har vist oss at dette grepet ikke har vært tilstrekkelig for å samle statens innsats overfor kommunene.

For at kommunene skal kunne utføre godt boligsosialt arbeid og bistå sine innbyggere, vil ofte ikke bolig isolert sett være løsningen. Godt boligsosialt arbeid innebærer samarbeid og koordinert innsats på tvers av fag og sektorer. Staten må gå foran som et godt eksempel for kommunene og koordinere sitt bidrag.

Jeg vil minne representanten om at dette er et forsøk over tre år. Det handler om å få mer kunnskap om hva som er gode løsninger for det regionale nivået i det boligsosiale arbeidet. Vi har forsøkt med andre metoder, uten at kommunene merker særlig bedring av statens samordning. Forsøkene skal evalueres før regjeringen tar stilling til den endelige organiseringen. Forsøkene omfatter ansatte i Bergen og Bodø som i dag veileder kommunene. De øvrige ansatte ved de to kontorene vil beholde sin lokalisering som i dag, men ledes fra hovedkontoret i Drammen.

SPØRSMÅL NR. 620

Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Cecilie Myrseth

Besvart 8. desember 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Høsten 2019, i forbindelse med behandlingen av Dok. 8:184 S (2018-2019) om en styrking av rekenæringen, opplyste fiskeriministeren at regjeringen hadde igangsatt et arbeid med å se på ulike tiltak for å øke råstofftilgangen til rekeindustrien.

Hva er status i dette arbeidet?

BEGRUNNELSE:

Stella Polaris, som er lokalisert på Senja, har over flere år etterlyst tiltak for å sikre tilgang på råstoff til produksjon

av kokte og pillede kaldtvannsreker. Stortinget behandlet høsten 2019 Dokument 8:184 S (2018-2019) – Representantforslag fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes om en styrking av rekenæringen, med forslag om å iverksette tiltak for å øke rekefisket og sikre tilgangen til råstoff for norsk rekeindustri.

Det ble i den forbindelse opplyst at regjeringen hadde igangsatt et arbeid med å se på ulike tiltak for å øke råstofftilgangen til rekeindustrien. Det var en samlet næringskomite som ba regjeringen om å fortsette med dette arbeidet, og som imøteså resultatet, jf. Innst. 75 S (2019-2020).

Svar:

Problemstillingene rundt råstofftilgangen for rekeindustrien har vært diskutert lenge. Det har vært flere møter med rekenæringen, og departementet er godt kjent med utfordringene landindustrien opplever når det gjelder tilgang på råstoff.

Det som ble påpekt i daværende statsråd Nesviks brev av 18. september 2019 med kommentar til representantsforslaget var at "De siste årene er det både vurdert og gjennomført en rekke tiltak for å øke ressursuttaket av reker og sikre at landindustrien får tilgang på råstoff", etter at det i 2018 var gjennomført en høring av forskjellige forslag. Det ble i brevet imidlertid også vist til at "Flere av høringssinstansene pekte på at hovedproblemet i rekefisket er den lave lønnsomheten".

Jeg er opptatt av at rekenæringen skal ha tilgang på råstoff, og at vi benytter oss av de naturgitte ressursene vi råder over. Som kjent har departementet i en årrekke derfor vurdert ulike tiltak for å øke råstofftilgangen til rekeindustrien.

Blant flere tiltak ble det i 2014 tildelt fire rekestråltillatelse til rekeindustrien i Nord-Norge. Disse er ennå ikke tatt i bruk av dem som har fått dem tildelt.

Det har også vært gjennomført flere andre tilpasninger og justeringer i regelverket for å stimulere til at flere rekestråltillatelse faktisk benyttes, som blant annet:

- Unntak fra det daværende kravet om kondemnering i strukturvoteordningen dersom fartøyet bare skal brukes til rekestråling.
- Unntak fra kravet om driftsgrunnlag ved splitting av rekestråltillatelse.

- Åpning for at pelagiske trålere og ringnotfartøy kan tildeles rekestråltillatelse uten hensyn til gjeldende lasteromsgrense for rekestråltillatelse.

- Tilbakekalling av passive rekestråltillatelse.

Samtidig er det slik at landsidens manglende tilgang på råstoff henger sammen med lønnsomheten i flåteledet. Hvis det er slik at lønnsomheten i rekefisket ikke er god nok til at landsiden får nok tilgang på råstoff, stabilt over år, så er det ikke sikkert det er så mye myndighetene kan eller bør gjøre.

Som nevnt gjennomførte departementet høsten 2018 en høring av noen konkrete tiltak knyttet særlig til konsesjonsregelverket. Høringssinstansene ble bedt om å kommentere hvorvidt tiltakene kunne være egnet til å bidra til økt fiske etter reker med trål i Barentshavet. Høringssbrevet og svarene er tilgjengelig her. Den manglende oppslutningen om tiltakene bidro imidlertid til at vi ikke gikk videre med noen av forslagene.

På denne bakgrunnen mener jeg at det viktigste nå er å fortsette med å implementere nytt kvotesystem med utgangspunkt i kvotemeldingen som Stortinget langt på vei har sluttet seg til, for på den måten å legge til rette for at norske fiskerier blir enda mer framtidsrettede enn de er i dag, til beste for kysten og dens befolkning. I den forbindelse vil jeg se på kondemneringskravet og avkortingsprosenten i sammenslåingsordningen for rekestrålere, som en naturlig oppfølging av at regjeringen allerede har implementert kvotemeldingens forslag om å oppheve kondemneringskravet og endre avkortingsprosenten i strukturvoteordningene.

Rekebestanden i Barentshavet er for øvrig i god forfatning, og fangsttallene har vist en positiv utvikling.

SPØRSMÅL NR. 621

Innlevert 30. november 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 3. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Over seks år i kirkeasyl er en enorm lidelse i seg selv.

Hva vil statsråden foreta seg i forbindelse med at familien Collin Johnsen nå er gått inn i sitt syvende år i kirkeasyl i Norge?

BEGRUNNELSE:

I Finnsnes kirke bor familien Collin Johnson. De består av mor, far og datter fra Sri Lanka. Familien kom til Norge i

2009 og har de siste 6 årene bodd i Finnsnes kirke. Så vidt vi kjenner til er dette de eneste som i dag er i kirkeasyl i Norge, og ministeren skal være informert om saken.

Som så mange andre mennesker på flukt kom familien til Norge med lav tillit til offentlige myndigheter. Familien fortalte derfor ikke i det første asylintervjuet med UDI om faren og datterens tilknytning til LTTE. Faren i familien har jobbet som journalist for LTTEs radio og datteren jobbet i LTTEs bank. Da de fikk avslag på søknad om oppholdstillatelse har de fortalt om denne tilknytningen.

Etter dette har det blitt brukt imot dem at de ikke fortalte hele sannheten på det første asylintervjuet, til tross for at informasjonen etter første asylintervju kan bevises.

Tilknytningen familien hadde til tamiltigrene gjør det farlig for dem å vende tilbake til hjemlandet sitt. En av sønnene i familien sitter fengslet i Sri Lanka, og den andre har fått oppholdstillatelse i Canada.

Norge skal gi asyl til mennesker som defineres som flyktninger ifølge FNs flyktningkonvensjon og til de mennesker som står i fare for å bli utsatt for dødsstraff, tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff ved tilbakevending til landene de kom ifra.

Familien er nå på syvende året i kirkeasyl, en uholdbar humanitær situasjon i seg selv.

Svar:

Etter gjeldende organisering på utlendingsfeltet er det Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE)

som vurderer om vilkårene for å få beskyttelse etter utlendingsloven er oppfylt. Et endelig avslag fra klageinstansen UNE kan bringes inn for norske domstoler for å få prøvd gyldigheten av utlendingsmyndighetens vedtak.

Ut fra hva som er kjent gjennom medieomtale skal familien Collin Johnsens sak være behandlet både av tingretten og av lagmannsretten. Begge instanser har gitt UNE medhold i at avslaget på asylsøknadene deres ikke er ugyldig. Høyesterett skal også senere ha forkastet familiens anke.

Jeg viser til at Stortinget har bestemt at verken jeg som statsråd eller departementet kan gripe inn i eller påvirke utfallet i enkeltsaker. Å søke tilhold i en kirke i den hensikt å unngå tvangsretur er noe familien selv har valgt fremfor å returnere til hjemlandet – noe de er forpliktet til etter norsk lov etter å ha fått endelig avslag på søknaden om beskyttelse.

SPØRSMÅL NR. 622

Innlevert 1. desember 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 7. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Institutt for energiteknikk (IFE) har importert 1,4 tonn atombrensel uten returavtale. Det øker regningen for å rydde opp i norsk atomavfall kraftig. Norge har heller ikke fått betalt for å håndtere dette importerte avfallet.

Hadde IFE tillatelse til å beholde dette atomavfallet på vegne av Norge?

BEGRUNNELSE:

Norge har allerede 17 tonn høyaktivt atomavfall på lager utenom det importerte atombrenselet. Kostnaden for å rydde opp Norges eget atomavfall var beregnet til 14,5 milliarder kroner. Nye kostnadsanslag som også inkluderer det importerte atombrenselet ligger på 21 milliarder. Det er forventet at opprydningen vil ta mellom 20 og 25 år.

Som følge av det importerte avfallet sitter Norge igjen med ødelagt og skadet atombrensel. Det kan bli svært krevende å lagre og deponere. Det er vanskelig nok å lagre og deponere "vanlig" brukt atombrensel. "Uvanlig" brensel finnes det ingen sertifiserte metoder for å deponere.

Svar:

Det finnes 17 tonn med høyaktivt radioaktivt avfall i Norge, som er brukt reaktorbrensel fra reaktorene. Dette inkluderer de 1,4 tonn med "importert avfall" som omtalt i spørsmålet, heretter kalt eksperimentalbrensel. Hovedmengden av 17 tonn var brensel som var

nødvendig for å drifte reaktorene. Alt brenselet ble importert med nødvendige tillatelser fra norske myndigheter.

Eksperimentalbrenselet ble benyttet både i Haldenprosjektet og til kommersielle, bilaterale prosjekter ved Haldenreaktoren. En mindre del av eksperimentalbrenselet var bestrålt utenlands for påfølgende bestråling i Norge. Etter bestråling i Haldenreaktoren og uttak fra reaktoren kan brukt brensel omtales som atomavfall. Omdanningen til avfall foregikk altså i Norge. De 1,4 tonn med eksperimentalbrensel må Norge håndtere.

Før 2015 var det ikke krav om retur av tilsendte prøver av bestrålt brensel. I enkelte prosjekter før 2015, når etterundersøkelse av brenselet skulle gjennomføres av en annen organisasjon enn IFE, har bestrålt brensel likevel blitt

returnert til oppdragsgivere etter endt oppdrag. I tillegg eksporterte IFE på 1960-tallet om lag 1,9 tonn brukt (bestrålt) brensel til Belgia for repressering. I konsesjonen for Haldenreaktoren for perioden 2015-2020 ble det satt som vilkår at tilsendte prøver av bestrålt brensel som hovedregel skal returneres til oppdragsgiver etter endt oppdrag. IFE har fra 2015 ikke importert bestrålt brensel.

Det antatt mest kostbare ved oppryddingen er et permanent oppbevaringsanlegg/deponi for de 17 tonn med brukt brensel. Det er ikke regnet eksplisitt på ekstrakostnadene ved deponering av 1,4 tonn med eksperimentalbrensel som er inkludert i dette.

Det er uansett lærdom å hente fra denne saken. Jeg vil vise til Meld. St. 8 (2020-2021) Trygg nedbygging av norske atomanlegg og håndtering av atomavfall, der det vises til at:

“I etterpåklokskapens lys er det lærdom å trekke fra planleggingen, gjennomføringen, organiseringen og avslutningen av satsingen, av relevans for andre statlige investeringsprosjekter. En langt tidligere livsløpsanalyse av den norske atomsatsingen ville kunne gitt en mer realistisk prising av forskningstjenester, økt retur av brensel og bedre tilstand på brenselet, og dermed en enklere og rimeligere opprydding og avslutning.”

SPØRSMÅL NR. 623

Innlevert 1. desember 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 8. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva er årsaken til at dette fremdeles ikke er fulgt opp i budsjettet for 2021 fra Kulturdepartementet nå som Haugalandmuseet innfrir på alle måter og er forbilde for andre regioner som har utfordringer med organiseringen?

BEGRUNNELSE:

Haugalandmuseet har over flere år jobbet godt med konsolideringsprosess. De har evnet mye som mange andre regioner ikke har fått til, og det på en god måte. Blant annet har de lagt ned stiftelse og opprettet AS. Historisk så har Haugalandmuseet som omfatter 56 bygninger i kommunene Utsira, Haugesund, Bokn, Vindafjord og Tysvær hatt en meget lav andel statlig støtte. Da prosess med konsolidering startet ble det lovet en høyere statlig andel for å gi gevinst til de som fikk til gode samarbeid med gode faglige museumsmiljø. Den statlige tilskuddsandel til Haugalandmuseet er på 31 %, noe som er vesentlig lavere enn sammenliknbare regioner landet rundt.

I femten år er det oppfordret til videre omorganisering av museene. Jeg er kjent med at Regjeringen kommer med en Museumsmelding. Det er bra, men innen den tid må de museum som har gjort jobben med å konsolideres, få uttelling økonomisk som lovet. Denne begrunnelse brukte jeg også sist jeg spurte Kulturministeren samme spørsmål. Jeg vil påstå at Regjeringen gir skeptikerne til konsolidering rett i at det ikke er noe vits. Fordi dagens Regjering er ikke villig til å følge opp Stortingets vedtak i

sin tid. At dette skulle gi høyere statlig gevinst og mer robuste fagmiljø. Dette er rett og slett ikke godt nok jobba av Regjeringen som har en løpt fra sin forpliktelse.

Svar:

Covid-19-pandemien har rammet kunst- og kulturinstitusjoner hardt. I kulturbudsjettet for 2021 har vi vært opptatt av å ta aktive grep for at kulturlivet skal klare seg gjennom krisen vi nå står i. Det er foreslått økte midler til flere viktige støtteordninger og tiltak innenfor hele kulturfeltet, inkludert museer.

På museumsfeltet har vi blant annet foreslått å videreføre økte midler som en del av regjeringens tiltakspakke i møte med virusutbruddet. Økningen tilfaller de fleste museene på vårt budsjett og er et viktig tiltak for å styrke museenes drift og stimulere til økt aktivitet i en vanskelig tid. Jeg er glad at Haugalandmuseet har fått budsjettmessig uttelling fra denne avsetningen både i forbindelse med behandlingen av Revidert nasjonalbudsjett 2020 og i budsjettforslaget for 2021.

Regjeringen tildeler i dag betydelige midler til museer under Kulturdepartementet.

I budsjettet for 2021 er det foreslått en samlet bevilgning på nærmere 2,3 milliarder kroner til museer i Det nasjonale museumsnettverket.

I sine ordinære driftssøknader til Kulturdepartementet søker museer årlig om økte driftsmidler til nærmere

200 godt begrunnede tiltak. Museer fremmer også en lang rekke investeringsøknader.

Det er mange hensyn å ta når regjeringen prioriterer midler på kulturfeltet. Det legges til grunn god geografisk spredning og faglige vurderinger når det foreslås økte midler til ulike kulturinstitusjoner. I Rogaland har vi foreslått å styrke en rekke museer, musikk- og scenekunstinstitusjoner under pandemien og viderefører fra 2021 ekstraordinær bevilgning til disse. Det er videre foreslått budsjettmessige økninger til flere andre viktige tiltak ved følgende institusjoner i denne regionen i 2021: Museum

Stavanger, Stavanger Symfoniorkester og RAS-Regional Arena for Samtidsdans.

I mitt svar på spørsmål til Stortinget nr. 1948 om Hauge-landmuseet har jeg anerkjent museets innsats knyttet til vellykket omorganisering og opprydding i kompliserte eierstrukturer. Jeg mener fortsatt at museet har gjort en god jobb som er i tråd med regjeringens forventninger til en profesjonell museumsdrift.

Regjeringen har prioritert økte midler til museet i 2021-budsjettet i det som er foreslått bevilget som en del av regjeringens tiltakspakke i møte med virusutbruddet.

SPØRSMÅL NR. 624

Innlevert 1. desember 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 9. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hvordan følges varslersaken i UD opp, og hva gjør statsråden for å sikre at etnisk eller religiøst basert diskriminering ikke forekommer i departementet i lys av denne saken?

BEGRUNNELSE:

I September skrev Klassekampen en sak om tidligere hospitant i UD, Laila Makboul, som hadde varslet UD om sine opplevelser med en ambassadør ved en norsk utenriksstasjon under og etter hospitantoppholdet. Makboul fortalte om å ha fått beskjed om at hun aldri skulle ha vært på ambassaden, med referanse til hennes bruk av hijab. Hun opplevde seg forskjellsbehandlet under hele oppholdet, og ambassadøren kontaktet henne senere da hun var ansatt ved en annen utenriksstasjon, uoppfordret og igjen med kommentarer om hennes hijabbruk. Etter den siste hendelsen besluttet Makboul å varsle UDs personalavdeling, men varselet ble etter sigende aldri fulgt opp.

Makbouls historie har blitt støttet av andre hospitanter og praktikanter, blant annet av en som opplevde å få en e-post med bilde av et kvinnebryst og et antimuslimsk budskap, og en annen som hevdet å kjenne til en praksis ved ambassaden om å ikke ansette kvinner med hijab. I tillegg har den tidligere ambassadøren så sent som i år kommet med svært grove anklager om Makboul i sosiale medier, inkludert at hun støtter militant islamisme, og begrunnet påstanden med at han kjenner henne fra nevnte arbeidsforhold.

Saken er svært alvorlig, og det forventes at statsråden og utenriksdepartementet tar dette på høyeste alvor. Om anklagene legges til grunn synes det at øverste leder ved en utenriksstasjon ikke bare har begått brudd på Diskriminering- og Likestillingsloven, men utvist holdninger og en atferd som er sterkt kritikkverdig av en representant for den norske stat.

Det alvorligste i saken er likevel at varselet sendt til UD i 2014 aldri ble fulgt opp. Tvert om valgte UD etter varselet var sendt å oppnevne ambassadøren til Utlendingsnemnda, hvor han fikk avgjøre asylsøkeres skjebner. Det er dermed på det rene at etterspillet av varslersaken ikke bare bør komme til bunns i de konkrete anklagene, men også UDs rolle som arbeidsgiver og rutiner for å håndtere varslingsaker.

Svar:

Alle som arbeider i utenriktjenesten skal behandles med respekt og verdighet. Ingen skal bli utsatt for trakassering eller ulovlig forskjellsbehandling. Utenriksdepartementet forventer av våre ansatte at de fullt ut respekterer andres grunnleggende rettigheter og friheter. Diskriminering og trakassering i utenriktjenesten er uakseptabelt.

Utenriksdepartementet tar den aktuelle saken på stort alvor, og vår Sentral kontrollenhet har derfor iverksatt gransking av saken det vises til. Departementet bruker også ekstern bistand i granskningen for å sikre en uavhengig vurdering. Dette arbeidet pågår fortsatt.

Uten å gå nærmere inn i den konkrete saken, som altså er under gransking, vil jeg understreke på generelt

grunnlag at departementet arbeider for å sikre at etnisk eller religiøs basert diskriminering ikke forekommer, og følger opp Regjeringens handlingsplan mot rasisme og diskriminering på grunn av etnisitet og religion på flere måter.

Likebehandling og mangfold er fremhevet som grunnleggende prinsipper i utenriktjenestens personalpolitiske retningslinjer, hvor det fremheves at departementet tilstreber et utviklende og inkluderende arbeidsmiljø preget av mangfold og arbeider aktivt for å hindre diskriminering i hele departementets virksomhet.

Departementet jobber systematisk for å sikre respekt for etiske standarder i tjenesten. I utenriktjenest-

ens etikkplakat fremgår det at «Vi opptrer respektfullt og imøtekommende overfor hverandre og andre. Respekt for andres kultur, religion og samfunn ligger til grunn for vårt arbeid.» Alle ansatte har i 2020 gjennomført et digitalt kurs om etikkplakaten. I tillegg er etikk, verdier, holdninger og adferd sentrale tema i all lederopplæring i departementet, inkludert i den forberedelsen som ambassadører skal gjennom før utreise.

Alle ledere, verneombud, aspiranter mv. gis opplæring i varsling og varslingsrutiner. Departementets varslingsrutiner er betydelig profesjonalisert de senere årene.

SPØRSMÅL NR. 625

Innlevert 1. desember 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 11. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvilke tiltak vil regjeringen ta i bruk for å hindre importsmitte i Nord-Norge i forbindelse med at mange utenlandske sesongarbeidere ventes å komme i forbindelse med vinterfisket?

BEGRUNNELSE:

Tusenvis av utenlandske arbeidere er snart på vei over grensene til Nord-Norge for å jobbe under vinterfiske. Kommuneoverlegen i Bodø er bekymret for at det er mangler ved grensekontrollen ved grenseovergangene. I Bodø var syv av de ni siste koronatilfellene knyttet til utenlandsk arbeidskraft. Det forventes også stor strøm av utenlandsk arbeidskraft til Lofoten og Vesterålen, der det kan dukke opp mange arbeidssøkende uanmeldt.

Svar:

Regjeringen har innført strenge tiltak for å forhindre importsmitte. Utgangspunktet er at alle personer som kommer fra land med forhøyet smitte skal i innreisekarantene, jf. covid-19-forskriften § 4 bokstav a.

Personer i innreisekarantene skal oppholde seg på karantenehotell i karantenetiden, jf. § 5 første ledd. Enkelte persongrupper er unntatt fra plikten til å gjennomføre karantene på karantenehotell.

De som har kommet til Norge for å utføre arbeid eller oppdrag, og har en arbeids- eller oppdragsgiver som

har sørget for et egnet oppholdssted med enerom i karantenetiden, er unntatt fra plikten til å oppholde seg på karantenehotell. Det kreves dokumentasjon både for at man skal utføre arbeid eller oppdrag og at arbeids- eller oppdragsgiver har sørget for egnet oppholdssted med enerom. Dette kan for eksempel være en arbeids- eller oppdragsavtale og en erklæring fra arbeidsgiver som redegjør for og dokumenterer innkvarteringen. Denne kan være skriftlig eller per epost. Adresse på oppholdssted skal oppgis, så vel som navn, adresse og telefonnummer til arbeidsgiveren eller oppdragsgiveren.

Regjeringen har også strammet inn i reglene som gir unntak fra innreisekarantene i arbeidstiden for arbeidsreisende. Utenlandske arbeidstakere som i de siste 10 døgnene før de kommer til Norge har oppholdt seg i områder med særlig høyt smittenivå, kan ikke lenger benytte seg av ordningen med testing hver tredje dag, jf. covid-19-forskriften § 6 c. For tiden er det kun arbeidsreisende fra Nordjylland, Grønland, Færøyene, Island og Finland (med unntak av Helsinki-området) som kan benytte dette unntaket.

Det er også innført krav om negativ test for personer som ankommer Norge fra et område med forhøyet smitte. Disse skal ved innreise fremvise en attest som viser negativ test for SARS-CoV-2 som er tatt i løpet av de siste 72 timene før ankomst til Norge. Utlending som kommer til Norge uten slik attest kan bortvises.

Videre har Norge gjeninnført kontroll på indre Schengenengrense som ett av tiltakene for å hindre spredning av

Covid-19. Grensekontrollen utøves kunnskapsbasert og basert på fortløpende risikoanalyser.

Politiet har opplyst at de nå har tilnærmet kontinuerlig tilstedeværelse på Bjørnfjell grenseovergangssted og at de arbeider med å øke tilstedeværelsen på de andre grenseovergangsstedene i Nordland for å håndtere det økte antallet tilreisende i form av sesongarbeidere i fiskerinæringen. I tillegg får politiet bistand fra Heimevernet. I grensekontrollen kontrollerer politiet at de reisende har dokumentasjon på negativ covid-19-test som ikke er eldre enn 72 timer, og at det foreligger tilstrekkelig dokumentasjon på at innreisekarantene skal gjennomføres. For arbeidsinnvandrere betyr dette at de enten skal i egnet karantenestед stilt til rådighet av arbeidsgiver, eller på karantenehotell.

Justis- og beredskapsdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet har dialog om utfordringene knyttet til sesongfisket. Nærings- og fiskeridepartementet følger opp fiskerinæringen. Jeg har fått opplyst at fiskeri- og sjømatministeren har avholdt møte med fylkesmannen i Nordland, fylkesmannen i Troms og Finnmark og statsse-

ekretær i Justis- og beredskapsdepartementet. På møtet ble det enighet om at fylkesmennene skulle kartlegge muligheter og kapasitet for lokal gjennomføring av karantene, som alternativ til karantenehotell. Formålet er å avhjelpe kapasitet på karantenehotellene og sikre en god gjennomføring av vinterfisket med tanke på smittevern.

Det er viktig at næringen selv tilrettelegger for et forsvarlig mottak av sesongarbeiderne, og at næringen sørger for et opplegg som tilfredsstillende gjeldende krav til innreisekarantene og smittevern for et stort antall reisende. Justis- og beredskapsdepartementet følger også opp overfor Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og har bedt dem gå i dialog med fylkesmennene for en kartlegging av kapasitet i regionene for innlosjering på karantenehotell av karantenepliktige reisende.

Som redegjørelsen viser har regjeringen allerede igangsatt mange tiltak for å forhindre importsmitte, og vi har et særlig fokus på de utfordringer som det kommende vinterfiske medfører. Vi vurderer fortløpende nye tiltak for å forhindre importsmitte generelt, men også særskilte tiltak rettet mot vinterfisket.

SPØRSMÅL NR. 626

Innlevert 1. desember 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 15. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hos NRK kunne vi 30. november i år høre at flere kommuner i Troms og Finnmark står uten nødvendige medisiner på grunn av anbudsregelverket og betingelser i anbudet.

Hvilke tiltak vil statsråden innføre for å sikre at alle kommuner i hele landet kan være trygge på å få tilgang på medisiner uten å måtte bryte loven?

Svar:

I Norge er legemiddelforsyningen i dag sikret gjennom tre legemiddelgrossister som er vertikalt integrert med hver sin apotekkjede. I tillegg finnes det noen frittstående apotek. Gjeldende apoteklov som trådte i kraft i 2001 har bidratt til at vi i dag har god apotekdekning i hele Norge som sikrer befolkningen god tilgang på legemidler. Apotek har også plikt til å levere alle godkjente legemidler, noe som sikrer at kommunene i Troms og Finnmark vil ha tilgang til de legemidlene de trenger.

Nærings- og fiskeridepartementet (NFD), som har ansvar for anbudsregelverket, er blitt forelagt den delen av spørsmålet som gjelder dette regelverket og svarer følgende:

“Regelverket for offentlige anskaffelser hindrer etter vårt syn ikke innkjøp av nødvendige legemidler. I konkurranser hvor oppdragsgiver kun mottar ett tilbud, som i denne saken, vil det være mulig å avlyse konkurransen på grunn av manglende konkurranse og gjennomføre en ny konkurranse. Anskaffelsesreglene åpner videre for bruk av forenklede anskaffelsesprosedyrer, som konkurranse med forhandling uten forutgående kunngjøring og anskaffelse uten konkurranse i visse situasjoner der det ikke er effektiv ressursbruk å kunngjøre anskaffelsen, eller det ikke er mulig å skape konkurranse om anskaffelsen. De konkurransemessige utfordringene i denne saken medfører derfor ikke i seg selv brudd på anskaffelsesregelverket.

Når man utarbeider denne type anbud, er det viktig at oppdragsgiveren vurderer hvordan prosessen kan legges opp for å få inn flest mulig tilbud og hindre at enkelte områder utelates fra noen av tilbudene. Der det er grunn til å tro at det vil være problemer med å få inn gode tilbud, bør dette vurderes grundig

i forkant. Det kan her være aktuelt at enda flere går sammen om anbudsinnbydelsen, slik at den kan tiltrekke seg flere tilbydere.”

SPØRSMÅL NR. 627

Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Jette F. Christensen

Besvart 8. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Inggolf Ropstad

Spørsmål:

Det er i dag 40 millioner mennesker som lever i moderne slaveri, og 25 millioner er fastlåst i tvangsarbeid. I over ett år har vi ventet på forslaget til lov mot moderne slaveri som ligger til utredning i regjering.

Har ministeren glemt det?

BEGRUNNELSE:

15. november 2018 fremmet jeg følgende forslag i Stortinget:

“Stortinget ber regjeringen utrede og vurdere å fremme forslag til en lov mot moderne slaveri som forplikter næringslivet og staten til å rapportere om risiko og tiltak for å avverge og avdekke moderne slaveri knyttet til deres operasjoner og leverandørkjeder i Norge og globalt.”

Forslaget ligger fremdeles til behandling ettersom regjeringen siden den gang innlemmet i mandatet til Etikkinformasjonsutvalget å se på ulike muligheter for en slik type lov i Norge.

Forrige uke var det et år siden de la frem sitt forslag og det ligger til utredning i regjering.

Med en lov mot moderne slaveri vil Norge vise at landet følger opp sine forpliktelser til FNs bærekraftsmål ved å iverksette konkrete tiltak for å oppnå bærekraftsmål 8.7, som omhandler utryddelsen av tvangsarbeid, moderne slaveri, menneskehandel og alle former for barnearbeid innen 2030.

En moderne slaverilov vil gjøre det klart at næringslivet ikke skal profitere på slaveri, og at selskaper må bruke sin innflytelse overfor leverandører og forretningsforbindelser i arbeidet for å avskaffe denne brutale praksisen i Norge og internasjonalt. Uten et tydelig lovverk og en proaktiv respons vil utnyttelsessituasjoner som eksisterer i arbeidslivet i Norge og i globale leverandørkjeder, raskt kunne bidra til at moderne slaveri øker, særlig når risikoen for å bli tatt og straffet fortsetter å være så lav som den er i dag.

Norge har et næringsliv som er samvittighetsfullt og ønsker å ta ansvar for menneskerettigheter hjemme og ute.

Undersøkelser foretatt av sivilsamfunnsorganisasjoner og næringsråd viser at mindre enn halvparten av norsk næringsliv kjenner til FNs veiledende prinsipper for menneskerettigheter og næringsliv (UNGP). Av norske selskaper med høy risiko for å bryte menneskerettighetene er det kun halvparten av bedriftene som foretar risikoanalyser. Noen bedrifter viser lederskap gjennom å ha velutviklede internsystemer som bidrar til å avverge og avdekke moderne slaveri, men mange selskaper henger etter.

Med lov, fulgt av retningslinjer og rapportering utviklet i samarbeid med næringslivet så de blir lette å følge, vil regjeringen bidra til at næringslivet lettere kan ta det ansvaret de ønsker å ta.

Svar:

Respekt for menneskerettigheter og anstendig arbeid står høyt på min agenda. Det er for mange varer som selges i norske butikker i dag som produseres under kritikkverdige forhold, som ved barne- og slavearbeid.

Det er forankret i Granavolden-plattformen at regjeringen vil utrede en antislaverilov etter modell fra Storbritannia. Dette tiltakspunktet er fulgt opp gjennom Etikkinformasjonsutvalgets utredning om behovet for en lov om åpenhet om leverandørkjeder. Det er også forankret i Granavolden-plattformen at regjeringen vil følge opp arbeidet fra Etikkinformasjonsutvalget, blant annet ved å se på måter å styrke forbrukernes rettigheter til informasjon om hvordan varer er produsert.

Etikkinformasjonsutvalget overleverte sin rapport og lovforslag 28. november 2019. Siden da har utvalgsrapporten og lovforslaget vært på høring. Høringsfristen gikk ut i slutten av mars i år, og vi har mottatt mange høringssinnspill, totalt 76 stk. Høringssvarene kommer fra et bredt spekter av aktører, blant annet fra næringslivet, siv-

ilsamfunn, fagforbund, kommuner og akademia. De aller fleste høringsinstansene er positive til en åpenhetslov slik Etikkinformasjonsutvalget foreslår. Instansene har likevel en rekke innspill til justeringer og forbedringer slik at loven blir mer praktisk gjennomførbar, effektiv og virker mer etter sin hensikt.

Jeg mener Etikkinformasjonsutvalget har levert en solid rapport, og et godt lovforslag. Det er likevel nødvendig at vi gjør grundige vurderinger av de innspillene vi har fått. Det er viktig at en åpenhetslov fungerer godt og etter

sitt formål. Det må være så enkelt som mulig for virksomhetene å etterleve pliktene i en slik lov.

Det er etablert en interdepartemental arbeidsgruppe som skal følge opp ulike problemstillinger knyttet til Etikkinformasjonsutvalgets rapport og lovforslag, og vurdere innspillene fra høringsinstansene. I arbeidsgruppen deltar totalt 9 departementer. Det er for tidlig å si noe om når et lovforslag kan ventes fremlagt, men jeg kan forsikre om at dette arbeidet er høyt prioritert.

SPØRSMÅL NR. 628

Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Tom Kalsås

Besvart 8. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvor langt har regjeringen kommet i arbeidet med saken hvor staten overtar garantiansvaret for bompengelån på riksveg, både nåværende og framtidige prosjekter, og når forventer regjeringen å fremme saken for Stortinget?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med trontaledebatten traff Stortinget den 06.10.2020 følgende vedtak:

“Stortinget ber regjeringen fremme sak for Stortinget hvor staten overtar garantiansvaret for bompengelån på riksveg, både på nåværende og framtidige prosjekter.”

Bakgrunnen for vedtaket var å rette opp i det dysfunksjonelle systemet, hvor fylkeskommunene må stille garantiansvar for prosjekter hvor de verken kan styre inntekter eller utgifter, men står i fare for å sitte igjen med regningen til slutt dersom nedbetalingen av prosjektene ikke går som planlagt.

Dagens system har ført til at fylkeskommuner som Rogaland, som har garantert for store riksvegprosjekter som Ryfast og Rogfast, har et samlet garantiansvar på over 30 milliarder kroner. Dette står i et åpenbart misforhold til Rogaland fylkeskommunens økonomiske situasjon, med driftsinntekter på i overkant av 7 milliarder kroner.

Denne problemstillingen er godt kjent for regjeringen, ettersom fylkesordfører Marianne Chesak har tatt den opp i møter både med samferdselsministeren og kommunalminister Nikolai Astrup.

For flere fylkeskommuner står en nå i en situasjon hvor det vil være økonomisk uansvarlig å påta seg ytter-

ligere garantiansvar. Samtidig er det nye vegprosjekter under planlegging som vil kreve at det stilles garanti, og som står i fare for å bli utsatt dersom ikke staten overtar garantiansvaret. Dette gjelder blant annet Nye Veier AS sitt prosjekt E39 Bue - Ålgård, hvor begge de berørte kommunene har truffet de nødvendige lokale vedtakene om bompengefinansiering.

Svar:

Ansvar for offentlige veier er tredelt, mellom stat, fylke og kommune. Tiltak på eget veinett finansieres i utgangspunkt over eget budsjett. Bompenger kan i tillegg vurderes som et bidrag i finansieringen. Lokal og regional tilslutning til bompengeinnkreving sikrer oppslutning om innkrevingen, og lokale og regionale myndigheter er også med på å bestemme bompengeopplegget, som takstnivå og bomplassering. Dette har avgjørende betydning for inntektsnivået. Et robust finansieringsopplegg er derfor avhengig av lokal og regional forankring. Det er de fylkeskommunalt eide bompengeselskapene som tar opp lånene i bompengeprosjektene, og det er derfor viktig at fylkeskommunene er med på å stille garanti for lånene på bomprosjekt. Som garantist og eier av bompengeselskapene kan fylkeskommunene vurdere økonomisk risiko, sikre et forsvarlig nivå på takstene, oppnå gode finansieringsbetingelser samt sikre effektiv drift av bomselskapene. Garantistillelse sikrer også at fylkeskommunene får en avgjørende innflytelse i bomprosjektene.

Garantiomfanget varierer mellom fylkeskommunene, men for enkelte fylkeskommuner har garantiansvaret nå blitt så høyt at det kan begrense handlingsrommet til å

til å ivareta fylkeskommunale oppgaver. På bakgrunn av to anmodningsvedtak Stortinget har fattet om statlig garanti for bompengelån, har Samferdselsdepartementet, i samarbeid med berørte departementer, startet arbeidet med å vurdere ulike modeller som kan avlaste fylkeskom-

munene. En ordning der staten er med og stiller garanti for bompengelån reiser nye problemstillinger. Disse må utredes, blant annet for å sikre at garantiansvar og betingelser blir riktig. Samferdselsdepartementet vil komme tilbake til Stortinget så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 629

Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 9. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Saken om friskolene drevet av Guds Menighet ser ut til å være ett eksempel på at integrering bør ha en bredere betydning i friskoleloven, og at det er behov for en presisering og tydeliggjøring i dagens regelverk.

Vil statsråden sikre at integrering, i bred forstand, er en forutsetning for at friskoler ikke bare kan godkjennes, men også for at godkjente skoler kan motta årlige tilskudd, og at dette føres tilsyn med?

BEGRUNNELSE:

Begrepet integrering forstås i dagligtalen som å handle om folk med minoritetsbakgrunn, men integrering har også en bredere og allmenn betydning som motsatsen til marginalisering, sosial isolering og eksklusjon. At barn blir integrert i samfunnet er forutsetningen for å kunne leve frie liv, ta selvstendige valg og ha tillit til det norske samfunnet. I forarbeidene til loven defineres hensyn til integrering som hensynet til forutsetninger for språkopplæring og felleskap med etnisk norske barn. Saken om friskolene drevet av Guds Menighet ser ut til å være ett eksempel på at integrering bør ha en bredere betydning i friskoleloven, og da også som en forutsetning for godkjenning og å motta tilskudd. Friskoler skal drives i tråd med formålsparagrafen i opplæringsloven, men regjeringen mente i 2014 at dette ikke gav grunnlag for å avvise søknader av hensyn til integrering. Med utgangspunkt i regjeringens egen vurdering er det grunn til å tro at formålsparagrafen heller ikke vil være tilstrekkelig til å holde tilbake tilskudd eller trekke tilbake godkjenning av hensyn til integrering, og at det derfor kan være behov for å presisere dette ytterligere. Jeg ser frem til statsrådets vurdering av denne viktige problemstillingen.

Svar:

Friskoleloven § 2-1 andre ledd åpner for godkjenning av friskoler på ulike grunnlag. Ett av disse godkjenningsgrunnlagene er «livssyn» (tidligere «religiøst»). Helt siden den første loven om private skoler i 1970 har det vært hjemmel til godkjenning av skoler på grunnlag av livssyn/religion. I Prop. 84 L (2014–2015) viser departementet til Norges internasjonale forpliktelser, og understreker at muligheten til å starte privat skole med offentlig finansiering skal være lik for alle, uavhengig av etnisk og religiøs bakgrunn.

Jeg vil vise til at spørsmålet om i hvilken utstrekning forhold som har betydning for integreringen kan eller bør vektlegges ved søknader om godkjenning av friskoler ble grundig vurdert i forarbeidene til dagens friskolelov, jf. Prop. 84 L (2014–2015) kapittel 5.3.1 og 5.4.7. Departementet uttaler her at forhold som har betydning for integreringen skal inngå som ett av de momentene som kan vektlegges i søknadsbehandlingen, forutsatt at dette gjøres helt generelt slik at det ikke forskjellsbehandler ulike religioner og livssyn. Departementet understreker at slike forhold må vurderes helt konkret som et moment i den skjønsmessige vurderingen som friskolelovens godkjenningsbestemmelse gir anvisning på.

Drøftelsene i forarbeidene tar utgangspunkt i at begrepet «integrering» normalt er brukt i relasjon til integrering av minoritetspråklige elever i den offentlige skolen. Jeg vil likevel understreke at dette er et utgangspunkt, og at det ikke utelukker at også bredere integreringsmessige forhold etter en konkret vurdering kan vektlegges i søknadsbehandlingen. I denne sammenheng vil jeg også vise til friskolelovens formålsbestemmelse, hvor det blant annet heter at opplæringen i friskolene skal ta sikte på å utvikle respekt for menneskerettighetene og grunnleggende friheter og respekt for kulturer som er ulik elevens egen. Jeg vil i tillegg peke på friskoleloven § 3-1 som fastsetter at friskolene skal være åpne for alle som fyller

vilkårene for inntak i offentlige skoler. Dette åpenhetsprinsippet gjelder også skoler som godkjennes på grunnlag av livssyn. Ved behandlingen av søknader om godkjenning vil det etter en konkret vurdering bli lagt vekt på om åpenhetsprinsippet i § 3-1 vil bli ivaretatt i praksis.

Staten fører kontroll med skoler som er godkjent etter friskoleloven. Tilsynet som utføres av Utdanningsdirektoratet, er det viktigste elementet i denne kontrollen. Gjennom tilsynet vurderes praksisen ved skolen opp mot de krav som følger av loven. Målet med tilsynet er å bidra til å sikre at elevene får det opplæringstilbudet som Stortinget har bestemt. I Prop. 84 L (2014–2015) viser departementet til at lovens formålsbestemmelse inngår som en del av det totale rettsgrunnlaget i et tilsyn, og vil være særlig relevant i tilsynet med at opplæringens innhold er i samsvar med godkjente læreplaner, hvor de verdier som er slått fast i lovens formål er ytterligere konkretisert. Der som det gjennom tilsyn avdekkes at en friskole bryter re-

glene, gir loven hjemmel for ulike reaksjoner. I de mest alvorlige tilfellene kan skolens godkjenning trekkes tilbake.

Jeg vil vise til at Stortinget etter forslag fra regjeringen i 2015 styrket tilsyns- og reaksjonsgrunnlaget i friskoleloven ved at det ble innført en bestemmelse om at de verdiene som følger av lovens formålsbestemmelse skal vektlegges i tilsyn og når tilsynsmyndigheten vurderer bruk av reaksjoner.

Etter min vurdering gir dagens friskolelov, med de endringer som ble vedtatt av Stortinget i 2015 etter forslag fra Solberg-regjeringen, et tilstrekkelig grunnlag for å kunne vektlegge forhold knyttet til integrering i behandlingen av søknader. Jeg vil likevel understreke at slike vurderinger må foretas med varsomhet og i samsvar med prinsipper om rettssikkerhet, forholdsmessighet, forutberegnelighet og etterprøvbarhet. Tilsvarende er det min vurdering at friskolelovens bestemmelser om tilsyn og mulige reaksjonsformer etter endringene av 2015 gir et godt grunnlag oppfølging og kontroll.

SPØRSMÅL NR. 630

Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 14. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til at staten tar en større del av ansvaret i slike saker?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til sak i NRK 2. desember om to barn og stefar som bodde på asylmottaket i Årdal i tre uker i desember 2015. Kort tid etter ankomst på mottaket kom det en bekymringsmelding og barnevernet i kommunen ble koblet inn. Tre uker senere ble begge barna flyttet til et beredskapshjem i en annen kommune. Selv om barna bare midlertidig var innom Årdal kommune, blir kommunen sittende igjen med alle utgiftene ettersom regelverket sier at det er den kommunen som griper inn som er økonomisk ansvarlig for barna. Ifølge kommunalsjefen har Årdal så langt brukt 7,5 millioner kroner på skoletilbud og barnevern for de to barna. I samme periode har kommunen fått om lag 2 millioner kroner i statlige overføringer for barna. Innen barna blir myndige, regner kommunen med å bruke om lag 10 millioner kroner.

Bakgrunnen for spørsmålet er utelukkende ment som en beskrivelse av en problemstilling knyttet til finan-

siering av barneverntjenester og dreier seg ikke om den konkrete saken fra Årdal. Problemstillingen knyttet til finansiering gjelder alle lignende saker, og i ytterste konsekvens, som ordføreren i Årdal beskriver:

«kan det vere til hinder for at barnevernet grip inn i tilsvarande situasjonar grunna frykt for dei tunge økonomiske forpliktingane».

Jeg mener det er urimelig at kommuner som er vertskommuner for asylmottak skal bli sittende igjen med hele regningen, og mener staten må ta større ansvar, også for å sikre sikkerheten til barn i en særlig sårbar situasjon.

Svar:

I begrunnelsen for spørsmålet vises det til at kommuner med asylmottak må finansiere tiltak også når barnet eventuelt flytter til en annen kommune, dersom vedtak om barnevernstiltak er fattet i den perioden barnet bor i mottaket. Representanten mener staten må ta et større ansvar i slike saker, også av hensyn til barna som er i en særlig sårbar situasjon.

Kommunene gjør en viktig innsats i forbindelse med mottak og bosetting. Noen barn vil ha behov for at barnevernstjenesten følger opp deres situasjon. Jeg har stor forståelse for at kommuner i enkelte spesielle saker kan komme i en krevende situasjon. Jeg forstår at det kan oppleves urimelig for enkeltkommuner som i særskilte tilfeller må håndtere betydelige utgifter til barnevernstiltak knyttet til barn som kun i kortere tid hadde opphold i kommunen. Barnevernloven er imidlertid utformet med tanke på at det skal være et tydelig og avklart ansvarsforhold, i saker hvor barn flyttes mellom kommuner og samtidig har behov for beskyttelse. Det følger av barnevernloven § 8-1 at barnevernstjenesten skal yte tjenester og tiltak til alle som oppholder seg i kommunen. Oppholdskommuneprinsippet innebærer at det er den kommunen barnet oppholder seg i som har ansvaret for å yte tiltak, uavhengig av om oppholdet i kommunen er rent midlertidig. I henhold til barnevernloven § 9-1 annet ledd er det den kommunen som er ansvarlig for tiltaket, som også skal dekke kostnadene. Disse bestemmelsene gjelder generelt for barnevernstiltak, ikke bare tiltak som gjelder barn i asylmottak.

Ved omsorgsovertakelse av barn i asylmottak som oppholder seg i Norge sammen med foreldre eller andre med foreldreansvar, vil dette kunne utløse 'særskilt tilskudd ved bosetting av enslige mindreårige flyktninger m.f.' et-

ter bosetting i en kommune. Dersom en annen kommune enn bostedskommunen har omsorgen og bærer utgiftene til tiltak, vil kommunen som har omsorgsansvaret ha krav på å få hele tilskuddet. Tilskuddet utbetales til og med det året barnet fyller 20 år.

Sakene kan også utløse integreringstilskudd etter bosetting, dersom de er i målgruppen for tilskuddet. Dersom en annen kommune enn bostedskommunen har omsorgen og bærer utgiftene knyttet til omsorgstiltaket vil kommunen ha krav på å få hele integreringstilskuddet. I tilfeller der det oppstår særskilte forhold og behov som verken kan ivaretas innenfor inntektssystemets fordeling av kommunenes frie inntekter eller andre faste tilskuddsordninger, vil Fylkesmannen kunne tildele skjønnsmidler, etter en vurdering av kommunenes helhetlige økonomiske situasjon. Formålet med skjønnsmidlene er bl.a. å kompensere kommuner for lokale forhold som ikke fanges opp i den faste delen av inntektssystemet.

Når barn i barnevernet har tilknytning til flere kommuner vil det kunne oppstå krevende situasjoner for enkeltkommuner. Det har jeg forståelse for. Barnevernloven er innrettet for å forhindre at barn i slike tilfeller faller mellom to stoler. Fordelingen av kommunale kostnader og inntekter i slike saker berører flere departementer, og det vil være en dialog mellom disse for å se på mulige tiltak.

SPØRSMÅL NR. 631

Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 9. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva tenker kulturministeren om at Kilden Teater- og Konserthus for Sørlandet nå vil avslutte sin aktivitet i Fjæreheia, hvilke signaler har han i den forbindelse gitt til Kilden når det gjelder forventningene om at de skal være et teater- og konserthus for hele landsdelen, og kan en slik nedleggelse få konsekvenser for nivået på statstilskuddet til Kilden?

BEGRUNNELSE:

I forslag til statsbudsjett står Kilden Teater- og konserthus for Sørlandet under kap.323, post 70 oppført med et tilskudd på 137,9 mill. for 2021. En økning på drøyt 11 mill. fra inneværende år.

Denne høsten har samtidig den nye direktøren for Kilden, Harald Furre, uttalt til lokalmedia at de vil trekke seg ut av Fjæreheia i Grimstad. Fjæreheia er en unik scene i et gammelt steinbrudd, som Agder teater kjøpte i 1995, og som det opp gjennom årene er gjort store investeringer i.

Fylkessammenslåingen av Agderfylkene bør ikke ende opp som et sentraliseringsprosjekt, heller ikke på kulturfeltet, etter spørsmålsstillersens syn. Det er positivt om Kilden kan komme seg mer ut i resten av landsdelen, men å avslutte aktiviteten sin i Fjæreheia vil gi et svært negativt signal i så måte. I forslaget til statsbudsjett er for øvrig en del av benevnelsen til Kilden "for Sørlandet".

Siden staten er en svært stor bidragsyter til driften av Kilden, vil spørsmålsstilleren derfor utfordre kulturmin-

isteren på å gi noen signaler knyttet til de endringene Kildens ledelse nå foreslår når det gjelder Fjæreheia.

Svar:

Jeg er kjent med at Kilden Teater- og Konserthus for Sørlandet IKS (Kilden) vurderer å avvike sin drift av utescenen i Fjæreheia i steinbruddet utenfor Grimstad. Dette er en særegen utescene som Agder Teater i sin tid var med på å etablere og der også staten har bidratt med ressurser til drift og utvikling.

Jeg er opptatt av at musikk- og scenekunstinstitusjonene våre drives mest mulig effektivt, at de har en produksjon og formidling av musikk og scenekunst av høy kvalitet og at de når et bredt publikum med sin aktivitet.

Kilden har i en redegjørelse til departementet forklart at driften av Fjæreheia er ressurskrevende og at det er en scene som kun benyttes om sommeren. Videre forklarer Kilden at store deler av publikummet som kommer til Fjæreheia kommer fra Kristiansand og dermed ikke i særlig grad bidrar til å oppfylle ønske om å nå ut til hele befolkningen i fylket. Kilden skriver at de derfor vil "... etablere en ny modell for regional tilstedeværelse, som medfører at vi aktivt formidler vår kunst flere steder i re-

gionen, samtidig som vi utvikler fremtidig publikum.”.

Jeg mener det er riktig og viktig at ledelsen i alle kulturinstitusjoner til enhver tid vurderer hvordan man skal tilpasse og tilrettelegge driften slik at man bidrar til den kulturpolitiske måloppnåelsen og på best mulig måte svarer ut de forutsetninger og føringer som er knyttet til de offentlige tilskuddene. Dette inkluderer også arbeid med hvordan man skal nå sitt publikum.

Jeg legger til grunn at institusjonene også har en løpende dialog med sine eiere om de samme spørsmålene. Av selskapsavtalen inngått for Kilden Teater- og Konserthus framgår det at endring i eierforholdet til, eller driften av, Fjæreheia amfi, krever behandling i Kristiansand bystyre, Grimstad kommunestyre og Agder fylkesting. Jeg regner derfor med at spørsmålet om hvordan Kilden skal være et teater- og konserthus for hele Agderregionen blir diskutert i den forbindelse.

Kilden understreker at de ønsker at det fortsatt skal være kulturaktivitet ved Fjæreheia, noe jeg også er glad for. Jeg er kjent med at Kilden har blitt enige med en kjent teatergruppe om videre aktivitet i Fjæreheia amfi de nærmeste par årene, og at Kilden i denne perioden også vil bidra til å drifte scenen. Jeg ser fram til høre mer om dette samarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 632

Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Heidi Nordby Lunde

Besvart 8. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Hvorfor er det etablert et europeisk samarbeid om arbeidsformidling, og hvorfor er det viktig at Norge fortsetter deltakelsen i dette samarbeidet, vil det ved innføringen av regelverket åpnes for flere private markedsaktører, hvordan fungerer utveksling av ledige stillinger i EURES og hvordan samtykker en jobbsøker til å være registret som jobbsøker i EURES, hvordan fungerer det nasjonale godkjenningssystemet, og hvordan etableres en felles europeisk klassifisering av ferdigheter, kompetanse, kvalifikasjoner og yrker?

BEGRUNNELSE:

Spørsmålene gjelder innlemmelse av forordning (EU) nr. 2016/589 om et europeisk nettverk for arbeidsformidling og de syv gjennomføringsbeslutningene. Kritikerne av å

gi tilslutning til EØS-komiteens beslutning nr. 302/2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2016/589 om et europeisk nettverk for arbeidsformidling (EURES), tilgang til mobilitetstjenester for arbeidstakere og ytterligere integrasjon av arbeidsmarkedene og syv gjennomføringsbeslutninger, har fremmet en rekke påstander i forbindelse med Stortingets behandling av Prop. 141 LS (2019-2020). Spørsmålsstilleren viser til betydningen av å få disse sidene vurdert og avklart før Stortinget gir sin tilslutning til innlemmelsen.

Svar:

For å fremme fri bevegelighet av arbeidskraft har Kommisjonen sammen med medlemslandene opprettet et europeisk arbeidsformidlingsnettverk, European Employment Services (EURES). Nettverket består av Kom-

misjonen og de offentlige arbeidsmarkedsetatene i EU/EØS-landene og Sveits. EURES-nettverket er et viktig samarbeid for å skape velfungerende arbeidsmarkeder for arbeidstakere i EU og EØS-området. Målet med et europeisk samarbeidsnettverk er å fremme frivillig geografisk arbeidsmobilitet mellom medlemsstatene i EU og EØS på et likeverdig grunnlag i overensstemmelse med EU-retten, nasjonal lovgivning og praksis. Norge har deltatt i EURES siden 1994, og deltakelsen i EURES forvaltes av Arbeids og velferdsetaten. Europakommisjonen lanserte 17. januar 2014 et forslag til en revisjon av EURES-samarbeidet mellom de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EU medlemsstatene, EØS-landene og Sveits. Resultatet ble forordning (EU) nr. 2016/589 og syv tilhørende gjennomføringsbeslutninger.

Regjeringen har nå fremmet et forslag for Stortinget om å innlemme dette regelverket i norsk rett i Prop. 141 LS. Gjennomføringen av forordningen og gjennomføringsbeslutningene i norsk lov og forskrift er en forutsetning for at Norge fortsatt skal kunne delta i EURES. Forslaget som er lagt frem viderefører allerede gjennomført regelverk i EØS-arbeidstakarlova kapittel II, om arbeidsformidling innenfor EØS-området. EURES er primært et samarbeidsorgan og den nye EURES-forordningen gjenspeiler et behov for mer samordnet innsats av rekrutteringstjenester, formidlingstjenester, rådgivning og informasjon i et europeisk arbeidsmarked i endring.

Det legges til rette for at flere arbeidsformidlere kan bli en del av EURES-samarbeidet, herunder private arbeidsformidlinger og bemanningsbyråer eller ideelle organisasjoner.

For å sikre kvaliteten i tjenesteleveringen skal det etableres nasjonale godkjenningssystemer i hver enkelt EU- og EØS/EFTA-stat, dette for å autorisere andre aktører enn de offentlige arbeidsformidlingene. De nasjonale godkjenningssystemene skal sikre at arbeidsmobilitet bygger på frivillighet og respekt for det enkelte lands arbeidsmarkedslover. I den nye EURES-strukturen vil NAV ha ansvaret for det nasjonale godkjenningssystemet. Et hovedprinsipp er at retten til å levere tjenester gjennom EURES kun gjelder i den staten der virksomheten er godkjent.

Norske virksomheter rekrutterer gjerne personer fra EØS-området når de trenger kompetanse eller arbeidskraft som ikke er tilgjengelig i Norge. Videre kan norske borgere søke jobber i Europa, når de ønsker eller har behov for det. Den nye forordningen gir arbeidssøkere og arbeidsgivere bedre tilgang til informasjon om stillinger, CV og søknader, samt grunnleggende støttetjenester. EURES-portalen er modernisert med automatisk matching mellom ledige stillinger og søknader i de forskjellige medlemslandene.

Det europeiske arbeidsmarkedet er mer integrert nå enn tidligere, derfor har EU-kommisjonen jobbet målrettet for å øke geografisk og yrkesmessig arbeidsmobi-

litet gjennom harmonisering av regelverk og gjennom å harmonisere informasjon om arbeidsmarkedet.

En ny forpliktelse for EUs medlemsstater og EØS/EFTA-statene er å gjøre CV-er tilgjengelig i EURES-portalen. Det er de offentlige arbeidsmarkedsmyndighetene som skal sette opp ordninger som sikrer at stillings- og CV-data overføres fra nasjonale baser til EURES-portalen, herunder data fra andre aktører i EURES-samarbeidet. Tidligere har det ikke vært noe automatisk digital utveksling av CV-er i portalen. Videre har det skjedd en stor utvikling innenfor IKT, ved at Internett har blitt en viktig kanal for arbeidsformidling i både privat og offentlig regi. Dette har åpnet nye muligheter for mobilitet i det europeiske arbeidsmarkedet.

For å sikre arbeidsformidling/mobilitet innenfor et land eller mellom land kreves det at man har et felles språk, det vil si, et integrert sett av standarder for å klassifisere hvilken kompetanse arbeidsgivere søker og hvilken kompetanse arbeidssøkerne har. Den europeiske klassifiseringen (ESCO, European Skill, Competences and Occupation) sikrer disse standardene og «knytter» arbeidsgiver og arbeidssøker sammen. ESCO identifiserer og kategoriserer yrker og ferdigheter/kompetanse relevant for det europeiske arbeidsmarkedet på 25 europeiske språk, inkludert norsk, og beskriver hvordan de er knyttet sammen. Det betyr at man får en standard terminologi for yrke og ferdigheter/kompetanse på europeisk nivå. Gevinsten er at standarden vil støtte opp under yrkesmessig og regional mobilitet, redusere mismatch mellom tilbud og etterspørsel på arbeidsmarkedet, og redusere kostnader for arbeidsmarkedsmyndighetene. I Norge har man som de fleste EU/EØS-land valgt å knytte seg opp mot felles klassifisering i EU, og samtidig beholdt et nasjonalt klassifiseringssystem som møter behov i det norske arbeidsmarked på en god måte.

Når det gjelder jobbsøkers samtykke må det være uttrykkelig, frivillig og konkret i alle prosesser. Som en del av jobbsøkers registreringsprosess må medlemslandene sørge for at jobbsøker får all nødvendig informasjon til å gi samtykke, det vil si informert samtykke. Forståelsen av begrepet informert samtykke skal være i samsvar med krav i ny personvern-forordning som trådte i kraft 2018.

SPØRSMÅL NR. 633**Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski****Besvart 10. desember 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Som følge av budsjettenigheten mellom Frp og regjeringen skal ABE-kuttene økes fra 0,5 pst. til 0,6 pst. i 2021.

Hvor stort beløp kuttes dermed i ABE-kutt totalt til hhv. helseforetakene, Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet i 2021, og hvor mye av disse beløpene kommer som følge av budsjettenigheten?

Svar:

Tabellen under viser ABE-uttrekket i regjeringens budsjettforslag i Gul bok 2021 for hhv. de regionale helseforetakene, Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet. Tabellen viser også økningen i uttrekket dersom Stortinget

Tabell: ABE-uttrekk i 2021 (mill. kroner)

	Gul bok 2021	Budsjettavtalen	Tilføring til basisbevilgning RHF	Sum
De regionale helseforetakene	-768,1	-149,8	688,5	-229,4
Helsedirektoratet	-6,3	-1,2	0	-7,6
Folkehelseinstituttet	-6,1	-1,2	0	-7,3

gjør vedtak i tråd med budsjettavtalen mellom FrP, H, V og KrF, hvor det er enighet om å øke uttrekket fra 0,5 pst. til 0,6 pst. Det forutsettes at uttrekket fordeles på samme måte som det ordinære ABE-uttrekket. Siste kolonne viser totalt uttrekk i 2021, inkludert budsjettavtalen.

Regjeringens budsjettforslag for 2021 innebærer at ABE-reformen innpasses på samme måte for de regionale helseforetakene som i 2020, og det foreslås å tilføre 576,2 mill. kroner til basisbevilgningen til de regionale helseforetakene for å gi rom til bl.a. investeringer og anskaffelser. Det økte uttrekket som følge av budsjettenigheten er foreslått innpasset på samme måte ved at 112,3 mill. kroner tilføres basisbevilgningene.

SPØRSMÅL NR. 634**Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 8. desember 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for påstanden om hvordan Norsk Rikstoto vil tjene på innføring av nye spillgrenser og hvordan enerettsmodellen er i fare uten innføring, og frykter statsråden for at Norsk Rikstoto sin kanaliseringsgrad på 98 % kan gå ned med innføring av tapsgrenser?

BEGRUNNELSE:

Norsk Tipping fikk innført spillgrenser for å kunne tilby instaspill (kasino) som er rødliste spill (avhengighetsskap-

ende). Totalisatorspill er imidlertid kunnskapsspill i den grønne enden av skalaen for risiko for spillavhengighet, og er underlagt det strengeste regelverket og overvåkning for totalisatorspill i verden.

I Dagsnytt 18 sa statsråden at hestesporten vil tjene på innføring av spillgrenser, uten å kommentere Norsk Rikstoto sine prognoser. I tillegg svarte Landbruks- og matdepartementet den 14. Oktober på spørsmål fra Trav og Galopp Nytt:

«Regelverk for pengespill er ikke harmonisert innen EØS, og EU-retten har ikke noe spesifikt pålegg overfor Norge om å innføre tapsgrenser på Norsk Rikstotos pengespill.»

Ved innføring av departementet sin ordre til Norsk Rikstoto om å innføre forslag 3.a, sitat. «Kr. 20 000 pr måned rullerende i 3. måneder pluss premier rullerende 365 dager.» viser prognosene til Norsk Rikstoto at ved innføring av dette forslaget vil en få en nedgang på minst 85. mill.kr til formålet.

Utformingen av en modell som vil virke i praksis må tilpasses den aktuelle markedssituasjon for spill på hest. Det er et økende nordisk spill - og løpsmarked for hestesport og spill. Hvis norske regler avviker for sterkt fra hva særlig Sverige praktiserer, vil dette utløse en så stor lekkasje både av spill og avl - og løpshester til utlandet, slik at Norsk Rikstoto vil bli ute stand til å ivareta sitt samfunnsmessige og sosiale ansvar. Skal man ivareta den norske enerettsmodellen må norske spillere spille i Norge.

Svar:

Regjeringen er opptatt av hestesportens rammevilkår. Jeg har ønsket å få fram at regjeringens grep med å foreslå at Norsk Rikstoto ikke skal pålegges totalisatoravgift – ut fra prognosene – mer enn oppveier de negative konsekvensene av innføring av tapsgrenser for overføringene til hestesporten.

Da Norsk Rikstoto i juni fremmet sitt forslag til innretning av tapsgrensene, ga de også en prognose for de økonomiske konsekvensene av ulike alternative innretninger av tapsgrenser. Prognosen viste at innføring av tapsgrenser etter Norsk Rikstotos foreslåtte modell 3a isolert sett vil føre til et inntektsbortfall til formålene på 85 mill. kroner. Den økonomiske verdien av å slippe totalisatoravgift i en situasjon uten tapsgrenser ville, basert på den prognostiserte omsetningen, utgjøre om lag 108 mill. kroner.

Denne prognosen viste altså at overføringen til Norsk Rikstotos formålmottakere ville bli om lag 23 mill. kroner høyere i en situasjon med tapsgrenser, men uten plikt til å betale totalisatoravgift enn den ville ha blitt dersom Norsk Rikstoto ikke skulle innføre tapsgrenser, men måtte betale totalisatoravgift på linje med tidligere år.

Departementet er ikke kjent med at det foreligger senere prognoser som viser andre konsekvenser av innføring av tapsgrenser enn det som er angitt ovenfor. Nye prognoser indikerer imidlertid at omsetningen i 2020 blir høyere enn etter prognosen fra juni 2020. Den økonomiske verdien av å slippe totalisatoravgift synes derfor å kunne være høyere etter nye prognoser enn etter prognosene fra juni 2020.

For pengespill er ansvarlighet og forbrukerbeskyttelse viktige legitime hensyn som ligger til grunn for den norske enerettsmodellen for pengespill. EU-domstolen har uttalt at det vil være i strid med EØS-retten å la økonomiske hensyn gå foran de legitime hensynene som ligger

til grunn for den reguleringsmodellen som er valgt. Videre krever EØS-retten at en enerettsmodell er egnet, altså at den klarer å oppnå de politiske målene. Det må altså være sammenheng mellom teori og praksis. Det uttalte målet om ansvarlighet som også er den bærende begrunnelse for enerettsmodellen, henger dårlig sammen med ytterligere utsettelse eller manglende innføring av tapsgrenser som skal beskytte sårbare spillere.

Spillmonopolet utfordres jevnlig i rettssystemet. Mangel på tapsgrenser vil kunne få betydning for om enerettsmodellen blir vurdert å være i tråd med EØS-retten.

Norsk Rikstotos kanaliseringsevne er i utgangspunktet god. Vi ser at noen spillere vil kunne flytte sitt spill til utlandet etter innføring av tapsgrenser, men det er ikke gitt at dette vil dreie seg om så mange kunder. I den store sammenhengen vil dette få liten betydning for den norske enerettsmodellens egnethet.

Det er flere forhold som påvirker Norsk Rikstotos kanaliseringsevne, blant annet konkurransen fra utenlandske aktører. Det er derfor en kontinuerlig oppgave for Norsk Rikstoto å videreutvikle en bred og bærekraftig spillportefølje i samarbeid med hestesporten. Overordnet mener jeg et godt rammeverk som sikrer ansvarlige spill, bør ses som et fortrinn for Norsk Rikstoto.

SPØRSMÅL NR. 635**Innlevert 2. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 9. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Bistandsministeren har tidligere vært kritisk til å prioritere kristne flyktninger.

Hvilke konsekvenser vurderer regjeringen at forliket vil kunne få i forhold til sikkerheten for kristne i flyktningsleirer eller andre forhold, og hvordan vil prioriteringen skje for at det ikke kolliderer med internasjonale konvensjoner?

BEGRUNNELSE:

Det er ingen tvil om at kristne på flukt er en sårbar gruppe og i noen land blir behandlet svært dårlig. I politisk kvarter 2.12, der budsjettforliket ble debattert ble det vist til at bistandsministeren hadde uttrykt bekymring for å prioritere utelukkende kristne flytninger. Nå viser forliket til at kristne skal også prioriteres, men det er uklart hva denne prioriteringen innebærer og hvordan den rent faktisk skal skje. Professor Andenæs har også i VG 2.12. uttrykt bekymring for at dette ikke er i tråd med internasjonale konvensjoner.

Svar:

Spørsmålet har blitt oversendt til meg som konstitusjonelt ansvarlig for arbeidet med kvoten for overføringsflyktninger.

I budsjettforhandlingene har regjeringen blitt enige med Fremskrittspartiet om at kvoten for 2021 blir på 3 000 plasser, og at også forfulgte kristne, ahmadiyya og jesidiske flyktninger skal prioriteres som gruppe og individ ved uttak av overføringsflyktninger. Dette tilsvarer prioriteringen av andre flyktninger med særlig beskyttelsesbehov, som flyktninger med LHBTIQ+- bakgrunn. Det å være forfulgt på grunn av sin tro kan danne grunnlag for et internasjonalt beskyttelsesbehov iht. flyktningskonvensjonen fra 1951 og protokollen fra 1967. Det er ikke bare forfulgte kristne som løftes fram. Enigheten omfatter tre grupper der det kan skje at individer flykter fra hjemlandet fordi de forfølges pga. sin tro.

Norge har et nært samarbeid med UNHCR om arbeidet med å ta imot kvoteflyktninger. Både UNHCR og norske myndigheter har sine faste prosedyrer, og disse vil bli fulgt på vanlig måte.

UNHCRs arbeid er uavhengig, basert på humanitære behov og omfatter som hovedregel grupper og kategorier flyktninger. Prioritering av spesifikke religiøse grupper kan være vanskelig og sensitivt i enkelte land. Dette må det tas hensyn til.

Norske myndigheter kan imidlertid gi uttrykk for prioriteringer, og UNCHR identifiserer så flyktninger som kan være aktuelle.

Oppfølgingen av enigheten fra budsjettforhandlingene tas videre i arbeidet med kvoten for 2021.

SPØRSMÅL NR. 636**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 15. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva slags strategi har helseministeren for å effektivt slå ned utbruddene av skabb her i landet, vil flere legemidler mot skabb komme på blå resept, og hvordan vil helseministeren sørge for at trygge og effektive medisiner mot lidelsen som kan kjøpes i Sverige også blir tilgjengelige i Norge?

BEGRUNNELSE:

Antall tilfeller av skabb i befolkningen, har økt dramatisk den siste tiden, selv under COVID-19. I tillegg til at dette gjerne oppfattes som en tabubelagt lidelse, har det for mange familier også medført store kostnader. Fædrelandsvennen melder om en enslig mor som har brukt 10 000kr på legemidler mot skabb, VG om en familie som har

brukt 20 000kr og TV2 hadde en sak om en familie som brukte 52 000 kr på skabbbehandling.

I slutten av oktober godkjente imidlertid Statens legemiddelverk en skabbmedisin på blå resept. Mange av de som har fått skabb, har imidlertid slitt med å bli kvitt utysket, og har derfor måttet prøve flere ulike legemidler. Det blir også rapportert om folk som importerer en rimelig, reseptfri krem som inneholder virkestoffet benzylnbenzoat fra Sverige, siden den ikke har vært tilgjengelig i Norge.

Det er i både den enkelte og fellesskapets interesse at en smittsom sykdom som skabb slås ned så raskt og effektivt som mulig. Da er det avgjørende at ikke den enkeltes lommebok bestemmer om man har råd til virkningsfull behandling, samtidig som vi sørger for at flest mulig trygge og effektive legemidler er tilgjengelige mot lidelsen her i landet, siden mange har opplevd å måtte prøve flere midler, før de har blitt kvitt skabben.

Svar:

Jeg ser i likhet med representanten Mørland med bekymring på den økte forekomsten av skabb i Norge. Jeg vil derfor gi et oppdrag til Folkehelseinstituttet om, i samarbeid med Helsedirektoratet og Statens legemiddelverk, å vurdere og foreslå tiltak for å slå ned forekomsten av skabb som sikrer at den enkeltes økonomi ikke skal være avgjørende for hvem som får behandling.

Ved behandling av skabb er førstevalget lokalbehandling med de reseptfrie produktene permetrin krem (Nix) eller benzylnbenzoat liniment. Benzylnbenzoat liniment er produsert av Apotekenes serviceproduksjon, og det har i perioder vært leveringsproblemer på dette produktet.

I Sverige finnes også et annet benzylnbenzoatpreparat, Tenutex liniment. Dette preparatet kan nå skaffes i Norge

etter ordningen med godkjenningfritak. Legemidlet vil kunne leveres ut fra apoteket direkte (notifisering) uten at Statens legemiddelverk må godkjenne på forhånd. Det krever imidlertid resept fra lege selv om legemidlet er reseptfritt i Sverige. Tilgangen på Tenutex vil i hovedsak være styrt av norske grossisters mulighet til å skaffe legemidlet fra Sverige. Prisen vil også være høyere enn ved kjøp direkte fra apotek i Sverige.

Fra 1. november i år er det mulig å få ivermektin (Scatol) tabletter mot skabb på blå resept etter individuell søknad til Helfo, dersom man ikke har blitt kvitt skabben ved bruk av lokalbehandling. Legen kan søke via Helfos nye søknadsløsning, der søknaden umiddelbart blir innvilget dersom vilkårene er oppfylt, slik at det kan forskrives resept og pasienten kan hente ut legemidlet på apotek med det samme. Det ytes imidlertid ikke stønad til lokalbehandling i førstelinje eller til forebyggende behandling av nærkontakter, fordi dette ikke er i tråd med de generelle kravene for refusjon etter blåreseptforskriften § 2 (forhåndsgodkjent refusjon) eller § 3 (individuell stønad).

Skabb er ikke regnet som allmennfarlig smittsom sykdom. Behandling av skabb kan derfor heller ikke dekkes etter blåreseptforskriften § 4. Denne bestemmelsen gir full dekning av legemiddelbehandling av allmennfarlige smittsomme sykdommer, inkludert reseptfrie preparater og legemidler uten markedsføringstillatelse i Norge.

I oppdraget til etatene vil jeg be om en vurdering av om det kan og bør åpnes for stønad til behandling av skabb etter blåreseptforskriften § 4, eller om det er andre mulige finansieringsløsninger som vil være bedre egnet. Jeg vil også be etatene vurdere andre tiltak som kan være med på å slå ned den økende forekomsten av skabb i Norge, herunder om det er aktuelt med informasjonstiltak rettet mot helsepersonell og befolkning.

SPØRSMÅL NR. 637

Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 10. desember 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at Norge innfører krav om tilstedeværelse av MMO (Marin Mammal Observers- Sjøpatedyrobservatører) på seismikkfartøy som opererer i norske farvann, og særskilt i arktiske farvann lengst nord i

Barentshavet, hvor hvalarter som Grønlandshval, Narhval og Beluga lever?

Svar:

Petroleumsvirksomheten i Norge skjer under strenge krav til helse, miljø og sikkerhet og ivaretagelse av det ytre mil-

jø. Seismiske undersøkelser er regulert av et omfattende regelverk. I petroleumsloven § 10-1 er det videre et generelt krav om å ta alle rimelige foranstaltninger for å unngå skade på dyre- og plantelivet i havet.

Gjennom forvaltningsplanene for havområdene gjøres det detaljerte vurderinger av påvirkninger både i forhold til miljø og andre næringer. Disse vurderingene omfatter også sjøpattedyr. Det har til nå ikke vært ansett som nødvendig å innføre krav om observatør om bord på seismikkskip, slik representanten spør om. Imidlertid er det iverksatt et viktig tiltak ved igangsetting av seismiske undersøkelser, såkalt "soft start". Tiltaket innebærer at seismikkinnsamlingen skal startes opp med en mindre kraftig lydkilde (soft start) slik at fisk og sjøpattedyr kan svømme vekk før innsamlingen starter opp for fullt. Fra 1. januar 2018 lyder § 8 i ressursforskriften som følger:

"Ved oppstart av seismisk undersøkelse skal det gjøres en gradvis oppstart av lydilden for å gi fisk og marine pattedyr mulighet til å forlate nærområdet for undersøkelsen."

Påvirkning fra undervannsstøy på sjøpattedyr er spesifikt omtalt og vurdert sist gjennom Meld. St. 20 (2019-2020) Helhetlige forvaltningsplaner for de norske ha-

vområdene, som ble behandlet av Stortinget 18. juni i år. I denne meldingen fremgår det at

"Det er ikke påvist noen endringer i marine organismer som følge av støy fra seismiske undersøkelser".

Videre uttales det at

"Det er usikkerhet knyttet til mulig påvirkning av seismikk på marine pattedyr, og kunnskapsmanglene gjør det vanskelig å vurdere eventuelle konsekvenser. For å bidra til å beskytte det marine liv mot støy fra seismikk, er det innført krav om at den seismiske lydilden skal startes på lav effekt og økes gradvis til full effekt er oppnådd (soft start)."

I FFI-Rapport 17/00075 Effekter av menneskeskapt støy på havmiljø - rapport til Miljødirektoratet om kunnskapsstatus fra Forsvarets forskningsinstitutt av 13. januar 2017 ble blant annet "soft start" fremhevet som et anbefalt tiltak. I rapporten fremgår det også at

"både seismikk og militære sonarer kan gi direkte skade på fisk og pattedyr. Spesielt følsomt er hørselsorganet. Skadeområdet er imidlertid begrenset til nærområdet noen hundre meter fra kilden. Skadeeffekter vil sannsynligvis ikke gi noen populasjonseffekter".

SPØRSMÅL NR. 638

Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 9. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for på hvilket grunnlag Samferdselsdepartementet mener at det ikke er mulig å forsere oppstart av Borg-prosjektene med vedlikeholdsmudring innenfor de rammer som er gitt i tillatelsen fra Miljødirektoratet?

BEGRUNNELSE:

Vedlikehold og utbedring av farleden inn til Borg havn ble fremmet i NTP 2010-2019, og har i årene etter blitt stadig forsinket grunnet utvidet krav til dokumentasjon og utredninger. Vedlikeholdsbehovet er nå kritisk for bedrifter som er avhengig av sjøtransport til og fra industrien i Nedre Glomma. Samferdselsdepartementet har i høst vedtatt forskrift om lokal skjerping av krav til maksimal størrelse på fartøy som kan anløpe havna, noe som kan få store konsekvenser for blant annet Denofa.

Viser til svar på budsjettspørsmål 120. I oppstillingen av prosjekter som kan få forsert oppstart under Kystverket er ikke Borg-prosjektene nevnt.

Svar:

Prosjektet i innseilingen til Borg havn er viktig og har stor betydning for både skipsfart og næringsliv i området. Samtidig er det et utfordrende og kostnadskrevenne prosjekt, som forutsetter håndtering av sterkt forurensede sedimenter og ivaretagelse av hensyn til omkringliggende verneområder. Kystverket har gjennomført grundige utredninger som ivaretar disse ulike hensynene, og som er grunnlaget for tillatelsen som er gitt fra Miljødirektoratet.

Regjeringen vil våren 2021 legge frem Nasjonal transportplan 2022-2033, og utbedring av innseilingen til Borg havn vil bli vurdert og prioritert opp mot øvrige tiltak og prosjekter i transportplanen.

SPØRSMÅL NR. 639**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 11. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Betyr denne enigheten at byggetrinn 1 nå starter og at det er enighet om rammen på 20,5 mrd. kroner for byggetrinn 1, og videre, betyr dette at man ikke vil gjøre effektiviseringstiltak for å få ned prisen på byggetrinn 1, men prøve å få ned prislappen på byggetrinn 2 og 3 fra 3,6 mrd. kroner?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til enigheten mellom regjeringspartiene og Frp om statsbudsjettet 2021 og verbalforslaget om regjeringsskvartalet:

«Stortinget ber regjeringen gjøre en ny vurdering av om dagens departementsbygninger fortsatt kan benyttes, som alternativ til å bygge trinn 2 og/eller 3 i nytt regjeringskvartal. Vurderingen legges frem for Stortinget i statsbudsjettet for 2022.»

Det er noe uklart hva dette innebærer.

Svar:

Min forståelse er at det nå er flertall i Stortinget for at byggetrinn 1 gjennomføres som foreslått av regjeringen, med den kostnadsrammen og oppstartsbevilgningen som er fremmet for Stortinget. Jeg avventer Stortingets endelige behandling av statsbudsjettet for 2021. Regjeringen vil legge vekt på en kostnadseffektiv gjennomføring av prosjektet.

Som det fremgår av kvalitetssikringsrapporten for forprosjekt for byggetrinn 1, anslår ekstern kvalitetssikrer at byggetrinn 2 og 3 kan komme til å koste 6,5 mrd. kroner. Dette er et anslag basert på en vurdering av foreliggende skisseprosjekt. Kostnadsanslagene vil kunne endres etter at forprosjektene for disse byggetrinnene er utarbeidet, og ekstern kvalitetssikring er gjennomført.

Regjeringspartiene og FrP har blitt enige om å be regjeringen gjøre en ny vurdering av om dagens departementsbygninger fortsatt kan benyttes som alternativ til å bygge byggetrinn 2 og/eller 3 i nytt regjeringskvartal. Vurderingen vil bli lagt frem for Stortinget i statsbudsjettet for 2022.

SPØRSMÅL NR. 640**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 10. desember 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Statsråden svarer meg 25.11. på et skriftlig spørsmål om import av isbjørnskinns til Norge. Han sier blant annet: «Det er så langt eg kan sjå ikkje noko som tyder på at vi bryt med Noregs ansvar etter CITES-konvensjonen».

Hvordan kan statsråden svare slik når CITES etter det jeg har forstått, ga beskjed til departementet i møte i 2019 om at Norge tar imot skinn uten tag, altså godkjent merking på bærekraftig jakt, og hvorfor drøyer statsråden så lenge med å komme med en konklusjon etter at han både har fått faglige råd fra NP, VKM og MD?

Svar:

Noreg bryt ingen av forpliktingane våre etter CITES-konvensjonen ved å tillate kommersiell import av isbjørnprodukt frå Canada. Det er ikkje eit krav under CITES-konvensjonen at tag skal vere sett på ved importtidspunktet, og Noreg har så langt heller ikkje innført nasjonale reglar som går lengre enn konvensjonen på dette punktet. Noreg har heller ikkje motteke nokon formell fråsegn frå CITES om at Noreg bryt forpliktingane våre med tanke på import av isbjørnprodukt og tag ved importtidspunkt.

Eg forstår at representanten er utolmodig. Eg har motteke gode faglege vurderingar frå fleire instansar, men eg må også få tid til å gjere ei sjølvstendig vurdering av saka.

Det er òg viktig at eventuelle tiltak som blir sett i verk ikkje blir meir inngrepande enn nødvendig. Eg må derfor be

representanten vise enda litt meir tolmod før ei endeleg avgjerd blir teken i denne saka.

SPØRSMÅL NR. 641

Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 16. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Tror statsråden en rekommunalisering av BPA vil bedre kvaliteten og valgfriheten til mottakerne, eller omvendt?

BEGRUNNELSE:

I Moss kommune har kommunedirektøren foreslått å rekommunalisere BPA til sterke protester fra brukerne av BPA. Begrunnelsen er at enkelte hevder kommunen vil spare penger på det. Saken er nå satt på hold, men talspersoner fra styringsflertallet i kommunen har argumentert kraftig for en rekommunalisering. Brukerne er redd dette vil redusere mangfoldet og valgfriheten i en veldig viktig tjeneste.

Svar:

Min ambisjon for helse- og omsorgsfeltet er å skape pasientens helsetjeneste. Helse- og omsorgstjenesten må organiseres med utgangspunkt i pasientenes behov, og pasientene skal sikres et likeverdig tilbud av helse- og omsorgstjenester over hele landet. Valgfrihet står også sentralt i regjeringens politiske plattform. Det er et mål at alle skal få bestemme mest mulig over sin egen hverdag. Valgfrihet gir mangfold og muligheter for pasienter, brukere og pårørende.

Regjeringen er i utgangspunktet positive til bruk av både offentlige og private aktører innen de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Dette signaliseres blant annet i et forslag som nylig har vært på høring, om å innføre en godkjenningmodell for fritt brukervalg i de kommunale helse- og omsorgstjenestene.

Etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2-1 a har den enkelte rett til nødvendige helse- og omsorgstjenester fra kommunen. Den enkelte kommune må selv vurdere hvordan den ønsker å organisere de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Lovverket gir ikke grunnlag for regjeringen til å gripe inn i dette.

Det er viktig at kommunene er i dialog med pasienter, brukere og pårørende om hvilke behov og ønsker de har,

samt sikrer at retten til medvirkning er ivaretatt. Uavhengig av den enkelte kommunes valg av organiseringsform vil jeg avslutningsvis minne om at den enkelte har krav på et forsvarlig tjenestetilbud. Dette innebærer også at eventuelle endringer i tjenestetilbudene skal være forsvarlige.

SPØRSMÅL NR. 642**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 11. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for at folk ikke skal være redde for å klage på egne eller pårørende sine vegne om kritikkverdige forhold i kommunale tjenester?

BEGRUNNELSE:

Det å kunne ta opp kritikkverdige forhold i kommunale tjenester eller klage der man mener tilbudet ikke holder akseptabelt nivå er viktig for at tjenestene skal bli bedre. Samtidig vet vi at flere er bekymret for å klage eller si fra om kritikkverdige forhold da de er redd dette kan medføre represalier, enten direkte eller indirekte. Hvis dette medfører at folk ikke våger å si fra er det vanskelig å få forbedret tjenestene.

Svar:

Det er viktig med gode muligheter for å kunne ta opp kritikkverdige forhold ved kommunale tjenester uten å frykte represalier.

Det finnes en rekke regler som skal ivareta dette.

Arbeidsmiljøloven har bestemmelser som skal sikre at ansatte kan varsle om kritikkverdige forhold på egen arbeidsplass uten å risikere noen form for straff eller negative reaksjoner. Det er også krav om at virksomheter, inkludert kommuner, skal ha rutiner for varsling. I flere sektorlover finnes det regler for at pasienter, brukere, pårørende, elever, foresatte osv. skal kunne ta opp forhold ved helsetjenesten eller ved skolen/opplæringen. Både i sektorlovene og i forvaltningsloven er det også regler om klageadgang.

I den nye kommuneloven er det regler om medvirkningsordningene eldreråd, ungdomsråd og råd for personer med funksjonsnedsettelse, som gir ulike grupper en egen arena for å ta opp saker de er opptatt av. Disse rådene kan også fronte vanskelige saker på vegne av brukere/pårørende.

Det foreligger også en rekke regler om kontrollmekanismer i kommunesektoren for å unngå kritikkverdige forhold, og for at eventuelle slike forhold skal bli oppdaget gjennom ulike typer kontrollordninger. Det er for eksempel en rekke regler som skal sikre god egenkontroll i kommunene, som for eksempel regler om kommunens kontrollutvalg, og regler om kommunedirektørens internkontroll. Det er også regler om lovlighetskontroll, som gir mindretallet i kommunestyret, eller fylkesmannen på eget initiativ, en mulighet til å få gjennomført kon-

troll av om et kommunalt vedtak er lovlig. Videre finnes det regler om statlig tilsyn med kommunene.

I tillegg til omfattende regelverk, er det veiledere, nettsider, seminarer, konferanser osv. der slike temaer tas opp.

Jeg vil fortsette arbeidet med å videreutvikle og forvalte regelverket og rammene for kommunal tjenesteproduksjon for øvrig. Når den nye kommuneloven har virket en stund tar jeg sikte på at den bli evaluert for å se om reglene virker etter hensikten.

Den enkelte kommune har selv hovedansvaret for utvikling og forbedring av de kommunale tjenestene. Dette er særlig et viktig ansvar for den politiske og administrative ledelsen. Det er viktig å sørge for en god ytringskultur, etiske retningslinjer, varslingsrutiner, kontrollordninger osv. Det er også viktig å sørge for opplæring av ansatte i omsorgstjenestene, skolesektoren o.l., og sikre at det er bevissthet om problemstillingen og den enkeltes rolle og ansvar.

SPØRSMÅL NR. 643**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 9. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvorfor har samferdselsdepartementet vurdert risikoen for trygg innseiling annerledes i 2020, og er i tilfelle vedlikeholdsmudring tatt med i samfunnsnyttene der de store konsekvenser som økt oppgrunning har for næringsliv og samfunnsberedskap tatt inn?

BEGRUNNELSE:

I Samfunnsøkonomisk analyse av farledsutbedringen til Borg havn fra 2011 står det følgende:

«Kystverket planlegger å utbedre farleden til Borg havn. Farleden er risikoutsatt, og det har vært flere grunnstøtinger i leden de siste årene. Trafikken til og fra Borg havn er strengt regulert. Det fører blant annet til at skipene må vente på å seile inn til og ut fra Borg havn.»

Svar:

Prosjektet i innseilingen til Borg havn er viktig og har stor betydning for både skipsfart og næringsliv i området. Samtidig er det et utfordrende og kostnadskrevenne prosjekt, som forutsetter håndtering av sterkt forurensede sedimenter og ivaretagelse av hensyn til omkringliggende verneområder. Kystverket har gjennomført grundige utredninger som ivaretar disse ulike hensynene.

Det er i 2020 gjennomført oppdaterte utredninger av prosjektets utforming og nytte- kostnadsvirkninger. I utredningen er det sett på ulike alternativer for bredde og dybde på farleden. Den samfunnsøkonomiske analysen viser at alle de ulike alternativene for farledsutforming vil generere positive effekter på fremkommelighet og sikker seilas for fartøy som går inn og ut fra Borg havn.

Regjeringen vil våren 2021 legge frem Nasjonal transportplan 2022-2033, og utbedring av innseilingen til Borg havn vil bli vurdert og prioritert opp mot øvrige tiltak og prosjekter i transportplanen.

SPØRSMÅL NR. 644**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 11. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Hva gjør Norge for å sikre en uavhengig og troverdig dokumentering av krigshandlinger og overgrep mot sivilbefolkningen i Etiopia; hva mener Norge om konflikten; hvordan har Norge fulgt opp hendelsene overfor Etiopias regjering, og hva gjør Norge for å hjelpe menneskene som er tvunget på flukt?

BEGRUNNELSE:

Etter et år med etnisk og politisk uro i Etiopia har konflikten mellom Etiopias regjering og Tigray-folkets frigjøringsfront eskalert, og 29. november gikk regjeringstyrkene til offensiv mot provinshovedstaden Mekele. Det meldes om store dødstall og hundretusener på flukt. Både før og under konflikten har det vist seg svært vanskelig for

sivilsamfunnet og pressen å få tilgang og verifisere fakta om hva som har skjedd. Blant de mange påstandene som florerer er at tusenvis av fanger er bortført, og det kommer meldinger om overgrep mot sivilbefolkningen. Dersom ikke slike påstander tas på alvor og verifiseres eller avkreftes, vil de legge grunnlag for atter nye konflikter.

Svar:

Jeg deler stortingsrepresentantens bekymring over de siste ukers konflikt i den etiopiske regionen Tigray, med store konsekvenser for sivilbefolkningen. Det vises i den sammenheng til svar på tidligere skriftlige spørsmål, henholdsvis spørsmål 391 fra representant Tvedt Solberg og spørsmål 522 fra representant Navarsete. Viser for øvrig til mine uttalelser og pressemeldinger hhv 14/11, 25/11,

29/11 og 3/12 som alle uttrykker bekymring over situasjonen i Tigray, konsekvenser for sivilbefolkningen, og der det varsles om økt humanitær støtte fra Norge.

Det er kun en politisk løsning som kan få slutt på denne krisen. Jeg har derfor sterkt oppfordret etiopiske myndigheter om å engasjere seg konstruktivt med Den afrikanske union og dens tre utsendinger for å søke fredelige løsninger. Norge, sammen med det internasjonale samfunn, driver et aktivt påvirkningsarbeid overfor etiopiske myndigheter med budskap om dialog og forsoning. Som en bekymret venn av Etiopia står Norge klar å tilby støtte til framtidige freds- og forsoningstiltak hvis vi blir forespurrt.

Det er fremdeles utfordringer med oppfølging i avtalen om humanitære korridorer til Tigray, slik at hjelpeorganisasjoner kan bistå en sårbar befolkning i regionen og de som har flyktet til nabolandet Sudan. Norge økte nylig den humanitære innsatsen med nær NOK 27 millioner og har tett kontakt med FN og øvrige humanitære organisasjoner. Jeg forventer at partene i konflikten respekterer internasjonal humanitærrett og unngår brudd på internasjonale menneskerettigheter. Partene har etter humanitærretten et ansvar for å sikre beskyttelse av sivilbefolkningen. Dette innebærer også en plikt til å sørge for trygg og uhindret humanitær tilgang til alle de som er rammet. Eventuelle brudd på humanitærretten og menneskerettighetsovergrep må etterforskes og straffefølges.

Amnesty International rapporterte for noen uker siden om grove menneskerettighetsbrudd i vestligste delene av Tigray. Vi legger til grunn at det kan komme flere rapporter med påstander om menneskerettighetsbrudd og overgrep, men manglende fysisk tilgang og kommunikasjonslinjer til Tigray gjør at det fremdeles er svært vanskelig å få verifisert påstander om overgrep mot sivilbefolkningen. I samarbeid med det internasjonale samfunn vil Norge fortløpende vurdere ulike tilnærminger for å få verifisert konsekvensene av konflikten og eventuelle brudd på internasjonal humanitærrett og internasjonale menneskerettigheter. Norge støtter FNs høykommissær for menneskerettigheters arbeid i Etiopia og har løpende kontakt om utviklingen i landet. Forslag om granskings- og undersøkelseskommisjoner kan fremmes gjennom ulike deler av FN-systemet. Dette er ofte prosesser som er krevende politisk og ressursmessig, og som tar tid.

Fra norsk side følges utviklingen tett og vi er i dialog med etiopiske myndigheter, sivilt samfunn, humanitære og utviklingspartnere i Etiopia. 1. desember hadde jeg en telefonsamtale med Etiopias utenriksminister Demeke Mekonnen. Her uttrykte jeg et klart norsk budskap om å søke politisk løsning, sikre humanitær tilgang og gi tilgang til Tigray for å kunne verifisere konsekvensene for sivilbefolkningen. Jeg har også tatt opp Tigraykonflikten i bilaterale samtaler med andre lands utenriksministre. Utenriksdepartementet har de siste ukene møtt representanter for etiopisk diasporamiljø i Norge samt menneskerettighetsorganisasjoner.

SPØRSMÅL NR. 645

Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 15. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Avinor har i flere år brukt offentlige penger på å legge til rette for at Wizz air skal ha mer aktivitet i Norge. Nå ser vi at den norske luftfartsbransjen er i en krisesituasjon, blant annet på grunn av covid-19.

Mener samferdselsministeren det fortsatt er riktig å gi støtte til Wizz air for at de skal øke sin aktivitet i Norge?

BEGRUNNELSE:

I svar på spørsmål nr. 577 skriver samferdselsministeren at blant annet Wizz Air har fått oppstartsstøtte, markedsføringsstøtte og bonus for passasjervekst.

Svar:

Spørsmålet er formulert på en måte som er egnet til å skape inntrykk av at ordningene med oppstartsstøtte, markedsføringsstøtte og bonus for passasjervekst fører til at Avinor vil ha mindre penger igjen til andre formål. Dette er det stikk motsatte av hva som både økonomisk og juridisk er sentrale forutsetninger for ordningene.

Ordet "støtte" er egentlig en misvisende betegnelse. Alle ordningene forutsetter at Avinor selv mener at selskapet på sikt vil tjene på å innvilge en søknad. Det må med andre ord foreligge et såkalt positivt "business case". Ytels-

en utgjør derfor ikke “støtte” hverken i statsstøtterettslig eller i allmennspråklig forstand.

For passasjerene vil ordningene styrke flytilbudet på to måter: Den direkte effekten er at antall ruter og antall seter tilbudt av flyselskapene blir større enn det ville ha vært uten. Og det økte overskuddet som er formålet med ordningene, bidrar til å sikre tilbudet på alle Avinors lufthavner rundt omkring i distrikts-Norge.

Flyselskaper som ønsker å benytte seg av ordningen må sende søknad til Avinor, og Avinor behandler søknaden basert på generelle og publiserte kriterier. Alle flyselskaper er dermed sikret likebehandling. Det kan oppfattes som et brudd med dette prinsippet dersom ordningen skulle baseres på andre kriterier enn den fordelen Avinor oppnår.

SPØRSMÅL NR. 646

Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Martin Kolberg

Besvart 10. desember 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

NRK meldte 15. november at ifølge anonyme varslere skal amerikanske NSA (National Security Agency), i samarbeid med Forsvarets Etterretningstjeneste i Danmark, ha drevet etterretning også mot norske mål.

Hva har forsvarsministeren så langt gjort, og hva planlegger han å gjøre, for å sørge for at norske myndigheter får tilgang til all relevant informasjon fra danske myndigheter i denne saken?

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 4. desember 2020 med spørsmål fra stortingsrepresentant Martin Kolberg som viser til at NRK 15. november meldte at ifølge anonyme varslere skal amerikanske NSA (National Security Agency), i samarbeid med Forsvarets Etterretningstjeneste i Danmark, ha drevet etterretning også mot norske mål. Kolberg ønsker svar på hva jeg så langt har gjort, og hva jeg planlegger å gjøre, for å sørge for at norske myndigheter får tilgang til all relevant informasjon fra danske myndigheter i denne saken.

Den danske etterretningstjenesten Forvarets Etterretningstjeneste (FE) er for tiden under gransking i Danmark. Kontrollorganet Tilsynet med Etterretningstjenestene (TET) leverte i august i år en rapport om FE til det danske Forsvarsministeriet, og den danske regjeringen har på denne bakgrunn bestemt at det skal nedsettes en uavhengig granskingskommisjon. Hovedspørsmålet i granskings-saken er hvorvidt FE har opptrådt i strid med dansk lov. Det antydes at kommisjonen vil ferdigstille sitt arbeid om tidligst ett år.

Det er et tett og godt samarbeid mellom de nordiske land, herunder Norge og Danmark. Jeg har tatt kontakt med den danske forsvarsministeren i anledning saken og bedt om å bli holdt orientert dersom det skulle dukke opp forhold som er av betydning for Norge. Den danske ministeren har forsikret meg om at norske myndigheter vil bli oppdatert om eventuell relevant informasjon på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 647**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski****Besvart 18. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil regjeringen framskynde tiltak og dertil finansiering som både på kort og lang sikt reduserer støybelastningen for befolkningen langs strekningen Sinsen- Grorud, og særlig de 2 500 menneskene som bor langs Sletteløkka?

BEGRUNNELSE:

Langs Trondheimsveien fra Sinsen til Grorud bor det tusenvis av mennesker i svært støyutsatte boligområder. Verst er det for folka langs Sletteløkka, der støynivået er uakseptabelt. På kort sikt må Statens Vegvesen få i oppgave å bidra til akutt støyreduksjon gjennom støyskjerming, utskifting av vinduer og redusert fartsgrense. Det vil gi umiddelbar effekt. På lengre sikt må veien nedgraderes til ett felt hver vei, med kollektivfelt. Dette må ses i sammenheng med politiske mål om å redusere biltrafikken i Oslo. Befolkningen langs Trondheimsveien har ventet lenge nok.

Svar:

Rv. 4, Trondheimsveien i Oslo, inngår i strekningen 4 Sinsen – Mjøsbrua der tiltak er under vurdering i forbindelse

med stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2022-2033. Statens vegvesen har opplyst at de tidligere har vurdert tiltak i Oslo som anbefaler at gjennomgangstrafikken ledes ned på rv. 163 Østre Aker vei, gjennom en såkalt Fossumdiagonal. Det har så langt ikke vært politisk flertall i Oslo for å gå videre med dette forslaget.

Statens vegvesen opplyser videre at de er kjent med at det er høy støybelastning for den eldre bebyggelsen som ligger tett på Trondheimsveien. Støyskjermer vil ha begrenset effekt på boliger som ligger høyere enn veien. Der er det derfor innendørs støyskjerming som er mest aktuelt.

Statens vegvesen vil gjennomføre beregninger og eventuell befarings på de mest eksponerte boligene etter hvert som det blir midler tilgjengelig. Dersom det viser seg at innendørs støynivå er over de grenseverdier som er satt, vil Statens vegvesen tilby støytiltak for å senke støynivået i henhold til kravene i forurensningsforskriften for de aktuelle boligene. På lang sikt vil en mulig ombygging av Trondheimsveien med reduksjon av trafikken kunne bli vurdert som del av tiltak på hele rv. 4-strekningen. Dette vil bli fulgt opp gjennom NTP-prosessen der nullvekstmålet er en viktig premiss for å begrense trafikkveksten i byområdet.

SPØRSMÅL NR. 648**Innlevert 4. desember 2020 av stortingsrepresentant Runar Sjøstad****Besvart 11. desember 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Hvordan vil distrikts- og digitaliseringsministeren bidra til å avhjelpe pakkereisearrangørene i distriktene som må stille garantier til Reisegarantifondet?

BEGRUNNELSE:

I henhold til pakkereiseloven er medlemskap i reisegarantifondet obligatorisk for å kunne selge pakkereiser til forbruker. Lykkes ikke disse med å stille garantier vil de heller ikke kunne selge reiser fra årsskiftet, og grunnlaget

for aktivitet hos pakkereisebedriftene vil bortfalle. Det rammer særlig små og mellomstore bedrifter i distrikts Norge som ikke har tilstrekkelig likviditetsbeholdning til å stille garantier.

I Nord Norge er 89 reiselivsbedrifter medlemmer av Reisegarantifondet. For disse innebærer garantistillelser i Reisegarantifondet en vesentlig tilleggsbelastning. Blant disse er North Adventures som pakketerer reiser på vegne av 79 reiselivsbedrifter. Samtlige av disse vil miste en viktig salgskanal dersom North Adventure ikke klarer å skaf-

fe garantistillelser, noe som vil betraktelig forverre situasjonen for reiselivsnæringen i regionen.

Et sviktende marked for garantistillelser rammer reiselivsbedrifter som er avhengige av kundegrunnlaget som skapes av pakkereiser, og som ikke har infrastruktur til å bygge egne markedskanaler. Pakkereisearrangørene har derfor en viktig funksjon for å kunne markedsføre reiselivet ut over lokalsamfunnene. Skal hver enkelt reiselivsbedrift operere uavhengig av pakkereiseavtaler vil dette svekke distriktene i hele Norge, også ettersom dette vil få dramatiske konsekvenser for reiselivstilknyttet næringsliv som hotell, restaurant og øvrig tjenesteyting.

Svar:

Reiselivsnæringen faller innenfor næringsminister Iselin Nybø sitt ansvarsområde. Jeg har derfor hatt dialog med næringsministeren om svaret.

Næringsministeren svarte nylig følgende på et spørsmål fra Stortinget om saken (spm. 523, besvart 27.11.20):

“I forslaget til budsjettforlik mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet på Stortinget er det enighet om at regjeringen så snart som mulig skal komme tilbake med vurderinger av forslag til tiltak, for eksempel gjennom en ordning i regi av GIEK, for å bidra til at garantimarkedet for pakkereisearrangørene fungerer i 2021.

Arbeidet med å utrede ulike forslag er i gang i departementet, og forslag til løsning vil bli lagt frem for Stortinget uten ugrunnet opphold.

Regjeringen er opptatt av å finne gode løsninger for næringsaktørene og forbrukerne, samtidig som vi mener det fortsatt er viktig å vise aktsomhet rundt bruk av fellesskapets midler. Arbeidet vil ikke begrenses til kun å vurdere enkeltaktørers mulige rolle i løsningen. Departementet vil i henhold til kravene i utredningsinstruksen se på hvilke tiltak som er relevante å vurdere, og vi vil gi Stortinget et godt beslutningsgrunnlag innen rimelig tid.”

Dette er fortsatt status i saken. Jeg kan forsikre representanten om at regjeringen jobber aktivt med denne saken, og at vi følger situasjonen tett.

SPØRSMÅL NR. 649

Innlevert 4. desember 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 14. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Samfunnsøkonomisk lønnsomhet er et viktig kriterium for valg av veiprosjekter. Et høyt bompengenivå kan imidlertid gi en trafikkavvisningseffekt og føre til at færre benytter seg av de nye flotte veiene som bygges, og medfører også betydelige innkrevingskostnader.

Hvilken effekt vil bompenger generelt ha på den samfunnsøkonomiske brukernytten for nye veiprosjekter med relativt høye takster i distriktene som for eksempel de to store vestlandsprosjektene Rogfast og Hordfast?

BEGRUNNELSE:

Rogfast og Hordfast er to svært viktige prosjekter for næringslivet på Vestlandet. Det har vært gjennomført flere ulike analyser av sammenhengen mellom bompenger og samfunnsøkonomisk nytte. Nivået på takstene er helt avgjørende for effektivitetstapet, og dette effektivitetstapet er mindre med lave takster enn med høye takster. En rapport fra Concept har for eksempel vist at fri passering

ville vært den samfunnsøkonomisk beste løsningen for Rv653 Eiksundsambandet og Rv64 Atlanterhavstunnelen.

Svar:

Bompengereordningen bidrar med store summer årlig til å realisere viktige prosjekter. Rogfast og Hordfast er viktige prosjekter både lokalt, regionalt og nasjonalt. De reduserer avstander, reisetid og knytter sammen store bo- og arbeidsmarkedsregioner.

Nytteprinsippet er utgangspunkt for bompengereordningen. Det betyr at de som betaler bompenger skal ha nytte av tiltakene, og at de som har nytte av tiltakene skal betale bompenger. Samtidig vil bompenger vanligvis redusere nytten for brukerne av et veiprosjekt utenfor byområder der det ikke er køproblematikk. Dette skyldes at de som velger å kjøre på strekningen ved innføring av bompenger, samtidig får bompengebetalingen som en direkte kostnad som reduserer den opplevde nytten av tiltaket. I tillegg er det slik at ved innføring av bompenger vil en del trafikanter velge annerledes enn de ville gjort

dersom det ikke var bompenger på strekningen. Det kan f.eks. være at trafikantene velger en reisemåte, et reisemål eller en reiserute som de ellers ikke ville valgt.

Delvis bompengefinansiering reduserer den statlige andelen i et prosjekt. For midler som bevilges over offentlige budsjetter beregnes en skattefinansieringskostnad, ettersom skatter i likhet med bompenger påfører økonomien et effektivitetstap. Hvorvidt det er samfunnsøkonomisk optimalt å delfinansiere veiprosjekter med bompenger vil være en avveining mellom redusert nytte for trafikantene og gevinsten av reduserte skattekostnader.

Som eksempel kan vi se på beregningene for Hordfast og Rogfast:

	Nytte for trafikanter og transportbrukere	Netto nytte	NNB (Netto nytte pr. budsjettkrone)	NNK (Netto nytte over totale kostnader)
Hordfast med bompenger	14.3 mrd.kr	13.7 mrd.kr	0.74	0.34
Hordfast uten bompenger	31.5 mrd. kr	15.5 mrd. kr	0.5	0.38

	Nytte for trafikanter og transportbrukere	Netto nytte	NNB (Netto nytte pr. budsjettkrone)	NNK (Netto nytte over totale kostnader)
Rogfast med bompenger	8.5 mrd. kr	13.0 mrd. kr	2.52	0.60
Rogfast uten bompenger	25.4 mrd. kr	15.3 mrd. kr	0.89	0.71

For Rogfast er netto nytte av prosjektet med bompengefinansiering 13 mrd. Kr. Netto nytte per budsjettkrone er 2,5 og netto nytte over totale kostnader er 0,6. Dette viser at prosjektet er samfunnsøkonomisk lønnsomt også med bompengefinansiering.

Dersom man oppfatter «samfunnsøkonomisk brukernytte» i spørsmålet som total trafikanntytteverdi av Hordfast og Rogfast, vil denne reduseres for Hordfast og Rogfast dersom man delfinansierer prosjektene med bompenger. Samtidig kan nytteverdien pr. budsjettkrone øke dersom man delfinansierer prosjektet med bompenger.

Gjennom bompenger bidrar bilistene til å finansiere mange viktige samferdselsprosjekter. Det gjør at vi kan gjennomføre flere prosjekter som gir en enklere reisehverdag både for privatpersoner og næringslivet. Det skal vi fortsette med. Samtidig er det viktig for meg at vi har et bompengenivå som har legitimitet i befolkningen.

Det er vanskelig å svare generelt på spørsmålet om effekten av bompenger på den samfunnsøkonomiske nytten. Det er vanlig å presentere beregninger av samfunnsøkonomisk lønnsomhet som enten total samfunnsøkonomisk nytteverdi (netto nytte), netto nytte pr. budsjettkrone og netto nytte over totale kostnader. Fordi bompenger reduserer behov for midler fra det offentlige sine budsjett, kan det føre til at nytteverdi pr. budsjettkrone øker dersom det blir innført bompenger på et samfunnsøkonomisk lønnsomt prosjekt. Innkrevingskostnader er inkludert i beregningene med bompenger.

SPØRSMÅL NR. 650

Innlevert 4. desember 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 11. desember 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

I dag tilsvarer studiestøtten omtrent 1,25 G.

Hvordan har den historiske utviklingen vært i studiestøtten målt mot grunnbeløpet, fra 2000 og til i dag?

BEGRUNNELSE:

Vararepresentant for SV, Eirik Faret Sakariassen, spurte 4. desember på Twitter om innspill til skriftlige spørsmål å sende til statsråder. Jeg kom med flere forslag, men han har av ulike årsaker ikke valgt mine, blant annet spørsmål om når 11 måneders studiestøtte ble innført.

Statsråden kan i svaret gjerne redegjøre for de viktigste grepene rødgrønn regjering i perioden 2005-2013 gjorde for å bedre studenters økonomi, og hva de 4 ikke-sosialistiske partiene har gjort siden 2013.

3. august 2013 var det et oppslag i E24 med en graf som viste den historiske utviklingen fra 1975 - 2013. <https://e24.no/karriere-og-ledelse/i/na9OJ5/her-er-partienes-student-loefter-disse-vil-gi-studentene-33500-kroner-mer-hvert-aar>

Svar:

Under Solberg-regjeringen har det vært en betydelig vekst i utgiftene til utdanningsstøtte. Bevilgningen til stipendutgifter var i saldert budsjett for 2013 på 9 041 mill. kroner, tilsvarende 10 810 mill. i 2021-kroner, justert med KPI. I 2021-budsjett er tilsvarende bevilgning på 12 063 mill. kroner. Dermed er realveksten 11,6 pst. mellom 2013 og 2021.

I budsjettårene 2014-2016 økte regjeringen basislånet utover prisveksten, og i budsjettårene 2017-2020 har regjeringen trappet opp en og en uke til 11 måneders studiestøtte. Dette har gitt studentene 14 600 kroner mer å rutte med sammenlignet hvis den rødgrønne underjusteringen av studiestøtten og tomme løfter om 11 måneders studiestøtte hadde fortsatt.

Basislånet med omgjøring til stipend basert på studieprogresjon ble innført i 2002-03. Tabellen under viser nivået på basislånet fra studieåret 1990-91 til i dag, samt nivået målt mot grunnbeløpet.

Studieår	Basislån ¹	G per 1.mai ²	Basislån som andel av G	Stipendandel ⁶
1990-91	kr 51 800	kr 34 100	1,52	13 %
1991-92	kr 53 900	kr 35 500	1,52	13 %
1992-93	kr 55 900	kr 36 500	1,53	13 %
1993-94	kr 57 800	kr 37 300	1,55	14 %
1994-95	kr 59 300	kr 38 080	1,56	22 %
1995-96	kr 60 200	kr 39 230	1,53	24 %
1996-97	kr 61 400	kr 41 000	1,50	26 %
1997-98	kr 62 700	kr 42 500	1,48	28 %
1998-99	kr 64 100	kr 45 370	1,41	30 %
1999-00	kr 66 250	kr 46 950	1,41	30 %
2000-01	kr 67 600	kr 49 090	1,38	30 %
2001-02	kr 69 500	kr 51 360	1,35	30 %
2002-03	kr 80 000	kr 54 170	1,48	37,5 %
2003-04	kr 80 000	kr 56 861	1,41	40 %
2004-05	kr 80 000	kr 58 778	1,36	40 %
2005-06	kr 80 000	kr 60 699	1,32	40 %
2006-07	kr 81 400	kr 62 892	1,29	40 %
2007-08	kr 82 900	kr 66 812	1,24	40 %
2008-09	kr 85 000	kr 70 256	1,21	40 %
2009-10	kr 87 600	kr 72 881	1,20	40 %
2010-11	kr 89 000	kr 75 641	1,18	40 %
2011-12	kr 90 800	kr 79 216	1,15	40 %
2012-13	kr 92 500	kr 82 122	1,13	40 %
2013-14	kr 94 400	kr 85 245	1,11	40 %
2014-15	kr 97 850	kr 88 370	1,11	40 %
2015-16	kr 100 920	kr 90 068	1,12	40 %
2016-17	kr 106 549	kr 92 576	1,15	40 %
2017-18	kr 111 657	kr 93 634	1,19	40 %
2018-19	kr 116 369	kr 96 883	1,20	40 %
2019-20	kr 121 220	kr 99 858	1,21	40 % ³
2020-21	kr 123 519	kr 101 351	1,22	40 %
2021-22	kr 126 357	kr 103 933 ⁴	1,22 ⁵	40 %

1 Mellom 1990-91 og 2001-02 er beløpet summen av grunnbeløp, botillegg og utstyrstillegg.

2 For våren før studiestart

3 I statsbudsjettet for 2019 ble stipendordningen endret. Det betyr at studenter får omgjort 25 prosent av studielånet når de består enkeltemner, mens de resterende 15 prosentene kommer når de avlegger en hel grad.

4 Anslag per 1. mai 2021

5 I svar på spørsmål fra Stortinget ifbm. statsbudsjettet 2021 er G per 1. mai. 2020 bruk i beregningene av basislån som andel av G.

6 Mellom 1990-91 og 2001-02 varierer stipendandelen basert på stipendgrunnlaget

SPØRSMÅL NR. 651

Innlevert 4. desember 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 9. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden hjelpe til å sikre at Stord lufthamn kan gjennomføre grensekontroll, og kva krav gjeld i dag for at ei regional lufthamn skal få status som internasjonal toll-landingsplass?

BEGRUNNELSE:

Aker Solutions AS nyttar i dag charterfly for å få inn utanlandsk arbeidskraft til verftet sitt på Stord. Widerøe er flyoperatør og nyttar flytypen DASH 8/Q400 med 78 passasjer seter.

I starten vart samtlege ankomstar og avgangar med charterfly føreteke via Stord lufthamn.

Grunna strengare krav til dokumentasjon av Covid 19 testar, samt kummerlige fasiliteter på Stord lufthamn, ser Politiet det ikkje lenger løyseleg å gjennomføra utvida grensekontroll på Stord lufthamn.

Ankommande flygingar er difor omdirigerte til Haugesund lufthavn, Karmøy. Utgåande flygingar går fortsatt frå Stord lufthamn.

For å oppretthalda konkurranseevna til det lokale næringslivet i Sunnhordland med Aker Solutions i spissen ynskjer lufthamna i framtida å kunna ta imot ankommande luftfartøy frå utlandet.

For å få til dette må det lagast betre fasiliteter for grensekontrollen på Stord lufthamn.

På sikt ynskjer Stord lufthamn også å få godkjenning som internasjonal toll-landingsplass.

Svar:

Spørsmålet gjeld både den grensekontrollen i samband med COVID-19 og dei generelle krava som gjeld for internasjonale toll-landingsplassar.

Det normalt ikkje grensekontroll på trafikk frå Schengen, og politiet er difor svært sjeldan til stades. Dette vart endra mellom anna på Stord lufthamn da mellombels grensekontroll på indre-Schengen grenser blei innført som en del av tiltaka mot COVID-19.

Stord lufthamn brukas til flygingar med polske gjestearbeidarar til Aker Solutions AS. I dag tar kontroll av kvar einskilte passasjer tid. Lufthamna er i liten grad lagt til rette for dette. Politiet tok dette opp med Aker Solutions AS, som i staden valte å bruke Haugesund lufthamn, Karmøy.

Luftfartslova gjer regler om at Samferdselsdepartementet kan gje forskrifter om kva landingsplassar som kan ta imot internasjonal trafikk. Slik forskrift er ikkje gitt, men det er etablert ei praksis for handsaming av slike søknader.

Utgangspunktet for vurderinga er om trafikken mellom utlandet og den aktuelle lufthamna er så stor at det er betre å etablere ein internasjonal landingsplass på staden enn å krevje at passasjerane må gå gjennom ei mellomlanding på ein annan av landets lufthamner med internasjonal status. Den aktuelle lufthamna kan mellom anna heller ikkje ligge for nært ei anna internasjonal lufthamn.

Søknader om dette vert sende Luftfartstilsynet, som før avgjerda rådfører seg med Justis- og beredskapsdepartementet, Tolletaten og eventuelle andre myndigheter. Luftfartstilsynet sender si innstilling til Samferdselsdepartementet, som treffer avgjerda.

I arbeidet med innføringa av dei nye grensekontrollsystema for innreise (EES og ETIAS) har Politidirektoratet vurdert kva som må til for å bringe grenseovergangsstadene opp på et tilfredsstillande nivå når det gjeld mellom anna utstyr og bygningsmessige forhold. Dersom Stord lufthamn skal kunne ta i mot trafikk utanfrå Schengen, må det gjerast eit omfattande ombyggingsarbeid for å

tilfredsstillende krava til grensekontroll på Schengen yttergrense.

SPØRSMÅL NR. 652

Innlevert 4. desember 2020 av stortingsrepresentant Eirik Faret Sakariassen

Besvart 14. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Vil regjeringen komme med midler for å restaurere Domkirka til Stavangers 900-årsjubileum?

BEGRUNNELSE:

Stavanger domkirke skal restaureres i forbindelse med Stavangers 900-årsjubileum. Kirka er et viktig landemerke i byen vår, og et praktbygg. Utgiftene for rehabiliteringen og restaureringen bekostes nå primært av Stavanger kommune, til tross for at kirka representerer nasjonal historie og er et unikt kirkebygg. Det har lenge vært ønske om at staten skal bidra til at Domkirka settes i god stand frem mot jubileumsåret i 2025.

Svar:

Det økonomiske ansvaret for drift og vedlikehold av kirkene ligger til lokalsamfunnet,

altså til kommunene. Slik har det vært fra gammelt av, og nåværende kirkelov og den nye trossamfunnsloven som trer i kraft ved nyttår viderefører bestemmelsene om dette. En rekke kirker har nasjonal betydning. Godt over 200 kirker er automatisk fredet etter kulturminneloven, og til sammen nærmere 1000 kirker har et særskilt vern ved enten å være fredet eller listeført. Ansvaret for vedlikehold og restaurering også av disse kirkene, ligger til kommunene.

Stavanger domkirke er en av de viktigste kirkene vi har i Norge, som det eldste stående domkirkebygget og den eneste som har vært i kontinuerlig bruk siden 1300-tallet. Jeg er glad for at kommunen nå setter kirken i stand, og for planen om at den skal stå klar til jubileet i 2025.

Regjeringen har de siste årene styrket innsatsen med å ivareta de kulturhistoriske viktige kirkene våre. I perioden 2017-2020 ble det bevilget nær 140 mill. kroner og i 2021 er det foreslått en bevilgning på 70 mill. kroner til bevaring av kulturhistorisk viktige kirkebygg, hvorav 50 mill. kroner skal gå til tiltak på klimaskall (vegger, tak og tårn) og utskifting av el-anlegg og rørovner. Dette er ikke

beløp som hjelper Stavanger i så stor grad som sikkert er ønskelig, fordi midlene skal fordeles på flere kirker etter søknad. Jeg vil likevel vise til at Riksantikvaren har noen ordninger der søknadsfristen ennå ikke er ute. Dette er både midler på Riksantikvarens budsjett som skal gå til brannsikring og som Riksantikvaren forvalter på vegne av Barne- og familiedepartementet. Tilskuddene skal forsterke kommunenes egen innsats for å ta vare på kirkebyggene.

Jeg viser ellers til at Stortinget som kjent har gitt sin tilslutning til forslaget om at Opplysningsvesenets fond deles mellom staten og Den norske kirke. De verdiene staten blir eier av, skal motsvares ved en statlig innsats for bevaring av de kulturhistorisk viktige kirkebyggene.

SPØRSMÅL NR. 653**Innlevert 4. desember 2020 av stortingsrepresentant Eirik Faret Sakariassen****Besvart 15. desember 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil regjeringen sikre støtteordninger for studenter som har mistet jobben eller er permitterte?

BEGRUNNELSE:

Studieåret har for landets studenter blitt helt annerledes enn noen av oss kunne forestilt oss. Det samme gjelder studentenes økonomi. Mange studenter har til vanlig en jobb ved siden av studiet, som gir avgjørende inntekt i tillegg til studielån og stipend.

Svar:

Mange opplever en vanskelig økonomisk konsekvens på grunn av Covid-19-pandemien, også studenter. I mars opplevde Norge den største ledighetskrisen siden andre verdenskrig med 400.000 registrerte arbeidsledige. Det var dramatisk både for samfunnet, men ikke minst for de enkeltmenneskene som opplevde å miste både jobben og inntekten med kort varsel.

Derfor iverksatte regjeringen flere tiltak, også for studenter. Gjennom NAV fikk vi på plass en lønnskompensasjonsordning. Formålet med den midlertidige ordningen var å forlenge den samlede perioden permitterte fikk full lønn i starten av permitteringsperioden fra 15 dager til 20 dager, samtidig som arbeidsgivers lønnsplikt ved permittering ble redusert fra 15 dager til 2 dager. Studenter, inkludert utenlandske studenter som er medlem i folkerygden er et eksempel på en gruppe som kvalifiserte til lønnskompensasjonsordningen, til tross for at de ikke har rett på dagpenger i etterkant av dette eller ordinær støtte i Lånekassen. På den måten tettet lønnskompensasjonsordningen et hull for studenter som hadde havnet i en vanskelig økonomisk situasjon.

Så er det slik at studenter som hovedregel ikke kan motta dagpenger. I det midlertidige dagpengeregelverket regjeringen fikk på plass i vår, som fortsatt er gjeldende, fjernet vi imidlertid alle begrensningene for å motta dagpenger mens man studerer, så fremt man ikke mottar støtte fra Lånekassen. Det betyr at studenter som er selvfinansiert gjennom for eksempel jobb, kan motta dagpenger.

Samtidig i vår ba Stortinget regjeringen om å finne en løsning gjennom Lånekassen for studenter som opplevde inntektsbortfall. I det arbeidet gjorde vi tre ting:

1. Vi utvidet fristen for å søke lån og stipend i Lånekassen slik at de som hadde planer om å selvfinansiere

studiene sine gjennom jobb, men som opplevde å miste jobben eller bli permittert, likevel kunne søke om støtte i Lånekassen

2. Vi utbetalte i april restbeløpet for månedene frem til juni for å raskt sikre likviditeten til studentene.

3. Vi fikk på plass et tilleggs lån på 26 000 kroner som studentene fikk tilbud om gjennom Lånekassen. Stortinget bevilget midler for å omgjøre deler av dette til stipend.

Ordningen med tilleggs lån med delvis omgjøring til stipend var ment som et målrettet krisetiltak for å hjelpe de som var i en akutt vanskelig økonomisk situasjon. Det var 47 186 studenter som søkte tilleggs lånet. Dette utgjorde om lag 20 prosent av de ca. 236 000 studentene i Lånekassen som fikk tilsendt tilbud om lånet. Totalt ble det utbetalt om lag 1,2 milliarder kroner i lån, hvorav nær 400 millioner gjøres om til stipend. At det ikke var flere studenter som søkte tilleggs lånet kan tyde på at det var færre enn forventet som mistet inntekt og dermed ikke oppfylte vilkårene for lånet. Det kan også bety at mange studenter klarte seg økonomisk til tross for krisen, og det skal vi glede oss over.

Nå står vi i en ny, men mer kontrollert situasjon. Ledigheten er høy, men den er på langt nær så dramatisk som det vi opplevde i mars. Regjeringen følger situasjonen, og jeg har regelmessig dialog med studentorganisasjonene. Det er ikke planlagt nye krisepakker før jul, men vi jobber med å forsøke å finne en løsning for studenter som trenger det.

SPØRSMÅL NR. 654**Innlevert 4. desember 2020 av stortingsrepresentant Cecilie Myrseth****Besvart 10. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Vil næringsministeren at reiselivsbedrifter skal holde i gang aktiviteten der og når det er mulig?

BEGRUNNELSE:

Reiselivsbedriften Explore 70 Degrees driver hvalsafari utenfor Skjervøy i Nord-Troms. Skjervøy har ingen koronasmitte, og det ligger godt til rette for noe aktivitet innenfor smittevernfarene rammer. Regjeringen har imidlertid frarådet nordmenn å gjennomføre unødvendige fritidsreiser. Det er vanskelig å karakterisere eksempelvis hvalsafari som en nødvendig fritidsreise. For reiselivsaktørene som har prøvd å nå den norske turisten under koronapandemien, skaper dette et vanskelig dilemma mellom å holde i gang noe aktivitet eller å stenge helt ned. Det etterlyses derfor klarere retningslinjer for hva som gjelder både for bedriftene og for turistene.

Svar:

Jeg forventer at både smitteverntiltak og smittevernfarene anbefalinger som regjeringen har innført, etterleves. Om og hvordan en bedrift kan fortsette driften innenfor disse rammene må bedriften selv vurdere.

Smitteverntiltakene og de smittevernfarene anbefalinger påvirker reiselivsbedrifter på ulike måter. Bedrifter som er avhengige av fritidsreiser vil påvirkes i større grad av direkte anbefalinger eller tiltak som begrenser muligheter for fritidsreiser.

Regjeringen arbeider nå med en ny kompensasjonsordning for næringslivet som skal åpne for søknader mandag 18. januar 2020. Bevilgningsbehovet for ordningen er anslått til ca. 6 mrd. kroner for perioden fra 1. september 2020 til 28. februar 2021. Omstillingsordningen for reiselivet er også foreslått videreført og utvidet til 300 millioner kroner. Regjeringen har dessuten foreslått 480 millioner kroner til en ny kompensasjonsordning for å dekke noen av utgiftene bedrifter har når utenlandsk arbeidskraft må ha innreisekarantene. Dette kommer i tillegg til blant annet lånegarantiordninger, bransjespesifikke ordninger, tilskudd til kommunale næringsfond og lønnsstøtteordninger.

Jeg er klar over at mange bedrifter står i en vanskelig situasjon. Regjeringens krisepakke er omfattende, og skal bidra til å hjelpe bedrifter gjennom pandemien. I hvilken grad en bedrift kan opprettholde aktiviteten innenfor de begrensninger som er innført av smittevernfarene hensyn varierer og må vurderes av den enkelte virksomhet.

SPØRSMÅL NR. 655**Innlevert 5. desember 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 14. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Statsråden sier at veibudsjettet er doblet og jernbanebudsjettet tredoblet de siste sju årene. Likevel opplever mange distrikter en forverring i person- og godstransporten.

Kan ministeren legge fram fylkesvise oversikter som viser hvilke beløp som helt konkret er brukt på veg, bane og kyst i de ulike fylkene de siste fem årene?

BEGRUNNELSE:

Det ønskes en oversikt for hva som helt konkret er brukt på de ulike sektorene veg, jernbane og kystrelaterte formål de siste fem årene. Tallene må komme fram sektorvis, og for hvert fylke.

Svar:

Samferdselsdepartementets etater og underliggende virksomheter fører ikke fylkesvise regnskaper, så jeg kan ikke

svare på spørsmålet med samme detaljering som representanten ønsker.

Under er det satt opp regnskapstall for årene 2015-2019 for programkategoriene 21.30 Veiformål, 21.50 Jernbaneformål og 21.60 Kystforvaltning.

21.30 Veiformål

Til og med 2019 hadde Statens vegvesen en regionorganisering. I svaret oppgir jeg en regionfordeling av regnskapstallene for kap. 1320. Unntaket er tilskuddspostene til kommunesektoren (60-postene), som er fylkesfordelt.

Med ny organisering fra 1. januar 2020 vil ikke Statens vegvesen lenger føre samme regionfordelte regnskap.

Regionene bestod av følgende fylker:

- Øst: Oppland, Hedmark, Oslo, Akershus, Østfold
- Nord: Nordland, Troms og Finnmark
- Vest: Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane
- Midt: Møre og Romsdal og Trøndelag (Sør-Trøndelag/Nord-Trøndelag)
- Sør: Vest-Agder, Aust-Agder, Telemark, Vestfold og Buskerud

2019

1320 Statens vegvesen	1 Øst	2 Sør	3 Vest	4 Midt	5 Nord	Ufordelt	Sum
01 Driftsutgifter	852,2	543,4	688,8	539,2	474,5	1 720,4	4 818,4
22 Drift og vedlikehold av riksveier	1 726,8	1 224,5	1 375,1	696,0	1 170,5	-	6 192,8
28 Trafikant- og kjøretøytilsyn	441,0	268,1	296,4	212,4	188,8	705,9	2 112,5
29 OPS-prosjekter		672,9		153,8		350,0	1 176,7
30 Riksveiiinvesteringer	2 765,0	2 107,9	4 584,1	1 254,7	2 115,8	166,3	12 993,8
31 Skredsikring riksveier			382,6	3,3	550,0		935,9
34 Kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift					168,2		168,2
36 E16 over Filefjell			108,0				108,0
37 E6 Vest for Alta					13,7		13,7
72 Kjøp av riksveiferjetjenester			879,5	105,2	291,0		1 275,8
73 Tilskudd for reduserte bompengetakster utenfor byområdene						731,4	731,4
Sum per region	5 785	4 816,8	8 314,3	2 964,5	4 972,6	3 674,0	30 527,4

2018

1320 Statens vegvesen	1 Øst	2 Sør	3 Vest	4 Midt	5 Nord	Ufordelt	Sum
23 Drift og vedlikehold av riksveger, trafikant- og kjøretøytilsyn m.m.	2 835,9	1 903,9	2 014,3	1 312,8	1 709,9	1 822,1	11 598,9
29 OPS-prosjekter	510,0	305,4		144,2			959,5
30 Riksveiiinvesteringer	3 680,9	2 017,9	3 238,5	1 720,2	2 753,6	504,8	13 915,9
31 Skredsikring riksveier			366,0	109,6	244,7		720,4
34 Kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift					295,0		295,0
35 Vegutbygging i Bjørnvika	-3,0						-3,0
36 E16 over Filefjell			252,6				252,6
37 E6 vest for Alta					87,9		87,9
72 Kjøp av riksveiferjetjenester			873,5	136,5	286,0		1 296,0
Sum per region	7 023,8	4 227,2	6 744,9	3 423,3	5 377,1	2 327,0	29 123,3

2017

1320 Statens vegvesen	1 Øst	2 Sør	3 Vest	4 Midt	5 Nord	Ufordelt	Sum
23 Drift og vedlikehold av riksveger, trafikant- og kjøretøytilsyn m.m.	3 022,4	1 788,4	2 102,5	1 409,4	1 766,6	1 466,5	11 555,8
29 OPS-prosjekter		374,7		167,9		1,3	543,8
30 Riksveiinvesteringer	4 115,7	2 313,4	3 448,1	1 493,9	2 612,8	648,1	14 631,9
31 Skredsikring riksveier	-0,3		467,1	172,2	304,3		943,3
34 Kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift			2,1	1,0	347,8		350,8
35 Vegutbygging i Bjørvika	3,1						3,1
36 E16 over Filefjell			417,9				417,9
37 E6 vest for Alta					330,7		330,7
72 Kjøp av riksveiferjetjenester			767,3	138,6	233,6	15,5	1 155,0
Sum per region	7 140,8	4 476,4	7 205,0	3 383,0	5 595,8	2 131,3	29 932,4

2016

1320 Statens vegvesen	1 Øst	2 Sør	3 Vest	4 Midt	5 Nord	Ufordelt	Sum
23 Drift og vedlikehold av riksveger, trafikant- og kjøretøytilsyn m.m.	2 731,1	1 808,5	1 984,4	1 316,0	1 724,9	1 323,1	10 887,9
29 OPS-prosjekter		365,9		88,4		2,9	457,2
30 Riksveiinvesteringer	5 430,1	1 915,1	2 136,7	1 294,0	2 680,7	681,7	14 138,3
31 Skredsikring riksveier			342,7	75,2	263,6		681,5
34 Kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift			2,0	0,9	269,8		272,7
35 Vegutbygging i Bjørvika	-4,0						-4,0
36 E16 over Filefjell			528,4				528,4
37 E6 vest for Alta					386,6		386,6
72 Kjøp av riksveiferjetjenester	0,1		498,2	148,9	214,5		861,6
Sum per region	8 157,2	4 089,5	5 492,3	2 923,5	5 540,1	2 007,7	28 210,3

2015

1320 Statens vegvesen	1 Øst	2 Sør	3 Vest	4 Midt	5 Nord	Ufordelt	Sum
23 Drift og vedlikehold av riksveger, trafikant- og kjøretøytilsyn m.m.	2 817,4	1 799,3	1 900,7	1 270,2	1 597,2	1 241,3	10 626,1
29 OPS-prosjekter		351,9		90,9		0,6	443,3
30 Riksveiinvesteringer	4 075,1	2 316,9	2 360,4	1 306,6	1 467,2	681,7	12 207,8
31 Skredsikring riksveier	42,3		286,3	116,2	287,8		732,7
34 Kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift			3,9		99,6		103,6
35 Vegutbygging i Bjørvika	67,0						67,0
36 E16 over Filefjell			495,3				495,3
37 E6 vest for Alta					425,2		425,2
72 Kjøp av riksveiferjetjenester	0,4		235,5	134,5	233,4	14,8	618,5
Sum per region	7 002,1	4 468,1	5 282,1	2 918,4	4 110,5	1 938,3	25 719,6

Tilskudd til reduserte bompengetakster er blitt bevilget over kap. 1330, post 75 og kap. 1320, post 73 i perioden. Oversikten under viser fylkesvis fordeling av bevilgningene.

	2016	2017	2018	2019
Post 75/73 Tilskudd for reduserte bompengetakster utenfor byområdene				
Østfold	1,6	68,6	63,5	58,0
Akershus				18,0
Akershus/Hedmark	20,4	83,6	77,6	36,9
Hedmark	7,2	16,4	15,2	38,6
Oppland	1,5	73,2	68,0	68,4
Buskerud	5,5	11,9	11,1	11,8
Vestfold	13,0	58,1	99,6	91,1
Telemark	9,7		4,2	24,0
Aust Agder				22,7
Vest Agder				15,0
Rogaland		28,3	26,3	24,1
Hordaland	7,2	3,0	51,7	143,1
Sogn og Fjordane	4,2	14,9	13,9	12,7
Trøndelag	3,0	34,3	31,8	29,1
Nordland	26,7	68,7	63,7	124,0
Troms		16,4	15,2	13,9
Totalt	100,0	477,4	541,8	731,4

Tilskuddspostene til Statens vegvesen som går til fylkeskommunene fordeles per fylke:

	2015	2016	2017	2018	2019
Post 61, Rentekompensasjon for transporttiltak i fylkene					
Østfold	9,7	8,5	7,7	12,4	12,0
Akershus	15,6	13,8	12,5	20,1	19,6
Oslo	12,6	11,2	10,3	16,5	16,1
Hedmark	11,7	10,4	9,6	15,4	15,0
Oppland	9,4	8,5	7,9	12,7	12,4
Buskerud	10,2	8,9	7,9	12,7	12,3
Vestfold	7,7	6,7	6,1	9,8	9,6
Telemark	9,1	7,8	6,8	10,8	10,5
Aust-Agder	5,8	5,1	4,6	7,3	7,1
Vest-Agder	7,8	6,9	6,4	10,2	10,0
Rogaland	14,7	13,0	11,8	18,9	18,4
Hordaland	19,4	16,7	14,6	23,3	22,6
Sogn og Fjordane	14,7	12,0	9,6	14,8	14,3
Møre og Romsdal	14,4	12,4	10,8	17,2	16,6
Sør-Trøndelag	13,2	11,6	10,4		
Nord-Trøndelag	10,2	8,9	7,9		
Trøndelag				29,3	28,5
Nordland	17,4	14,8	12,8	20,2	19,6
Troms	11,0	9,5	8,4	13,4	13,0
Finnmark	6,8	5,7	4,8	7,5	7,2
Sum	221,5	192,4	170,7	272,5	264,5
	2015	2016	2017	2018	2019

	2015	2016	2017	2018	2019
Post 62, Skredsikring fylkesveier					
Akershus			7,6	2,3	4,8
Oppland	50,7	94,8	16,9	4,0	24,0
Buskerud					14,3
Vestfold				4,0	
Telemark	5,6	7,8	2,5	5,0	20,4
Vest-Agder	71,0	80,7	25,3		17,9
Rogaland	29,0	2,6			
Hordaland	184,3	62,8		80,9	80,5
Sogn og Fjordane	59,1	217,8	42,6	104,9	212,9
Møre og Romsdal	91,6	41,3	4,5	204,1	23,3
Sør-Trøndelag	45,0	33,0	31,9		
Trøndelag				82,0	72,4
Nordland	16,8	64,6	124,9	107,2	127,1
Troms	44,2	77,9	106,8	39,5	49,7
Finnmark	0,7	26,1	14,1	39,9	56,1
Sum	598,0	709,4	377,1	673,9	703,6

	2015	2016	2017	2018	2019
Post 63, Tilskudd til gang- og sykkelveier					
Uspesifisert				19,0	-17,5
Østfold	1,7	0,8	12,6	4,1	4,4
Akershus	3,0	0,5	11,4	3,2	6,0
Oslo				21,0	
Hedmark		1,0	1,2	7,7	11,2
Oppland	3,1	3,4	3,1	3,6	16,8
Buskerud			1,2	0,5	2,2
Vestfold	20,4	10,5	5,9	8,7	0,3
Telemark	0,4	0,9		2,4	5,9
Aust-Agder	6,5	9,8	7,1	8,3	16,6
Vest-Agder		7,3	3,7	2,8	6,7
Rogaland		-	8,2	0,3	21,7
Hordaland		8,2	15,8	0,9	11,7
Sogn og Fjordane		1,5	0,5	0,8	2,3
Møre og Romsdal			0,1	5,1	8,0
Sør-Trøndelag	13,5	14,0	6,4		
Nord-Trøndelag	0,2	1,0	13,4		
Trøndelag				10,9	7,2
Nordland		2,5	5,9	0,2	2,3
Troms	0,0	6,7	-4,4		7,9
Finnmark		6,5	4,8		
Sum	48,8	74,3	96,9	99,2	113,7
					2019

Post 64, Utbedring på fylkesveier for tømmertransport

Uspesifisert					3,5
--------------	--	--	--	--	-----

Østfold	5,7
Hedmark	0,0
Nordland	1,8
Trøndelag	3,0
Sum	14,0

	2015	2016	2017	2018	2019
Sum tilskudd per fylke					
Uspesifisert				19,0	-14,0
Østfold	11,4	9,3	20,3	16,5	22,1
Akershus	18,6	14,3	31,6	25,7	30,4
Oslo	12,6	11,2	10,3	37,5	16,1
Hedmark	11,7	11,4	10,7	23,1	26,3
Oppland	63,2	106,6	27,8	20,3	53,1
Buskerud	10,2	8,9	9,1	13,2	28,8
Vestfold	28,1	17,1	12,0	22,5	9,9
Telemark	15,1	16,5	9,3	18,1	36,8
Aust-Agder	12,3	14,9	11,7	15,6	23,8
Vest-Agder	78,8	94,8	35,4	13,0	34,6
Rogaland	43,7	15,6	20,0	19,2	40,1
Hordaland	203,7	87,7	30,5	105,1	114,8
Sogn og Fjordane	73,8	231,3	52,7	120,5	229,5
Møre og Romsdal	106,0	53,6	15,4	226,4	48,0
Sør-Trøndelag	71,7	58,6	48,7		
Nord-Trøndelag	10,4	9,9	21,3		
Trøndelag				122,2	111,1
Nordland	34,2	81,9	143,5	127,6	150,6
Troms	55,2	94,1	110,8	52,9	70,6
Finnmark	7,5	38,3	23,7	47,4	63,3

1321 Nye Veier AS	2015	2016	2017	2018	2019
Viken		0	1	0	0
Vestfold og Telemark		71	983	1 650	736
Innlandet		149	667	1 567	2 305
Agder		409	1 962	1 924	1 975
Rogaland		0	1	17	29
Trøndelag		46	60	119	386
Troms og Finnmark		0	0	2	1
Ufordelt	57				
Sum	57	676	3 674	5 279	5 432

Vegtilsynet har tilsyn med veinettet i hele landet, men den enkelte aktivitet er ikke mulig å fordele per fylke.

21.50 Jernbaneformål

Jernbanedirektoratet har gått gjennom regnskapstall for perioden 2015-2019, og har fordelt disse etter samme regionfordeling som Statens vegvesen hadde før 2020. Kjøp av persontransport med tog og investeringer har vært mulig å fordele med dette utgangspunktet. Øvrige poster under jernbaneformål har ikke vært mulig å fordele.

	2015	2016	2017	2018	2019
1350 Jernbaneverket/1352 Jernbanedirektoratet					
Kjøp av persontransport med tog					
<i>Øst</i>	2 019,4	2 008,3	2 020,6	2 357,7	2 601,6
<i>Sør</i>	202,1	203,7	200,1	246,6	252,5
<i>Vest</i>	128,1	132,5	127,1	184,5	169,7
<i>Midt</i>	146,1	145,5	142,5	181,1	210,1
<i>Nord</i>	36,4	39,3	38,8	45,8	48,2
<i>Øst/Sør</i>	210,3	189,2	174,6	283,3	275,8
<i>Øst/Vest</i>	16,9	16,2	15,9	34,5	39,4
<i>Øst/Midt</i>	43,9	43,5	43,1	53,5	56,0
<i>Øst/Nord</i>	123,1	121,4	119,9	143,8	163,3
<i>Midt/Nord</i>	198,6	195,5	193,9	224,5	247,1
Sum kjøp av persontransport med tog	3 124,9	3 095,0	3 076,4	3 755,3	4 063,7
Investeringer					
<i>Øst</i>	4 029,0	5 536,0	7 200,7	6 941,1	9 232,6
<i>Sør</i>	2 910,0	2 095,0	1 703,3	2 186,5	1 714,4
<i>Vest</i>	486,0	470,0	1 092,6	751,3	883,4
<i>Midt</i>	213,0	222,0	444,3	106,2	240,9
<i>Nord</i>	-	1,3	381,0	85,0	31,0
<i>Ufordelt</i>	2 185,0	2 346,0	441,0	519,1	570,0
Sum investeringer	9 823,0	10 670,3	11 262,9	10 589,2	12 672,2
<i>Ufordelt annet</i>	7 463,8	9 355,1	15 990,9	8 500,9	9 793,3
Sum regnskap	20 411,7	23 120,4	30 330,2	22 845,4	26 529,3

21.60 Kystforvaltning

Oversikten under viser fordeling av forbruk av Kystverket, fordelt på fylker der data for dette er tilgjengelig.

	2015	2016	2017	2018	2019
1360 Kystverket					
01 Driftsutgifter, ufordelt	1 693,2	1 699,1	1 689,8	1 749,2	1 833,1
21 Spesielle driftsutgifter	21,4	122,1	9,9	16,2	60,2
<i>21 Vestland</i>	11,4	117,2	5,0	10,9	50,1
<i>21 Ufordelt</i>	10,0	5,0	4,9	5,3	10,1
30 Nyanlegg og større vedlikehold	539,5	519,1	445,8	280,4	404,8
<i>30 Agder</i>	0,3	23,6	1,6	3,6	38,8
<i>30 Møre og Romsdal</i>	23,4	19,7	4,0	28,8	121,9
<i>30 Nordland</i>	135,2	113,5	143,1	21,6	68,8
<i>30 Oslo</i>	0,0	0,0	2,8	2,1	0,0
<i>30 Rogaland</i>	3,7	12,0	4,4	3,6	19,0
<i>30 Svalbard</i>	0,0	12,3	0,2	11,7	3,0
<i>30 Troms og Finnmark</i>	181,6	69,7	139,4	105,6	73,2
<i>30 Trøndelag</i>	5,1	13,0	11,0	9,4	5,6
<i>30 Vestfold og Telemark</i>	9,7	5,7	11,5	14,1	0,5
<i>30 Vestland</i>	87,8	64,5	9,8	16,6	25,4
<i>30 Viken</i>	24,8	136,9	59,0	10,7	0,8

	2015	2016	2017	2018	2019
30 Ufordelt	67,9	48,3	59,0	52,7	47,8
34 Kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift, Troms og Finnmark	34,0	7,9	5,4	5,0	2,0
45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, ufordelt	184,9	236,0	212,8	290,0	289,6
60 Tilskudd til fiskerihavneanlegg	53,8	60,6	44,6	55,3	26,1
60 Agder	0,0	0,4	0,4	5,6	0,0
60 Møre og Romsdal	3,4	6,8	0,0	0,0	0,0
60 Nordland	22,1	7,8	4,6	7,4	5,5
60 Rogaland	0,0	1,3	1,7	0,4	0,7
60 Troms og Finnmark	17,0	26,9	14,2	27,4	5,3
60 Trøndelag	10,7	4,5	10,2	6,7	12,0
60 Vestfold og Telemark	0,7	0,0	0,0	0,0	0,0
60 Vestland	0,0	12,9	13,6	7,8	2,7
71 Tilskudd til havnesamarbeid, ufordelt	2,3	9,8	4,9	8,4	7,0
72 Tilskudd til overføring av gods fra vei til sjø, ufordelt	0,0	0,0	6,9	6,1	15,5
73 Tilskudd til effektive og miljøvennlige havner	0,0	0,0	0,0	0,0	30,8
73 Agder	0,0	0,0	0,0	0,0	7,5
73 Rogaland	0,0	0,0	0,0	0,0	20,2
73 Viken	0,0	0,0	0,0	0,0	3,1
Sum 1360 Kystverket	2 529,2	2 654,6	2 420,1	2 410,6	2 669,3
Sum ufordelt	1 958,4	1 998,2	1 978,4	2 111,8	2 203,1
Sum Agder	0,3	24,0	2,0	9,2	46,3
Sum Møre og Romsdal	26,8	26,5	4,0	28,8	121,9
Sum Nordland	157,3	121,3	147,6	29,0	74,3
Sum Oslo	0,0	0,0	2,8	2,1	0,0
Sum Rogaland	3,7	13,3	6,2	3,9	39,9
Sum Svalbard	0,0	12,3	0,2	11,7	3,0
Sum Troms og Finnmark	232,6	104,5	159,0	138,1	80,5
Sum Trøndelag	15,8	17,4	21,1	16,1	17,6
Sum Vestfold og Telemark	10,4	5,7	11,5	14,1	0,5
Sum Vestland	99,2	194,6	28,4	35,3	78,1
Sum Viken	24,8	136,9	59,0	10,7	3,9

SPØRSMÅL NR. 656**Innlevert 5. desember 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 14. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvor mange kilometer statlig vei mangler gulstripe i dette landet, og hvor ligger disse veistrekningene uten gulstripe?

Svar:

Statens vegvesen har estimert hvor det mangler gul midtlinje på statlig veg, det vil si Europa- og riksveg. Estimaten med plassering på kart er presentert på følgende nettadresse: <https://www.arcgis.com/home/webmap/viewer.html?webmap=16f94c252aac4fdf93ff-8da503ec6385>. Disse strekningene markert i kartet.

Totalt er det estimert 1 030 km statlig veg uten gul midtlinje, fordelt på 551 km Europaveg og 479 km riksveger. Disse fordeler seg fylkesvis som vist i tabellen

under. De kommunene som har høyest antall km uten gul midtlinje er Karasjok med 126 km, Ullensvang med 81 km og Tana med 77 km.

Fylke	Fylkesnavn	Km lengde
54	Troms og Finnmark	435
46	Vestland	227
18	Nordland	151
42	Agder	62
38	Vestfold og Telemark	58
11	Rogaland	40
50	Trøndelag	22
15	Møre og Romsdal	21
34	Innlandet	10
30	Viken	6

SPØRSMÅL NR. 657**Innlevert 5. desember 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 15. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Når ble anbefalingen om at eldre kan ha atypiske symptomer, og at det kvalifiserer for testing, publisert?

BEGRUNNELSE:

I sitt svar på spørsmål 15:465 svarer helseministeren følgende:

“Helsedirektoratet har vært involvert i anbefalinger som omhandler eldre og atypiske symptomer og har tydeliggjort flere steder at eldre kan ha atypiske symptomer og at det kvalifiserer for testing. Begge disse nevnte anbefalingene ble publisert helt i starten av pandemien.”

Jeg ønsker at helseministeren oppgir hvilke anbefalinger det henvises til, og dato for når disse ble publisert.

Svar:

Anbefalinger om testing for covid-19 og kriterier for dette er utarbeidet av Folkehelseinstituttet i nært samarbeid med Helsedirektoratet. Dette er tidligere beskrevet i svar på spørsmål 465.

Allerede fra 13. mars tok FHI høyde for at covid-infeksjon ikke nødvendigvis førte til feber hos eldre. Ved utarbeidelse av testkriteriene tok FHI utgangspunkt i WHO's definisjon av et mistenkt tilfelle av covid-19 som var “feber og tungpust eller hoste”. FHI avvek imidlertid fra kravet om feber fordi dette symptomet kunne mangle hos eldre. På denne tiden var det ikke tilgjengelig kunnskap om at for eksempel magesmerter var mulige symptomer på covid-19-infeksjon.

Den 3. april 2020 publiserte FHI på sine nettsider at magesmerter forekommer, i enkelte tilfelle diaré, og la til endring om smak- og luktesans som symptom. Fra 13. april ble det åpnet for testing av alle som ble “vurdert av

lege som mistenkt tilfelle”. Dette innebar at sykehjemsbeboere med atypiske symptomer kunne testes. På Helse- og omsorgsdepartementets nettsider ble også følgende tekst publisert med uthevet skrift 14. april, i Koronaveilederens kapittel 6.3 om sykehjem: “Selv ved svake symptomer på luftveisinfeksjon bør pasienter på sykehjem behandles som mulig covid-19 smittet og skjermes mest mulig fra andre beboere. Vær videre oppmerksom på at enkelte pasienter med covid-19 ikke har tydelige luftveissymptomer og

heller presenterer akutt funksjonssvikt, økt falltendens, nedsatt allmenntilstand og/eller økt forvirring som symptom.”

Fra 20. april ble det ytterligere presisert i testkriteriene fra FHI at sykehjemsbeboere skulle testes på vid indikasjon. Dette betyr at leger kunne bruke skjønn og teste personer med andre symptomer enn de typiske symptomene som hoste, tungpustethet og feber.

SPØRSMÅL NR. 658

Innlevert 6. desember 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 10. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvor mange sorenskrivere og ledere er det i førsteinstansdomstolene i dag?

BEGRUNNELSE:

I Prop. 11 L (2020-2021) skriver regjeringen:

«En utvidelse av rettskretsene vil gi færre ledere, og dermed flere ordinære dommere.»

Det kan i denne sammenheng være interessant å vite hvor mange ledere det er i domstolene i dag.

Svar:

Det er i dag 50 sorenskrivere og 28 jordskifterettsledere i førsteinstansdomstolene. I tillegg kommer 22 avdelingsledende dommere og 40 administrative ledere, herunder direktører, administrasjonssjefer og seksjonsledere.

SPØRSMÅL NR. 659

Innlevert 6. desember 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 15. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Statsråden svarer på et spørsmål fra stortingsrepr. Sverre Myrli den 23.11.20 om hvorfor regjeringen ikke har foreslått videreføring av støtte til Flytoget for 2021 at «Beslutningen om at tilleggsavtalen med Flytoget ikke forlenges utover 2020 ble tatt med grunnlag i transportfaglige vurderinger av hvilket togtilbud det er nødvendig at staten, i sin rolle som kjøper, betaler for å opprettholde».

Har ikke statsråden vurdert at dette svekker konkurransevnen til Flytoget og gjør dem dårligere rustet i anbudsrunder framover?

BEGRUNNELSE:

I 2021 er det ikke foreslått videreføring av støtte til Flytoget, fordi pendlerne skal prioriteres og fordi det er ikke behov for å opprettholde like stor trafikk til Oslo Lufthavn. Dette kan virke logisk, men det setter likevel Flytoget i en

svært vanskelig situasjon, når man har ventende, viktige anbudsutlysninger å ta del i.

Flytoget har en periode også redusert sine billettpriser til samme nivå som Vys (subsidierte) billetter. Dette for å tilrettelegge for at passasjerene kan spre seg på alle tilgjengelige tog, og for at Flytoget ikke skal tape forholdsmessig mange kunder gjennom pandemien.

Dersom Flytoget ikke får tilsvarende krisestøtte som øvrige togselskapene gjennom pandemien vil Flytogets økonomi svekkes vesentlig sammenlignet med de andre. Dette kan være kritisk for Flytoget, som kan bli for svekket til å kunne delta i konkurransen om anbudet på trafikkpakke 4 i mars, og senere i konkurransen om anbudet på Flytogets eget oppdrag, tilbringertjenesten, som kan bli lagt inn i trafikkpakke 5.

Det synes underlig i forhold til norske selskaper at Go-Ahead og SJ sikres krisestøtte fram mot anbudskonkurransene, mens Flytoget ikke gjør det. Dette er et norsk statseid selskap som staten har investert i og som i årevis har levert gode overskudd. Mange spør seg om det er riktig å forskjellsbehandle selskapene, slik at utenlandske selskaper blir styrket fram mot kommende anbudskonkurranser (inkludert konkurransen om Flytogets oppdrag) uten at å gjøre det samme for eget, offentlig selskap? Når ett av to norske persontogtogselskaper svekkes dramatisk, betyr det også at vi risikerer å utarme det norske jernbanefaglige miljøet.

Svar:

Koronapandemien har rammet Norge hardt. Mange har mistet jobbene sine eller er permittert. I 2020 er det foreslått eller vedtatt økonomiske tiltak i møte med pandemien på til sammen 131 mrd. kroner. Også i 2021 har regjeringen foreslått store summer i møte med pande-

mien. Selv innenfor slike omfattende rammer er det nødvendig å prioritere.

Antall personer som reiser med tog har falt betydelig i 2020, i tråd med helsefaglige råd om redusert reiseaktivitet. Billetttinntektene til togselskapene har falt tilsvarende. Kollektivtransport er en samfunnskritisk tjeneste som blant annet bidrar til at samfunnskritisk personell kan reise til og fra jobb. Det er derfor iverksatt en rekke strakstiltak og tiltak av lengre varighet, herunder tilleggsavtaler, for å sikre at de togtilbudet som anses viktigst å opprettholde, fortsatt driftes i denne vanskelige perioden.

Regjeringen tar høyde for å videreføre tilleggsavtaler i 2021 med grunnlag i transportfaglige vurderinger av hvilket togtilbud det er nødvendig at staten, i sin rolle som kjøper, betaler for å opprettholde.

Det vil i tilleggsavtalene i 2021 være en forutsetning at togselskapene dekker en større andel av underskuddet som følge av reduserte billettinntekter. Egenandelen skal stimulere til omstilling og hindre at tilleggsavtalene bli en hvilepute for selskapene. Utrullingen av nye vaksiner i 2021 gir håp om at vi kan gå tilbake til en mer normal hverdag i løpet av året, og at ekstrabevilgninger i møte med pandemien kan avsluttes.

Jeg er stolt av regjeringens jernbanereform. Reformen legger til rette for en videre utvikling av jernbanen til det beste for de reisende. Å åpne togstrekninger for konkurranse har medført at staten bruker mindre penger på å kjøpe persontransport med tog. Dette betyr at vi kan bruke mer penger på å bygge ut og vedlikeholde jernbanenettet for å gi et enda bedre togtilbud. Det er bra at representanten ønsker at Flytoget skal kunne delta på fremtidige anbudsrunder. Jeg tror på stor interesse fra togselskapene når nye trafikkpakker lyses ut og håper at Flytoget vil delta i konkurransen.

SPØRSMÅL NR. 660

Innlevert 6. desember 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 11. desember 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kor stor del av personellet på Andøya flystasjon vekependla i åra fram til nedleggingsvedtaket og kva er status per dags dato?

GRUNNGJEVING:

Viser til eit innlegg på trønderdebatt.no 01.12.20 av ordfører Tom Myrvold. Her vert det vist til at Covid-19 situasjonen gjer at det spøkjer for flyruta Ørland-Oslo, etter som ruta ikkje kjem inn under kompensasjonsordninga. Å leggje godt til rette for pendling for forsvarstilsette er sær-

viktig for forsvarsevna. Utan denne ruta, vil reisetida for meir enn 1 500 soldatar på Ørland flystasjon aukast med mellom 6-8 timar avhengig av når og kor reisa vert gjennomført, etter som ein må mellomlande på Værnes. Det vil også føre til fleire ekstrakostnadar som meir bruk av hotell, endring i kollektivtilbodet og auka reisekostnadar.

Det er fleire innlandsruter som vert råka av Covid-19, det vil kunne ha fleire negative konsekvensar for tilsette som er avhengig av å pendle. Senterpartiet meiner difor at det er viktig at staten oppheld eit godt flytilbod ute i distrikta. Senterpartiet meiner også at staten må jobbe for å

verne solide fag- og arbeidsmiljø ute i distrikta, ettersom dette vil kunne avgrense sårbarheita. Dersom forsvaret skal basere store delar av basane i Nord-Noreg på tilsette som må vekependle og innlandsflytilbodet vert svekka i tida som kjem, er det ein uheldig situasjon.

Svar:

I 2016 var det omlag 12 prosent av dei tilsette på Andøya flystasjon som vekependla. I dag er delen pendlarar omlag 22 prosent.

SPØRSMÅL NR. 661

Innlevert 6. desember 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 11. desember 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kor stor vil del av personellet er det estimert at vil vekependle til Evenes dersom ein legg til grunn utviklinga til Ørland hovudflystasjon og kor mye kostar i snitt ein pendlar Forsvaret?

GRUNNGJEVING:

Viser til eit innlegg på trønderdebatt.no 01.12.20 av ordfører Tom Myrvold. Her vert det vist til at Covid-19 situasjonen gjer at det spøkkjer for flyruta Ørland-Oslo, etter som ruta ikkje kjem inn under kompensasjonsordninga. Å leggje godt til rette for pendling for forsvarstilsette er særskild viktig for forsvarsevna. Utan denne ruta, vil reisetida for meir enn 1500 soldatar på Ørland flystasjon aukast med mellom 6-8 timar avhengig av når og kor reisa vert gjennomført, etter som ein må mellomlande på Værnes. Det vil også føre til fleire ekstrakostnadar som meir bruk av hotell, endring i kollektivtilbodet og auka reisekostnadar.

Det er fleire innlandsruter som vert råka av Covid-19, det vil kunne ha fleire negative konsekvensar for tilsette som er avhengig av å pendle. Senterpartiet meiner difor at det er viktig at staten oppheld eit godt flytilbod ute i distrikta. Senterpartiet meiner også at staten må jobbe for å verne solide fag- og arbeidsmiljø ute i distrikta, ettersom dette vil kunne avgrense sårbarheita. Dersom forsvaret skal basere store delar av basane i Nord-Noreg på tilsette som må vekependle og innlandsflytilbodet vert svekka i tida som kjem, er det ein uheldig situasjon.

Svar:

Dersom ein samanliknar avdelingar som er planlagd etablert på Evenes, med utviklinga ved Ørland hovudflystasjon, vil pendlarar utgjere omlag 20 prosent av dei tilsette.

Dei årlege kostnadane per pendlar er omlag 105 000 kroner i året, medrekna reise, kost og kvarter.

SPØRSMÅL NR. 662**Innlevert 3. desember 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 10. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Vil regjeringen sørge for at også de mindre organisasjonene får ekstra tilskudd i forbindelse med julen 2020 slik at de kan gjennomføre sosiale aktiviteter, alternative julefeiringer og matutdeling?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har foreslått 25 millioner kroner til sosiale tiltak og aktiviteter for sårbare grupper i jula. Formålet er å kompensere for negative konsekvenser av koronapandemien og de inngripende smitteverntiltakene. Tilskuddet er bra og nødvendig, og kommer flere organisasjoner til gode. Blant de som ikke blir tilgodesett med støtte denne julen er mindre organisasjoner og tiltak. Eksempelvis varmestua i Sarpsborg.

Varmestua i Sarpsborg melder om at mattilgangen har gått ned drastisk. I koronapandemien har det vært betydelig mindre overskuddsmat som tilfaller varmestuas brukere. Dette medfører betydelige ekstrakostnader. Frelsesarmeen melder også om et økte utgifter til matutdeling under koronapandemien.

Svar:

Frivilligheten gjør en svært god og viktig jobb for mange av de sårbare gruppene som er hardest rammet av de strenge smitteverntiltakene. Mange frivillige organisasjoner har vist evne til å tilpasse seg stadig endrede smitteverntiltak. Regjeringen har i flere omganger i løpet av pandemien foreslått å bevilge ekstra midler til frivilligheten. I nysalderingen for 2020 foreslo vi 25 millioner kroner til frivillige organisasjoner, digitale produksjoner i regi av Den norske kirke og andre tros- og livssynssamfunn og til å styrke hjelpetelefoners bemanning i julen. 11 av millionene er foreslått til Frelsesarmeen, Blå kors, Røde kors og Kirkens bymisjon. Med økt støtte kan disse frivillige organisasjonene tilby sosiale aktiviteter, alternative julefeiringer og gi julehjelp som matkasser, klær og gaver til flere. Målet er å motvirke ensomhet og skape gode juleopplevelser.

Grunnen til at vi har foreslått å øremerke midler til Frelsesarmeen, Blå kors, Røde Kors og Kirkens bymisjon, er at de er landsdekkende frivillige organisasjoner som kan få i stand et tilbud flere steder i landet raskt. Det er riktig at det også er andre organisasjoner som gjør viktig og lignende arbeid. For å nå ut til alle disse er alternativet å foreslå midler til en tilskuddsordning som frivillige or-

ganisasjoner kunne søkt på. Dette ville gitt mindre frivillige organisasjoner muligheten til å søke. En prosess med utlysning, søknadsbehandling og tildeling tar imidlertid tid, og ble vurdert som vanskelig forenlig med at de ekstra midlene skal anvendes i julen 2020. Nysalderingen for 2020-budsjettet behandles i Stortinget 17. desember.

Videre vil jeg vise til at det i revidert nasjonalbudsjett 2020 ble vedtatt en tiltakspakke for sårbare barn og unge på over 400 mill. kroner. Deler av tiltakspakken på 400 mill. kroner er foreslått videreført i 2021. I Prop. 1 S Tillegg 1 (2020-2021) er det foreslått om lag 158 mill. kroner for å dempe de negative konsekvensene av pandemien og de inngripende tiltakene for sårbare grupper. Blant annet er Nasjonal tilskuddsordning for å inkludere barn og unge foreslått styrket i 2021 og stimuleringsprogrammet for helsefrivilligheten i samarbeid med Stiftelsen Dam er styrket i 2020, og styrkingen er foreslått videreført i 2021. Dette er ordninger mindre, frivillige organisasjoner kan søke på.

SPØRSMÅL NR. 663**Innlevert 29. november 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 16. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden sikre at spesialisthelsetjenestetilbud i Sykehuset Innlandet HF ikke blir lagt ned eller redusert i påvente av investeringsmidler til nytt sykehus, vil statsråden garantere at midlene som Sykehuset Innlandet HF har spart inn skal brukes i Innlandet i henhold til fremdriftsplanen, og vil statsråden ta samfunnsanalysen, som Helse Sør Øst snart legger frem, på alvor og eventuelt justere planene for Sykehuset Innlandet HF om den viser behov for det?

BEGRUNNELSE:

Viser til at det er klart politisk krav i Innlandet at pasientene i Innlandet skal sikret et godt sykehusstilbud også i årene fram til ny sykehusstruktur er realisert. Spørsmålss-tiller er kjent med at Sykehuset Innlandet HF har store innsparingskrav for å kunne ta opp lån til å kunne gjøre nødvendige investeringer for å sikre bygging av et Mjøssykehus. I tillegg vil det være behov for investeringer i de andre sykehusene som vil bestå. Innsparingskravene gjør at tilbud, som både innbyggerne i Innlandet og fagfolk mener er viktige og avgjørende for å ha tilstrekkelig kapasitet, blir lagt ned eller vurderes å samles med et mindre tilbud i sum. Det vil kunne føre til at kommunene, som allerede er presset økonomisk, vil få økt behandlingsansvar. At flere pasienter må behandles i kommunene bare fordi fagmiljøene i sykehus skal sentraliseres for å bli større, fremstår for veldig mange som et paradoks, og mange er bekymret for at dette går ut over sårbare pasientgrupper og eldre. Det er også en bekymring for at utbygging av Nye OUS vil påvirke investeringer i andre helseforetakene i Helse Sør Øst generelt og Innlandet HF spesielt, fordi den økonomiske risikoen for Nye OUS er så stor.

Svar:

Det er Sykehuset Innlandet HF og Helse Sør-Øst RHF som har ansvar for å sørge for nødvendige spesialisthelsetjenester til befolkningen i Innlandet.

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet en redegjørelse fra Helse Sør-Øst RHF. Helse Sør-Øst opplyser at regionen har en intern lånemodell hvor det regionale helseforetaket holder tilbake avskrivningslikviditet fra helseforetakene til regionalt prioriterte investeringsprosjekter. Det enkelte helseforetak får som følge av dette en fordring på det regionale helseforetaket. Når et helseforetak skal investere i et regionalt prioritert investeringspro-

sjekt, blir likviditet tilbakeført fra det regionale helseforetaket og fordringen redusert.

Sykehuset Innlandet HF har over lang tid opparbeidet en fordring på Helse Sør-Øst RHF, og denne likviditeten skal sammen med låneopptak fra Helse- og omsorgsdepartementet benyttes til nytt Mjøssykehus. Nytt Mjøssykehus er innarbeidet i økonomisk langtidsplan.

Sykehuset Innlandet HF har i tillegg spart opp midler gjennom positive driftsresultater. Midlene kan blant annet brukes til investeringer i vedlikehold, oppgradering, utstyr mv. ved alle lokalisasjoner. I tillegg kommer midler som tilføres Sykehuset Innlandet HF i de årlige budsjettene.

Helse Sør-Øst opplyser at det er risiko knyttet til alle de store byggeprosjektene i Helse Sør-Øst, både når det gjelder investeringenes størrelse og den planlagte gevinstrealiseringen. Det regionale helseforetaket har god økonomistyring og klare oppfølgingsregimer. Det avsettes også regionale reserver i de årlige budsjettene for å kunne håndtere eventuelle avvik fra planene.

Helse Sør-Øst opplyser at framtidig sykehusstruktur i Innlandet gir muligheter for en bedre utnyttelse av ressursene. En samling av funksjoner vil blant annet bety lavere beredskapskostnader, bedre arealutnyttelse og medfører betydelige driftsgevinster. I tillegg vil nye bygg tilrettelegge for en mer effektiv drift. Disse driftsgevinstene muliggjør reinvesteringer i gjenværende bygg i Sykehuset Innlandet HF.

Det framtidige målbildet er i tråd med føringer i utviklingsplanen for Sykehuset Innlandet fram mot 2035. Alle endringer som gjøres i tiden framover skal bidra til utviklingen av dette målbildet.

Det legges til grunn at fagområder og funksjoner som kan og bør samles, så langt det er mulig, skal samles i forkant av iverksettelse av ny sykehusstruktur og framtidig innflytting i et nytt Mjøssykehus.

Helse Sør-Øst RHF har ansvar for å påse at Sykehuset Innlandet HF har tilstrekkelig kapasitet og kompetanse også i mellomperioden fra beslutning om ny sykehusstruktur blir fattet til nytt Mjøssykehus tas i bruk.

Samtidig med arbeidet med samling av fagområder og funksjoner skal Sykehuset Innlandet HF prioritere samhandling med primærhelsetjenesten, desentraliserte spesialisthelsetjenester og utvikling av prehospitale tjenester. Denne satsningen er i tråd med Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023, og vil forsterkes gjennom pågående etablering av helsefelleskap.

Funn og vurderinger fra samfunnsanalysen vil inngå i beslutningsunderlaget i den samlede anbefalingen til ny sykehusstruktur i Innlandet. Saken skal etter planen behandles i styret i Sykehuset Innlandet HF 15. januar og i styret i Helse Sør-Øst RHF 4. februar 2021. Oppstart

av konseptfaseutredning for Mjøssykehuset planlegges i 2021 gitt vedtak om dette i styret i Helse Sør-Øst RHF. Byggestart vil i så fall bli i 2024/2025.

Jeg vil også behandle saken i foretaksmøte.

SPØRSMÅL NR. 664

Innlevert 7. desember 2020 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 15. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Har ministeren sørget for at bominnkrevingen på gamle Rv3/25 ikke starter opp 1. januar 2021, om ikke, hva vil ministeren gjøre for å sørge for at bominnkrevingen ikke starter, slik at vi ikke får en reprise av den meget uheldige og unødvendige situasjonen vi fortsatt står midt oppe i vedrørende E6, der bominnkrevingen enda ikke er stoppet og at det tar flere måneder å stoppe innkrevingen?

BEGRUNNELSE:

Frp vant en viktig seier på Granavolden da vi fikk med H, V og KrF på at det ikke skal være bom på sideveiene. Denne viktige bom seieren for bilistene og folk flest ble forsterket i bompengeforliket fra sommeren 2019. Heldigvis har statsministeren og samferdselsministeren vært tydelig på at de forholder seg til Granavoldplattformen. Det har vært en viktig faktor for å bidra til at FrP har klart å vinne fram med sine krav til statsbudsjettet for 2021, om at det ikke skal være bom til sideveien til E6 og Rv3/25.

Den gode nyheten om at det ikke skal være bomber på sideveiene til E6 presenterte regjeringen som en budsjettlekkasje den 2. oktober 2020. Dessverre så hadde ikke regjeringen startet det formelle arbeide med å fjerne bommen før nyheten ble offentliggjort. Det har ført til at bilistene fortsatt må betale bompenger på sideveien, noe som har skapt mye negativt fokus rundt bomsaken. Det er absolutt ikke bra at en så stor gladsak som nei til bom på gamle E6, har fått en negativ fokus i media og på sosiale medier pga. at det har tatt alt for lang tid å stoppe bominnkrevingen. Det er unødvendig og det provoserer oss i Frp.

FrP vant også en viktig seier med at det ikke skal være bom på gamle Rv3/25. Der skulle egentlig bominnkrevingen startet opp 1. juli 2020, men regjeringen utsatte innkrevingen til 1. januar 2021. For å unngå like mye støy og negativ fokus både i media, sosiale medier og blant folk

flest, er det viktig at regjeringen lærer av prosessen fra E6 og sørger for å bominnkrevingen ikke starter opp 1. januar neste år. Frp forventer at regjeringen har tenkt på dette, slik at bominnkrevingen ikke vil starte opp 1. januar. Om regjeringen ikke har sørget for nødvendige vedtak, for å ikke starte bominnkrevingen, så forventer vi i Frp at det arbeidet starter opp umiddelbart. Årsaken til at dette nå er et tema, er spesielt pga. at Vegfinans nylig hadde en annonse i lokalmedia på Hedmarken, hvor de informerer om at bominnkrevingen skal starte fra 1. januar 2021.

Svar:

Jeg vil gjøre det jeg kan for at punktene i budsjettforliket blir gjennomført. Ett av punktene i budsjettforliket er en videre utsettelse av innkreving i sideveisbom i ett år for prosjektet rv 3/rv 25 Ommangsvollen – Grundset/Basthjørnet i Innlandet. Jeg har bedt Statens vegvesen om å sette i gang nødvendig arbeid for å sikre en videre utsettelse av innkrevingen i sideveisbommen.

Innlandet fylkeskommune er garantist for bompengelånet. En forutsetning for en videre utsettelse av innkrevingen i sideveisbommen er at garantisten aksepterer dette. Innlandet fylkeskommune er oppfordret til en rask behandling av saken og jeg har blitt informert om at de vil prioritere dette, slik at en unngår en midlertidig bompengennkrevning i sideveisbommen fra nyttår.

SPØRSMÅL NR. 665**Innlevert 7. desember 2020 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen****Besvart 15. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hva ønsker samferdselsministeren å gjøre for å sørge for at flere utenlandske vogntog blir stoppet og kontrollert slik at vi kan få fjernet useriøse aktører med biler med feil og mangler fra det norske veinettet?

BEGRUNNELSE:

NRK hadde nylig en sak om at over 40% av kontrollerte vogntog på grenseovergangene på E6 ved Svinesund og E18 ved Ørje fikk kjøreforbud. Det var flere grove feil og mangler som resulterte i at de fikk kjøreforbud, slik som dårlige vinterdekk, kjettinger som ikke kan brukes, sjåfører som mangler kompetanse, manglende sikring av last etc. etc.

Det passerer tusenvis av utenlandske trailere over norske grenseoverganger daglig. Kun et mindretall, hvor det er mistanke om feil og mangler blir stoppet. I arbeidet med å redusere ulykkene på veiene er det avgjørende viktig at vi sørger for å fjerne useriøse aktører med biler, lastebiler og sjøfarer som rett og slett er trafikkarfarlige. Det er viktig å ha kontinuerlig fokus på dette arbeide og sørge for at Statens Vegvesen prioriterer dette i tilstrekkelig grad.

Svar:

Representanten viser i sin begrunnelse til et nylig NRK-oppslag fra kontroll ved Ørje og Svinesund hvor 40 % av de kontrollerte vogntogene fikk kjøreforbud. Innledningsvis vil jeg presisere at kjøretøy med slike alvorlige mangler absolutt ikke skal være på norske veier.

Statens vegvesen fokuserer på effektiv og målrettet kontrollvirksomhet. Sikring av last, vinterutrustning, kjøre- og hviletid, bremses og kabotasje er prioriterte oppgaver. Økt digitalisering av utekontrollen gjennom blant annet bruk av risikoklassifisering og skiltgjenkjenning bidrar til å effektivisere dette kontrollarbeidet. Statens vegvesen samarbeider også aktivt med andre kontroll- og tilsynsmyndigheter og næringsvirksomheter, gjennom bl.a. felles kontroller og utveksling av informasjon for å stoppe useriøse aktører. Ved spesielle aksjoner samkjøres aktivitet med ytterligere ressurser fra for eksempel toll og politi.

Jeg vil understreke at andelen kontrollerte kjøretøy med mangler ikke sier noe om hvor stor andel av vogntogene som har mangler. I 2021 forventer Statens vegvesen at mellom 400.000 og 500.000 kjøretøy vil være innom deres kontrollplasser. Av disse vil ca. 80.000 tunge

kjøretøy plukkes ut til tungbilkontroll. Basert på risikovurdering og kontrollørens gode kompetanse er målet å plukke ut de riktige kjøretøyene til kontroll – altså de hvor sannsynligheten for at det er feil og mangler er størst. Da vil også de som med stor sannsynlighet har alt i orden få kjøre raskt videre. Statens vegvesen har mål om at andelen kontrollerte kjøretøy hvor det avdekkes feil og mangler skal øke. Det betyr at kjøretøy med feil og mangler blir kontrollert hyppigere enn kjøretøy uten slike avvik og at andelen tunge kjøretøy med feil og mangler derfor er langt lavere enn 40 prosent.

Antallet ulykker med tunge kjøretøy de senere årene har gått ned, noe som er en svært positiv utvikling. Tall fra Statistisk sentralbyrå fra perioden 2012 til 2018 viser at antallet veitrafikkulykker med vogntog innblandet har gått ned med 55 prosent, fra 241 til 109. Samferdselsdepartementet laget i 2019 en sammenstilling av data fra Statens vegvesens ulykkesanalysegruppe (UAG) som foruten den nevnte ulykkesnedgangen bl.a. viser at tungbiler var involvert i 140 dødsulykker i perioden 2014-2018. Norske sjåfører var involvert i 75 prosent av disse dødsulykkene. En nylig gjennomført studie fra Transportøkonomisk institutt (TØI), viser at den relative ulykkesrisikoen likevel er høyere for utenlandske enn norske tungbiler, særlig i nord-, vest- og midt-Norge. Samtidig står de utenlandske tungbilene for en svært liten del av det totale trafikkarbeidet i Norge og også for en betydelig mindre del av personskadeulykkene.

Det er viktig å gi et riktig bilde av både omfanget og årsakene til tungbilykkene, og jeg vil derfor nevne at tungbilsjåføren som oftest ikke er skyld i dødsulykkene med tunge kjøretøy, og at utenlandske kjøretøy er utløsende faktor bare i et fåtall av disse ulykkene. I 2019 var utenlandsk kjøretøy/fører bare utløsende faktor i en slik ulykke. 75 prosent av dødsulykkene forårsakes for øvrig av føreren av det andre kjøretøyet.

Det er selvsagt viktig at både norske og utenlandske kjøretøy med feil og mangler lukes ut til kontroll. Det samme gjelder useriøse aktører i markedet. Funnene i undersøkelsene viser også at målrettede tiltak er viktig. I den forbindelse vil jeg særlig nevne at Samferdselsdepartementet i samarbeid med Statens vegvesen har innført skjerpede krav til vinterdekk nå i 2020. Videre har departementet medvirket til at det er innført et felleseuropeisk krav til at yrkessjåfører skal ha kompetanse til å kjøre under krevende forhold, som trådte i kraft i år. Jeg håper og tror dette er tiltak som vil bidra til å få andelen ulykker og hendelser med tunge kjøretøy ytterligere ned.

SPØRSMÅL NR. 666**Innlevert 7. desember 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 10. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

I 2012 tapte Norge utvisningssak mot søskenparet Butt i EMD som fastslo at Norge krenket art 8 og at innvandringsregulerende hensyn ikke kan anvendes hvis staten ikke har uttransportert barn sammen med foreldrene. Da inntrer plikt til å innvilge oppholdstillatelse, såkalt «positive obligation», fordi barn da har etablert sterk tilknytning til oppvekstlandet. Dommen er et prejudikat og har rettsvirkninger i alle medlemsland. Saken om Mustafa Hasan er tilsvarende.

Vil statsråden ta ansvar og sørge for at Norge følger pålegg fra EMD?

BEGRUNNELSE:

I 2012 tapte Norge en utvisningssak mot søskenparet Butt, i den Europeiske menneskerettighets domstolen. EMD som fastslo at Norge krenket art 8 når de ventet til barna ble myndige for så å nekte videre opphold. EMD slo også fast at innvandringsregulerende hensyn ikke kan anvendes hvis staten ikke har uttransportert barn sammen med foreldrene. Dommen fastslo at staten i et slikt tilfelle har plikt til å innvilge oppholdstillatelse, såkalt «positive obligation», fordi barn da har etablert sterk tilknytning til oppvekstlandet. Dommen er et prejudikat som har rettsvirkninger i alle medlemslandene og skal derfor følges i alle tilsvarende saker. Saken om Mustafa Hasan er tilsvarende. Det er statens plikt å følge EMDs pålegg og dermed statsrådets ansvar å sikre at forvaltningen endrer praksis etter et slik pålegg.

Her er en oppsummering av Butt-saken:

- EMD fastslo at innvandringsregulerende hensyn ikke kan anvendes hvis ikke staten sørger for å uttransportere barna sammen med foreldrene når de eller den blir uttransportert.
- Hvis innvandringsregulerende hensyn er viktig for staten så må de sørge for å uttransportere når de kan og ikke vente til barna blir myndige og så foreta en uttransportering på det samme grunnlaget.
- Dette fastslo EMD er i strid med retten til privatliv og familieliv i art 8 og fastslo at Norge krenket art 8 når de ventet til barna ble myndige for så å nekte videre opphold. Nå begår Norge et nytt klart MR brudd rett etter at de tapte tilsvarende sak.
- EMD fastslo i Butt saken at staten hadde i et slikt tilfelle plikt til å innvilge oppholdstillatelse, såkalt «positive obligation» fordi barn da har etablert en sterk tilknytning til oppvekstlandet. EMD konkluderte med

at innvandringsregulerende ikke kan anvendes for å begrunne et vedtak som medfører et utreisepålegg.

- Butt søsknene var også blitt myndige når EMD konkluderte med krenkelse. Dommen er et prejudikat som har rettsvirkninger i alle medlemslandene. Det var den første dommen som konkluderte med at staten har en positiv forpliktelse i denne type sak.

Svar:

Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) artikkel 46 fastsetter at statene er forpliktet til å rette seg etter Den europeiske menneskerettsdomstols (EMD) endelige dommer i saker de har vært part i. Dette er en forpliktelse norske myndigheter skal overholde.

I 2012 kom EMD til at vedtaket fra Utlendingsnemnda (UNE) om å nekte søskenparet Butt oppholdstillatelse, var i strid med retten til privatliv og familieliv i EMK artikkel 8. Betydningen av denne dommen for fremtidig praksis er det imidlertid Utlendingsdirektoratet (UDI) og UNE som må ta stilling til når de behandler enkeltsaker etter utlendingsloven. Det er ikke nødvendig for meg å gi noe pålegg om dette. Dommer fra EMD er en sentral rettskilde som skal tillegges vekt når det er relevant.

Det vil ikke være riktig av meg å gå nærmere inn på en konkret sammenligning av saksforholdet i Butt-saken og Mustafa-saken, men på generell basis vil jeg understreke at det er sjelden to saker er helt like. Generelt sett kan jeg også bekrefte at dersom UDI og UNE har saker til behandling som er direkte sammenlignbare med det faktum og de individuelle forholdene som forelå i Butt-saken, vil det være riktig å legge Butt-dommens føringer til grunn ved behandling av sakene.

Jeg bemerker for øvrig at Borgarting lagmannsrett i 2017 i Mustafa-saken vurderte om det forelå brudd på EMK artikkel 8. Butt-saken er nevnt i premissene. Etter en samlet vurdering fant lagmannsretten at tilbakekallet av den midlertidige oppholdstillatelsen ikke innebar et uforholdsmessig inngrep etter EMK artikkel 8. Dette indikerer at saksforholdene i Butt-saken og Mustafa-saken ikke ble ansett som helt sammenlignbare.

SPØRSMÅL NR. 667**Innlevert 7. desember 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 18. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Kan ministeren beskrive hva som gjøres konkret i arbeidet med fremtidig organisering av Statped, er det en riktig konklusjon at det jobbes for at Statped blir et nytt fagdirektorat, hvilke vurderinger er i så fall gjort for å forhindre byråkratisering og sentralisering og hvor er dette direktoratet tenk opprettet?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er gjort kjent med at Kunnskapsdepartementet skal arbeide frem et nytt mandat for Statped. Med utgangspunkt i Meld. St. 6 og utdanningskomiteens innstilling vil det kanskje også være naturlig og også være nødvendig å se på en framtidig organisering av Statped.

I «Forslag til nytt mandat for Statped» heter det blant annet,

«Det legges til grunn at Statped er et fagdirektorat, med tjenesteytende enheter, under Kunnskapsdepartementet. Statped har med dette et nasjonalt ansvar og en faglig rolle i å utvikle, formidle og vedlikeholde spesialpedagogisk kompetanse.»

Skal en tolke dette kan det nå se ut som Statped er i ferd med å bli et eget direktorat.

Dette er ikke drøftet i Meld. St. 6. eller i utdanningskomiteens innstilling og vil i så fall være nye momenter inn i debatten.

Kanskje ville det vært mer naturlig å se på om Statped bør bli en del av Utdanningsdirektoratets virksomhet. Det vil være en stor bekymring knyttet til om Statped som et eget fagdirektorat vil framstå som en særomsorg for visse grupper av barn og elever, og ikke som en inkludert virksomhet i opplæringsfeltet. Utdanningsdirektoratet trenger å styrke sin spesialpedagogiske kompetanse, slik at spesialpedagogisk kompetanse blir en del av og innlemmet i all pedagogisk virksomhet innenfor opplæringsfeltet.

Svar:

I Meld. 6 (2019–2020) Tett på – tidlig innsats og inkluderende fellesskap i barnehage, skole og SFO, foreslår regjeringen blant annet at Statped skal få et nytt og avgrenset mandat, organiseres som én landsdekkende tjeneste og få reduksjoner i sitt driftsbudsjett på 150-200 mill. kroner etter en nedtrapping over fem år. Det ble også varslet at deleringen til Utdanningsdirektoratet om å styre Statped ville bli trukket tilbake, slik at Statped styres direkte fra departementet. I meldingen understreket regjeringen at

den nye organiseringen ikke skal føre til at antall eller andel ansatte øker i Oslo.

Departementet jobber nå med å følge opp tiltakene i tett kontakt med Statped og Udir. Statped styres fra 1. januar 2020 av departementet. Det er undertegnet en omstillingsavtale mellom arbeidstakerorganisasjonene og arbeidsgiversiden i Statped og Utdanningsdirektoratet (siden endringene også har innvirkning på Utdanningsdirektoratet). Omstillingen skal gjennomføres i løpet av årene 2020-2024. Statped har ansvar for å gjennomføre omstillingen i egen virksomhet og ivareta medbestemmelse i prosessen, i tråd med retningslinjene for omstilling i staten. Departementet legger rammer og føringer som gir retning for omstillingen.

Som ledd i å utarbeide rammer og føringer for omstillingen, arbeider departementet med å konkretisere et nytt mandat for Statped, som skal danne utgangspunkt for departements styring av virksomheten framover. Statped har på oppdrag fra departementet kommet med et forslag til mandat. Departementet har invitert sentrale aktører til å komme med synspunkter og innspill til mandatet på grunnlag av forslaget fra Statped. Departementet behandler forslaget, og vi tar med oss innspillene fra høringsinstansene, før beslutningene tas. Departementet tar sikte på å innarbeide beslutningene som føringer i styringsdokumentene til Statped i løpet av 2021. Det er viktig å understreke at styringen av Statped vil være i kontinuerlig utvikling. I den sammenheng er det relevant å nevne at vi har satt i gang en følgeevaluering av omstillingen av Statped, som vil kunne gi informasjon som kan føre til justeringer underveis.

Departementet har gitt føringer til Statped om organisering og lokalisering av virksomheten:

- Statped skal organiseres som én landsdekkende tjeneste for alle kommuner og fylkeskommuner. Dette innebærer at Statped skal se hele landet under ett på alle fagområder. Organiseringen av Statped skal både ivareta behovet for å videreutvikle spisskompetanse og for flerfaglig samarbeid.

- Statpeds faglige virksomhet skal organiseres på tvers av og uavhengig av tidligere regioninndeling for å sikre at spisskompetansen når fram til alle brukere uavhengig av Statpeds kontor plasseringer.

- Det skal fortsatt være én dør inn til Statped, slik at kommuner og fylkeskommuner får flerfaglig og spisskompetent faglig bistand uavhengig av hvor kompetansen er plassert geografisk og organisatorisk i Statped.

- Statped må vurdere hvor mange og hvilke kontorsteder som bør opprettholdes med tanke på å kunne drive effektivt med et lavere driftsbudsjett i årene som kommer. I den forbindelse forventes det at Statped har kunnskap om ulike lokale forhold i landet som kan ha betydning for oppgaveutførelsen, og at dette ivaretas når lokalisering blir besluttet.

- Antall og andel ansatte i Oslo skal ikke øke sammenlignet med resten av landet. Dette vil i praksis bety at Oslo-kontorene minst må kuttes tilsvarende resten av landet slik at andelen ikke overstiger dagens nivå i Oslo. Dagens nivå tar utgangspunkt i tidspunktet for når meldingen ble lagt fram for Stortinget, og telletidspunktet det tas utgangspunkt i er derfor 31.12.2019.

Eventuelle endringer av lokaliseringer vil besluttes av Kunnskapsdepartementet, basert på vurderinger og innspill fra Statped og etter samråd med Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Departementet vurderer kontinuerlig hvordan underliggende virksomheter best kan bidra til å utvikle statlige tiltak, iverksette politikk og forvalte de statlige virkemidlene på vårt felt. I forbindelse med endringene som ble foreslått i nevnte stortingsmelding, har vi tett dialog med både Statped og Utdanningsdirektoratet om virksomhetenes roller, oppgaver og ansvar framover. Statped skal fortsatt først og fremst være en støttetjeneste for kommuner og fylkeskommuner i deres arbeid med å gi gode, tilpassede pedagogiske tilbud til barn og elever med varige og/eller omfattende behov for tilrettelegging. Statped skal likevel også gi faglige råd til departementet på de områdene virksomheten får ansvar for. Både Statped og Utdanningsdirektoratet blir viktige rådgivere for departementet framover. Det er viktig at vi utnytter den kompetansen virksomhetene har til å forbedre statlige tiltak og virkemidler slik at de ivaretar mangfoldet blant barn og unge på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 668

Innlevert 7. desember 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 15. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Mener ministeren at det kan tyde på at det er en systematisk utestengelse av muligheten til å ta høyere utdanning i Iran på grunnlag av sin tro, hva mener ministeren i så fall om dette og hva kan og vil Norge gjøre Norge for å motvirke brudd på menneskerettighetene i Iran?

BEGRUNNELSE:

Angående menneskerettighetssituasjonen til bahá'íene i Iran.

Tidligere i høst ble undertegnede gjort kjent med at 19 unge bahá'íer er blitt utvist og nektet høyere utdanning kun på grunnlag av sin tro. Det er i hvert fall stor grunn til å tro at dette er motivet for at akkurat disse 19 studentene ikke har fått godkjent sine søknader om å få ta høyere utdanning i Iran. I et statlig dokument underskrevet av Ali Khameini fra 1991 kommer det frem at alle studenter som identifiseres som bahá'í skal utvises og forhindres fra å ta høyere utdanning. Dette dokumenteres også til i Landinfos uavhengige rapport om bahá'íenes situasjon.

I søknad om opptak til høyere utdanning må alle studenter i Iran gjennomføre en opptaksprøve. Selv om stu-

dentene har bestått denne får de avslag dersom tro eller livssyn utenom Islam, Kristendom, Jødedom og Zoroaster blir kjent. Søknaden blir stemplet som "ufullstendig" og søkeren får avslag. Jeg mener dette kan tyde på at dette er en systematisk utestengelse fra høyere utdanning på grunn av livssyn. De 19 studentene er blitt del av en sørgelig statistikk som dessverre øker hvert år. Her i Norge er vi umåtelig heldige som kan ta høyere utdanning uavhengig av religion, etnisitet og ikke minst sosioøkonomisk bakgrunn med støtteordninger som lånekassen. Dette er verdier jeg mener vi må forfekte i alle internasjonale organisasjoner og sammenhenger Norge deltar i.

Svar:

Jeg deler representantens bekymring for menneskerettighetssituasjonen i Iran.

Norge har en omfattende dialog med Iran der menneskerettigheter er en viktig del. Dette skjer både bilateralt med iranske myndigheter gjennom vår ambassade i Teheran og Irans ambassade i Oslo, og multilateralt gjennom fora i FN-systemet.

Utestengning fra institusjoner for høyere utdanning er et tilbakevendende tema i rapportene fra FNs spesialrapportør for menneskerettigheter i Iran. I rapporten fra juli i år uttrykker FNs spesialrapportør bekymring for tros- og livssynsminoriteters situasjon i Iran generelt, og situasjonen for bahaiene spesielt. Dette er en bekymring Norge deler, noe vi har gitt uttrykk for i flere sammenhenger.

I FNs menneskerettighetsråd senest i mars i år, tok Norge opp situasjonen for bahaiene. Vi la vekt på utfordringer med de nye reglene for å få utstedt nasjonale ID-kort, noe som blant annet vanskeliggjør bahaienes tilgang til grunnleggende offentlige tjenester.

Under FNs generalforsamling i år, var Norge medforlagsstiller for den årlige menneskerettighetsresolusjonen for Iran, og deltok aktivt i utforming av teksten. Norge arbeidet for en eksplisitt referanse til bahaienes vanskelige situasjon, noe vi fikk gjennomslag for sammen med andre likesinnede land. Resolusjonen ble vedtatt i tredje komité av FNs generalforsamling 18. november.

Norge har også tatt opp situasjonen for tros- og livssynsminoriteter og kommet med anbefalinger under de faste periodiske landgjennomgangene av Iran i FNs menneskerettighetsråd. Under gjennomgangen av Iran i november i fjor, ble bahaiene nevnt spesielt.

Norges ambassade i Teheran følger utviklingen av menneskerettighetssituasjonen i Iran nøye. I tillegg til kontakten med stedlig FN-kontor og FN i Genève og New York, mottar vi verdifull informasjon gjennom Utenriksdepartementets regelmessige kontakt med menneskerettighetsorganisasjoner og bahaisamfunnets kontor for samfunnskontakt i Norge.

Norge støtter opp om FNs bærekraftsmål 4 om å sikre inkluderende, rettferdig og god utdanning og fremme muligheter for livslang læring for alle. Vi er opptatt av at utdanning er en rettighet for alle, uavhengig av kjønn, etnisitet, trostilhørighet eller annen bakgrunn. Dette er verdier som Norge støtter opp om i internasjonale sammenhenger og poengterer overfor land, organisasjoner og fond som vi samarbeider med.

SPØRSMÅL NR. 669

Innlevert 7. desember 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 15. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Mener statsråden det er klokt å be organisasjoner søke etter ny, ikke vedtatt, forskrift før høringsinnspillene er behandlet?

BEGRUNNELSE:

Det er nå åpent for å søke tilskudd for 2021 til brukerstyrte organisasjoner som arbeider mot fattigdom. Organisasjonene er i følge våre opplysninger bedt om å søke etter ny forskrift, hvis høring var avsluttet så sent som 25. november d.a. og p.t. ikke er vedtatt. Spørsmålsstiller mener det er uheldig om høringer kan oppfattes som "spill for galleriet" og ikke hensyntas når nye forskrifter skal utformes.

Svar:

Forslag til forskrift om tilskudd til brukerstyrte organisasjoner som arbeider mot fattigdom er i hovedsak en videreføring av gjeldende regelverk for tilskuddsordningen. Forskriftsfestingen av tilskuddsordningen har bakgrunn i en generell gjennomgang av statlige tilskuddsordninger

for å sikre at disse er i samsvar med kravene i forvaltningssloven og økonomiregelverket. Tilskuddsordningen er eksternt evaluert. Det er i forslaget til forskrift foreslått enkelte endringer for å følge opp anbefalinger fra evalueringen.

Forslag til forskrift har vært på høring. Det kom inn 17 høringssvar innen fristen 25. november. Høringsinstansene har ulike syn på forslagene til endringer i regelverket for ordningen. Høringsinnspillene er gjennomgått og foreløpig vurdert i departementet. Det er foretatt enkelte justeringer i forskriften på bakgrunn av høringen, men forskriften er ikke endelig fastsatt.

Det tas sikte på at forskriften skal gjøres gjeldende fra og med tilskuddsåret 2021. Tilskuddet lyses normalt ut i november måned med søknadsfrist i desember, med forbehold om Stortingets budsjettvedtak. Hensikten med utlysning på høsten er at driftstilskudd kan tildeles tidlig i tilskuddsåret for å sikre kontinuitet og forutsigbare rammer for organisasjonene. For å legge til rette for at tildeling av driftstilskudd kan skje tidlig på året også i 2021, har Arbeids- og velferdsdirektoratet i samråd med departementet lyst ut tilskuddsmidlene for 2021. Det er

tatt forbehold om eventuelle endringer. Utlysningen er gjort på bakgrunn av foreliggende utkast til forskrift etter høringen.

I lys av at det kom inn mange innspill i høringsrunden, og at høringsinstansene er delt i synet på flere av forslagene til endringer, vil departementet invitere organisasjonene til et møte før forskriften endelig fastsettes.

SPØRSMÅL NR. 670

Spørsmålet ble trukket.

SPØRSMÅL NR. 671

Innlevert 8. desember 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland

Besvart 15. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Det er viktig å vite hvordan næringsministeren definerer permanent hotelldrift, og hva som etter statsrådets oppfatning faller utenfor denne definisjonen. Og som statsråden klargjør at hotelldrift i norsk havn ikke er tillatt for skip som fører NIS-flagg, men vil et slikt forbud også gjelde for skip med f.eks. FOC-flagg som har lønns- og arbeidsbetingelser fjernt fra norske standarder?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til svar på spørsmål 15:487. Svaret etterlater flere spørsmål på viktige og sentrale områder som bør utdypes og presiseres. Om skip i norske havner driver maritim virksomhet, eller regulær hotelldrift eller annen næringsvirksomhet så bestemmer det hvilken lov som kommer til anvendelse for driften. Eksempelvis utlendingsloven og kravet til oppholds- arbeidstillatelse, lønns- arbeidsbetingelser etc.

Statsråden skriver bl.a. i sitt svar til undertegnede følgende:

«For skip som driver permanent hotellvirksomhet i havn, og for eksempel slik at gjester kan sjekke inn og ut som på et vanlig hotell, er det nokså klart at skipet er gitt en ny anvendelse som ikke lenger er å anse som sjøfart. Følgelig vil her arbeidsmiljølovens regler gjelde, og de alminnelige reglene om oppholdstillatelse.»

Det er uklart hva statsråden mener er permanent hotellvirksomhet, og hva som faller utenfor dette begrepet. En uklar rettstilstand på dette området vil være uheldig. I tillegg er betingelsen om at hotelldrift handler om å sjekke inn og ut en noe merkelig definisjonen av hotell.

Dersom noen bestiller/chartrer et skip for hotellovernatting mot betaling eksempelvis for en måned eller to av gangen så må dette betraktes som hotelldrift. En slik virksomhet i norske havner kommer selvsagt i direkte konkurranse med landbaserte overnattingsbedrifter. Like krav til alle aktører for å sikre rettferdig og lik konkurranse må derfor være en selvfølge.

Undertegnede mener det er et mål unngå som en konsekvens at uklarheter i lovverket kan føre til at skip med betingelser langt dårligere enn det som er normalen for norske overnattingsbedrifter står i direkte konkurranse med de mange overnattingsbedrifter vi har langs hele kysten.

Svar:

Mitt utgangspunkt er at virksomhet som utøves med skip, og typisk med en maritim besetning om bord, normalt tilsier at det dreier seg om maritim virksomhet. Men så vil det kunne være unntak fra dette utgangspunktet, blant annet for skip som benyttes til regulær hotelldrift.

I forarbeidene til skipsikkerhetsloven drøftes lovens anvendelse for "skip", og hva som ligger i skipsbegrepet.

I den forbindelse vises til at lovens regler normalt ikke vil gjelde for skip som er gitt ny anvendelse, "som for eksempel der passasjerskipet brukes som hotellskip eller lekteren som restaurant, med permanent opphold ved kai". Uttrykket "permanent hotелldrifft" er å forstå på samme måte. Jeg sikter her til en situasjon der et passasjerskip er gitt en ny anvendelse ved at det har permanent opphold ved kai og benyttes til overnattingsvirksomhet.

Når et skip på den måten er gitt en ny anvendelse, innebærer det at det ikke lenger benyttes til "sjøfart", og følgelig at arbeidsmiljølovens regler gjelder. Etter mitt syn er det avgjørende for å kunne si at et skip er gitt en ny anvendelse, at dette er en bruk som har en viss varighet over seg, og ikke bare er noe som skjer unntaksvis og kortvarig.

Jeg er enig med representanten i at det må betraktes som hotелldrifft dersom noen leier et passasjerskip i en til

to måneder, og så tilbyr hotellovernatting mot betaling. Her vil det både være snakk om en lengre periode, og det vil drives overnattingsvirksomhet mot vederlag. Dersom den samme leietakeren for eksempel benytter skipet for å midlertidig innkvartere sine ansatte, vil det etter mitt syn ikke være naturlig å betegne som hotелldrifft. Det må vurderes konkret i det enkelte tilfellet om skipet er gitt en ny anvendelse, og av den grunn ikke lenger utøver maritim virksomhet.

Det er ikke aktuelt å forby utenlandske skip å drive maritim virksomhet i Norge. Begrensinger i fartsområde gjelder kun for skip registrert i NIS, og er for å ivareta at disse ikke kommer i konkurranse med skip registrert i NOR.

SPØRSMÅL NR. 672

Innlevert 8. desember 2020 av stortingsrepresentant Dag Terje Andersen

Besvart 15. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Bør ikke det beløp en person med uføretrygd kan tjene uten avkortning i trygden følge alminnelig lønnsutvikling?

BEGRUNNELSE:

Mange med uføretrygd bruker sin restarbeidsevne til å stå delvis i arbeid så langt de makter.

For dem oppleves det som urettferdig at et eventuelt tillegg i tariff-løna i en deltidsstilling forsvinner fordi det beløpet de kan tjene uten avkortning ikke følger den alminnelige lønnsutvikling.

Svar:

Gjennom omleggingen til ny uføretrygd i 2015 ble det tatt flere grep for å legge bedre til rette for økt arbeidsdeltakelse blant uføre.

Ved innvilgelse av en uføretrygd fastsettes det en inntektsgrense. Personer som har en restinntektsevne når uføretrygden innvilges, får en inntektsgrense som tilsvarer den inntekten han eller hun forutsettes å kunne skaffe seg, tillagt 0,4 G (fribeløp). For en person som på grunn av uførhet går fra full til halv stilling, vil forventet inntekt etter uførhet normalt fastsettes til halv lønn. Den forvent-

ede inntekten reguleres årlig tilsvarende den prosentvise endringen i grunnbeløpet. En slik regulering av inntektsgrensen (forventet inntekt pluss fribeløpet) skal sikre at restinntekten øker i samsvar med lønnsveksten i samfunnet uten at trygden avkortes. Uføre skal gjennom dette være sikret mot at en alminnelig lønnsutvikling medfører avkortning i trygden.

Dersom den uføretrygdedes faktiske lønnsøkning i ett eller flere år er lavere enn oppreguleringen av inntektsgrensen i tråd med grunnbeløpet, medfører ikke dette noen endring av grensen. Den enkelte får dermed litt å gå på til senere lønnsoppgjør. I noen tilfeller vil det likevel forekomme lønnsøkninger som medfører at den fastsatte inntektsgrensen overskrides. Regjeringen har lagt til rette for at delvis uføre, på samme måte som andre arbeidstakere, kan gjøre karriere i en reststilling eller skifte til en jobb med høyere lønn. Det er derfor fastsatt regler i forskrift som gjør det mulig å få endret de opprinnelige inntektsstørrelsene som lå til grunn for fastsettingen av inntektsgrensen. Dette gjelder i de tilfeller hvor ikke stillingsandelen har økt, og vedkommende må selv be om endringen og dokumentere inntektsøkningen.

SPØRSMÅL NR. 673**Innlevert 8. desember 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 15. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Når ser statsråden for seg at proposisjon om Hordfast kjem til stortinget med denne nye måten å jobbe på for dette prosjektet, og er det et mål at proposisjonen blir behandla i denne stortingsperioden?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa presenterte 9. oktober nyhenda om at to prosjektet E39 Hordfast og E6 Fauske – Mørsvikbotn skal involvere entreprenørar tidleg for å kutte kostnader og optimalisere prosjekta.

Departementet skriv dette i pressemeldinga:

I dag er det slik at Statens vegvesen ikkje kan involvere ein entreprenør til å bygge eit vegprosjekt før prosjektet er godkjend av Stortinget. Stortinget si handsaming skjer dessutan fyrst etter at reguleringsplanlegginga er ferdig og siste eksterne kvalitetssikring (KS2) er gjennomført. Da-

gens modell gir dermed ikkje Statens vegvesen opning for å involvere entreprenørar på eit tidleg tidspunkt i planlegginga, slik Nye Veier kan gjere.

Samferdselsdepartementet ber no Statens vegvesen om å forberede arbeid med tidleg involvering for prosjekta E39 Hordfast (Stord – Os) og E6 Fauske – Mørsvikbotn. Det betyr mellom anna at det vil vere mogleg å involvere entreprenørar på eit tidleg tidspunkt i planlegginga eller i arbeidet med å optimalisere løysingar innanfor gjeldande planar.

Svar:

Statens vegvesen vurderer nå hvordan muligheter for tidlig involvering skal utnyttes. Framdrift og prioritering av prosjektet vil Samferdselsdepartementet komme tilbake til gjennom sitt forslag til NTP 2022 – 2033.

SPØRSMÅL NR. 674**Innlevert 8. desember 2020 av stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein****Besvart 16. desember 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Hvordan ser statsråden for seg oppfølgingen av anbefalingene i rapporten fra Telemarksforskning den 18. mars 2020 om de nasjonale minoritetene, og da spesielt med henblikk på anbefalingen om at det bør opprettes en uavhengig granskningsgruppe som går igjennom alle sidene av saken knyttet til RT-fondet og -senteret?

Svar:

Telemarksforskings rapport Kulturell berikelse – politisk besvær. Gjennomgang av politikken overfor nasjonale minoriteter 2000–2019, er en gjennomgang av politikk og tiltak overfor nasjonale minoriteter i den perioden det har vært en egen politikk på området. Kommunal- og moderniseringsdepartementet bestilte gjennomgangen i tilknytning til arbeidet med stortingsmeldingen om

nasjonale minoriteter. Telemarksforskings rapport har primært rettet oppmerksomheten mot hvordan representanter for minoritetene oppfatter tiltak og virkemidler.

Bakgrunnen for at midlene til Stiftelsen Romani-folket/taternes kulturfond (RT-fondet) ble holdt tilbake, var at regjeringen i 2015 kom i tvil om Stiftelsen Romani-folket/taternes forvaltet den kollektive oppreisningen til romanifolket/taterne på en forsvarlig og effektiv måte. Regjeringen foreslo derfor i revidert nasjonalbudsjett for 2017, Prop. 129 S (2016–2017), å endre forvaltningen av den kollektive oppreisningen. Stortinget ble informert om bakgrunnen for denne vurderingen og sluttet seg enstemmig til forslaget.

Beslutningen om endret forvaltning av den kollektive oppreisningen har vært gjennom en grundig behandling i perioden 2015 til 2017. Stortinget har vært løpende in-

volvert i saken gjennom de årlige budsjettproposisjonene og har gjort vedtak om endret forvaltning. På denne bakgrunnen har ikke regjeringen sett behov for å gå videre med forslaget om å nedsette en granskningsgruppe. Tele-

markforsknings rapport belyser flere viktige temaer på politikkområdet nasjonale minoriteter, og hvilke anbefalinger som blir fulgt opp, vil gå fram av den kommende stortingsmeldingen om nasjonale minoriteter.

SPØRSMÅL NR. 675

Innlevert 8. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 16. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Forbrukerklageutvalget opererer med en ventetid for saksbehandling på 16 måneder og kun 1 av 4 får hjelp med bruktbilkjøp.

Hva vil ministeren gjøre for at vanlige folk skal få den hjelp de har krav på, og hvordan har ministeren fulgt opp bekymringene som kom frem i årsrapporten i 2019 fra utvalget?

BEGRUNNELSE:

Bladet Motor har i desember to artikler om de problemene dette medfører for vanlige folk som må betale utgifter mens de venter på å få avklart en tvistesak.

Ifølge siste årsrapport fra Forbrukerklageutvalget, behandlet utvalget rundt 2000 konflikter årlig i årene før arbeidet med omorganiseringen startet.

I år har utvalget kun behandlet 441 saker de 10 første månedene. Er tempoet like lavt de to siste månedene av året, vil det i år bli saksbehandlet kun drøyt 500 saker.

Utvalgsleder Trygve Bergsåker og den forrige direktøren, Aslaug Skrede Gauslaa i sekretariatet har varslet om problemer som omorganiseringen og flyttingen vil føre til. 10 av 12 ansatte har sluttet.

Svar:

Først vil jeg presisere at alle forbrukere får hjelp dersom de har en klage som faller inn under Forbrukerklageutvalget virkeområdet. Dette betyr at alle forbrukere som har en klagesak etter kjøp av bruktbil vil få hjelp. Først tilbys mekling i saken av Forbrukerrådet. Meklingstilbudet flyttes fra nyttår over til Forbrukertilsynet. Dersom partene i saken ikke blir enig gjennom mekling, kan saken klages inn for Forbrukerklageutvalget.

Samtidig er det, som representanten påpeker, lang saksbehandlingstid i Forbrukerklageutvalget. Jeg har stor forståelse for at det kan være utfordrende for mange for-

brukere å vente på en avgjørelse. Som bladet Motor rapporterer om, gjelder dette blant annet forbrukere som har kjøpt bruktbil med feil og mangler. Mange er avhengige av en velfungerende bil, og uenigheten mellom partene kan gjelde store beløp.

Bakgrunnen for den lange saksbehandlingstiden er en nødvendig omorganisering av forbrukerapparatet. Forbrukerapparatet er i dag oppstykket og forvaltningssoppgavene er spredd over tre ulike virksomheter. For å sikre bedre samordning og mindre dobbeltarbeid, ble det derfor besluttet å samle behandlingen av forbrukerklager i Forbrukertilsynet. Ved at oppgavene samles i Forbrukertilsynet, sikrer man samtidig at Forbrukerrådet får en mer rendyrket rolle som forbrukernes interesseorganisasjon. Omorganiseringen innebærer også flytting av statlige arbeidsplasser ut av Oslo, noe som fremmer regjeringens målsetting om å legge til rette for vekst og utvikling i hele landet. Det nye Forbrukertilsynet vil ha hovedkontor i Porsgrunn, og det blir nå bygget opp et stort forbrukerjuridisk fagmiljø i byen. I tillegg vil tilsynet ha enheter i Stavanger, Tromsø og Longyearbyen. Det vises for øvrig til Stortingsmelding 25 (2018–2019) - Framtidas forbruker – grønn, smart og digital, der det er nærmere redegjort for bakgrunnen for og formålet med omorganiseringen.

Slike omorganiseringer, særlig der arbeidsplasser også flyttes geografisk, fører ofte til en midlertidig reduksjon i saksbehandlingskapasiteten. Flyttingen av sekretariatet for Forbrukerklageutvalget ut av Oslo har ført til at erfarne saksbehandlere har sluttet. Sekretariatet har også måttet prioritere oppgaver knyttet til omorganiseringen i omstillingsfasen.

Regjeringen har vært kjent med utviklingen i saksbehandlingstiden og har gjennomført flere tiltak for å møte denne utfordringen. For å lette omstillingsprosessen og øke saksbehandlingskapasiteten, ble budsjettet til Forbrukerklageutvalgets sekretariat i 2020 styrket med 1 million kroner. Det vises til Prop. 117 S (2019-2020) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i Statsbudsjettet 2020.

I tildelingsbrevet for Forbrukerrådet for 2020 ble rådet, i samarbeid med sekretariatet og Forbrukertilsynet, gitt i oppdrag å utarbeide en oversikt over restansesituasjonen, prognoser for samlet produksjon og forslag til tiltak for å korte ned saksbehandlingstiden. Jeg har nettopp mottatt denne oversikten. Den viser at det vil være utfordringer med lang behandlingstid også etter at Forbrukertilsynet overtar denne oppgaven fra januar 2021. Det foreslås ulike tiltak for å få ned saksbehandlingstiden. Jeg vil nå vurdere disse innspillene. Å redusere saksbehandlingstid-

en vil uansett være en viktig oppgave for Forbrukertilsynet i 2021.

Til slutt vil jeg si at vi generelt sett har et meget godt klagebehandlingstilbud for forbrukersaker. Det består ikke bare av det offentlige tilbudet, men også en rekke ulike bransjefinansierte nemnder. Tilbudet er hovedsakelig gratis og som forbruker kan man være trygg på at treffes gode avgjørelser av svært kompetente nemnds- og utvalgsmedlemmer. Når omorganiseringen av forbrukersektoren er ferdigstilt 1. januar 2021, vil grunnlaget være lagt for et fremtidsrettet og enda bedre forbrukerklagesystem.

SPØRSMÅL NR. 676

Innlevert 8. desember 2020 av stortingsrepresentant Mudassar Kapur

Besvart 9. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Hvor lang implementeringstid må det påregnes dersom minste pensjonsnivå for 2020 skal økes med et gitt beløp; hvor lang implementeringstid må det påregnes dersom alle minstepensjonister skal gis et gitt kronebeløp som et engangsbeløp for 2020, og hvor lang implementeringstid må det påregnes dersom man skal endre den årlige justeringen av pensjoner fra dagens system til et gjennomsnitt av pris- og lønnsvekst?

Svar:

Det legges til grunn at minste pensjonsnivå lav sats, ordinær sats, høy sats, særskilt sats for enslige, særskilt sats for forsørgere av ektefelle over 60 år økes med et gitt beløp og som fastsettes i forskrift. Videre legges det til grunn at informasjon om omregningen til berørte pensjonister gjøres på samme måte som det gjøres ved regulering og andre satsøkninger, det vil si ved at det legges til en informasjonstekst på utbetalingsmeldingen.

Økningen vil innebære omregning av alderspensjon til minstepensjonister og alderspensjon til personer som har pensjon rett over minstenivåene. Omregningen kan gjennomføres seks måneder etter at NAV får beskjed om at endringen skal gjennomføres og kan ikke komme i konflikt med den ordinære reguleringskjøringen i slutten av mai. Gitt at NAV får beskjed i desember 2020, kan de aller fleste sakene omregnes i juni/juli 2021 med etterbetaling for perioden fra virkningstidspunkt i 2020 til 31. juli 2021. Deretter skal saker som av ulike årsaker ikke

kunne håndteres maskinelt, behandles manuelt. Det vil gi økt belastning på saksbehandlerne og vil sannsynligvis påvirke saksbehandlingstiden på de ordinære oppgavene til enhetene.

Administrative kostnader er på svært usikkert grunnlag grovt estimert til omlag 1 million kroner. Estimater tar ikke høyde for merkostnadene knyttet til manuell behandling. Det er forutsatt at virkningstidspunktet i 2020 er tidligst 1. juni. Hvis virkningstidspunktet er tidligere, vil dette kunne ha stor betydning for de administrative konsekvensene og kostnadene.

Økningen vil kunne få konsekvenser for personer som har fått innvilget uttak av alderspensjon før 67 år med virkningstidspunkt etter økningen av minste pensjonsnivå særskilt sats enslige. Det må vurderes hvilke konsekvenser økningen skal få for personer som har fått vilkårsprøvd tidlig uttak før satsøkningen.

Det forutsettes videre at NAV får tilført nødvendige midler. Det må tas høyde for at eventuelle komplikasjoner kan dukke opp ved nærmere analyse.

Spørsmål 2: Hvor lang implementeringstid må det påregnes dersom alle minstepensjonister skal gis et gitt kronebeløp som et engangsbeløp for 2020

Svar:

Det antas at endringen kan implementeres ni måneder etter at NAV får beskjed om at endringen skal gjennomføres.

Før engangsbeløpet kan implementeres, må detaljene for gjennomføringen avklares. For eksempel om det skal kunne tas ut før fylte 67 år, i hvilken grad det må kombineres med uttak av alderspensjon, om det skal regnes som

en del av alderspensjonen ved for eksempel beregning av minstenivåtillegg, om hvordan trygdetid, eksportregler og trygdeavtaler påvirker størrelsen, hvordan det påvirker behovsprøving av forsørgingstillegg, om det er behov for endringer i samordningsloven osv.

Det bør også vurderes hvordan personer som ikke er minstepensjonister, men som har pensjon som er lavere enn summen av egen pensjon og engangsbeløpet skal håndteres. Dersom de skal være avskåret fra å få engangsbeløpet, vil det kunne oppleves negativt av disse brukerne.

Gjennomføringen vil kunne få konsekvenser for annet pålagt arbeid på pensjonsområdet, for eksempel etterlattereformen, moderniseringen av folkeregisteret og endringer i forbindelse med at det ikke skal innvilges nye barnetillegg fra 1. januar 2022.

De administrative kostnadene er svært vanskelig å anslå ettersom de vil avhenge av hvordan punktene i forrige avsnitt skal håndteres. Det forutsettes at NAV blir tilført nødvendige midler til å gjennomføre endringene. Det må tas høyde for at eventuelle komplikasjoner kan dukke opp ved nærmere analyse.

Vi forstår vi bestillingen slik at engangsbeløpet skal utbetales til personer som allerede har tatt ut alderspensjon. Det vil gi personer som allerede har startet uttak en fordel sammenlignet med personer som utsatt uttak av alderspensjon. Engangsbeløpet vil gi et insentiv for personer til å starte uttak av alderspensjon tidligere enn de hadde planlagt. Engangsbeløpet vil også bryte med prinsippet om nøytralt uttak av alderspensjon.

Spørsmål 3a: Hvor lang implementeringstid må det påregnes dersom man skal endre den årlige justeringen av pensjoner fra dagens system til et gjennomsnitt av pris- og lønnsvekst fra 1. mai 2021?

Svar:

Det fremgår ikke fra hvilket tidspunkt man skal endre reguleringsbestemmelsene. Hvis det skal endres fra 2021 gjelder følgende:

Det legges til grunn at reguleringen av alderspensjon gjennomføres ved at lønnsvekstfaktoren erstattes av en ny faktor, og at det ikke gjøres fratrukk med den gamle fratrukkfaktoren.

Under forutsetning av at NAV får beskjed om endringen innen utgangen av januar 2021, kan endringen håndteres i den ordinære reguleringskjøringen og gjennomføres uten økte administrative kostnader fra 1. mai 2021.

Vi har imidlertid ikke sett på systemtekniske konsekvensene denne regelendringen vil kunne få for fremskriving av pensjon til 67 år ved vilkårsprøving av tidlig uttak av alderspensjon. Dersom regelendringen skal få betydning for vilkårsprøvingen, vil endring i vilkårsprøvingen kunne kreve lengre implementeringstid, og det vil være økte kostnader knyttet til systemendringen.

Det må tas høyde for at eventuelle komplikasjoner kan dukke opp ved nærmere analyse.

Spørsmål 3b: Hvor lang implementeringstid må det påregnes dersom man skal endre den årlige justeringen av pensjoner fra dagens system til et gjennomsnitt av pris- og lønnsvekst fra 1. mai 2020?

Svar: Det fremgår ikke fra hvilket tidspunkt man skal endre reguleringsbestemmelsene. Hvis det skal endres fra 2020 gjelder følgende:

Det legges til grunn at reguleringen av alderspensjon gjennomføres ved at lønnsvekstfaktoren erstattes av en ny faktor, og at det ikke gjøres fratrukk med den gamle fratrukkfaktoren. Den nye faktoren fastsettes i forskrift og slik at den tilsvarer gjennomsnittet av lønns- og prisvekst. Informasjon om omregningen til pensjonisten gjøres ved at det legges til en informasjonstekst på utbetaling-smeldingen.

Administrative kostnader og konsekvensene knyttet til omregningen er på grunn av den korte fristen svært vanskelig å anslå. Det vil dreie seg om omlag 1 million saker som skal reguleres på nytt fra 1. mai 2020. NAVs maskinelle jobb (batch) som benyttes for å regulere pensjonister og uføretrygdede, kan ikke benyttes til å utføre omregningen. Det medfører at en eventuell omregning må gjøres med den generelle maskinelle jobben for omregning av ytelser med et stort omfang. Denne mangler imidlertid funksjonalitet til å kunne reberegne saker som av ulike grunner har mangler i grunnlaget for beregningen slik den ordinære jobben for regulering har. Det vil derfor medføre at en del saker må håndteres manuelt. Anslagsvis vil det være minimum vil være ca. 25 000 saker som må behandles manuelt, trolig betydelig flere.

Omregning med virkning fra 1. mai 2020 kan gjennomføres seks måneder etter at NAV får beskjed om at endringen skal gjennomføres. Deretter skal de sakene som faller ut til manuell behandling etter hovedkjøringen behandles, et arbeid som trolig vil ta tre til fem måneder. Men det vil mest sannsynlig medføre at saksbehandlingstiden for andre saker vil øke betydelig.

Administrative kostnader er på svært usikkert grunnlag grovt estimert til omlag 13 millioner kroner. Det forutsettes at NAV får tilført nødvendige midler. Det må tas høyde for at eventuelle komplikasjoner kan dukke opp ved nærmere analyse.

Gjennomføringen vil kunne få konsekvenser for annet pålagt arbeid på pensjonsområdet, for eksempel etterlattereformen, moderniseringen av folkeregisteret og endringer i forbindelse med at det ikke skal innvilges nye barnetillegg fra 1. januar 2022.

Generelt:

Det vil kunne være mer hensiktsmessig å se etter mulige løsninger for økning i alderspensjon ved å endre satsene i det eksisterende regelverket, som minstenivåene i kapittel 19 og 20, grunnpensjonssatsene, lønnsvekstfaktoren, grunnbeløpet og særtilleggssatsene. Satsendringer er betydelig enklere å implementere enn en ny ytelseskomponent eller en ny ytelse. Forutsatt at det også

for slike endringer gjøres en grundig analyse av hvilke konsekvenser endringen vil kunne få. Det bør også være fordelaktig om det ses etter løsninger som har virkning-

stidspunkt frem i tid fremfor tilbake i tid. Revurderinger tilbake i tid krever mer manuell håndtering og har større risiko for feil og uforutsette konsekvenser.»

SPØRSMÅL NR. 677

Innlevert 9. desember 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 15. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Staten må gå front for et anstendig og seriøst arbeidsliv. Derfor er det behov for en klargjøring fra statsråden om hvordan krav om seriøsitet i anbudene er ivaretatt i avtalen mellom Statsbygg og Schindler AS om levering av heiser til det nye regjeringskvartalet. Særlig med tanke på arbeidskonflikten som pågår i selskapet.

Kan det derfor bes om dokumentasjon på hvilke krav som er stilt og hvilke vurderinger som er gjort, når valget faller på en aktør som over lengre tid har stått i en arbeidskonflikten mellom ledelse og ansatte?

BEGRUNNELSE:

I februar i år ble konkurransen om heiskontrakter til det nye regjeringskvartalet lyst ut. Etter forhandlinger er det klart at Schindler AS har vunnet et kjempeanbud til en verdi av 90 millioner kroner med Statsbygg. Schindler skal levere 44 heiser til regjeringskvartalet. Øvrige kontrakter for de tekniske systemene skal komme på plass til sommeren 2021. Stortinget skal godkjenne byggetrinnene og avventer nå sak om dette. En klargjøring er derfor også relevant for de fremtidige avtalene som skal gjøres i forkant av byggeprosessen.

Svar:

Regjeringen jobber på flere fronter for sikre seriøsitet i arbeidslivet. Offentlige virksomheter har et særskilt ansvar for å motvirke arbeidslivskriminalitet.

Tiltak mot arbeidslivskriminalitet inngår som en del av Statsbyggs seriøsitetsarbeid. Statsbygg har en viktig rolle i arbeidet med å hindre at useriøse aktører vinner frem i anbudskonkurranser, og har inntatt en rekke krav om dette i sine kontraktsbestemmelser. Ved anskaffelser må tilbydere oppfylle krav om bl.a. seriøsitet for å bli kvalifisert for anbudskonkurransen. Statsbyggs seriøsitetsarbeid innebærer også samarbeid med Skatteetaten.

For å påse seriøsitet i gjennomføring av arbeider, innførte Statsbygg i 2019 krav om bruk av elektronisk oversiktssystem (HMSREG) i alle sine prosjekter. Systemet gir sanntidsinformasjon om alle virksomheter og personell på byggeplassen. Dette har bl.a. ført til mer effektiv oppfølging av leverandører ved rask oversikt over innleie, faglærte, lærlinger, gyldige HMS-kort, og virksomhetenes risikoprofil. Systemet er koblet opp mot andre offentlige registre, og kontrollerer både virksomheter og personell.

Schindler AS ble kvalifisert for anbudskonkurransen for heiser til nytt regjeringskvartal i mars 2020, på bakgrunn av kvalifikasjonskriteriene som var satt i konkurransen. Statsbygg var ikke kjent med noen arbeidskonflikt i selskapet, og dette var ikke tema i kvalifiseringen. Statsbyggs vurdering er at de ikke kan se at det er hjemmel for å avvise Schindler fra konkurransen på bakgrunn av en arbeidskonflikt i selskapet.

Statsbygg er bundet av regelverket for offentlige anskaffelser når de vurderer og meddeler kontrakter. Kontrakt må tildeles den beste tilbyder etter oppgitte tildelingskriterier. Schindlers tilbud ble evaluert på bakgrunn av tildelingskriteriene, som i konkurransen var pris (50 pst.) og kvalitet og oppgaveforståelse (til sammen 50 pst.). Et av underkriteriene under kvalitet og oppgaveforståelse omhandlet utførelsesfasen; Oppfølging/ivaretagelse av sikkerhet, helse, arbeidsmiljø og seriøsitet. På bakgrunn av en samlet vurdering, ble Schindler vurdert som vinner av anbudskonkurransen.

SPØRSMÅL NR. 678**Innlevert 9. desember 2020 av stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg****Besvart 17. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kan statsråden bekrefte at han vil be transportetatene i samarbeid med Nordland fylkeskommune å vurdere utviklingen av fergesambandet til Sørarnøy med mulig ferge tilknyttet Bodø?

BEGRUNNELSE:

Det vises til skriftlig spørsmål 268.

I spørsmål 268 tok jeg opp muligheten for å etablere et riksveifergesamband mellom Sørarnøy og Bodø i Nordland fylke. I svaret vises det til at statsråden i juni d.å. har bedt transportetatene om å utarbeide en konseptvalgutredning for transportsystemet i Nord-Norge. Det opplyses videre at departementet har bedt om at denne utredningen også skal ses i sammenheng med regionale strategier som "Fra kyst til marked".

Jeg oppfatter statsrådets svar på mitt spørsmål 268 som positivt men ber om at statsråden bekrefter at fergesambandet på Sørarnøy, og mulig forbindelse til Bodø, blir en del av det transportetatene vil utrede / se nærmere på.

Svar:

Jeg vil vise til at Samferdselsdepartementet nå arbeider med å fastsette mandatet for utredningen. Departementet ønsker ikke å legge direkte føringer allerede i mandatet om konkrete strekninger og prosjekter som skal vurderes i utredningsarbeidet. Det vil være opp til utrederne å vurdere aktuelle løsninger som skal inngå i utredningen basert på de overordnede føringene fra Samferdselsdepartementet. Ut fra vår bestilling til transportvirksomhetene ser jeg det likevel som naturlig at ferjeforbindelsen til Sør-Arnøy vil være en del av fylkesveinettet som vurderes i KVVU for Nord-Norge.

SPØRSMÅL NR. 679**Innlevert 9. desember 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 15. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hydros tre anlegg i Brasil fører til nesten tre ganger så store årlige utslipp som all innenriks luftfart i Norge, melder DN 9. desember. For andre gang på fire år avlyser Hydro å iverksette klimatiltak ved å bytte ut tungolje med gass.

Synes statsråden Hydro tar tilstrekkelig samfunnsansvar med denne beslutningen, og hva mener statsråden regjeringens rolle er for å sørge for at statlig eide selskaper tar ansvar for å redusere sine utslipp i utlandet i tråd med klimamålene?

BEGRUNNELSE:

Disse anleggene i Brasil har vært eid av Hydro i snart ti år. Hydros andel av utslippene fra de tre anleggene tilsvarer 3,6 millioner tonn CO₂ årlig. Det tilsvarer ca. 8 prosent av Norges årlige utslipp. Det er åtte år siden Hydro inngikk

en avtale med Shell om å bytte ut tungolje med gass, som vil kutte omtrent 1/6 av utslippene. Utslippene fra Hydros anlegg er forventet å øke de neste årene.

Svar:

Ifølge Norsk Hydro ASA (Hydro) arbeider selskapet med å redusere klimagassutslippene fra sin virksomhet, inkludert i Brasil. Det å bytte til mer fornybar energi ved Alunorte-raffineriet skal være et av de viktigste bidragene til dette. Ett tiltak, som representanten viser til, er å erstatte tungolje med gass i kalsineringsprosessen ved Alunorte. Ifølge Hydro er imidlertid nødvendig infrastruktur ikke på plass, og dette er noe som involverer både lokale og nasjonale myndigheter samt kommersielle aktører. Ifølge Hydro arbeider selskapet med nødvendige tiltak ved Alunorte og bidrar aktivt med å etablere gassleveranse og

terminalløsning, i tillegg til det å installere el-kjeler for produksjon av damp som brukes i raffineriet. En pilot skal etter planen settes i drift i 2021. Gitt tilgang på fornybar energi, skal selskapet konvertere og elektrifisere eksisterende kullkjeler. Hydro har også opplyst at selskapet arbeider med konkrete fornybarprosjekter og har signert to intensjonsavtaler som kan gi sol- og/eller vindkraft til Alunorte. Samlet sett skal ovennevnte redusere klimagassutslippene betydelig.

Som eier forventer staten at selskapene med statlig eierandel, inkludert Hydro, arbeider for å redusere sitt klima- og miljøfotavtrykk, og at de er ledende i sitt arbeid med ansvarlig virksomhet. Disse forventningene følger staten opp bl.a. i eierdialogen med selskapet. I oppfølgingen av Hydro inkluderer dette å følge opp selskapets arbeid med å gå over til mer klimavennlige energikilder i Brasil. Det er imidlertid styret og ledelsen som har ansvaret for den operative driften og hvordan selskapet arbeider på disse områdene.

SPØRSMÅL NR. 680

Innlevert 9. desember 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 17. desember 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Flere aktører, deriblant Oslo kommune, stiller ambisiøse og tydelige klimakrav i sine innkjøp av bygge- og anleggstjenester.

Hvordan sikrer regjeringen at det i alle statlige innkjøp av bygg- og anleggsarbeid blir stilt tilstrekkelig ambisiøse klimakrav på tvers av ulike sektorer til at man oppfyller Granavolden-erklæringens punkt om at det offentlige har et særlig ansvar for å gå foran for å sikre at bygge- og anleggsplasser er fossilfrie innen 2025?

BEGRUNNELSE:

Langsiktige klimakrav bidrar både til direkte utslippskutt og at bygge- og anleggsbransjen får forutsigbarhet til å omstille seg.

I Granavolden-erklæringen står det at regjeringen:

«I samarbeid med bransjen, legge til rette for at bygge- og anleggsplasser skal være fossilfrie innen 2025. Det offentlige har et spesielt ansvar for at byggeplasser i offentlig regi går foran.»

Utfra formuleringene i punktet må man forvente at staten og andre offentlige aktører krever minst fossilfritt i alle bygge- og anleggsprosjekter i god tid før 2025. Det er imidlertid vanskelig å finne informasjon om hvordan regjeringen har fulgt opp punktet fra Granavolden-erklæringen og nedfelt det i bindende i alle relevante styringsdokumenter for å sikre at staten stiller tilstrekkelig ambisiøse klimakrav i alle kjøp av bygge- og anleggstjenester.

Svar:

Eg er enig med representanten Haltbrekken i at det er viktig å redusere utsleppa frå bygge- og anleggsverksemd. Eg er òg enig i at det offentlege har eit særleg ansvar for å gå føre for å redusere desse utsleppa. Reduserte utslepp frå bygg og anlegg inneber òg mindre støy og betre luftkvalitet, særleg i byane. Skal vi nå målet om å bli eit lågutsleppssamfunn må vi utnytte både energi, materialar og andre ressursar mest mogeleg effektivt. Då må vi sjå byggeprosjekt og energisystem i samanheng. Vi må også auke innovasjon og ta i bruk ny teknologi.

Vi har allereie viktige verkemiddel på plass for å redusere utslepp frå bygge- og anleggsplassar. Enova er staten sitt verkemiddel for å fremje framtidens utsleppsreducerande teknologi og sikre eit fleksibelt energisystem. Vidare bidreg støtteordninga Klimasats til å støtte kommunale klimaprojekt, mellom anna fossilfrie bygge- og anleggsplassar. I statsbudsjettet for 2021 aukar vi òg CO₂-avgifta i tråd med Granavoldenplattforma, og styrkar insentivet til å velje fossilfrie løysingar. Vi har òg vedteke eit forbod mot bruk av mineralolje til byggvarme på byggeplassar frå 2022. Eit slikt forbod inneber at bruk av mineralolje til for eksempel oppvarming og tørking av bygningar under oppføring og rehabilitering blir forbode frå 2022. Dette vil redusere klimagassutsleppa frå byggeplassar.

Samtidig ser vi at det må ytterlegare grep til for å redusere utsleppa frå bransjen og leggje til rette for fossilfrie bygge- og anleggsplassar innan 2025, jf. Granavoldenplattforma. Det er viktig at det offentlege går føre for å skape ein etterspurnad etter null- og lågutsleppsløysingar i bransjen. Regjeringa legg difor i løpet av kort tid fram ein

handlingsplan for fossilfrie anleggsplassar i transportsektoren. Handlingsplanen blir lagd fram i samband med klimaplanen som kjem på nyåret. Klimaplanen vil òg omtale utsleppskutt frå bygge- og anleggsplassar og det offentlege si rolle i dette. Fossilfrie byggje- og anleggsplassar er eit område kor Noreg kan gå føre. Vi har rikeleg med fornybar energi, klima- og miljøambisjonar, kunnskap og eit innovativt næringsliv. Det gir eit godt grunnlag for å skape utsleppskutt, grøn konkurransekraft og nye eksportmoglegheiter for norske bedrifter.

Byggenæringa har sjølv sett seg høge ambisjonar på klima og miljø fram mot 2050. Det er eit godt utgangspunkt. Arealeffektivisering, ombruk, attvinning og sirkulærøkonomi kan saman med klimakrav i offentlege

kjøp utgjere ein stor skilnad i løpet av kort tid. Bygningar har lang levetid og dagens avgjerder påverkar sektoren sin klimapåverknad i lang tid framover.

Eg vil òg framheve kommunane si rolle i arbeidet med å kutte utslepp frå bygge- og anleggsplassar. Gjennom sine innkjøp kan kommunane med dagens regelverk etterspørje låg- og nullutsleppsløysingar i byggjetenester. Kommunane har moglegheit til å etterspørje dette i driftstenester og i eigen maskinpark, som innkjøpar, eigar og driftar. Mange kommunar stiller allereie tydelege klima- og miljøkrav ved nybygg. Dette bidreg til å drive fram klimavennlege løysingar og fossilfrie byggjeplassar. Staten støtter opp om utviklinga gjennom stønadsordningar som Enova og Klimasats.

SPØRSMÅL NR. 681

Innlevert 9. desember 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 18. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at det vil bli bygd en sporveksel til sidespor mot godsterminalen som planlagt?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til tidligere spørsmål fra undertegnede (18.09.20) og svar fra statsråd Hareide (25.09.20), angående sportilkobling til Kopstad godsterminal.

I svaret redegjør Statsråden for følgende:

- Regjeringen ønsker å legge til rette for at mer gods kan gå på bane.
- For Kopstad godsterminal er det i avtalen mellom Jernbanedirektoratet og Bane NOR om bygging av dobbeltspor Nykirke-Barkåker forutsatt en enkel avgrensing fra dobbeltsporet sør for Tangentunnelen til mulig fremtidig Kopstad godsterminal.
- Reguleringsplanen for dobbeltspor mellom Nykirke og Barkåker, vedtatt i Horten, Tønsberg og Re kommune juni 2018, inneholder planer og bestemmelser for en slik enkel avgrensing fra nord.
- Bane NOR er forberedt på å bygge en avgrensing, slik det er forutsatt i nevnte avtale med Jernbanedirektoratet, dersom annet ikke blir bestemt.

I brev fra Jernbanedirektoratet (04.12.20) opplyses det om at:

«Bane NOR har nylig anbefalt overfor Jernbanedirektoratet at bygging av en sporveksel til sidespor mot en eventuell privat godsterminal på Kopstad tas ut av prosjektet Nykirke – Barkåker.»

Beslutningen om et spor inn på terminalområdet lå til grunn for hele reguleringsarbeidet. Denne nye opplysningen fra Jernbaneverket endrer helt forutsetningene for prosjektet.

Lokalt har dette ført til stor uro. I regionen er Kopstad godsterminal sett på som svært viktig, både med tanke på det grønne skiftet og næringsutvikling/arbeidsplasser.

Svar:

Regjeringen ønsker å legge til rette for at mer gods kan gå på bane. En forutsetning for dette er at jernbanen må være konkurransedyktig på pris. Jernbanegodsterminalene står for en betydelig andel av de totale transportkostnadene. De senere år har det blitt gjennomført flere mindre tiltak på flere terminaler. I Nasjonal transportplan 2022-2033, som planlegges lagt frem våren 2021, vil regjeringen komme tilbake til en helhetlig strategi for godsatsingen i de kommende tolv årene, herunder også videre planer for godsterminaler.

Samferdselsdepartementet mottok i vår KVV Godsterminalstruktur i Oslofjordområdet fra transportetatene, og har hatt denne på en parallell høring og til ekstern kvalitetssikring (KS1). KVVUen, med høringsinnspill

og KS1, vil inngå som grunnlag i departementets videre arbeid med Nasjonal transportplan.

For Kopstad godsterminal er det i avtalen mellom Jernbanedirektoratet og Bane NOR om bygging av dobbeltspor Nykirke-Barkåker forutsatt en enkel avgrening, fra dobbeltsporet sør for Tangentunnelen til mulig fremtidig Kopstad godsterminal. Reguleringsplanen for dobbeltspor mellom Nykirke og Barkåker, vedtatt i Horten, Tønsberg og Re kommune juni 2018, inneholder planer og bestemmelser for en slik enkel avgrening fra nord. I kontrakten med entreprenør er dette også tatt inn som opsjon.

Som Stortingsrepresentanten viser til er imidlertid Bane NOR nå usikker på om terminalen vil bli realisert. Foretaket peker på investeringskostnadene ved etablering av en avgrening, samt at en slik avgrening også bidrar til høyere driftsutgifter og øker mulighet for driftsforstyrrelser. På denne bakgrunn anbefaler Bane NOR overfor Jernbanedirektoratet at bygging av en slik avgrening tas ut av prosjektet Nykirke-Barkåker. Bane NORs anbefaling

er for tiden til behandling i Jernbanedirektoratet, og avgjørelse forventes innen utgangen av 2020.

Det har vært et premiss for utviklingen av jernbanen i Vestfold at det skulle legges til rette for en godsterminal på Kopstad, gjennom en avgrening fra den nye banen. Dette har lokalsamfunn og næringsliv forholdt seg til gjennom flere år, og det er fylt ut enorme masser fra jernbaneutbyggingen i Vestfold på dette området. Det er uheldig å nå avskjære muligheten for å bygge den nødvendige avgreningen som en del av jernbanen mellom Nykirke og Barkåker. Om avgreningen skal bygges i etterkant, vil kostnadene til denne være større. Samferdselsdepartementet vil derfor be Jernbanedirektoratet om å ikke godta endringsmeldingen til Bane NOR slik at avgreningen bygges som planlagt.

Videre vil jeg oppfordre Bane Nor til å gå i dialog med næringsinteressene i området, som arbeider for å utvikle Kostad godsterminal, med tanke på forpliktelser til å satse, før en eventuelt går videre med avgreningen inn til terminalområdet.

SPØRSMÅL NR. 682

Innlevert 9. desember 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 15. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Mener statsråden dagens regelverk og retningslinjer for friskoler sikrer at det kan føres effektivt tilsyn med friskolers bruk av offentlig tilskudd og skolepenger, og at loven godt nok kan håndheves i tråd med Stortingets intensjon om at offentlig tilskudd og skolepenger skal komme elevene til gode?

BEGRUNNELSE:

Denne uken ble det kjent at Utdanningsdirektoratet krever tilbake 9,6 millioner kroner i tilskudd til privatskoler fra syv private skoler som oppfølging av tilsyn gjennomført i 2010 og 2011. Utdanningsdirektoratet mener de aktuelle skolene har brutt privatskoleloven gjennom handel med nærstående selskaper og skjulte overføringer av midler til eierne. Deler av det samme sakskomplekset er tidligere prøvd for retten, også den saken handlet om handel med nærstående, men den gang vant staten i tingretten og tapte i lagmannsretten. Saken ble ikke anket av staten. Når det nå fremmes nytt krav om tilbakebetaling av tilskudd og direktoratet har arbeidet med saken i snart

10 år og det er nærliggende å tolke dette som at regelverket ikke fungerer godt nok for et effektivt tilsyn. I dommen fra 2017 skrev lagmannsretten:

«Departementet bør overveie å fastsette nærmere retningslinjer for transaksjoner med nærstående og vurdering av markedspris. Dette kan bidra til å øke forutberegneligheten for skolene.»

Utdanningsdirektoratet kom med slike retningslinjer i 2019. De aktuelle sakene behandles etter den daværende privatskoleloven, dette spørsmålet gjelder statsrådets vurdering av om nåværende grunnlag vil forhindre at saker i fremtiden vil bli like vanskelige å nå fram med tilsvarende krav om tilbakebetaling av tilskudd.

Svar:

I friskoleloven § 6-3 er det fastsatt at alle offentlige tilskudd skal komme elevene til gode, og at det er forbudt å gi utbytte eller på annen måte overføre overskudd til eierne eller deres nærstående. Utbytteforbudet gjelder både når skolen er i drift og tilfeller hvor skolen blir ned-

lagt. Utbytteforbudet rammer også eventuell overføring av verdier ut av skolen i forbindelse med salg. Etter forslag fra regjeringen Solberg ble det ved lovendringer i 2015 innført nye krav til innsyn og økt dokumentasjonsplikt for friskolene. I økonomiforskrift til friskoleloven er det gitt en rekke utfyllende bestemmelser som skal sikre at skolene bruker det offentlige tilskuddet og skolepengene i samsvar med friskoleloven og forutsetningene for godkjenningen.

Godkjente friskoler er underlagt en streng offentlig regulering og kontroll. Dersom en friskole bryter reglene, risikerer den ulike reaksjoner, jf. friskoleloven § 7-2a, som gir hjemmel til ulike sanksjoner ut fra forholdets art og alvorlighet. I de mest alvorlige tilfellene kan skolens godkjenning trekkes tilbake.

Jeg vil vise til at Borgarting lagmannsrett høsten 2017 avsa dom i ankesak om gyldigheten av to vedtak om tilbakebetaling av statstilskudd brukt i strid med utbytteforbudet i friskoleloven. Det følger av dommen (LB-2016-70621) at staten fikk medhold i de generelle rettslige spørsmål, og dermed sakens mest prinsipielle sider. Etter konkrete vurderinger kjente likevel lagmannsretten de to vedtakene ugyldige på enkelte punkter. For flere av postene kom lagmannsretten til at det er eller kan være grunnlag for tilbakebetaling, men at deler av tilbakebetalingsskravet måtte beregnes på nytt fordi det bygget på uriktige forutsetninger om markedspris. Departementet fattet 21. januar 2019 vedtak om nye tilbakebetalingskrav for disse postene i tråd med lagmannsrettens vurderinger.

På bakgrunn av uttalelser i dommen fra Borgarting lagmannsrett fastsatte departementet 18. mai 2019 ret-

ningslinjer om friskolenes handel og vurderingen av markedspris.

Utdanningsdirektoratet fører tilsyn med godkjente friskoler. Utdanningsdirektoratet har over tid arbeidet med å utvikle en kompetanse og en metodikk som sikrer et målrettet og effektivt tilsyn. I samsvar med forutsetningen om at tilsynsordningen skal være tillits- og stikkprøvebasert, jf. Ot.prp. nr. 37 (2006–2007) kap. 16.2, har Utdanningsdirektoratet utviklet et system der valg av tilsynsystema og -objekter foretas på grunnlag av kvalifiserte risikovurderinger. Jeg er av den oppfatning at Utdanningsdirektoratets årlige kontroll av alle friskolenes årsregnskaper sammen med andre kilder gir et solid grunnlag for et risikobasert tilsyn.

Etter min vurdering gir friskoleloven, økonomiforskrift til friskoleloven og retningslinjer om friskolenes handel og vurderingen av markedspris et godt rammeverk for å sikre at offentlige tilskudd og skolepenger skal komme elevene til gode, og et godt grunnlag for at det kan føres et effektivt tilsyn med friskolers bruk av offentlige tilskudd og skolepenger i tråd med Stortingets forutsetninger. Tilsvarende mener jeg at Utdanningsdirektoratet gjennomfører tilsynet med friskolene i samsvar med Stortingets forutsetninger. Jeg vil i denne sammenheng vise til at Utdanningsdirektoratet arbeider løpende med å videreutvikle tilsynsmetodikken med sikte på å sikre et mest mulig effektivt og målrettet tilsyn med friskolene. Departementet har oppmerksomhet rundt dette i styringsdialogen med Utdanningsdirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 683

Innlevert 9. desember 2020 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås

Besvart 21. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden vurdere å lage en midlertidig ordning slik at de som har sin aller nærmeste familie i nabolandet kan få unntak for karantenereglene dersom de reiser over grensen for å feire jul alternativt gi innreisemulighet til Norge for slike besøk med unntak i karantenereglene?

BEGRUNNELSE:

Julefeiringen står for døren og familier vil gjerne møtes for å feire julaften/ høytiden sammen. Spesielt i de

grensenære strøkene er familiebåndene tette på tvers av grensen og det kan være bare få kilometer mellom bostedene til barn, søsken og foreldre men med grensen imellom. Jeg får henvendelser med eksempler på at det går fint å reise fra et sted i Norge med sterkt smittetrykk til et annet med lite eller ingen smitte for å besøke nærmeste familie. Derimot kan man altså ikke bo på for eksempel Ørje og besøke sin nærmeste familie i Tøcksfors eller Årjang for å feire høytiden, selv om smittetrykket er begrenset begge steder. Med respekt for og forståelse for at vi alle må delta i dugnaden for å holde smitten nede er en slik forskjells-

behandling vanskelig å forstå når det i praksis bare dreier seg om en grensepassering med for mange få kilometers avstand. Det er jo også i praksis et begrenset antall som er i en slik situasjon med nær familie rett over grensen og det vil jo mest sannsynlig være mulig å kontrollere dette på en god måte ved for eksempel krav om enkel dokumentasjon i en gitt periode.

Svar:

Norske borgere har anledning til å reise til Sverige, men for områder som er definert å ha forhøyet smitterisiko vil det være krav om 10 dagers innreisekarantene ved retur til

Norge. For øyeblikket er smittesituasjonen slik i Sverige at alle områder har forhøyet smitte.

Det er ikke aktuelt å innføre egne karantenerregler kun for reiser til og fra Sverige i forbindelse med julefeiringen. Jeg har naturlig nok forståelse for at de tiltak som er iverksatt i Norge medfører at årets julefeiring blir annerledes og utfordrende for mange. Det gjelder særlig de som har familie i utlandet. Ett av de viktigste tiltakene vi har er imidlertid å forhindre importsmitte. Selv om jeg gjerne skulle ønske at det var slik, så er dessverre ikke smitterisikoen mindre selv om det er jul.

SPØRSMÅL NR. 684

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 16. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

22. nov. varslet regjeringen at de vil innføre fritt skolevalg i hele landet, men at det skal være mulighet for fylkeskommunene å fastsette egne inntaksområder. UDIR skulle få i oppdrag å utrede ny modell i tett samarbeid med KS. Etter hva jeg har forstått er ikke dette arbeidet påbegynt.

Har saken høy prioritet hos politisk ledelse, og er det fortsatt realistisk at nytt regelverk skal kunne fastsettes våren 2021?

Svar:

Dette er et arbeid vi prioriterer. På grunn av stor arbeidsmengde, blant annet med korona-relaterte saker, får Utdanningsdirektoratet ikke startet med arbeidet før i januar. Vi har dialog med direktoratet om saken, og oppdragsbrevet skal sendes før jul.

Vi tar sikte på at endringen i forskriften skal kunne fastsettes i løpet av våren 2021, og at det skal gjelde for elever som søker videregående skole i 2022.

SPØRSMÅL NR. 685

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 17. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Trondheim Spektrum et kommunalt AS i Trondheim, frykter konkurs som følge av Covid-19 pandemien. Støtteordningene som så langt har kommet gir ikke nok åpning for støtte til aktører som Trondheim Spektrum. Arenaer

som Spektrum defineres ikke som underleverandører, dermed faller de i stor grad utenfor.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at Trondheim Spektrum og andre anlegg i samme situasjon blir definert som underleverandør i arrangementsordningen?

Svar:

Av hensyn til liv og helse har regjeringen i år innført strenge tiltak for å begrense spredning av koronaviruset, og flere av disse tiltakene vedvare så lenge det er nødvendig. Jeg er klar over at smitteverntiltakene har gjort det vanskelig for næringslivet, og regjeringen har lagt frem en rekke ulike ordninger for å avhjelpe situasjonen.

Jeg er godt kjent med den vanskelige situasjonen Trondheim Spektrum AS er i. Trondheim Spektrum AS har fått støtte gjennom den generelle kompensasjonsordningen som ble avviklet 1. september 2020. Denne ordningen blir etterfulgt av en ny kompensasjonsordning som vil strekke seg ut i 2021. Den nye ordningen er lagt tett opp til den forrige, og Trondheim Spektrum AS kan søke om kompensasjon gjennom denne ordningen. Tilskudd gjennom ordningen beregnes med utgangspunkt i foretakets faste, uunngåelige kostnader, multiplisert med omsetningsfall i prosent og multiplisert med en justeringsfaktor. Det er Brønnøysundregistrene som fatter vedtak med Nærings- og fiskeridepartementet som klageinstans.

Jeg er kjent med at Trondheim Spektrum AS og Trondheim Catering AS til sammen har fått 230 000 kroner i støtte fra kommunalt næringsfond tidligere i år.

Omstillingsordningen for reiselivet videreføres og utvides. Fase II av ordningen blir rettet mot bedrifter som kan dokumentere et omsetningsfall på mer enn 30 prosent de to siste hele månedene før søknadstidspunktet. Ordningen skal gi bedriftene bedre likviditet slik at de kan tilpasse seg smitteverntiltak og endringer i reiselivsmarkedet. NACE-kodene 82,3 og 56 er koder som omfattes av ordningen. Trondheim Spektrum AS og Trondheim Catering AS har registrert sin aktivitet på disse kodene. Det er som tidligere, Innovasjon Norge som skal forvalte ordningen og avgjøre hvem som skal få støtte.

Når det gjelder ordningen for store publikumsåpne arrangementer har vi gått flere runder for å tilpasse og avgrense ordningen. Ordningen blir ferdigstilt i forbindelse med budsjettforhandlingene i Stortinget 19. desember. Innovasjon Norge skal forvalte ordningen, og det er de som avgjør hvem som skal motta støtte fra ordningen.

Trondheim Spektrum AS har søkt om midler fra tiltakspakkene som er etablert, det oppfordrer jeg dem til å fortsette med.

SPØRSMÅL NR. 686

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 17. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hva mener utenriksministeren om måten demonstrasjoner og protestbevegelser har blitt møtt med i India den siste tiden, og har norske myndigheter uttrykt uro over menneskerettighetssituasjonen i landet i sin dialog med indiske myndigheter?

BEGRUNNELSE:

Den 26. november opplevde India en av de største protestaksjonene gjennom tidene. Mer enn 250 millioner indere deltok i en generalstreik til støtte for landets bønder og rurale arbeidere. Dette skjer etter måneder med protester fra indiske bønder mot Modi-regjeringens svært kontroversielle landbrukslover.

De nye lovene innebærer en kraftig liberalisering av landbruksregimet i landet, og landets småbønder er med

rette redde for at de vil innebære en stor maktforskyvning i favør oppkjøpere, og forverre bøndenes kår.

Regjeringen har flere ganger møtt protestene med vold og undertrykkelse. Sentrale politikere fra regjeringspartiet BJP har utnyttet protestene til å nøre opp under hat mot sikker i India, gjennom å anklage protestbevegelsen for å være separatister. Flere opposisjonspolitikere har også blitt anholdt etter å ha deltatt i protestene.

Bondeprotestene og måten myndighetene har møtt dem på, føyer seg inn i en rekke bekymringsfulle trekk ved Modi-regjeringens framferd mot eget sivilsamfunn og i grunnleggende menneskerettighetsspørsmål. I fjor var det store protester mot dagens nye, kontroversielle statsborgerskapslov.

Også da ble demonstrasjoner møtt med vold fra myndighetenes side. Modi-regjeringens statsborgerskapslov blir regnet som diskriminerende overfor landets muslimer.

Det er verdt å påpeke at Modi-regjeringens stadig mer aggressive framferd også har gått utover internasjonale aktører. I september måtte Amnesty Internationals India-kontor stenge dørene, etter kontinuerlig trakassering og angrep fra myndighetene.

Svar:

Norge har langvarige og gode forbindelser til India. I dialog med indiske myndigheter tar vi jevnlig opp menneskerettighetsspørsmål. Vi uttrykker vår klare forventning om at India overholder sine menneskerettighetsforpliktelser, herunder forsamlingsfriheten og retten til fredelig protest.

Under sitt besøk til India i mars i år uttrykte utviklingsminister Dag-Inge Ulstein bekymring overfor indiske myndigheter både vedrørende angrepene mot muslimer og myndighetenes håndtering av protestene mot endringene i statsborgerskapsloven som representanten Lysbakken viser til i sin begrunnelse (jfr. også mitt svar av 17.03.2020 på spørsmål om denne saken fra representanten Moxnes). Tilsvarende har jeg i samtale med Indias ambassadør tatt opp stengningen av Amnesty Internationals India-kontor, og gitt uttrykk for forventning om at forholdene må legges til rette for at Amnesty International snarest kan gjenoppta sine aktiviteter i India.

Når det gjelder protestene mot den omtalte landbruksreformen, har disse økt i omfang de siste ukene. Etter flere måneder med protester på delstatsnivå har titusener

av bønder, i hovedsak fra de nordlige delstatene Punjab og Haryana, nå tatt opphold ved Delhis bygrenser for å demonstrere. Dette har blant annet ført til stengning av flere av hovedstadens innfartsårer. Bøndene krever i hovedsak at tre landbrukslover, som har som hovedformål å liberalisere markedene for landbruksvarer (salg, prissetting og lagring), trekkes tilbake. Andre krav inkluderer garantier for fortsettelse av myndighetenes oppkjøpsprogram for landbruksvarer til minimumspris.

Demonstrantene frykter at lovendringene vil føre til en landbrukssektor dominert av store kommersielle landbruksaktører på bekostning av småbøndene. Myndighetene på sin side mener liberaliseringen vil føre til økte muligheter og inntekter for bøndene.

Den indiske landbruksreformen er i utgangspunktet en innenrikspolitisk problemstilling som det i liten grad er naturlig for norske myndigheter å ha synspunkter om. Vi er imidlertid bekymret for at de omfattende protestene i noen tilfeller har ført til sammenstøt mellom politi og demonstranter, og bruk av polariserende retorikk.

Indiske myndigheter og representanter fra rundt 40 bondeorganisasjoner har hatt flere runder med forhandlinger. Så langt har partene ikke kommet til noen enighet. Vi følger utviklingen nøye, og vil i vår dialog med indiske myndigheter fortsette å gi uttrykk for vårt prinsipielle forsvar for overholdelse av demokratiske spilleregler som inkluderer respekt for ytringsfrihet, forsamlingsfrihet og retten til fredelig protest.

SPØRSMÅL NR. 687

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 17. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil regjeringen vurdere å inkludere nedenfornevnte tiltak i ordningen, eller har regjeringen vurdert andre ordninger for å hindre nedleggelse av viktige sosiale tiltak?

BEGRUNNELSE:

Kirkens Bymisjon og andre ideelle organisasjoner rapporterer om tap av omsetning på grunn av koronapandemien og smitteverntiltak.

Eksempler på dette i Østfold er Pedalen Sykkelverksted, kafeer og byverksteder som lager produkter osv. Tapte

inntekter gir en dårligere økonomi for å finansiere tiltakene. Dette går til syvende og sist ut over brukerne.

Det er ikke mulig for disse å søke støtte gjennom kompensasjonsordningen for foretak med stort omsetningsfall.

Svar:

Kompensasjonsordningen for næringslivet er rettet mot næringslivet og utformet med det for øyet. Krav om at søkerne skal være registrert i Foretaksregisteret eller Enhetsregisteret og være skattepliktige er naturlige vilkår for å avgrense ordningen, og noe som på en administrativt

enkel måte også verner mot misbruk. De nevnte kravene sørger for rask og effektiv saksgang og kontroll, og sikrer bl. a. at de som søker kompensasjon har tilknytning til Norge. Virksomheter som ikke har skattepliktig inntekt, som for eksempel stiftelser, ideelle organisasjoner og øvrige selskap uten skatteplikt, faller utenfor denne ordningen.

De virksomhetene som faller utenfor kompensasjonsordningen for næringslivet som følge av dette utgjør en svært heterogen gruppe, og regjeringen har ikke vurdert et samlet tiltak for denne gruppen som helhet. Noen stiftelser og frivillige organisasjoner har omfattende økonomisk virksomhet og opererer i grenseland for skatteplikt, mens andre er små, lokale og rent frivillige tiltak som denne ordningen ikke er rettet mot.

Når det er sagt er regjeringen svært opptatt av å hindre nedleggelse av sosiale tiltak. De ideelle organisasjonene gjør en uvurderlig jobb for samfunnet, og dette arbeidet har ikke mindre betydning i den utfordrende situasjonen landet vårt står oppe i nå. Det er tatt flere grep for å skjerme sårbare grupper for de negative konsekvensene ved smitteverntiltak og hindre nedleggelse av viktige sosiale tiltak.

Kirkens bymisjon og andre frivillige organisasjoner kan søke støtte fra kompensasjonsordningen for frivilligheten og idretten. Ordningen omfatter alle organisasjoner som er registrert i Frivillighetsregisteret, inkludert enkelte aksjeselskap, stiftelser og ideelle lag og foreninger. Så langt har over 6 500 søkere fått utbetalt til sammen over 1,3 milliard kroner i kompensasjon for rundt 25 000 arrangement og annen aktivitet. Ordningen er forlenget ut året, og siste søknadsfrist er 15. januar 2021. Kirkens bymisjon i Oslo, Rogaland og Tromsø er blant dem som har mottatt tildeling i krisepakke 2. Ordningen ligger under Kulturdepartementet og forvaltes av Lotteri- og stiftelsestilsynet.

Ansvar for helse- og omsorgstjenester ligger i Helse- og omsorgsdepartementet. De har opplyst at de i foretaksmøte 17. april i år ba de regionale helseforetakene om gå i dialog med de private aktørene de har avtaler med, for å finne fram til løsninger som gjør at virksomhetene ikke må legges ned. De regionale helseforetakene ble bedt om å se hen til de nasjonale økonomiske støtteordningene som er etablert. I revidert nasjonalbudsjett for 2020, jf. Prop. 127 S (2019-2020), ble det presisert at de regionale helseforetakene må ta hensyn til at ideelle virksomheter ikke kan benytte den generelle kompensasjonsordningen for næringslivet. Det er de regionale helseforetakene som har ansvaret for å sørge for spesialisthelsetjenester til befolkningen, og som også er ansvarlig for å følge opp avtaler de inngår med private leverandører for å ivareta dette ansvaret. Helse- og omsorgsdepartementet er kjent med at de regionale helseforetakene er i gang med å følge opp disse styringskravene. Videre er det i Prop. 1 S (2020-2021) vist til ovennevnte og presisert at regjeringen vil

følge med på utviklingen for private leverandører i spesialisthelsetjenesten i 2021. I revidert nasjonalbudsjett for 2020, jf. Prop. 127 S (2019-2020), ble det i tillegg opprettet en kompensasjonsordning for ideelle leverandører av helse- og omsorgstjenester som ikke har avtale med regionalt helseforetak eller kommune. Tilskuddsordningen ble forvaltet av Helsedirektoratet og gjaldt for perioden fra mars til september 2020.

Regjeringen mener at frivillige og ideelle organisasjoner utgjør et viktig supplement til det offentlige tjenestetilbudet. Det er derfor bevilget særskilte midler til organisasjonene for å opprettholde sine tilbud og legge til rette for økt aktivitet, deltakelse og sosialt fellesskap for sårbare grupper. I revidert nasjonalbudsjett for 2020 ble kommunenes arbeid overfor særlig utsatte grupper med psykiske lidelser og rusavhengighet under pandemien styrket med 50 mill. kroner. Det ble gjort for at lavterskel aktivitets- og behandlingstilbud som i mars ble stengt eller redusert, kunne opprettholdes tross strenge smitteverntiltak, i samarbeid med spesialisthelsetjenesten, privat, ideell og frivillig sektor.

I revidert nasjonalbudsjett for 2020 ble også bevilgningene til frivillige organisasjoner for å stimulere til å tenke nytt omkring aktivitet og fellesskap styrket med 75 mill. kroner. Midlene er foreslått videreført i 2021. Som en del av budsjettforliket i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett ble det også bevilget 400 mill. kroner i øremerkede tilskudd til sårbare eldre. Disse midlene retter seg mot både kommunene og frivillige og ideelle organisasjoner, til aktivitetstiltak og bekjempelse av ensomhet for eldre. Det er foreslått videreført 265 mill. kroner i 2021, samt 60 mill. kroner til aktivitetstiltak rettet mot eldre.

Regjeringen foreslår å videreføre ekstramidlene på 10 mill. kroner som Mental helse og Kirkens SOS' hjelpetelefoner fikk i revidert nasjonalbudsjett for 2020, og å styrke bevilgningen med 5 mill. kroner i 2021. Det foreslås også 10 mill. kroner ekstra til Fontenehusene i 2021, slik at de kan opprettholde viktige aktivitetstilbud til personer med psykiske helseutfordringer og rusproblemer under koronapandemien.

Avslutningsvis kan det nevnes at Arbeids- og velferdsetaten forvalter flere ordinære tilskuddsordninger til frivillige organisasjoner og sosiale entreprenører som arbeider mot fattigdom. Ordningene gir blant annet støtte til aktivisering og arbeidstrening, sosialt entreprenørskap og brukerstyrte organisasjoner som arbeider mot fattigdom.

SPØRSMÅL NR. 688**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Runar Sjøstad****Besvart 17. desember 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Hva er status for fremdrift på prøveprosjektet som ble vedtatt i 2016 vedrørende forvaltning av kongeørn i Troms?

BEGRUNNELSE:

I 2016 vedtok Stortinget å gjennomføre et prøveprosjekt på forvaltning av kongeørn i Troms og på Fosenhalvøya i Trøndelag.

Det var allerede dokumentert at Kongeørna tar flere lam i Troms enn hva jerv og gaupe tar til sammen.

Prosjektet skulle omfatte både videre forskning og en prøveordning med felling av ørn som gjorde skade på beitedyr.

Fire år senere har det skjedd svært lite i Troms.

Prosjektet har blitt delt opp slik at det forskes på kongeørnas påvirkning på sau/lam på Fosen.

I tillegg har NINA fått i oppdrag fra Miljødirektoratet å starte tilsvarende forskning på ørn/tamrein i Troms, men prosessen ser ut til å ha stoppet opp.

Ut fra tilgjengelig informasjon kan det se ut som om det kun er gitt fellingstillatelse på en kongeørn i Troms.

Denne ble gitt i 2019.

Svar:

Når det gjeld behandlinga av kongeørnforvaltninga i Stortinget i 2016, jf. Innst. 335 S (2015-2016), vart resultatet at Stortinget ikkje vedtok forslaga som vart fremja i representantforslaget. Energi- og miljøkomiteen hadde riktig nok nokre fleirtalsmerknadar som omhandla denne arten, og eg følgjer opp desse innanfor rammene av Bernkonvensjonen, naturmangfaldlova, rovviltforskrifta, rovviltforliket og bestandsmålet Stortinget har vedtatt.

Det siste året har vore svært krevjande for tamreindrifta i Noreg. Hovudårsaka til det, og den store forskjellen frå andre år, handlar om vør og snøforhold som har skapt ei beitekrise. Reindrifta står overfor fleire utfordringar, der mellom anna vør, snøforhold og tap av beiteareal gjev grunn til vesentleg uro. Det gjer også reindrifta meir sårbar for tap til rovvilt som kjem i tillegg. Førre vinter og vår gjev eit godt bilete på utfordringane som klimaendringar kan føre til for reindriftnæringa. Klima- og miljødepartementet har i fleire år åtvåra mot denne utviklinga og peika på forskning som viser at faktorar som klimatiske forhold, talet på rein på beite og beitegrunnlag er det viktigaste i forklaringa av utfordringar som reindrifta opplever når det gjeld produksjon og tap av tamrein.

Kongeørn er ein freda art i Noreg. Oppdaterte tal frå Rovdata viser vi har 1027 hekkande par, noko som er midt i bestandsmålet på 850-1200 hekkande par vedtatt av Stortinget. I forkant av behandlinga i Stortinget i 2016 låg det ikkje føre faglege vurderingar eller anbefalingar knytt til endringar i forvaltninga av kongeørnbestanden. Dette arbeidet er det derfor nødvendig å gjere i etterkant, for å sikre at dei tiltaka som eventuelt blir sett i verk er forsvarlege og kunnskapsbaserte.

Klima- og miljødepartementet har hatt på høyring forslag til endringar i rovviltforskrifta om skadefelling av kongeørn og kongeørnprosjekt. Vidare er forskingsprosjektet om kongeørn og sau på Fosen i Trøndelag vidareført. Etter høyringsinnspel om bekymringar for påverknaden ein meir aktiv forvaltning av ørn kan ha på reiselivsnæringa er det også gjort undersøkingar av dette. Ein rapport frå Menon Economics hausten 2020 viser at både direkte og indirekte konsekvensar kan bli omfattande som følgje av risiko for svekka omdømme for Noreg som reiselivsdestinasjon. Berre den direkte negative påverknaden blir anslått å vere på 25-100 millionar kroner i året og 50-220 tapte arbeidsplassar, men dei negative ringverknadene kan bli langt større.

Det er også behov for meir kunnskap om kongeørna si rolle som skadegjerar, korleis eventuelle andre faktorar kan påverke skadeomfanget frå kongeørn og kva for effekt ei meir liberal skadefelling av kongeørn vil ha på tapsomfang med meir. Til dømes kan det vere grunn til å tru at eit tilfeldig uttak av ørn ikkje vil ha særleg tapsreduserande effekt dersom det ikkje er rett skadegjerande individ. I tillegg kan det vere grunn til å tru at uttak av ørn i eit område vil ha kortvarig effekt fordi nye unge ørnar raskt vil ta over eit ledig territorium. Eg meiner slike forhold må greiast ut nærmare før det blir tatt endeleg stilling til ei eventuell endring i regelverket om skadefelling av kongeørn. På bakgrunn av dette er det sett i verk vidare forskning på kongeørn og sau på Fosen i Trøndelag.

Når det gjeld det konkrete prosjektet i Troms, er det gjennomført meir intensiv kartlegging av kongeørnbestanden som eit nødvendig grunnlag for vidare arbeid. Etter planen skulle også eit nytt forskingsprosjekt ha starta opp i Troms, og miljøforvaltninga har i lengre tid arbeidd med å få dette etablert. I samarbeid med Sametinget og Norske Reindriftsamers Landsforbund (NRL) utlyste Miljødirektoratet ein open anbodskonkurranse i mars i år, og direktoratet fekk inn eitt tilbod innan fristen, frå Norsk institutt for naturforskning (NINA). Tilbodet tilfredstilte ikkje alle vilkåra i konkurransegrunnlaget. Dei viktigaste

manglane var knytt til kravet om at det må føreligge ei samarbeidsavtale med reinbeitedistrikt, og ei utdjuping av korleis tradisjonell kunnskap kan inngå som integrert del av forskingsprosjektet. Årsaka til manglane er at det so langt ikkje har lukkast å få til ei samarbeidsavtale med aktuelle reinbeitedistrikt, og at førespurnader til aktuelle forskingsinstitusjonar om samarbeid om tradisjonell samisk kunnskap har vore utan resultat.

Forsøket på å løyse utfordringane med å etablere eit forskingsprosjekt i vår nordlegaste landsdel har helde fram gjennom hausten, men framleis utan resultat. Eg vil derfor ta ein ny runde med Miljødirektoratet for å sjå om det er mogleg å finne andre alternativ som på ein tilfredss-tillande måte kan gje oss meir kunnskap om forholdet mellom tamrein og ørn.

SPØRSMÅL NR. 689

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 17. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Etter et besøk hos Vesteraalens i 2019 lovte utenriksministeren å gjøre avklaringer med Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet for hva slags muligheter der lå for direkte kommersiell flyfrakt fra Andøya flystasjon, mens forsvaret bruker basen som utgangspunkt maritim overvåkning.

Ble denne avklaringen gjort og hva var konklusjonen?

BEGRUNNELSE:

Utenriksminister Ine Eriksen Søreide var på Vesterålsbesøk i august 2019. I den forbindelse ble det fra Vesteraalens tatt opp spørsmål om flyfrakt av fisk direkte fra Andøya. Ine Eriksen Søreide pekte på at det kan bli vanskelig å få til transport i stor skala før etter at den militære virksomheten er flytta til Evenes. Utenriksministeren lovte å ta avklaring med Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet. <https://www.vol.no/nyheter/sortland/2019/08/05/Vesteraalens-sjef-foreslo-Andenes-som-eksport-flyplass-19636990.ece>

Svar:

En bærekraftig utvikling av Andøya, basert på de vedtak som Stortinget har fattet, er viktig for regjeringen. I oppfølgingen av vedtaket om nedleggelse av Andøya flystasjon er regjeringen derfor opptatt av en god omstilling av andøysamfunnet, noe jeg også vektla under besøket hos Vesteraalens i 2019 som representanten viser til.

Når det gjelder status for avklaringer knyttet til den fremtidige bruken av Andøya flystasjon, har Forsvarsdepartementet mottatt en anbefaling fra Forsvarssjefen, som nå utredes. Den foreløpige vurderingen er at det skal

være mulig å finne gode løsninger som ivaretar Forsvarets behov og samtidig legger til rette for sivil utvikling.

For øvrig viser jeg til forsvarsministeren og samferdselsministeren for ytterligere utdyping av spørsmål som hører inn under deres respektive ansvarsområder.

SPØRSMÅL NR. 690**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 17. desember 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Kan jeg be om at statsråden forklarer hvordan noe som Island årvisst praktiserer er fullt mulig i Island men er «en håpløs oppgave» å få til i Norge etter statsrådets mening?

BEGRUNNELSE:

Avisa Nordlys 9. desember 2020: «Fiskerikriminalitet for milliarder».

En fiskekjøper på Skjervøy sier til Nordlys at:

«Alle vet at dette skjer [«hvitvasking» av torsk til sei], men ingen gjør noe med det. Kontrollen som utføres av kontrollverket er (...) en ren farse. Det er kontinuerlig drift på bruket vårt. Den siste måneden har vi hatt kontrollører på besøk to ganger. Til sammen 5-6 timer. Dersom vi drev med lyssky virksomhet måtte vi ha ekstrem uflaks for å bli tatt.»

Det samme sier en annen fiskekjøper:

«Alle har visst hva som foregår, men fiskerimyndighetene har unnlatt å gripe inn».

Han sier videre:

«på Island tar de dette på alvor. Det er alltid en kontrollør på kaia når fangster blir landet»

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen sier til avisa (s. 24) at «aktørene i fiskerinæringa må ta ansvar for å bekjempe kriminaliteten». Han avviser tvert at det går an å kontrollere landingene fysisk.

Svar:

Jeg avgrensar svaret mitt til systemene for kontroll med landinger, og ikke håndtering av kriminalitet i norsk og islandsk fiskerinæring totalt sett.

Det islandske og det norske systemet for landingskontroll er forskjellig innrettet. På Island er de store aktørene i fiskerinæringen i hovedsak vertikalt integrerte selskaper. Når fartøyene som fisker og bedriftene som tar imot og produserer fisken har samme eier, er det nødvendig at en uavhengig tredjepart sørger for registrering av fangsten. Island har derfor gitt havnemyndighetene en rolle som ansvarlig tredjepart for veiing av fisk.

Islandske myndigheter har tildelt ulike roller ved veiing og kontroll av landinger til ansatte i mottaksbedrifter, ansatte hos stedlig havnemyndighet og offentlige kontrollører/inspektører fra det islandske fiskeridirektoratet (Fiskistofa). All landingsinformasjon legges ut på Fiskistofas nettside fordelt på enkeltfartøyer.

Fiskistofa kontrollerer noen få prosent av alle landingene på Island. Imidlertid stiller Fiskistofa krav til dem som er ansvarlige for veiingen, og kan, hvis de finner det nødvendig, inndra eller frata sertifiseringen for veiingen i bedriftene.

I Norge har vi tradisjonelt i liten grad hatt en vertikal eierstruktur, og har derfor utviklet et landings- og sluttseddelsystem der både selger (fisker) og kjøper signerer seddelen, og således begge er juridisk ansvarlig for opplysningene på seddelen. Systemet er basert på selvangivelse av landet kvantum, og bygger på en forutsetning om at de ulike interessene til fisker og kjøper balanserer hverandre og bidrar til at opplysningene på seddel blir riktig.

Fiskeridirektoratet og fiskesalgslagene har ansvar for kontrollen med at sedlene blir korrekt utfylt. Justervesenet fører kontroll med at vektene som benyttes oppfyller fastsatte krav og benyttes korrekt.

Fiskerikontrollutvalget pekte i NOU 2019:21 Framtidens fiskerikontroll på flere svakheter ved den norske systemet for landingskontroll. Den mest sentrale er at føring av seddel i hovedsak baseres på selvangivelse og manuelle registreringer. Det er ingen krav til dokumentasjon av opplysningene som føres på seddel, hverken av veieresultatene eller annen automatisert registrering av data på seddel. Det gir et stort handlingsrom for å oppgi feil opplysninger på seddelen.

Utvalget stilte videre spørsmål ved det grunnleggende premisset om interessekonflikt mellom kjøper og selger, og viste til at begge parter kan oppnå vinning ved ikke å registrere fangsten korrekt. Både svartalg, underrapportering av kvantum og feilrapportering av art kan gi ulovlig kvotegevinst for fisker og tilsvarende ulovlig råstoffgevinst for mottaker.

Utvalget pekte også på at det i dag er lett for fisker å unngå kontroll når det ryktes at det er kontroll på et anlegg. I samråd med mottaket kan fartøyet utsette ankomst eller landing inntil kontrollmyndighetene har forlatt mottaket. Likeledes er det enkelt for et mottak å tilpasse seg, slik at alt gjøres korrekt når det er kontrollører tilstede, mens ulovlig praksis gjenopptas så snart kontrollørene har reist.

Å sikre at all fangst blir korrekt registrert på sluttseddlene er jobb nummer én for ressurskontrollen. Å kopiere det islandske systemet er imidlertid ikke veien å gå. I stedet vil jeg følge hovedelementene i rådene fra Fiskerikontrollutvalget, jf. NOU 2019: 21 Framtidens fiskerikontroll.

Tilstedeværelse er ressurskrevende, og det er i dag et mindretall av fangstene som kontrolleres. De siste årene har Fiskeridirektoratet gjennomført om lag 2 750 inspeksjoner ved landing årlig, hvorav ca. 1 300 er fullstendige kontroller av landingen. Det er likevel kun henholdsvis drøyt 1 % og 0,5% av de totalt 240 000 årlige landingene i Norge.

Med en tidobling av antall kontroller, vil vi fortsatt kun ha full kontroll med fem av hundre landinger. Med den begrensede preventive effekten av tilstedeværende kontroll, mener jeg dette blir en for kostbar og lite effektiv kontrollstrategi.

Tredjepartsveiling, slik det islandske systemet delvis er bygd opp rundt, var ett av flere forslag som ble vurdert av fiskerikontrollutvalget. Utvalget konkluderte med at dette kunne være hensiktsmessig i pelagisk sektor med få og store mottak, men lite realistisk for norsk hvitfisksektor med sine rundt 400 mottak langs hele kysten med mange små landinger fra kystflåten. Det er jeg helt enig i.

Utvalgets forslag er å bruke teknologien som den uavhengige tredjeparten. Utvalget mente det må stilles krav til automatiske og helintegreerte målesystemer ved landing, der alle registrerte data må logges og lagres. Utvalget var videre opptatt av at det ikke skal være mulig å manipulere systemet uten at endringen loggføres. I tillegg

må veie- og målesystemene være direkte knyttet til sedelsystemet og rapporteres fortløpende til kontrollmyndighetene.

Fiskeridirektoratet og Justervesenet arbeider nå med et konkret forslag om en trinnvis innføring av nye krav til veie- og målesystemene på norske fiskemottak, i tråd med utvalgets forslag.

Utvalget foreslo også å innføre et krav om forhåndsinnmelding av landingstidspunkt, for å gjøre det vanskeligere å unngå kontroll og effektivisere bruken av kontrollressursene. Dette forslaget har allerede vært på høring og det vil bli tatt stilling til dette samtidig som vi tar stilling til elektronisk rapportering fra fiskeflåten rett over nyttår.

Jeg mener vi nå er på rett vei i arbeidet for en bedre ressurskontroll. Som utvalget, mener jeg at nye krav til veiesystemer og fysisk utforming av mottak vil redusere mulighetsrommet for feilregistrering så mye at behovet for en fysisk tredjepartsveier ikke lenger er så stort. Myndighetenes kontrollressurser kan da brukes til gode analyser og risikobaserte kontroller. I tillegg kommer krav til elektronisk rapportering som inkluderer landingsmelding og posisjonsdata fra hele fiskeflåten, som vil gjøre det svært mye vanskeligere å unndra seg kontroll ved landing.

SPØRSMÅL NR. 691

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 11. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Har Norsk Industris fagsjef, Sindre Finnes, på noe tidspunkt hatt formell eller uformell kontakt opp mot helsedepartementet eller andre deler av regjeringsapparatet, i forbindelse med Norsk Industris lobbyarbeid for å få på plass karanteneunntak for utenlandske arbeidstakere?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten har 9. desember en større sak om hvordan Norsk Industri har påvirket regjeringen til å gi unntak fra karantenebestemmelsene for utenlandske arbeidstakere. I saken til Aftenposten pekes det på at denne beslutningen fikk store konsekvenser for smittetallene knyttet til Covid-19.

I oversikten på Norsk Industri sin hjemmeside står statsministerens ektemann, Sindre Finnes, oppgitt med en ledende stilling som fagsjef.

Svar:

Jeg har undersøkt i de mest aktuelle departementene: Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet samt Statsministerens kontor:

Sindre Finnes i Norsk Industri skal ikke ha hatt formell eller uformell kontakt med disse departementene eller Statsministerens kontor i forbindelse med arbeidet med innretning av karantenebestemmelsene for utenlandske arbeidstakere.

SPØRSMÅL NR. 692**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad****Besvart 22. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ overfor Nav slik at «Forskrift om fastsettning og endring av fostringstilskot» ikke virker som et økonomisk incentiv til å hindre barnets rett til familieleiv?

BEGRUNNELSE:

Allerede i 2014 stilte Stortingsrepresentant Terje Breivik, i Dokument nr. 15:299 (2013-2014), et spørsmål om samværs sabotasje. Svaret da, var at problemstillingene skulle prioriteres. Ny barneloven skal nå revideres og barnelovutvalget vil styrke barnets og foreldrenes rett til samvær også om de ikke bor sammen. Dette er positive og ønskede endringer. Regjeringen er opptatt av at bidrags- og støtteordninger både skal forenkles og være mer rettferdig.

Barnelovutvalget adresserer samværshindring uten å drøfte Navs praksis. Samværshindring har store negative konsekvenser for barnet og den av foreldrene som rammes. Det er en gammel og kjent problemstilling, men heldigvis kommer det nå mer og mer forskning som understøtter både barnets behov for kontakt med begge foreldre, samt de skadelige konsekvensene av at samværet saboteres. Det er alvorlig når forskning synes å vise økt sammenheng mellom selvmord og selvmordsforsøk blant foreldre som mister kontakt med barna.

Forskrift om fastsettning og endring av fostringstilskot, er ment for å sikre økonomisk bidrag for å dekke kostnader for barnet Forskriftens hovedregel vedrørende samvær, paragraf 9 første ledd, fastslår at det er avtalt eller fastsatt samvær som skal legges til grunn for fradrag i det bidragspliktige beløp. Så er det en unntaksregel i paragrafens annet ledd. Den innebærer at den bidragspliktige ikke får fradrag for samvær som vedkommende ikke har ønsket å gjennomføre. Situasjonen er da at det er samværsforelderens som kan klandres for at det ikke finner sted samvær. NAV synes å føre en praksis hvor det ses hen til det faktiske forhold, om det er samvær eller ikke, uten å spørre hva som er grunnen til dette. Det innebærer at den forelder som hindrer samvær blir økonomisk belønnet for samværs sabotasje. Dette er det motsatte av lovgivers klare intensjoner om at reglene skal bidra til å sikre barn kontakt med begge sine foreldre. Unntaksregelen i forskriften paragraf 9 annet ledd, er ment å være et insentiv til at barn opprettholder kontakt med begge foreldre, og ikke et insentiv til at den ene forelder hindrer barnets samvær med den andre forelderens.

Svar:

Spørsmålet som er stilet til arbeids- og sosialministeren, besvares av meg som ansvarlig statsråd for barneloven og reglene om samvær, barnebidrag og tvangsgjennomføring av samvær.

Det følger av barneloven at foreldre har plikt til å bære utgiftene til barnets forsørgelse og utdanning etter deres økonomiske evne. Dersom en forelder ikke bor sammen med barnet, oppfylles forsørgingsplikten ved at barnebidrag betales til barnet. Det er barnet som er eier av midlene, som forvaltes av den barnet bor sammen med. Formålet med barnebidragsreglene er å sikre at barnet blir forsørget av foreldrene sine når foreldrene ikke inngår i samme husholdning. Det er fastslått i barneloven at ingen kan gi avkall på retten barnet har til å bli forsørget. Barneloven inneholder ingen unntak eller regler om opphør av foreldrenes forsørgelsesplikt, for eksempel på grunn av uenighet eller konflikter mellom foreldrene om for eksempel samvær.

Det er bred enighet om at det er viktig for barn å ha så god kontakt som mulig med begge foreldrene sine, selv om de ikke bor sammen. Dette er også utgangspunktet i barneloven, som sier at barnet har en rett til samvær og at begge foreldre plikter å legge til rette for dette.

Barnebidrag fastsettes etter en kostnadsmodell, der det tas utgangspunkt i kostnader ved å forsørge et barn. Kostnadene fordeles mellom foreldrene basert på inntektene deres. Det gis fradrag i barnebidraget for utgifter samværsforelderens har til samværet med barna. Samværsfradraget fastsettes som hovedregel på bakgrunn av muntlig eller skriftlig avtalt samvær eller offentlig fastsatt samvær, herunder rettsforlik. Ved utformingen av reglene om samværsfradrag er det imidlertid også tatt høyde for at slikt samvær ikke alltid blir gjennomført i tråd med det avtalte eller fastsatte. Det er derfor gitt en unntaksregel i forskriften som representanten henviser til. For at bestemmelsen skal komme til anvendelse må den påberopes overfor Nav av en av partene. Denne må klart bevise at det avtalte eller fastsatte samværet ikke følges for at samværsfradrag ikke skal gis. Dersom parten klarer å bevise at det avtalte eller offentlig fastsatte samværet ikke følges, ev. at den andre parten er enig i at avtalen eller det offentlig fastsatte samværet ikke følges, så legges det faktiske samværet til grunn.

Det er i dag ikke lagt til bidragsreglene hverken å håndtere eller løse konflikter mellom foreldrene om samvær. Dersom foreldrene ikke kommer til enighet om samværet, er det domstolene som skal håndtere dette. Etter dagens regelverk er det for øvrig et system med tvangsbot

overfor den som hindrer et samvær. Den som har samværsrett, kan også kreve ny avgjørelse av hvem som skal ha foreldreansvaret og hvem barnet skal bo sammen med. Hvem av foreldrene som sikrer best mulig samlet foreldrekontakt, vil være ett av flere sentrale momenter i retts vurdering.

Barnelovutvalget la 4. desember 2020 fram NOU 2020: 14 Ny barnelov. Utvalget hadde i mandat å utrede samværs hindring. Det viser seg nå at utvalget reelt sett ikke har nye anbefalinger. NOU-en sendes snart på høring, og

jeg vil på bakgrunn av høringsinstansenes uttalelser og innspill vurdere hvordan vi i ny barnelov kan legge enda bedre til rette for at foreldre lojalt følger opp avtaler og avgjørelser om samvær.

Jeg er opptatt av å sikre begge foreldrene muligheten til å være sammen med barna sine etter samlivsbrudd og jeg forstår at samværs hindring er et alvorlig problem for dem som berøres. Det er viktig at vi har et system som ivaretar barna og som ikke øker konflikten mellom foreldre. Jeg er derfor i gang med å se på denne problemstillingen.

SPØRSMÅL NR. 693

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 17. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden gripe inn i saken og bidra til at prosessen med bygging av nytt sykehus på Molde får en mer profesjonell oppfølging og gjennomføres etter planen?

BEGRUNNELSE:

Den siste tiden har det blitt kjent at Helse Møre og Romsdal nå ikke vil inngå kontrakt med Skanska som forutsatt og med den konsekvens at bygging av sykehuset blir utsatt nok en gang. Dette går først og fremst ut over befolkningen i Molde og omegn som i dag har et sykehus som for lengst er utrangert. En ytterligere forsinkelse får svært negative konsekvenser for befolkningen og de ansatte. Det virker som det ikke er styring på denne prosessen og at den er ute av kontroll. Spørsmålsstiller lurer på hvor lenge Statsråden mener det er akseptabelt at prosessen med bygging av nye Molde sykehus skal pågå.

Svar:

De regionale helseforetakene har ansvar for sine byggeprosjekter. Helse Midt-Norge har gitt Helse Møre og Romsdal i oppdrag å realisere Sykehuset Nordmøre og Romsdal. Nytt sykehus i Nordmøre og Romsdal inkluderer nytt felles akuttsykehus på Hjelset og spesialisthelsetjenestetilbud i dagens sykehusbygg i Kristiansund.

Helse Midt-Norge har opplyst at Skanska AS har kommet med et pristilbud som ligger langt over forventet styringsmål for prosjektet. Jeg har videre fått opplyst at Helse Møre og Romsdal og Skanska i samarbeid har fått utarbeidet en benchmarking der kostnadskalkylene er sam-

menlignet med andre sykehusprosjekter. Benchmarkingen viser at Skanska sine kalkyler ligger over kalkylene til sammenlignbare sykehusprosjekter.

Styret for Helse Møre og Romsdal behandlet saken i sitt styremøte 9. desember 2020. Her ga de administrerende direktør fullmakt til å signere varsel om avbestilling, der Skanska Norge AS vil bli gitt en siste frist til å gi et endelig tilbud, samt avbestillingsbrev. Styret i Helse Møre og Romsdal vedtok også at fremdriften i prosjektet skulle opprettholdes, samtidig som prosjektorganisasjonene skulle forberede for en ev. ny gjennomføringsmodell.

Videre håndtering av prosjektet må besluttes av styrene for Helse Møre og Romsdal og Helse Midt-Norge. Dette vil etter planen bli behandlet i styremøter i januar 2021.

Håndteringen av denne saken fra styret i Helse Møre og Romsdal viser etter min vurdering det motsatte av det representanten hevder. Nemlig at de både har styring på denne prosessen og at den ikke er ute av kontroll. Hvis styret ikke hadde forholdt seg til de økonomiske rammene og ikke hatt alternative planer for fremdrift i prosjektet hadde det vært større grunn til bekymring. Jeg legger til grunn at Helse Midt-Norge, og Helse Møre- og Romsdal sørge for nødvendig fremdrift i prosjektet slik at det nye sykehuset blir realisert.

SPØRSMÅL NR. 694**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 18. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvorvidt mener regjeringen den samiske dimensjonen i rettspleien som Domstolkommisjonen viser til er tilstrekkelig ivaretatt gjennom budsjettforliket med FrP?

BEGRUNNELSE:

I NOU 2019: 17 står følgende:

«Av hensyn til domstolenes tillit blant den samiske befolkningen foreslår flertallet videre at Indre Finnmark tingrett videreføres som en egen domstol, og at den utvikles til en ressursdomstol for samiske saker (...) I likhet med Særdomsutvalget mener kommisjonen at Indre Finnmark tingrett står i en særstilling på grunn av den samiske dimensjonen. Hensynet til å sikre tilstrekkelig kompetanse i samisk språk og kultur er utvilsomt viktig også i saker som gjelder barn. Hensynet til sterke fagmiljøer må derfor avveies mot den samiske dimensjonen (...). Ut fra Domstolkommisjonens kjennskap finnes samiskspråklige dommere nå bare ved SisFinnmárkku diggegoddi / Indre Finnmark tingrett. Mangelen på samiskspråklige dommere begrenser i praksis mulighetene til å bruke samisk som aktivt rettspråk.»

Svar:

Regjeringen er opptatt av å styrke den samiske dimensjon i domstolene. For å gjennomføre dette er det nødvendig å øke sakstilfanget til den tingretten som har som særlig formål å ivareta den samiske dimensjonen, som i dag er Sis-Finnmárkku diggegoddi/Indre Finnmark tingrett. Økt sakstilfang krever et større befolkningsgrunnlag, noe

som fordrer en større rettskrets. Fremskrittspartiet og regjeringspartiene på Stortinget har foreslått en annen rettskretsinnndeling i Finnmark enn regjeringen, men jeg merker meg at hensynet er det samme: Å styrke den samiske dimensjonen i domstolene.

I dag har Sis-Finnmárkku diggegoddi/Indre Finnmark tingrett ca. 13 500 innbyggere i sin rettskrets. Med regjeringens forslag, som var i tråd med flertallet i Domstolkommisjonens forslag, ville Sis-Finnmárkku diggegoddi/Indre Finnmark tingrett fått ca. 23 300 innbyggere i rettskretsen. Med Stortingets forslag får nye Nuorta-Finnmárku diggegoddi/Øst-Finnmark tingrett, hvor dagens Sis-Finnmárkku diggegoddi/Indre Finnmark tingrett videreføres, ca. 32 700 innbyggere i rettskretsen.

Den samiske dimensjonen i domstolene er et viktig tema i Domstolkommisjonens andre og siste delutredning, og vil bli grundig behandlet i Justis- og beredskapsdepartementets videre oppfølging av kommisjonens arbeid. I den sammenheng vil departementet blant annet vurdere om det er behov for endringer i vernetingsreglene for å sikre at samisk rett og samiske hensyn behandles og ivaretas med høy kvalitet i domstolene, ikke minst i saker som i utgangspunktet hører til andre rettskretser enn nye Nuorta-Finnmárku diggegoddi/Øst-Finnmark tingrett.

Avslutningsvis vil jeg peke på at også Domstoladministrasjonen er i ferd med å igangsette et arbeid får å videreutvikle den samiske dimensjonen i domstolene. Jeg viser til deres styresak 20/119.

SPØRSMÅL NR. 695**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 18. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

I 1992 solgte frivillig sektor landslotteriet for cirka 1,7 milliarder kr., i 2019 var summen nede 300 millioner kr. Årsaken er en kombinasjon av at Norsk tipping etablerte Flaxlodd, og at utsalgsstedene ikke vil ta inn lodd fra land-

slotteriet. I årets statsbudsjett avfeier departementet forskriftsendring.

Hvilke tiltak vil statsråden foreslå for å sikre mulighet for digitalt salg av landslotteriets lodd uten at det går på bekostning av enerettsmodellen?

BEGRUNNELSE:

Siden 1921 har Norges blindforbund drevet med eget landslotteriet arrangert gjennom lotteriloven og egne forskrifter for landslotterier. Dette inntektsbringende tiltaket har vært et av deres aller viktigste inntektstiltak gjennom flere tiår.

I flere år har Norges blindforbund jobbet sammen med andre store landsdekkende organisasjoner for å få gjennomslag for en forskriftsendring for landslotteriene, slik at disse også kunne selges digitalt via, pc, nettbrett og mobil. En slik løsning vil gjøre landslotteriene mer tilgjengelige og vi vil ikke være avhengige av utsalgssteder som i utgangspunktet ikke ønsker å selve våre lodd.

I flere tiår er landslotteri i Norge solgt gjennom landsdekkende norske formål og Norsk Tipping har solgt sine lodd digitalt og fra butikk. Når vi ser på de årlige rapportene fra Hjelpelinjen til Lotteritilsynet så har aldri skrapeloddene våre vært en utfordring for lodd kjøperne.

Som kjent har vi en landslotteriforskrift i dag som gjør det mulig for alle landsdekkende organisasjoner og selger lodd for inntil kroner 100 millioner årlig. Topp gevinsten er satt til kroner 2 millioner og gevinst andelen skal ikke overstige 50 % av omsetningen i lotteriet. Det er altså meget begrenset hvor mye vi kan omsette for og omsetningen vil være godt innenfor den delen av markedet vi allerede er en del av.

Svar:

Etter forskrift om lotterier mv. kan det ikke gis lotteritilatelsetil lotterier med interaktive trekninger distribuert

SPØRSMÅL NR. 696

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 7. januar 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

I Aftenposten 10. desember ser det ut som om omfattende karanteneunntak for utenlandske arbeidere er basert på ønsker fra enkeltaktører i næringen, og nærmest skrevet av aktører i NHO.

Stemmer det at Bent Høie og Helsedepartementet ga Norsk Industri i oppdrag å lage veilederen for utenlandsk arbeidskraft, og at deres versjon ble presset gjennom til tross for at FHI og helsedirektoratet mente den ville bryte

via elektroniske kommunikasjonsnett. Med interaktive trekninger menes lotterier der trekning skjer på det tidspunktet spilleren selv velger og på dennes bestilling, for eksempel elektroniske skrapelodd.

Selv om det ikke er tillatt med interaktive trekninger, er det allerede i dag tillatt at organisasjoner bruker Facebook eller lignende plattformer for distribusjon av lodd, for eksempel ved å gi beskjed der om at man ønsker å kjøpe lodd, for deretter å få tilsendt skrapeloddene i posten. Betaling via Vipps e.l. er også akseptert. Dette er et digitalt potensial som organisasjonene kan benytte i større grad enn i dag, og som åpner for at de private lotteriene lettere kan tilpasses en moderne hverdag.

Jeg viser til Innst. 14 S (2020-2021) fra familie- og kulturkomiteen kap. 339 om pengespill, lotterier og stiftelser, som fikk flertall på Stortinget 17. desember 2020:

“Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Sosialistisk Venstreparti, viser til Stortingets behandling av St. Meld. 12 (2016–2017) gjennom Innst. 250 S (2016–2017), Alt å vinne – Ein ansvarleg og aktiv pengespelipolitikkk der digitale lotterier ble omtalt.

Flertallet ønsker å følge opp intensjonen i Stortingets tidligere vedtak og understreker behovet for modernisering på lotterifeltet og ber derfor regjeringen om å legge til rette for digitale løsninger for betaling og distribusjon av lotterier.”

I tråd med Stortingets anmodningsvedtak vil jeg legge til rette for digitale løsninger for betaling og distribusjon av lotterier, herunder vurdere å foreslå endringer i regelverket.

med Covid-19-forskriften, og angrer helseministeren nå på denne fremgangsmåten?

Svar:

Gjennom hele pandemien har det vært vanlig prosedyre at de ulike bransjene lager sine egne veiledere. De får hjelp av Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet til å vurdere om disse er smittvernfarelig forsvarlige og i samsvar med reglene. Dette er derfor ikke spesielt for Norsk Industri.

Helse- og omsorgsdepartementet ga Helsedirektoratet i oppdrag å bistå Norsk Industri i arbeidet med en smittevernveileder for utenlandske verftsarbeidere og arbeidere i lignende bransjer. Dette gjaldt særlig veiledning rundt spørsmålet om tilrettelegging/tilpasning for å kunne jobbe i innreisekaranteneperioden. Utkastet til veileder som Norsk Industri hadde utarbeidet var ikke i tråd med covid-19-forskriften. De ønsket at arbeidsreisende skulle arbeide i karantenetiden uten å unngå nærkontakt med andre og uten krav til testing. Både Helse- og omsorgsdepartementet og Helsedirektoratet var tydelige overfor Norsk Industri at utkastet ikke var i tråd med regelverket.

Det var likevel slik at det var et behov for å vurdere endringer i regelverket slik at næringslivet fikk benyttet utenlandsk arbeidskraft igjen. Dette skjedde på et tidspunkt hvor smitteutviklingen var positiv både i Norge og i Europa. Bare dager tidligere (15. juni) hadde regjeringen åpnet opp for reisende fra Norden uten karanteneplikt (med unntak av Sverige hvor kun Gotland ikke var omfattet av karanteneplikt). Den 15. juli åpnet regjeringen for reisende fra Europa, både turister og arbeidsreisende, uten krav om karanteneplikt dersom landet ikke hadde forhøyet smitte. Mange land var dermed ikke underlagt karanteneplikt etter 15. juli, herunder Polen og Litauen. I den perioden hadde det omtalte unntaket mindre betydning fordi de arbeidsreisende uansett ikke var underlagt karanteneplikt. For Polen ble karanteneplikt gjeninnført 14. august. For Litauen ble karanteneplikt gjeninnført 25. september.

Det var likevel aldri aktuelt å gjøre endringer eller tilpasninger i regelverket som ikke var smittevernfarende. Nettopp derfor ga Helse- og omsorgsdepartementet oppdrag til Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet om å vurdere et unntak fra innreisekarantene ved bruk

av testing. Det var dermed vesensforskjellig fra utkastet til veileder fra Norsk Industri som ikke hadde noe krav om testing. Norsk Industri fikk dermed ikke sin løsning.

Unntaket som ble innført for arbeidsreisende 22. juni medførte ikke at karanteneplikten bortfalt. Det ble innført et alternativ til 10 dagers karantene med krav om to tester etter ankomst. Etter den første negative testen kunne de arbeidsreisende jobbe, men måtte være i karantene i fritiden. Etter andre negative test, som tidligst kunne tas fem dager etter ankomst i Norge, ble de arbeidsreisende fritatt for karantene også på fritiden. I kravet om et slikt to-testregime ble det lagt et tydelig ansvar på arbeids- og oppdragsgiver for organisering, finansiering og oppfølging.

Det var ikke Norsk Industri som lagde dette unntaket, ei heller dikterte hvordan det skulle være. Dette unntaket ble til på samme måte som for alle andre endringene i covid-19-forskriften ved at departementet ga oppdrag til Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet, og deretter fastsatte endringer på bakgrunn av disse vurderingene. Det som er riktig, er at Norsk Industri klart formidlet at det var et sterkt behov for å kunne ta i bruk utenlandsk arbeidskraft. Det er imidlertid regjeringen som besluttet endringen, og innførte et strengt alternativ til 10 døgn karantene ved bruk av testing.

Det vil alltid være en avveining av ulike hensyn knyttet til hvor strenge karantenereregler som skal gjelde, både for turister og arbeidsreisende. Da smittesituasjonen endret seg i Europa utover høsten innførte regjeringen en rekke tiltak for å unngå smitteimport og å hindre smittespredning i Norge. Regjeringen har strammet betydelig inn på unntakene i karantenereglene, og i tillegg innført krav om negativ test før ankomst til Norge og krav om opphold på karantenehotell.

SPØRSMÅL NR. 697

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 16. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

I Aftenpostens gjennomgang 10. desember om de omfattende karanteneunntakene for utenlandske arbeidere, svarer blant annet Høie at unntaket som ble gitt var på en tid der smitteutviklingen i Europa generelt var positiv. Kort tid etter at disse endringene ble gjort, så konse-

kvensene på Hurtigruta, og smitteutviklingen i Europa og Norge har endret seg.

Hvorfor har dette ikke ført til en innstramming av regelverket for utenlandsk arbeidskraft, slik for eksempel kulturlivet har opplevd når smittetrykket har endret seg?

Svar:

Unntaket ble innført i perioden hvor smitteutviklingen både i Norge og Europa var positiv. Da smittesituasjonen endret seg i Europa utover høsten innførte regjeringen en rekke tiltak for å unngå smitteimport og å hindre smittespredning i Norge. Regjeringen har strammet betydelig inn på unntakene i karantene-reglene, og i tillegg innført krav om negativ test før ankomst til Norge og krav om opphold på karantenehotell. På lik linje med andre sektorer har utviklingen i smittesituasjonen vært avgjørende for hvor strenge tiltak som har vært gjeldende også overfor arbeidsreisende.

Det omtalte unntaket ble strammet inn den 28. oktober. Unntaket ble endret slik at det ble innført krav om negativ test før arbeid kunne starte og krav om testing hver tredje dag. Videre ble stilt krav om at arbeids- eller

oppdragstakeren måtte være innkvartert på enerom de ti første dagene i landet. Det ble også tydeliggjort at arbeidsgiver skal legge til rette for avstand til andre når arbeidstakeren er i fritidskarantene. Unntaket ga fra dette tidspunkt ikke lenger fritak for innreisekarantene på fritiden.

Den 31. oktober ble unntaket strammet ytterligere inn. Da ble unntaket endret slik at utenlandske arbeidstakere som i de siste 10 døgnene før de kom til Norge hadde oppholdt seg i områder med særlig høyt smittenivå, ikke lenger kunne benytte seg av dette unntaket om testing hver tredje dag. Det medfører at dette unntaket i dag kun er anvendelig for arbeidsreisende fra Nordjylland i Danmark, Grønland, Færøyene, Island, Irland og Finland (med unntak av Helsinki-området).

SPØRSMÅL NR. 698

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 18. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Elever som går på VGS linjen Hverdagslivstrening (HT) er elever som kan ha noe ekstra utfordringer, men linjen kodes som studiespesialiseringslinje. Dermed faller elevene inn under laveste sats når det gjelder utstyrsstipend, selv om de har behov for tilpasset eller mer utstyr enn elever på studiespesialisering.

Hva vil ministeren gjøre for at disse elevene ikke skal måtte belastes for nødvendig utstyr på grunn av en regelbestemmelse som ikke tar hensyn elevens behov?

BEGRUNNELSE:

Elever skal ha samme muligheter til utstyr basert på deres behov for dette og det virker urimelig at en koderregel setter begrensninger for om du får utstyrsstipend som er dekket ditt behov når du er elev på VGS.

Dagens regelverk synes å være urettferdig og skaper forskjellig utgangspunkt avhengig av om du har behov for tilrettelegging eller ikke.

Svar:

Jeg er opptatt av at alle elever får tilgang til det utstyret de trenger i opplæringen, og at vi har en utstyrsstipendord-

ning som fungerer etter hensikten. Utstyrsstipendet skal bidra til å dekke utgiftene elevene har til individuelt utstyr, ikke nødvendigvis dekke dem fullt ut.

Utgangspunktet for elever i tilrettelagt opplæring, er at de får utstyrsstipend etter satsen for det utdanningsprogrammet de går på. Elever som går på hverdagslivstrening kan ha ulike grader av funksjonsnedsettelse og sammensatte lærevansker, og kan derfor ha behov for ulike typer hjelpemidler i opplæringen.

Utstyrsstipendet er ikke ment å dekke utgifter til utstyr eleven trenger på grunn av f.eks. en funksjonsnedsettelse for å ha utbytte av opplæringen (eksempelvis leselist eller forstørrelseskamera for svaksynte). Dette er utgifter som skal dekkes av det offentlige.

Regjeringen er i gang med en stortingsmelding som skal danne grunnlag for en reform i videregående opplæring. Et av de temaene som skal belyses er tilbudet til elever med funksjonsnedsettelse.

SPØRSMÅL NR. 699**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø****Besvart 17. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Verftsnæringa i Norge er ei kapitalintensiv næring som slit og som har fått store ekstrakostnader pga. koronapandemien. Stor bruk av utanlandske gjestearbeidare og karantenereglane slår hardt ut. Ved nybygging av skip må ca. 70 % av kostnadane forskotterast og vert betalt først når skipet er ferdig. Bankane har også sett ned ratinga frå nivået ein hadde før pandemien, noko som gjer det vanskelegare å reise kapital. Endringane i Giek er ikkje tilstrekkelege.

Kva tiltak vil statsråden iverksette for å redde jobbane og denne viktige næringa?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa sa at levedyktige bedrifter før koronapandemien skulle få hjelp til å komme seg gjennom krisa. Likevel kjem regjeringa opp med kompensasjonsordningar som er smale og favner få. Verftsnæringa i Norge er ei kapitalintensiv næring som slit og som har fått store ekstrakostnader pga. korona. Det er vanleg at omlag 70 % av kostnadane må forskotterast og vert betalt først når skipet er ferdig. Ein av årsakene til at det er ekstra vanskelig for mange no under pandemien, er karantenereglane og bruk av utanlandske gjestearbeidare. Bankane har også sett ned ratinga frå det den var før pandemien, slik at det vert ekstra vanskelig å reise naudsynt kapital. Næringa sjølve peikar på at endringane i GIEK ordning vil ha liten innverknad i praksis og at dette ikkje er tilstrekkelege. Den ordninga som vart avsett ved ekstraordinære tiltak og nedstengingar har feil innretning og krev også kommunal medverknad. Istadenfor å endre innretningen og ha tilstrekkeleg medmidlar der, slik at den treff vert ordninga og avsette midlar inndregen i nysalderinga.

Eit eksempel er verftet i Leirvik som er inne i ein svært omfattande nedskalering/omstrukturering og det er varsla nedbemanning med omlag 100 årsverk og at det vert meir reperasjon/ombygging. Dette til tross for at verftet er best rusta til nybygg og at ein kombinasjon truleg vil vere det beste for å sikre arbeidsplassar i distriktet vårt. Men bankane stiller høge eigenkapitalkrav, så nybygg vert vanskeleg å få kapital til.

Det er heldigvis bevegelse i markedet, men verftsnæringa treng drahjelp for å kunne opprettholde viktige arbeidsplassar og ei viktig næring gjennom ein pandemi.

Svar:

Regjeringa har i 2020 kome med tiltak for å hjelpe norsk næringsliv generelt, og verftsindustrien og anna maritim næring spesielt, som følge av koronasituasjonen. Det har blitt vedteke ei verftspakke, som består av oppgradering, bygging og vedlikehald av fartøy for Havforskningsinstituttet, Norges Geologiske Undersøkelser (NGU), Fiskeridirektoratet og Sjøforsvaret. Verdien av pakka er på 744 mill. kroner i perioden 2020-2024. Regjeringa vil innan utgangen av 2020 sette i gang arbeidet med ei konseptvalutgreiing for å klargjere behov og krav til ny standard fartøyklasse i Sjøforsvaret. Ny standard fartøyklasse kan vere aktuell for erstatning av 10-15 fartøy i strukturen til Sjøforsvaret.

I tråd med budsjettavtala mellom regjeringspartia og Framstegspartiet for 2021 vil regjeringa legge til grunn at norsk språk i utgangspunktet vert brukt ved planlagde statlege investeringar eller vedlikehald i maritim sektor som skal ut i marknaden i 2021, men vurdere om det er naudsynt å opne for engelsk i visse tilfelle. Dette kan styrke norsk verftsindustri sin konkurranseposisjon når det gjelder desse prosjekta.

Det har også blitt vedteke ei grøn skipsfartspakke. Pakka består av blant anna av ei styrking av Norges forskningsråd sin innsats knytta til grøn skipsfart, der det er tildelt 60 mill. kroner i 2020 til fem maritime prosjekt, ei kondemneringsordning for skip i nærskipfart, og ei låne- og finansieringsordning for fornying av nærskipfartsflåten og fiskefartøy. Desse ordningane er retta mot reiarlag som skal gjere investeringar i skip. Investeringane vil komme konkurransedyktig norsk maritim næring til gode. Det er allereie gitt 112 mill. kroner i lån og tilskot til fem prosjekt. Desse har eit betydeleg bidrag frå norske maritime utstys- og tenesteleverandørar. I tråd med budsjettavtala mellom regjeringspartia og Framstegspartiet for 2021 vert det foreslått å utvide kondemneringsordninga for skip i nærskipfart til også å omfatte offshorefartøy og det vert foreslått 150 mill. kroner ekstra til ordninga i 2021.

I tråd med budsjettavtala mellom regjeringspartia og Framstegspartiet for 2021 foreslår regjeringa å utvide bygjelånsgarantiordninga til å inkludere forskotsgarantiar. Forskotsgarantiar kan bidra til at fleire lønnsame prosjekt vert gjennomførte, bidra til å styrke verfta sin likviditet og avlaste bankane si ramme.

I 2018 oppretta regjeringa det midlertidige skipsfinansieringstilbodet. Ordninga skal bidra til at reiarar i Noreg får finansiering på marknadsmessige vilkår når dei bygger skip ved norske verft. Regjeringa har i statsbuds-

jettet for 2021 foreslått å vidareføre skipsfinanseringstilbodet i 2021.

Regjeringa har også foreslått ei ny kompensasjonssordning for utgifter til innreisekarantene ved bruk av arbeidskraft frå utlandet. Det vert foreslått at ordninga skal gjelde i perioden 1. november 2020 til 28. februar 2021.

Verftsindustrien drar også nytte av dei generelle tiltaka, som den utvida permitteringsperioden, lånegarantiordningar og utsette og nedsette skattar og avgifter.

Regjeringa følger verftsneringa nøye, og er lydhøyr for innspel. Det er framleis krevjande ved fleire verft og hos utstysrleverandørar. Regjeringa vil derfor gjennomføre ein studie av den økonomiske og konkurransemessige situasjonen for norsk verftsnering. Dette vil gi betre kunnskap om situasjonen til verftsneringa og eit betre grunnlag for politikkkutforminga.

SPØRSMÅL NR. 700

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 18. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Hvilken kontakt var det mellom arbeids- og sosialdepartementet og helse og omsorgsdepartementet i forkant av veilederen for utenlandsk arbeidskraft der det er gitt omfattende unntak fra karantenebestemmelsene, og ble helsedepartementet gjort oppmerksom på at vi i store deler av dette arbeidslivet har utfordringer med et useriøst arbeidsmarked som det er lite sannsynlig av ville sikre at arbeidstakerne ville følge karantenebestemmelsene?

Svar:

Arbeids- og sosialdepartementet gir, etter anmodning fra Helse- og omsorgsdepartementet og på lik linje med andre departementer, innspill til endringer i covid-19-forskriften. I den forbindelse har departementet blant annet fokus på Norges forpliktelser etter EØS-avtalen og anbefalingene fra EU-kommisjonen vedrørende fri bevegelse av personer og tjenester. Arbeids- og sosialdepartementet er særlig opptatt av å legge til rette for et vel fungerende arbeidsmarked.

Arbeids- og sosialdepartementet har hele tiden hatt tett samarbeid med andre departementer i deres koronahåndtering, og spesielt om spørsmål som berører departementets ansvarsområde. Hvilke grupper som omfattes av karantenebestemmelser er i utgangspunktet ikke innenfor Arbeids- og sosialdepartementets ansvarsområde, da unntak fra karantenebestemmelsene ikke henger sammen med, eller gir unntak fra regelverk mitt departement har ansvar for.

Utfordringer med useriøse aktører i arbeidslivet må følges opp gjennom kontroll med etterlevelsen av kar-

antenereglene og annet generelt regelverk på arbeidsmiljøområdet. Jeg har gitt Arbeidstilsynet i oppdrag å prioritere kontroll av arbeidsgivers ivaretagelse av arbeidstakers smittevern i de tilsyn etaten gjennomfører, samt å øke kontrollen av arbeidsgivers ivaretagelse av smittevernregelverket innenfor bransjer og yrkesgrupper hvor smitte er en særlig risikofaktor. I sine vurderinger av om virksomhetene har et fullt forsvarlig arbeidsmiljø, er Arbeidstilsynet også bedt om å se hen til smittevernlovgivningens krav, herunder covid-19 forskriftens krav om at arbeidsgiver skal sørge for egnet oppholdssted.

SPØRSMÅL NR. 701**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Peter Frølich****Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hva er utviklingen i antallet ansatte påtalejurister i politiet i perioden 2013-2020?

BEGRUNNELSE:

Det pågår en diskusjon om antallet politijurister i politietaten og representanten er kjent med at det er foretatt en optelling av dette antallet i Politidirektoratet.

Svar:

Fra 31.12.2013 til 31.10.2020 har antall påtalejurister i politiet økt fra 617 til 801 årsverk. Det tilsvarer en økning på 29,9 prosent. Antall påtalejurister har økt i samtlige politidistrikter i perioden.

SPØRSMÅL NR. 702**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 15. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

I svar på spørsmål 666 vises det til at Borgarting lagmannsrett vurderte Butt-saken i 2017 og at dommen derfor er vurdert. Det er ikke korrekt. Retten vurderte situasjonen i 2017 da mor var i landet, saken gjaldt mor og om barna kunne sendes ut med mor. Prinsippet i Butt-saken var at når barna ikke ble uttransportert sammen med mor, oppstår en tilknytning til landet som kan utløse plikt for Norge til å innvilge oppholdstillatelse, selv om barnet var blitt myndig.

Vil staten ta ansvar og avverge at Norge på nytt krenker EMK?

BEGRUNNELSE:

Borgarting lagmannsrett vurderte betydningen av Butt-saken i 2017 og korrekt konkluderte med at det på dette tidspunktet, ikke forelå en krenkelse av EMK art. 8 for Mustafa sin del. Dette samsvarer med synspunktet i Butt-dommen i EMD, at innvandringsregulerende hensyn gjør at barn identifiseres med foreldrene handlinger og utvises sammen med foreldrene. Det avgjørende prinsippet i Butt-saken var imidlertid at når barna ikke ble uttransportert sammen med omsorgsforelderen, men fortsatte oppholdet i landet, oppstår en tilknytning hos barnet som staten tilrettelegger for. Da kunne hvis det

utviklet seg over tid, oppstå en plikt for Norge til å innvilge oppholdstillatelse, selv om barnet var blitt myndig på vurderingstidspunktet, slik som for Butt-søknene. Når det gjelder den etterfølgende tilknytningen hos Mustafa som barn uten omsorgsforelderen i landet, er dette rettslig sett helt lik den vurderingen EMD gjorde i Butt v. Norge, og hvor de konkluderte med at Norge krenket EMK art 8 ved å ikke innvilge fortsatt rett til opphold.

Svar:

Innledningsvis vil jeg presisere hva jeg faktisk skrev i mitt svar av 10. desember 2020 på spørsmål nr. 666. Jeg skrev der at Borgarting lagmannsrett i 2017 vurderte om det forelå brudd på EMK art. 8 i Mustafa-saken. Mustafa var (sammen med resten av familien) en av de ankende parter, og lagmannsrettens vurdering av et eventuelt brudd på EMK art. 8 i 2017, omfattet derfor også ham. Jeg skrev at Butt-saken er nevnt i premissene i denne dommen, fordi Butt-saken også gjaldt brudd på EMK art. 8. Jeg skrev ikke at lagmannsretten foretok en uttrykkelig sammenligning av sakene.

For øvrig er jeg helt enig med representanten Andersen i at Mustafa-saken har et annet saksforhold i dag enn den hadde i 2017, og at andre hensyn derfor også vil komme i betraktning når saken vurderes på ny. I den

avsluttende bemerkningen i svaret mitt på spørsmål nr. 666 redegjorde jeg for hvordan lagmannsretten vurderte forholdet til EMK sist saken ble behandlet i rettsapparatet. Som jeg understreket i svaret, vil det ikke være riktig av meg å gå inn i en konkret vurdering av Mustafa-saken i dag, verken når det gjelder forholdet til mennesker-

ettighetene eller til Butt-saken. Det mener jeg fortsatt. Det er ikke min oppgave å vurdere utfallet i enkeltsaker og om det eventuelt vil foreligge et brudd på EMK art. 8 dersom Mustafa skulle bli sendt ut av Norge nå. Dette er det UDI og UNE og norske domstoler som må vurdere.

SPØRSMÅL NR. 703

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 18. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

I prosessen med å ratifisere Marrakechtraktaten ligger det nå et lovforslag til høring og det er varslet at det kommer en ny forskrift før Norge kan ratifisere traktaten.

Hva er grunnen til at dette arbeidet må gjøres før Norge kan ratifisere, og når ser ministeren for seg at vi kan ratifisere?

BEGRUNNELSE:

Norge har ennå ikke ratifisert Marrakechavtalen som vil gi personer som er blinde, svaksynte eller har andre former for funksjonsnedsettelse som vanskeliggjør lesing, enklere tilgang til tilrettelagt litteratur fra andre land. Det er derfor meget viktig at denne traktaten ratifiseres. Spesielt for de som er i en studiesituasjon, men også for de som blant annet ønsker å lese på fritiden. Det vil også være viktig for personer i denne gruppen, som bor i andre land, og som ønsker tilrettelagt litteratur fra Norge.

Dette er en traktat som Norge har sagt at de skal ratifisere, men som det har tatt veldig lang tid å få på plass. Veldig mange land har allerede ratifisert avtalen bl.a. USA, Storbritannia og EU. I 2017 kom det ny åndsverklov, en prosess som hadde vart over flere år, der man også hadde vurdert forholdet til Marrakechtraktaten. Det er nå en ny prosess på gang med lovendring av åndsverkloven som er på høring og det er sagt at det også må på plass en ny forskrift for at vi skal kunne ratifisere.

Det vil være av stor betydning for personer som er blinde, svaksynte eller har andre former for funksjonsnedsettelse som vanskeliggjør lesing, om Marrakechtraktaten kan ratifiseres nå. Evt. om ratifiseringsprosessen kan settes i gang nå, slik at det går raskere når lov og forskrift er på plass.

Svar:

Jeg er enig med representanten i at det er viktig at Norge ratifiserer Marrakech-traktaten.

Marrakech-direktivet ((EU) 2017/1564) skal gjennomføre Marrakech-traktaten i EØS-området. Direktivet ble vedtatt 13. september 2017, og EØS-komiteen besluttet 23. oktober 2020 å innlemme direktivet i EØS-avtalen. Beslutningen ble tatt med konstitusjonelt forbehold. Før traktaten formelt kan tiltres, og EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av direktivet tre i kraft, kreves dermed Stortingets samtykke i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

Etter at den nå pågående høringen av nødvendige endringer i åndsverkloven er gjennomført, planlegger departementet å legge frem en Prop. LS for Stortinget våren 2021. I tillegg til et lovforslag vil proposisjonen inneholde en anbefaling om at Stortinget samtykker til at Norge tiltrer traktaten, og at direktivet innlemmes i EØS-avtalen.

Kulturdepartementet jobber nå også med et høringsnotat med forslag til gjennomføring av Marrakech-forpliktelsene i forskrift til åndsverkloven. Etter planen vil forslaget bli sendt på høring i løpet av våren 2021.

Først når Marrakech-forpliktelsene er gjennomført i norsk rett, kan Stortinget heve det konstitusjonelle forbeholdet, slik at EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen kan tre i kraft og traktaten formelt kan tiltres. Når beslutningen er i kraft og traktaten tiltrådt, er Norge folkerettslig forpliktet til å ha nasjonale regler som oppfyller Marrakech-forpliktelsene. Om vi tiltrer traktaten før vi har nasjonale regler på plass, vil vi bryte våre internasjonale forpliktelser. Derfor må våre nasjonale regler være på plass før vi tiltrer.

Representanten viser til at det vil være av stor betydning for personer som er blinde, svaksynte eller har andre

former for funksjonsnedsettelse som vanskeliggjør lesing, at traktaten ratifiseres. Jeg er enig i at dette vil være positivt, siden det blant annet vil forenkle og utvide tilgangen

til tilrettelagte åndsverk over landegrensene. Samtidig vil jeg påpeke at norsk rett langt på vei allerede er i overensstemmelse med Marrakech-forpliktelsene.

SPØRSMÅL NR. 704

Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 18. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Mens kultur- og utelivsbransjen, der aktørene i hovedsak har opptrådt svært ansvarlig, under hele pandemien har hatt strenge restriksjoner, ser vi at det i andre bransjer med mer uansvarlige aktører har vært omfattende spesi- altiltak, som karantenefritak.

Vil ministeren inngå i en dialog med Helsedepartementet om en prioritering av den svært viktige nasjonale næringen som kulturlivet?

Svar:

Jeg kan forsikre representanten om at jeg har god dialog med Helse- og omsorgsministeren og at det er godt samarbeid mellom våre to departementer. Vi har også i fellesskap hatt gode møter med aktører i kulturbransjen. Den 15. juli 2020 inviterte HOD og KUD til felles møte med representanter for kulturaktørene om innspill til praktisering av 1- metersregelen i konsert, teater- og kulturhus, kinoer og andre kultursaler og lokaler med sittende publikum. Videre hadde Helse- og omsorgsministeren og jeg et nytt møte med representanter for kulturlivet den 17. november, der vi blant annet fikk innspill til bruken av begrepet "fastmonterte stoler". Kulturdepartementet er jevnlig i dialog med Helse- og omsorgsdepartementet om tiltak som berører og påvirker kultursektoren.

Regjeringens mål er å stimulere til aktivitet i kultursektoren, og å holde kulturlivet åpent. Samtidig må dette gjøres kombinert med best mulig kontroll på pandemien. For å holde smittetallene nede har det vært viktig å begrense mobilitet og antall kontaktpunkter i samfunnet. Dette har nødvendiggjort restriksjoner på kulturarrangementer. Som representanten skriver har bransjen opptrådt svært ansvarlig og tatt smittevern på alvor.

Jeg opplever at bransjen har vist stor forståelse og respekt for de vanskelige avveiningene og vurderingene Regjeringen har gjort. Regjeringen tilrettelegger for å kompensere aktørene økonomisk for de ulemper smitte-

verntiltakene medfører, og det har jeg varslet at vi vil gjøre også i 2021. Samtidig stimulerer vi til aktivitet der dette er mulig, slik at bransjen, så langt det lar seg gjøre, evner å holde næringskjeden i gang.

Gjennom hele perioden har Regjeringen lagt opp til løpende vurdering av regelverk og ordninger, og vi justerer og endrer disse ved behov og når smittesituasjonen tilsier det. Vi lytter til innspillene fra bransjen og vil selvsagt prioritere lettelse i smittereguleringene når smittetallene går ned. Jeg, og vi i regjeringen, er svært opptatt av å hjelpe kulturbransjen gjennom denne krisen.

SPØRSMÅL NR. 705**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 18. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kan statsråden garantere at kommunene som blant annet Ullensaker, Sola, Stjørdal og Bergen får refundert alle utgifter knyttet til utlegg og utgifter til karantenehotellordningen og når kan kommunene forvente å få tilbakebetalt utgiftene som kommunen belastes med?

BEGRUNNELSE:

Mange kommuner frykter uforutsette høye utgifter knyttet til covid-19 tiltak. Innføring av karantenehotell gir noen usikre momenter rundt hvem som skal bære hele utgiften av ordningen. Selv om egenandelen er kr.500,- per døgn. Kommuner som Ullensaker, Sola, Stjørdal og Bergen er særlig belastet med utgifter knyttet til karantenehotell og kommunene påtar seg en krevende ekstraoppgave på vegne av storsamfunnet. FrPs kommunalfraksjon hadde nylig møte med lokalpolitikeren i Ullensaker Ståle Lien Hansen og tidligere ordfører Tom Staahle som er urolig for alle utgiftene kommunen må ut med. FrP politikere

etterlyste forutsigbarhet og klare garantier for at alle utgifter vil bli kompensert av kommunaldepartementet som samlende sektor for alle de departementene som angår karantenehotellordningen.

Svar:

Jeg viser til at regjeringen helt siden ordningen med karantenehotell ble opprettet har kommunisert at kommunenes utgifter ved ordningen skal dekkes av staten.

Dette fremgår også av rundskrivet for ordningen, G-33/2020 – Revidert rundskriv om karantenehotell.

Direktoratet for samfunnsikkerhet og beredskap (DSB) skal forvalte refusjonsordningen og vil sende ut informasjon om regelverket for refusjonsordningen til kommunene som på vegne av staten har opprettet karantenehotell. Her fremgår det hvilke utgiftskategorier som omfattes av ordningen med karantenehotell. DSB vil kunne starte utbetaling av refusjonskravene til kommunene etter nyttår.

SPØRSMÅL NR. 706**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Elin Rodum Agdestein****Besvart 15. desember 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvordan jobbes det fra norske myndigheter for å påvirke innretningen på EUs taksonomi / klassifiseringssystem for bærekraftig finans, for å forhindre at norsk vannkraftproduksjon blir kategorisert som ikke-bærekraftig?

BEGRUNNELSE:

EUs nye klassifiseringssystem for bærekraftig finans skal gjøre det lettere å skille mellom det som er klima- og miljøvennlig og det som bare ser grønt ut på papiret. Men ifølge utkastet til regelverket som nå foreligger vil vannkraft ikke nødvendigvis regnes som bærekraftig. Dette vil kunne få negative konsekvenser for norsk energibransje

og for blant annet kapitaltilgangen til nye vannkraftprosjekter.

Svar:

I EU ble det i juni 2020 vedtatt en forordning som etablerer et rammeverk for et klassifiseringssystem (taksonomi) for bærekraftig økonomisk aktivitet. Kravene i forordningen retter seg mot finansmarkedsaktører som tilbyr finansielle produkter, og mot selskaper som er underlagt krav til å rapportere ikke-finansiell informasjon etter regnskapsdirektivet. Taksonomien vil bl.a. danne grunnlag for europeiske standarder og merkeordninger for finansielle instrumenter og produkter.

For at en økonomisk aktivitet skal kunne defineres som bærekraftig etter forordningen, må den bidra vesentlig til å oppnå minst ett av seks definerte miljømål. I tillegg stilles det krav om at aktiviteten ikke har vesentlig negativ innvirkning på de øvrige miljømålene, og at den oppfyller minstekrav til sosiale og styringsmessige forhold. Forordningen gir Europa-kommisjonen hjemmel til å fastsette nærmere kriterier for hva som kan regnes som vesentlig bidrag til oppnåelse av miljømålene.

Europakommisjonen sendte 20. november i år på høring utkast til slike kriterier for to av miljømålene: begrensning av klimaendringer og klimatilpasning for en rekke ulike aktiviteter, herunder produksjon av vannkraft. Høringsfristen er 18. desember. Finansdepartementet har oppfordret norske interessenter til å gi innspill i høringen,

og om å gjøre departementet oppmerksom på forhold av særlig betydning for Norge. Finansdepartementet forbereder nå et norsk innspill til høringen i samarbeid med andre berørte departementer.

Som olje- og energiministeren har pekt på i svar 9. desember på skriftlig spørsmål nr. 617 fra stortingsrepresentant Terje Halleland, har norske myndigheter allerede formidlet synspunkter om de foreslåtte kriteriene for vannkraft, og fremmet norske perspektiver og interesser overfor Europakommisjonen og EU-landene. Regjeringen er opptatt av at den regulerbare vannkraften fortsatt skal være et konkurransefortrinn for Norge, og vi følger det pågående arbeidet tett. Vi gjør det vi kan for å ivareta norske interesser i de kanalene som er åpne for oss, herunder i den nevnte høringen.

SPØRSMÅL NR. 707

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 17. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvis Stortinget skulle fjernet all bompengeneinnkreving fra 1 januar 2021 ved å fjerne all bompengegjeld, hvor stort beløp måtte de da lagt på bordet?

Svar:

Bompengeselskapenes samlede låneportefølje overfor kredittinstitusjoner per 30.6.2020 var på totalt 62 mrd. kr, fordelt på de enkelte bompengeprojektene. For bompengeprojekter under bygging som har utestående rekvireringer, vil den totale låneporteføljen øke før bompengeneinnkrevingen kan starte etter åpning av veien.

Ved en eventuell nedbetaling av gjeld for å avvikle bompengeneinnkrevingen, er det flere kostnader som vil påløpe. For enkelte prosjekter er det bindinger knyttet til låneavtalene som det vil koste å innløse. Det vil i tillegg påløpe kostnader ved å si opp leverandøravtaler til driften av bompengeneinnkrevingen, fjerning av bomstasjonsutstyret, utestående brikke- og kontodepositum overfor bilistene og andre avsetninger på forpliktelser og kortsiktig gjeld. I tillegg kommer utestående rekvireringer/forpliktelser overfor oppdragsgiverne for slutføring av pågående og planlagt utbygging. I bompengepakker vil dette være en kombinasjon av låneopptak og løpende bruk av bom-

pengeinntekter til utbygging av infrastruktur (veg og kollektivtransport), og eventuelt drift av kollektivtransport.

Basert på bompengeprojekter som er vedtatt av Stortinget per i dag, er de samlede bompengeforpliktelsene grovt anslått til å være i størrelsesorden 250 mrd. kr.

En stor andel av dette er tilknyttet de store bypakkene. Det er flere store prosjekter som ikke har startet innkreving enda, i tillegg til at det fremover er forutsatt betydelige summer til riksvegprosjekter. Dette tallet inkluderer ikke de overnevnte kostnadene ved selve avviklingen av dagens bompengeneinnkreving. Prosjekter som per i dag ikke er vedtatt av Stortinget, men som er prioritert i inneværende Nasjonal transportplan med en forutsetning om delfinansiering med bompenger, er heller ikke inkludert. Dette anslaget reflekterer heller ikke de samfunnsøkonomiske kostnadene i form av økt kø i byene, forurensning, ulykker og veislitasje ved økt trafikk som en avvikling av bompengeneinnkrevingen vil medføre.

SPØRSMÅL NR. 708**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 16. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Planen for elektrifisering av halve strekningen på Trønder- og Meråkerbanen er nå lagt, og det skal brukes 5,5 mrd. kr.

Hvor mye av disse investeringene kunne en unngått om en hadde elektrifisert først, og dermed kunne kjøpt helelektriske tog?

BEGRUNNELSE:

Vi vet at de nye bimodale togsettene er 40 % dyrere enn elektriske tog. De er også mye tyngre. Det har medført behov for økte investeringer.

<https://www.banenor.no/contentassets/3c872d-637e5d4177801f28ee64859e17/kart-investeringer-tronderbanen.pdf>

Svar:

Norske tog inngikk i 2018 avtale om kjøp av bimodale kjøretøy (FLIRT Type 76 bimodale), det vil si kjøretøy som kan bli drevet av både strøm og diesel. Disse skal erstatte togsett av Type 92 som i dag er lokaltog på Trønderbanen, Meråkerbanen og Rørosbanen. Type 92 ble bygget i 1984-85, og er på overtid i forhold til sin tekniske levealder. De bimodale togene erstatter således utrangerte dieseltog, og gir mer enn en dobling av passasjerkapasiteten og bedre komfort for de reisende. De nye togene er også universelt utformet etter gjeldende krav.

Investeringskostnader for å elektrifisere Trønder- og Meråkerbanen er ikke spesifikt knyttet til anskaffelsen av

bimodale tog, men for å legge til rette for elektrisk togdrift på strekningene. Imidlertid blir det gjort mindre utvidelser av togparkeringer for bimodale togsett i Steinkjer og på Støren. Disse togtypene krever tre meter ekstra spor i forhold til elektriske tog.

For raskest mulig å kunne bedre togtilbudet på jernbanen med to tog i timen, er elektrifisering og kapasitetstiltak vurdert å være den beste løsningen. Investering i elektrifisering av delstrekningen fra Stjørdal til Steinkjer er utsatt i tid, men med de nye bimodale togene gir dette mulighet for et utvidet tilbud til Steinkjer når elektrifisering og kapasitetstiltak er ferdig på Trønder- og Meråkerbanen i 2024.

For planlagt oppgradering av spor og plattformer på Trønder- og Meråkerbanen vil innkjøp av bimodale tog ikke være utslagsgivende for kostnaden. Dette fordi aksellasten ikke innebærer en vesentlig økning sammenlignet med elektriske tog, og at aksellasten for bimodale- og elektriske tog derfor er innenfor samme krav til sporet. De bimodale togene er også planlagt satt i drift på Rørosbanen, spesielt på avgangene med størst kapasitetsbehov. Strekningen Støren-Elverum og videre til Hamar er ikke elektrifisert i dag, og det foreligger heller ikke planer i NTP om å elektrifisere strekningen Elverum-Støren. Bimodale tog vil således gi raskere togtilbud med økt kapasitet til de reisende, samtidig som investeringer for milliarder, som det vil koste å elektrifisere strekningene Stjørdal-Steinkjer og Støren-Elverum, kan utsettes og vurderes opp mot teknologisk utvikling og andre samfunnsnyttige jernbaneinvesteringer.

SPØRSMÅL NR. 709**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 17. desember 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Hva tenker utenriksministeren om USA annerkjennelse av Marokkos suverenitetskrav på Vest-Sahara, og hvilken initiativer vil Regjeringen eventuelt ta overfor amerikanske myndigheter for å protestere mot president Trumps

anerkjennelse av Marokkos suverenitetskrav på Vest-Sahara?

BEGRUNNELSE:

Det er tverrpolitisk enighet om at Norge ikke anerkjenner den marokkanske annekasjonen av Vest-Sahara. Det er selvsagt en forventning om at denne politikken ligger fast fra regjeringa side.

Vest-Sahara er ifølge Den internasjonale domstolen i Haag ikke en del av Marokko. EU-domstolen er tydelige på at Vest-Sahara og Marokko er “separate og distinkte” territorier.

Vest-Sahara er definert som et ikke-selvstyrt territorium og det saharawiske folk har rett til selvbestemmelse. Retten til selvbestemmelse er en såkalt ‘jus cogens’-regel og en ‘erga omnes’-rettighet som alle stater har en direkte og selvstendig plikt til å sikre blir etterlevd og innfridd. Stater har en selvstendig plikt til å fordømme åpenbare krenkelser av retten.

All den tid FN prøver å forhandle fram en løsning som er i tråd med selvbestemmelsesretten er det politisk svært kontraproduktivt å gi et tegn til anerkjennelse til Marokkos grunnløse krav på territoriet, slik USAs president gjorde 10. desember. Marokko motsetter seg åpent saharawienes selvbestemmelsesrett.

Norge har alltid vært tydelige på at grensers ukrenkelighet og selvbestemmelsesretten er avgjørende pilarer i norsk utenrikspolitikk. Okkupasjonen av Vest-Sahara er et av de tydeligste bruddene på folkeretten. Norge skylder det saharawiske folk å være tydelige i måten vi omtaler overgrepet som er blitt begått mot dem.

Svar:

Norske posisjoner når det gjelder Vest-Sahara ligger fast, er godt kjent av partene og kommunisert utad (jeg viser i denne sammenheng også til mine tidligere svar til Stortinget på spørsmål om Vest-Sahara). Norge har vært tydelig på at en politisk løsning på Vest-Sahara-konflikten må være i tråd med vedtak fattet i FNs sikkerhetsråd, der det i en lang rekke resolusjoner (senest i resolusjon 2548 (2020)) understrekes at retten til selvbestemmelse for folket i Vest-Sahara må legges til grunn.

Norges holdning i spørsmålet har vært konsistent over tid og påvirkes heller ikke av den siste tids hendelser på bakken eller den nylige erklæringen om amerikansk anerkjennelse av marokkansk suverenitet. Alt som kan vanskeliggjøre en politisk løsning i tråd med relevante resolusjoner vedtatt av FNs Sikkerhetsråd er bekymringsfullt. Norge vil støtte opp om initiativer som kan få partene til forhandlingsbordet og vi mener det er svært viktig at FNs generalsekretær snarest utnevner en ny personlig utsending, da dette sporet tidligere har vist seg å være konstruktivt. Det er ingen annen farbar vei fremover enn dialog, forhandlinger og en politisk prosess. Det er viktigere nå enn noen sinne å skape ny dynamikk i og økt tillit til et forhandlingsspor ledet av FN. Denne posisjonen vil bli lagt til grunn også når Norge fra januar 2021 igjen blir medlem av Sikkerhetsrådet. Spørsmålet om Vest-Sahara og prosessen fremover er et naturlig tema for norsk dialog med både medlemslandene i Sikkerhetsrådet og andre partnere.

SPØRSMÅL NR. 710

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden garantere at dommerårsverkene i tingrettene Heggen og Frøland, Moss, Fredrikstad, Sarpsborg og Halden fortsatt skal eksistere der de er i dag også i fremtiden samt at rettsstedene skal styrkes?

BEGRUNNELSE:

Frps justispolitiske talsperson Per-Willy Amundsen sa i Stortinget den 8.12:

“Vi garanterer for de lokale rettsstedene i dag. Vi garanterer for at disse tjenestene skal være nær folk flest. Vi

garanterer for at de skal styrkes, at de skal kunne bygges opp med større tilfang av saker, vi garanterer for dommerårsverkene, vi sørger altså for at folk har lokale domstoler nær seg.”

Svar:

Stortinget fattet 8. desember 2020 følgende vedtak:

«Stortinget ber regjeringen sikre at alle rettssteder skal bestå og være bemannet. Ved rettssteder som i dag har fire faste dommersårsverk eller mindre, skal nivået på dagens antall årsverk knyttet til kjernevirksomheten opprettholdes».

Dette vil jeg følge opp i dialogen med Domstoladministrasjonen.

Regjeringen har foreslått å videreføre alle dagens domstoler som del av større enheter. En konsekvens av dette er at alle rettsstedene skal opprettholdes og videreutvikles. Jeg vil i den forbindelse vise til regjeringens budsjettforslag for 2021, hvor regjeringen foreslår å utvide prosjektet Digitale domstoler til alle dagens domstoler,

noe som innebærer at alle dagens rettssteder vil omfattes av prosjektet.

Regjeringen foreslår også tidenes bemanningsløft i domstolene, som er ytterligere forsterket gjennom budsjettavtalen med Fremskrittspartiet. Dette sammen med strukturreform bidrar til en betydelig styrking av domstolene, i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 711

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden klargjøre hva som ikke er kjernevirksomhet i en domstol og hvor mange årsverk utgjør dette ved de som (frem til nå) har vært selvstendige tingretter i Heggen og Frøland, Moss, Sarpsborg og Halden?

BEGRUNNELSE:

I avtalen om domstolsreform mellom regjeringen og Frp fremkommer følgende forslag: Stortinget ber regjeringen sikre at alle rettssteder skal bestå og være bemannet. Ved rettssteder som i dag har fire faste dommerårsverk eller mindre skal nivået på dagens antall årsverk knyttet til kjernevirksomheten opprettholdes. Høyres justispolitiske talsperson Peter Frølich uttalte til juristen.no den 10. desember:

«– Til Senterpartiets argument om hastebehandling må jeg si at jeg faktisk har problemer med å komme på en mer grundig utredet sak. Den er utredet og trippelhørt, i tillegg til all offentlig debatt som har vært rundt domstolstrukturen, og den har en helt vanlig saksbehandlingstid i Stortinget.»

Dersom saken er så grundig utredet som Høyres justispolitiske talsperson hevder er det naturlig å gå ut fra at regjeringen og Frp har basert sine beslutninger på et opplyst kunnskapsgrunnlag herunder har oversikt knyttet til konsekvensene av sine vedtak.

Svar:

Kjernevirksomhet er i Innst. 134 L (2020–2021) omtalt som dømmende virksomhet i straffe- og sivilsaker, samt saksbehandling av tvangssalgssaker, gjeldsordningssaker, konkurssaker, dødsbobehandling og offentlig skifte

av dødsbo og felleseiebo. Det innebærer for eksempel at regnskaps- og lønnsoppgaver, som nå samles i Domstolenes regnskaps- og lønnsseksjon (DRL), ikke omfattes av begrepet kjernevirksomhet.

Disse oppgavene, som overføres fra domstolene i Østfold og til DRL i løpet av første halvår 2021, er beregnet til 3,9 årsverk til sammen for de fem domstolene.

SPØRSMÅL NR. 712**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 23. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Avisa DN skriver i dag om en navngitt person med post-adresse på Ibiza som skylder over ti millioner kroner i skatt til norske myndigheter. Samtidig disponerer han angivelig eiendom i Norge, og driver eiendomsvirksomhet her gjennom Glitre-konsernet, eid fra skatteparadiset Isle of Man. Selskapet, som altså har skjult eierskap, skal ha omsatt eiendommer ved å bruke blankoskjøter, som ytterligere skjuler salget for myndigheter, kreditorer og andre.

Hva vil regjeringen foreta seg for å hindre slik misbruk av blankoskjøter?

Svar:

Spørsmålet er stilt finansministeren, men er oversendt meg som ansvarlig statsråd for tinglysningsloven, dekningsloven og tvangsfullbyrdsloven. Uten at jeg kan kommentere denne konkrete saken, vil jeg understreke at det er svært viktig for tilliten til skattesystemet at alle betaler den skatten de skal.

Jeg er ikke kjent med hvor ofte skyldnere bruker blankoskjøter for å gjøre det vanskelig for fordringshavere å ta dekning i fast eiendom. På bakgrunn av formålet med tinglysning, og reglene for både tinglysning og fordringshavernes beslagsrett, er jeg noe i tvil om et forbud mot bruk av blankoskjøter vil være et treffende virkemiddel for å sikre at skattemyndighetene eller andre fordringshavere kan ta dekning i en fast eiendom som skyldneren eier.

Bruk av blankoskjøter fører til at eiendommer ikke er oppført med reell eier i grunnboken. Det er imidlertid ingen plikt å tinglyse kjøp av fast eiendom, og grunnboken gir derfor ikke nødvendigvis opplysninger om reelt eierskap. Grunnboken er likevel tillagt rettslig troverdighet i noen sammenhenger, f.eks. i den forstand at en kjøper i utgangspunktet kan innrette seg etter opplysningene grunnboken gir om at selgeren er eier. Selv om det ikke er noen plikt å tinglyse kjøp av fast eiendom, velger de fleste å gjøre dette på grunn av risikoen det innebærer å la være. Tinglysning beskytter rettighetene til eiere, pantavere og andre som har rettigheter i fast eiendom. Tinglysning ved kjøp av hus sikrer for eksempel kjøperen mot å miste huset til selgerens fordringshavere hvis selgeren går konkurs. Tinglysning forhindrer også at en kjøper mister huset dersom en uærlig selger skulle selge det til flere samtidig. Formålet med tinglysning er derfor et annet enn å gi allmennheten informasjon om rette eier.

Slik jeg ser det, legger regelverket godt til rette for at skattemyndigheter og andre fordringshavere kan forfølge kravene sine, selv om det nødvendigvis blir vanskeligere der informasjon om skyldnerens økonomiske forhold er lite tilgjengelig. I denne sammenhengen vil jeg særlig fremheve at fordringshaverne kan ta dekning i en fast eiendom som skyldneren eier, også der en annen enn skyldneren er oppført som eier i grunnboken. Dette følger av hovedregelen om fordringshavernes beslagsrett i dekningsloven § 2-2. Etter tvangsfullbyrdsloven § 5-9, jf. skattebetalingsloven § 14-2, har saksøkte plikt til å gi de opplysningene som er nødvendige for tvangsfullbyrdsloven, og som saksøkte har adgang til, når namsmannen gir pålegg om det. På nærmere angitte vilkår kan det være straffbart etter straffeloven § 403 dersom skyldneren under en tvangsfullbyrdelse hindrer fordringshavere i å ta dekning i formuesgoder. Eksempler på dette kan etter omstendighetene være at skyldneren unnlater å opplyse om en gjenstand fordringshaveren kunne tatt dekning i, eller hevder at en gjenstand han selv eier, tilhører en annen. Brudd på opplysningsplikt overfor skattemyndighetene kan også være straffbart etter skattebetalingsloven § 18-2.

SPØRSMÅL NR. 713**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 17. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Regjeringen besluttet å lempe på krav til karantene for utenlandske arbeidstakere, tross advarsler om importsmittefare fra FHI og Helsedirektoratet. Årsaken var behovet for arbeidskraft etter at oljebransjen hadde motatt skattegevapakken i vår. Resultatet ble at skoler er tilbake på rødt nivå, eldre isoleres igjen og service-, uteliv- og kulturbransjen blør.

Betyr dette at regjeringen mener at arbeidsplasser i olje er viktigere enn andre arbeidsplasser?

Svar:

Regjeringen innførte den 22. juni et unntak for personer som er bosatt i og ankommer fra Schengen- og EØS-områdene til Norge for å utføre arbeid eller oppdrag. Det ble innført et alternativ til 10 dagers karantene med krav om to tester etter ankomst. Etter den første negative testen kunne de arbeidsreisende jobbe, men måtte være i karantene i fritiden. Etter andre negative test, som tidligst kunne tas fem dager etter ankomst i Norge, ble de arbeidsreisende fritatt for karantene også på fritiden. I kravet om et slikt to-testregime ble det lagt et tydelig ansvar på arbeids- og oppdragsgiver for organisering, finansiering og oppfølging.

Det er viktig å understreke at unntaket gjaldt arbeidsreisende generelt, og var ikke forbeholdt arbeidere i oljesektoren. Bakgrunnen for unntaket var at smitteutviklingen i Europa gikk i positiv retning på dette tidspunktet, og ulike aktører i næringslivet ønsket tilpasninger slik at de fikk benyttet utenlandsk arbeidskraft igjen. Det var aldri aktuelt å gjøre endringer som ikke var smittevernfarelig forsvarlige. Nettopp derfor ga Helse- og omsorgsdepartementet oppdrag til Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet om å vurdere et alternativ til innreisekarantene ved bruk av testing.

På lik linje med andre sektorer har utviklingen i smittesituasjonen vært avgjørende for hvor strenge tiltak som har vært gjeldende også overfor arbeidsreisende. I sommer og høst økte aktiviteten også i de andre bransjene som stortingsrepresentanten trekker frem. Dette er også bransjer som benytter seg av arbeidskraft som ikke er bosatt i Norge, men som kommer for å jobbe her i sesongen. Det gjelder spesielt reiselivet. Unntaket som ble innført gjaldt også disse arbeiderne, og en kan ikke se bort fra at unntaket ble benyttet av disse i sommer og tidlig høst når smittesituasjonen var en annen.

Da smittesituasjonen endret seg i Europa utover høsten innførte regjeringen en rekke tiltak for å unngå smitteimport og å hindre smittespredning i Norge. Regjeringen har strammet betydelig inn på unntakene i karantene-reglene, og i tillegg innført krav om negativ test før ankomst til Norge og krav om opphold på karantenehotell.

Det omtalte unntaket ble strammet inn den 28. oktober. Unntaket ble endret slik at det ble krav om negativ test før arbeid kunne starte og krav om testing hver tredje dag. Videre ble det stilt krav om at arbeids- eller oppdragstakeren måtte være innkvartert på enerom de ti første dagene i landet. Det ble også tydeliggjort at arbeidsgiver skal legge til rette for avstand til andre når arbeidstakeren er i fritidskarantene. Unntaket ga fra dette tidspunkt ikke lenger fritak for innreisekarantene på fritiden.

Den 31. oktober ble unntaket strammet ytterligere inn. Da ble unntaket endret slik at utenlandske arbeidstakere som i de siste 10 døgnene før de kom til Norge hadde oppholdt seg i områder med særlig høyt smittenivå, ikke lenger kunne benytte seg av dette unntaket om testing hver tredje dag. Det medfører at dette unntaket i dag kun er anvendelig for arbeidsreisende fra Nordjylland i Danmark, Grønland, Færøyene, Island, Irland og Finland (med unntak av Helsinki-området).

SPØRSMÅL NR. 714**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 18. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil kulturministeren ta initiativ til at søkere som pga. misforståelser knyttet til ordningene har fått avslag på kompensasjonsordningene, kan få en fremskyndet og ny vurdering av sin søknad under riktig ordning?

BEGRUNNELSE:

Kulturlivet er hardt rammet av koronakrisen. Kompensasjonsordningene for kulturlivet, idretten og frivilligheten er forvaltet av henholdsvis Kulturrådet og Lotteri- og stiftelsestilsynet. Noen aktører innen kulturlivet er frivillige organisasjoner og dermed også registrert i Frivillighetsregisteret. I disse tilfellene er det ikke selvsagt hvilken ordning man som aktør skal søke på, og om søker skal forholde seg til Kulturrådet eller Lotteri- og stiftelsestilsynet.

Det er flere eksempler på aktører som har søkt én av ordningene, men fått avslag med den begrunnelse at de hører hjemme i den andre ordningen. Når de søker på ny ordning, havner de bakerst i køen, rekker kanskje ikke søknadsfristen eller får av ulike grunner ikke mulighet til å søke. Dermed står de uten den hjelpen de egentlig hadde krav på. Det er behov for særskilt oppmerksomhet på

disse søkerne som grunnet misforståelser har falt mellom alle stoler og dermed ikke får nødvendig krisehjelp.

Svar:

På bakgrunn av dialog med ESA har Kulturdepartementet kommet til at aktører som er registrert i Frivillighetsregisteret, ikke kan velge å søke kompensasjonsordningen for kultursektoren, da de allerede er ivaretatt av kompensasjonsordningen for frivillighet og idrett. Denne ordningen, som forvaltes av Lotteri- og stiftelsestilsynet, har søknadsfrist 15. januar. Jeg vil derfor vise til at aktører som er registrert i Frivillighetsregisteret, fremdeles kan søke der. Det er fortsatt mulig å melde seg inn i Frivillighetsregisteret for organisasjoner som har registreringsrett, og søke ordningen under Lotteri- og stiftelsestilsynet.

Kompensasjonsordningen for kultursektoren forvaltes av Kulturrådet. Jeg er kjent med at noen frivillige kulturaktører har påklaget avslag som er truffet av Kulturrådet i denne ordningen. Slike klager skal behandles av den uavhengige Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer, og jeg kan ikke gå inn i konkrete klagesaker.

SPØRSMÅL NR. 715**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 18. desember 2020 av arbeids- og sosialminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til at det partssammensatte utvalget skal få et tilleggsoppdrag om å vurdere hvorvidt dommen i EU-domstolen (C-681/18) bør følges opp med politiske tiltak, for å sikre at flere får muligheter til faste stillinger?

BEGRUNNELSE:

Det vises til svar fra statsråden på skriftlig spørsmål nr. 593, der det henvises til et partssammensatt utvalg som skal se nærmere utviklingstrekk og eventuelle utfordringer når

det gjelder bruken av tilknytningsformer i arbeidslivet, herunder innleie. Mandatet til dette utvalget ble utformet før den omtalte dommen i EU-domstolen fra 14. oktober (C-681/18) om fortolkning av vikarbyrådirektivet.

Svar:

Som representanten beskriver, har regjeringen satt ned et partssammensatt utvalg for å gå gjennom utviklingstrekk og eventuelle utfordringer når det gjelder bruken av tilknytningsformer i arbeidslivet, herunder innleie. Utvalget skal blant annet vurdere om rammeverket på området

er tilstrekkelig tydelig, hensiktsmessig og tilpasningsdyktig både for dagens og fremtidens arbeidsliv, og eventuelt fremme forslag til regelendringer eller andre tiltak.

Samtidig viser både forskning fra Institutt for Samfunnsforskning (Strøm og Von Simson, 2020) og andre kilder, at fast ansettelse er hovedregelen i arbeidslivet, og flere er fast ansatt i dag enn i 1995. Andelen midlertidig ansatte er også lik eller noe lavere i dag enn i 2013.

Det er riktig at mandatet til dette utvalget ble utformet før den nevnte dommen i EU-domstolen fra 14. oktober om fortolkning av vikarbyrådirektivet. Jeg vil likevel vise til at utvalget har et vidt mandat knyttet til relevante utviklingstrekk og vurderinger av behovet for tiltak. Det fremgår av mandatet at fremtidens arbeidsliv, herunder bruk av atypiske arbeidsforhold og konsekvenser for arbeidstakere, er et tema internasjonalt i blant annet EU, OECD og ILO. Utvalget skal i sine vurderinger og forslag se hen til og vurdere forholdet til internasjonale rammeverk

og initiativer som kan ha betydning. Min vurdering er at mandatet allerede gir rom for at utvalget kan vurdere behovet for regelendringer eller andre tiltak i lys av relevant rettsutvikling i EU, og jeg mener derfor at det på grunn av utvalgets mandat, sammensetning og kompetanse, ikke er behov for å gi et tilleggsoppdrag til det partssammensatte utvalget knyttet til den konkrete avgjørelsen representanten viser til.

Jeg vil i denne forbindelse også vise til mitt svar på representantens spørsmål nr. 593. Min vurdering er at det allerede finnes flere mekanismer i norsk rett for å sikre at karakteren av innleie skal være midlertidig og at det må forebygges at samme arbeidstaker leies ut til samme virksomhet flere ganger etter hverandre for å omgå direktivets bestemmelser, slik dette omtales i dommen fra EU-domstolen. I tillegg til ulike begrensninger i lovverket, er håndhevingen på området nylig styrket. Regjeringen følger utviklingen på disse områdene tett.

SPØRSMÅL NR. 716

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 16. desember 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

I Prop. 56 S (2020-2021) anslås inntektene fra oljeskatten å være 66,1 mrd. kroner lavere enn det som ble anslått i revidert nasjonalbudsjett 2020.

Betyr dette at endringene i oljeskatteordningen vedtatt i vår har blitt mer kostbart enn man anslo da endringene ble vedtatt, og hvor stor del av denne inntektsendringen kan tilskrives virkningen av skatteendringene?

BEGRUNNELSE:

I Prop. 56 S (2020-2021) anslaget på kap. 5507.71 blitt nedjustert med 21 mrd. kroner sammenlignet med revidert nasjonalbudsjett 2020, og anslaget på kap. 5507.72 har blitt nedjustert med 45,1 mrd. kroner sammenlignet med revidert nasjonalbudsjett 2020. Det betyr at inntektene fra petroleumsskatten i sum anslås å være 66,1 mrd. kroner lavere enn anslaget i revidert nasjonalbudsjett 2020. Dette forklares med at det "blant annet må ses i sammenheng med midlertidige endringer i petroleumsskatteordningen og lavere oljepris". Men midlertidige endringer i petroleumsskatteordningen og lavere oljepris lå også til grunn for beregningene i revidert nasjonalbudsjett, så dette gir der-

for ikke noen tilfredsstillende redegjørelse for en ytterligere justering av et slikt omfang det her er snakk om.

I revidert nasjonalbudsjett ble det lagt til grunn en oljepris rundt 30 dollar per fat, noe finansministeren også stadfester i svar på skriftlig spørsmål fra Lars Haltbrekken 22.10.2020. Per i dag er oljeprisen 50 dollar fatet, og den har ligget høyere enn 30 dollar sammenhengende siden 14. mai.

Svar:

De aktuelle bevilgningsvedtakene i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2020 gjelder kun den isolerte virkningen av Stortingets vedtak om midlertidige skatteendringer for oljeselskapene. Samtidig har anslagene på skatteinntektene fra petroleumssektoren blitt kraftig nedjustert fra saldert budsjett som følge av lavere olje- og gasspriser og lavere produksjon. Virkningene av dette inngår i tallgrunnlaget i Meld. St. nr. 2 (2019-2020) Revidert nasjonalbudsjett 2020, men er først innarbeidet i forslagene til bevilgningsvedtak ifm. Nysaldert budsjett for 2020.

SPØRSMÅL NR. 717**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Nina Sandberg****Besvart 21. desember 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Gjelder universitets- og høyskolelovens paragraf 3.8 kun fysiske forelesninger, eller er også digitale forelesninger som hovedregel offentlige?

BEGRUNNELSE:

Ved Universitetet i Oslo har en gruppe pensjonister i fem år fulgt, og kollokvert over, fysiske forelesninger.

Dette ble de fra høsten 2020 avskåret fra, fordi universitetet ikke ville gjøre digitale forelesninger tilgjengelige for dem.

Universitets- og høyskolelovens § 3.8, andre ledd, sier at forelesninger som hovedregel er offentlige. Begrunnelsen for bestemmelsen er dels at utdanning er et kollektivt gode som alle skal kunne ta del i, dels at det er av offentlig interesse hva som undervises ved høyere utdanningsinstitusjoner.

På Universitetet i Oslo er det fakultetene og instituttene som avgjør om og hva som skal tilbys offentligheten av digitale forelesninger. For pensjonistene, og andre «gratispassasjerer» som har fulgt åpne forelesninger på HF-fakultetet og SV-fakultetet, ble svaret at de ikke fikk tilgang.

Digitalisering er en teknologi som bidrar til økt spredning av digitale undervisningstilbud, som kan benyttes uavhengig av tid og rom.

Koronapandemien ga universitets- og høyskolesektoren verdifulle erfaringer med digitale hjelpemidler. Studenter og forelesere på universitetene fikk et løft i digital kompetanse.

Digital undervisning har både styrker og svakheter, men når forelesninger gjøres digitalt tilgjengelige for allmennheten, blir de tilgjengelige for mange flere enn de som fysisk kan møte på studiestedet. Slik kan digital undervisning bli et virkemiddel for livslang læring.

Med bakgrunn i erfaringene fra digitaliseringsbølgen, er det grunn til å vurdere mer permanente strukturer for åpent tilgjengelige, digitale studieløsninger.

Digitalisering muliggjør læring og høyere utdanning for flere, og det er viktig å ha klarhet i hva gjeldende regelverk åpner og stenger for.

Svar:

Forelesninger er som hovedregel offentlige. Når forelesningenes art tilsier det, eller det er fastsatt egenbetaling for den aktuelle utdanningen, kan styret likevel bestemme

at visse forelesninger bare skal være for institusjonens studenter eller visse grupper av studenter, jf. universitets- og høyskoleloven § 3-8 annet ledd.

Loven sier ikke noe om hva en forelesning er, men bestemmelsen ble skrevet i en tid med tradisjonelle forelesninger i auditorier, jf. Ot.prp. nr. 85 (1993-94), jf. Ot.prp. nr. 62 (1988-89). Også den gang da måtte det være noen begrensninger, for eksempel pga. plass. Dette tilsier at det aldri har vært helt ubegrenset tilgang til enhver forelesning.

Jeg mener at bestemmelsen i dag må forstås slik at det ikke bare er fysiske forelesninger i forelesningssal som i utgangspunktet skal være offentlige. Men forbeholdene "som hovedregel" og "forelesningens art" tilsier at det må være opp til institusjonene å ta stilling til om og i så fall hvordan de vil gi digital tilgang. Dette kan være styrt av praktiske løsninger og muligheter, og institusjonene må også vurdere eventuelle personvern hensyn.

Til våren skal Kunnskapsdepartementet legge frem en ny digitaliseringsstrategi for universitets- og høyskolesektoren. I årene fremover er vi avhengige av å åpne opp universitetene og høyskolene våre mer enn i dag slik at flere kan få nytte av all den kunnskapen som finnes der. En mer utadrettet sektor er også avgjørende for at vi skal nå de målene vi har satt oss i kompetansereformen om at flere skal få muligheten til å lære hele livet.

SPØRSMÅL NR. 718

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 18. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvor mye er avsatt til jernbaneformål i statsbudsjettene i 2018, 2019, 2020 og 2021 og hvor mye av dette er avsatt til jernbaneformål i Nord-Norge, hhv. Nordlandsbanen og Ofofbanen?

BEGRUNNELSE:

I de fire første årene av dagens NTP er det er stor satsning på jernbane, men det er en opplevelse i vår nordligste

landsdel av at dette ikke kommer de to nordligste fylkene til gode.

Svar:

Tabell 1 viser bevilgninger i saldert budsjett til programkategori 21.50 Jernbaneformål.

Tabell 1: Bevilgninger i saldert budsjett til programkategori 21.50 Jernbaneformål (mill. kr)

	2018	2019	2020	2021*
21.50 Jernbaneformål	23 492,8	26 411,8	26 781,6	32 163,4

*Innst 13 S (2020-2021), med forbehold om Stortingets vedtak

En vesentlig del av jernbanebudsjettet går til store investeringsprosjekter som det er bred politisk enighet om. For investeringer på Follobanen, IC-utbyggingen, Vossebanen (Bergen-Arna) og Trønderbanen er det til sammen bevilget om lag 14 mrd. kr i 2021.

Tabell 2 viser jernbanesatsinger i Nord-Norge, med samlet beløp fordelt på henholdsvis Nordlandsbanen og Ofofbanen. Bane NOR har oppgitt tall for jernbanesatsing i Nord-Norge som inkluderer fornyelser, investeringer inkludert ERTMS og programkategori sikkerhet og miljø. Jernbanedirektoratet betaler togselskapene vederlag for

persontransport på togstrekningene og har oppgitt regnskapstall for 2018 og 2019, og budsjetterte beløp i henhold til trafikkavtaler for 2020 og 2021. Økte vederlagsutbetalinger som følge av tilleggsavtalene er ikke tatt med. Den betydelige nedgangen i vederlag for 2020 og 2021 skyldes at SJ Norge overtok trafikken på Nordlandsbanen 8.juni 2020, og Vy Tåg AB overtok trafikken på Ofofbanen 13.desember 2020. Øvrige poster under programkategori 21.50 Jernbaneformål har ikke vært mulig å fordele.

Tabell 2: Jernbanesatsing i Nord-Norge (mill. kr)

	2018	2019	2020	Planlagt 2021
Fornyetelser	149	238	195	257
Investeringer inkl. ERTMS	223	134	186	335
Programkategori sikkerhet og miljø	64	69	75	78
Vederlag til togselskaper*	230	253	175	108
Sum	666	694	631	778
Herav Nordlandsbanen	521	596	574	739
Herav Ofofbanen	145	98	57	39
Sum	666	694	631	778

*Tallene for 2020 og 2021 er budsjetterte beløp iht. trafikkavtaler med henholdsvis Vygruppen og SJ Norge AS (for Nordlandsbanen i 2020 og 2021) og Vy Tåg AB (for Ofofbanen i 2021). Det er ikke tatt med økte vederlagsutbetalinger ifm. tilleggsavtalene, da endelig vederlag per linje/togprodukt ikke beregnes før etter tilleggsavtalenes opphør.

Hele 1,54 milliarder kroner skal investeres og brukes på vedlikehold ved Nordlandsbanen frem mot 2022. Jeg viser til Bane NOR sin omtale av satsingen:

<https://www.banenor.no/Nyheter/Nyhetsarkiv/2020/halvannen-milliard-til-nordlandsbanen/>

SPØRSMÅL NR. 719**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 21. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Som en del av budsjettforliket mellom regjeringspartiene og Frp, har regjeringen valgt å innføre en autorisasjonsordning for osteopater og naprapater, men ikke manuellterapeutene.

Hva er den faglige begrunnelsen for at helseministeren har valgt å utelate manuellterapeutene, når statsråden nå har gjort en ny vurdering av behovet for å autorisere flere yrkesgrupper innenfor dette helsefeltet, og vil han eventuelt vurdere autorisasjon også for manuellterapeutene?

Svar:

Det er en vesentlig forskjell mellom manuellterapeuter og de to yrkesgruppene osteopater og naprapater når det gjelder spørsmål om autorisasjon. Manuellterapeuter som arbeider i Norge har norsk autorisasjon som fysioterapeut. Det er ulike videreutdanninger for fysioterapeuter i form av mastergradsprogram, og manuellterapi er en av dem. Osteopater og naprapater har ikke autorisasjon eller annen godkjenning iht helsepersonelloven i dag. Regjeringen ønsker å legge til rette for et bedre mangfold i tilbudet innen muskel- og skjelettlidelser som er store sykdomsgrupper. Naprapater og osteopater utfører mange behandlinger på disse pasientene. Ved å gi naprapater og osteopater autorisasjon vil deres virksomhet fullt ut bli regulert på samme måte som annet autorisert helsepersonell.

Departementet sendte i oktober 2013 på høring et forslag til forskrift om å autorisere manuellterapeuter (fysioterapeuter med videreutdanning innen manuellterapi) iht. helsepersonelloven. Forslaget møtte forholdsvis stor motstand i høringen. Flere høringsinstanser la blant annet til grunn at manuellterapi er en videreutdanning basert på fysioterapi og ikke en selvstendig autorisasjonsgivende grunnutdanning. I så måte ble det også påpekt at manuellterapi internasjonalt defineres som en videreutdanning i fysioterapi og at personellgruppen ikke er autorisert som egen profesjon i noe sammenlignbart land. Det ble også påpekt at manuellterapeutene allerede har autorisasjon som fysioterapeuter og at pasientsikkerhet da er fullt ut ivaretatt.

I brev til Norsk Manuellterapeutforening 3. juli 2014 viste departementet blant annet til de motargumenter som fremkom i høringen og konkluderte med at vi ikke fant grunn til å følge opp høringsforslaget om å gi særskilt autorisasjon til fysioterapeuter med videreutdanning in-

nenfor manuellterapi. Det har ikke kommet opplysninger som tilsier endring av den beslutningen.

For å sikre at utdanning i manuellterapi svarer til tje- nestenes og brukernes behov og for å sikre større grad av nasjonal likhet til kandidatens sluttkompetanse, samt regulering av sluttkompetansen til en utdanning som gir formelle rettigheter til kandidatene inkluderes denne utdanningen i de nasjonale retningslinjene for helse- og sosialfagutdanningene, RETHOS. Retningslinjene skal definere sluttkompetansen for utdanningen og utgjøre en minstestandard for kompetanse. Jeg viser i den forbindelse til omtale i Prop. 1 S 2020-2021 av Kompetanseløft 2025. Inkluderingen av utdanningen i RETHOS vil være et godt utgangspunkt for videre utvikling av utdanningen og yrkesutøvelsen til manuellterapeuter i Norge.

SPØRSMÅL NR. 720**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 16. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Det er viktig med strenge krav til vinterdekk, men et minstekrav når endringer gjøres, må være at man endrer til noe som er bedre.

Hvordan kan et 3PMSF- vinterdekk gå fra advarsel om «Ikke egnet for vinterturer i Norden» – til at advarselen fjernes uten at dekket har fått endrede egenskaper?

Svar:

Produksjon og godkjenning av vinterdekk gjøres etter internasjonale regler. For at et dekk skal kunne merkes som 3PMSF – «vinterdekk til krevende snøforhold» –, må det bestå en særskilt test på sammenpresset snø. Dette til forskjell fra et M+S-dekk – «snødekk» – hvor det ikke stilles krav til testing, men er tilstrekkelig at produsenten angir at dekket er bedre på snø enn et «normaldekk», hvilket i praksis vil være et sommerdekk.

Ved å kreve 3PMSF-dekk på styrehjul og drivhjul, har vi strammet til kravene, men jeg ser at det gjenstår arbeid med å sikre at alle dekk har de særskilte egenskapene

merkingen angir at dekket har. Statens vegvesen, som deltar i det internasjonale arbeidet på dekkområdet, opplyser at det arbeides for at ytterligere og bedre krav til snø- og isgrep skal inngå i dekkmerkeordningen.

Gjeldende krav til vinterdekk er utformet på bakgrunn av faglige vurderinger av hva som er de beste, tilgjengelige vinterdekkene på markedet, i samråd med dekkprodusenter og transportbransjen. Vinterdekkkravet er i tråd med hva Sverige har vedtatt å innføre, samt med hva Tyskland allerede har innført. Da produksjon av dekk gjøres etter internasjonale regler, for et internasjonalt marked, er det problematisk å etablere egne nasjonale krav til dekkets egenskaper.

Det er viktig å huske at det i kontrollsammenheng også gjennomføres fysisk inspeksjon av dekkene med tanke på egnethet for det aktuelle føret. Her har vegvesenets kontrollører lang erfaring og svært god kompetanse.

Vi vil fra norsk side følge med på utviklingen med sikte på at norske regler bør stille krav om de beste vinterdekkene som er tilgjengelige i markedet.

SPØRSMÅL NR. 721**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Jon Georg Dale****Besvart 16. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden legge fram investeringspropisjon for Stad Skipstunnel for Stortinget så raskt som råd, i god tid før påske, slik at Stortinget får høve til å vedta rammer for prosjektet og slik sikre oppstart så raskt som råd?

BEGRUNNELSE:

I budsjettavtalen med regjeringspartia fekk FrP gjennomslag for startløyving til Stad skipstunnel. Det er utrolig viktig at vi no kjem raskt i gang med bygging av dette viktige prosjektet.

Svar:

Stad skipstunnel er eit viktig prosjekt for Vestlandet. Stadhavet er eit av dei mest vèrutsette langs kysten. Ein tunnel gjennom Stad vil gjere sjøvegen meir framkomeleg og trygg langs denne utfordrande delen av kystruta. Prosjektet vil òg legge til rette for ei etablering av snøggåtrute og overføring av gods frå land- til sjøtransport.

Etter budsjettforhandlingane mellom regjeringa og Framstegspartiet, er det sett av midlar til oppstart av Stad skipstunnel i 2021.

Stad skipstunnel er enno ikkje behandla av Stortinget. Regjeringa vil, så snart som mogleg, legge fram ein propo-

sisjon for Stortinget med styrings- og kostnadsramme for Stad skipstunnel.

Eg legg til grunn at vi skal få lagt fram ein slik proposisjon for Stortinget før påske.

SPØRSMÅL NR. 722

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 16. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Det har kommet kraftige reaksjoner etter at AtB besluttet å fjerne toaletter på flere av regionbussene, som har hatt toalett siden 70-tallet.

Mener statsråden det er særlige trafikksikkerhetsmessige årsaker til at det ikke lenger skal være toalett på regionbussene mellom Røros og Trondheim, eller vil statsråden heller vurdere om det bør settes krav til tilgjengelig toalett på busser som trafikkerer ruter som tar mer enn 1,5 timer?

BEGRUNNELSE:

AtB ønsker å fjerne toalettene på regionbussene, blant annet mellom Trondheim og Røros, det argumenteres blant annet med trafikksikkerhet. Disse bussene har hatt toalett siden 1970-tallet, og i løpet av denne perioden har det ikke vært noen form for ulykker.

Busser som kjører lokale ruter på motorveien inn mot Trondheim har inntil 10 ståplasser. I dag er det toalett i busser kjørt av Boreal sør for Trondheim fra Røros i øst til Frøya i vest, og til Tydal på fredag og søndag. I følge de tillitsvalgte i selskapet er toalettet i daglig bruk, 8-10 ganger per tur. Det vises særlig til at eldre som skal til syke-

hus i Trondheim er en gruppe som spesielt vil etterspørre toalett. Denne passasjergruppen har det blitt flere av etter at Helsebussen ble nedlagt.

Det har kommet kraftige reaksjoner på dette både fra passasjer, sjåførene og lokalpolitikere. Dette vil bety at det for mange ikke finnes et kollektivtilbud det er mulig å benytte.

Svar:

Fylkeskommunene har ansvaret for det lokale kollektivtilbudet, og kan sette vilkår for ruteløyver, f.eks. i forbindelse med kjøp av kollektivtransporttjenester. Staten bidrar til finansieringen gjennom årlige rammetilskudd til fylkeskommunene.

Fylkeskommunene kjenner lokale og regionale forhold best, og skal som løyvemyndighet selv vurdere hvilke krav som skal gjelde for kollektivtransporttjenester de ønsker å opprette eller opprettholde. For kommersielle ruter er det operatøren som velger hvilket materiell de vil benytte.

Jeg har ikke planer om å gripe inn i det fylkeskommunale ansvaret for kollektivtransport ved å stille nasjonale krav om tilgjengeligheten av toalett på busser.

SPØRSMÅL NR. 723

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Er Senja tingrett lagt ned som selvstendig domstol?

BEGRUNNELSE:

Flertallet i justiskomiteen hadde fremsatt følgende forslag vedrørende Senja tingrett:

«Forslag IX Stortinget ber regjeringen opprettholde Senja tingrett som selvstendig domstol med stedlig ledelse.»

Dette forslaget fikk ikke flertall i Stortinget. Etter det jeg kan se foreligger det ikke noe i vedtaks form om ikrafttredelse.

Konsekvensen av dette blir vel da at Senja tingrett fra og med avstemmingen rent formelt har opphørt å eksistere som selvstendig domstol med formell domsmyndighet.

Hva skal Senja tingrett og alle andre domstolene i førsteinstans foreta seg i forhold til verserende saker og daglig drift.

Svar:

Senja tingrett vil inntil regjeringen har fastsatt ny domstolstruktur fortsatt være en selvstendig domstol. Regjeringen vil på vanlig måte følge opp stortingsflertallet ved å fastsette den nye domstolstrukturen og ikrafttredelsestidspunkt i forskrift. Inntil forskriftsendringene er vedtatt og trådt i kraft vil domstolstrukturen være den samme som tidligere.

Det er regjeringen som etter domstoloven § 22 vedtar rettskretsene for tingrettene. Ifølge praksis, og nå også Stortingets lovvedtak, skal endringer i rettskretsene først forelegges for Stortinget. Det er en slik foreleggelse som nå har blitt gjennomført, hvor resultatet ble at stortingsflertallet gikk imot forslagene i Justiskomiteens innstilling om å be regjeringen opprettholde dagens domstolstruktur.

SPØRSMÅL NR. 724

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Sorenskriveren i Vesterålen tingrett går av med pensjon i januar 2021.

Vil statsråden påse at han erstattes for å opprettholde aktiviteten ved domstolen, eller har Venstre misforstått når de sier at bemanninga skal opprettholdes på minst samme nivå som i dag?

dommerkapasiteten skal erstattes med en tingrettsdommer. Det innebærer at rettsstedet på Sortland vil få det samme antallet dømmende stillinger i den nye strukturen som det har i dag.

BEGRUNNELSE:

I følge et leserinnlegg fra Venstres stortingsrepresentant Solveig Schytz i Romsdals budstikke den 11. desember står følgende:

«Stortinget vedtar no eksplisitt at på rettsstader som har fire dommarårsverk eller mindre, så skal bemanninga oppretthaldast på minst samme nivå som i dag.»

Vesterålen vil dermed falle inn under den definisjonen som Venstres stortingsrepresentant viser til.

Svar:

Fra januar 2021 og frem til Midtre Hålogaland tingrett etableres vil det være en midlertidig løsning for ledelsen av Vesterålen tingrett. Sorenskriverstillingen i Vesterålen tingrett er den eneste dommerstillingen i domstolen, og

SPØRSMÅL NR. 725**Innlevert 10. desember 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Viser til spørsmål 666. Norge er direkte bundet av domsresultatet i EMD. Ansvarer korresponderer med statens plikt til å hindre krenkelser, en plikt som tilligger Regjeringen. Det er aldri nok for å unngå menneskerettighetskrenkelser å vise til at vurderinger er foretatt av statens underliggende organ, slik statsråden gjør. Hvis Mustafa-saken skulle bli behandlet i EMD og det konkluderes med krenkelse, er Norge som stat ansvarlig, ikke UDI/UNE.

Hvilke konkrete tiltak har regjeringen iverksatt etter dommen for å unngå nye brudd?

BEGRUNNELSE:

Staten ved regjeringen må følge opp dommer i EMD og sikre at forvaltningen følger konvensjonsforpliktelser. Det er derfor regjeringen som har ansvar for å påse at bindende dommer i EMD følges i forvaltningen. Derfor påligger det regjeringen ansvar etter dommer som den i Butt-saken, å foreta nødvendige endringer og tiltak for å avverge at Norge på nytt krenker EMK art 8 og den praksis som er etablert av EMD. Svaret fra statsråden tyder på at det ikke er foretatt noen slike tiltak og at ansvar regjeringen har, skyves nedover i forvaltningen. Det tegnes i svaret også et bilde av at politisk ledelse ikke tar ansvaret for statens plikt til å avverge krenkelser på alvor. Dette forsterkes av det i tillegg vises til en dom i Lagmannsretten, som omhandler et annet forhold, enn det spørsmålet gjaldt og en annen situasjon enn det dommen i EMD i Butt-saken ga lovtolkning på. Derfor må nå Stortinget får full informasjon om hvilke endringer regjeringen har iverksatt for å ta sitt ansvar for at saksbehandling i underliggende etater etter dommen i EMD følger forpliktelsen og avgjørelsen i Butt-saken, slik at nyte brudd unngås.

Svar:

Jeg viser til nylige svar på tidligere skriftlige spørsmål nr. 666 og nr. 702 av henholdsvis av 10. desember og 15. desember i år.

Stortinget har bestemt dagens organisering på utlendingsfeltet. UDI og UNE er tillagt myndigheten til å avgjøre enkeltsaker. Den myndigheten UDI og UNE er tillagt, innebærer at de har plikt til å sikre at vedtak fattes innenfor rammene av Grunnloven, EMK og andre internasjonale forpliktelser. Dette er sentrale rettskilder som skal tillegges vekt ved behandling av søknader og klagesaker etter utlendingsloven.

Jeg presiserer at det i denne saken ikke er konstatert at det foreligger noe brudd på forpliktelsene våre. Det er kun fremsatt påstander om dette fra personer som er uenige i at denne saken har endt med avslag.

Stortinget har ikke tillagt meg myndighet til å gripe inn i enkeltavgjørelser som UNE har tatt, eller saker som verserer for domstolene, for å forhindre mulige fremtidige avgjørelser som kan tenkes å innebære brudd på våre internasjonale forpliktelser.

Som justisminister har jeg ansvar for å respektere og sikre menneskerettigheter som er nedfelt i Grunnloven og i internasjonale forpliktelser som Norge har sluttet seg til. Regjeringen sikrer menneskerettighetene blant annet ved å sørge for et forutsigbart og godt regelverk, og ved å etablere systemer som sikrer at personer får behandlet sakene sine på en rettsikker måte i forvaltningen og domstolene.

Hvis Norge blir felt i en dom i Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD), vil regjeringen alltid vurdere om det er behov for regelverksendringer eller endringer i instruks eller retningslinjer for å sikre at tilsvarende brudd ikke gjentar seg. Eksempelvis ga Justisdepartementet etter Nunez-dommen i 2011 nye retningslinjer til UDI om skjønnsutøvelsen ved vurdering av forholdsmessighet i utvisningssaker som rammer barn (instruks GI-14/2011). Etter Butt-dommen fra EMD 4. desember 2012 vurderte departementet på tilsvarende måte om dommen tilsa behov for praksis- eller regelverksendringer. Dette ble ikke ansett som nødvendig fordi det faktiske saksforholdet fremsto som eksepsjonelt, og man var ikke kjent med direkte sammenlignbare saker i utlendingsforvaltningen. Regelverket sikret allerede at alle relevante hensyn og rettskilder kunne tillegges vekt i enkeltsaker.

Selv om det ikke ble foretatt endringer i regelverk eller retningslinjer som følge av Butt-dommen, utgjør dommen selvfølgelig likevel en selvstendig rettskilde som skal tillegges vekt i relevante saker. Dette har, som nevnt, UDI og UNE plikt til å sørge for.

SPØRSMÅL NR. 726**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 23. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Allerede i mai 2018 uttalte regjeringa at dagens regelverk er utdatert, men regjeringa har ikke klart å levere helhetlige forslag endringer i barnehageloven. Nå har regjeringspartiene og FrP vedtatt å sette ned et utvalg med bl.a. PBL (Private barnehagers landsforbund) som skal utrede finansieringen av private barnehager.

Kommer regjeringa til å vente med forslag til endringer i barnehageloven til utvalget, som inkluderer de kommersielle barnehagers egen interesseorganisasjon, har sett på det for regjeringa og FrP først?

BEGRUNNELSE:

Private aktører som ønsket å bygge barnehager fikk investeringstilskudd, full momskompensasjon og gunstige lån i Husbanken som følge av barnehageforliket i 2003. Rundt 5,7 milliarder av Husbankens totale utestående barnehagelån på 11,5 milliarder kroner har gått til barnehager i fire kommersielle barnehagekonsern. (Dagbladet 13.08.19). En av de fire kommersielle kjeder som har halvparten av Husbankens totale utestående barnehagelån, er Trygge Barnehager. Det er kjent at de ba kommunal- og moderniseringsministeren stanse eller utsette regjeringens forslag om å avvikle ordningen med husbanklån til private barnehager, jf. Dokument nr. 15:370 (2020-2021). Eiendommer er store verdier for de kommersielle barnehageselskapene, og de har økonomiske interesser i ordningen med gunstige lån i Husbanken.

I regjeringens budsjettforslag står det at:

«Regjeringen foreslår å avvikle lån til private barnehager fra 2021. Bakgrunnen for dette er at det private kredittmarkedet fungerer godt, og at aktørene har mulighet til å ta opp lån i markedet til ordinære vilkår. I den forbindelse vises det også til at lån fra Husbanken skal supplere, ikke konkurrere med, private banker.»

Men regjeringspartiene og FrP vedtok også at «Stortinget ber regjeringen om å videreføre kapitaltilskuddet til private barnehager på 2020-nivået, i utgangspunktet for første halvår 2021, samt nedsette et hurtigarbeidende utvalg der bl.a. KS og PBL deltar, for å utrede finansieringen av private barnehager, herunder muligheten for lån i Husbanken. Det henstilles til regjeringen å fremme forslag om fastsettelse av kapitaltilskuddet for private barnehager for andre halvår 2021 i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett.» jf. Vedtak 156.

I mai 2018 uttalte daværende kunnskapsminister at «Overskuddene i de private barnehagene gjør at vi må se

på regelverket på nytt. Dagens regelverk er utdatert». Videre sa han at «Nå er vi i en ny tid, og nå må vi lage regler som er tilpasset at en stadig større andel av de private barnehagene inngår i store kjeder.». Det har som kjent ikke kommet nye regler. Nå blir det satt ned et utvalg, der det er presisert at PBL som kjemper for de kommersielle barnehagers interesser skal delta i. Dette utvalget skal utrede finansieringen av private barnehager.

Svar:

Som jeg har orientert om en rekke ganger og sist i interpellasjonen 13. oktober 2020 med representanten Moxnes, har Kunnskapsdepartementet gått gjennom dagens regelverk for private barnehager. Departementet sendte en rekke forslag til regelverksendringer på høring våren 2019. Før sommeren vedtok Stortinget regjeringens forslag om et nytt nasjonalt økonomisk tilsyn for private barnehager. Det nasjonale tilsynet vil ha bedre forutsetninger enn kommunene til å se nærmere på de private barnehagene som inngår i konserner og som har krevende organisasjonsformer. Stortinget vedtok også viktige presiseringer i regelverket om bruk av offentlige tilskudd og foreldrebetaling. Disse regelverksendringene vil føre til både bedre praktisering av regelverket og et bedre og mer effektivt økonomisk tilsyn med de private aktørene.

I Prop. 1 S (2020-2021) foreslo regjeringen å sette ned pensjonspåslaget i driftstilskuddet til private barnehager fra 13 prosent til 11 prosent. Videre foreslo regjeringen å justere og forenkle søknadsordningen for private barnehager med vesentlig høyere pensjonsutgifter. Disse forslagene var i tråd med høringen våren 2019, hvor departementet blant annet mente at det var utbetalt mer i tilskudd til pensjon enn det private barnehager har behov for. Gjennom Stortingets budsjettvedtak for 2021 er det bestemt reduksjonen i pensjonspåslaget og endringene i søknadsordningen reverseres, og at kapitaltilskudd skal videreføres nominelt første halvår 2021, jf. Innst. 2 S (2020-2021) og vedtak 156. Stortinget har videre bedt meg opprette et hurtigarbeidende utvalg der blant annet PBL og KS deltar som skal utrede finansieringen av private barnehager, herunder mulighet for lån i Husbanken. Jeg tar Stortingets beslutning til etterretning, og vil opprette et slikt utvalg så raskt som mulig. Jeg er opptatt av at det hurtigarbeidende utvalget har et solid beslutningsgrunnlag som baserer seg på flere regnskapsår. Jeg ønsker derfor at utvalget skal ta utgangspunkt i den nylig avlagte rapporten fra velferdstjenesteutvalget og rappor-

tene Kunnskapsdepartementet har bestilt i forbindelse med gjennomgangen av regelverket. I tillegg må departementet og utvalget gjøre analyser av regnskapstallene for 2019 som akkurat er kommet. Jeg forventer også at utvalgets medlemmer vil komme med egne og mer utfyllende analyser som kan være med på å belyse den økonomiske situasjonen for private barnehager de siste årene. Jeg ser derfor fram til å motta rapporten fra det hurtigarbeidende utvalget.

Jeg er opptatt av å lage et regelverk som fungerer godt som helhet og som står seg over tid. Endringer i rammevilkårene for de private barnehagene vil kunne få stor betydning for aktørene selv, men også for foreldre, barn og ansatte. Dette er også bakgrunnen for at vi jobber videre med flere av forslagene vi sendte på høring i 2019. Dette inkluderer forslag som skal sikre mer innsyn og bedre kontroll med midlene i de private barnehagene,

herunder regnskapskrav, krav til dokumentasjon og krav om at hver barnehage skal være eget rettssubjekt. Dette er type forslag som velferdstjenesteutvalget mener er viktig for å sikre transparens og god kontroll av velferdstjenestene. Utvalget legger også vekt på at det vil skape mer harmoni mellom ulike deler at utdanningssektoren dersom skoler og barnehager er underlagt samme regulering på dette området. I tillegg jobber vi med forslag som skal sikre bedre informasjon om salg og omstruktureringer av virksomheten. Som allerede varslet, vil jeg vil komme tilbake til Stortinget når vi har utredet disse forslagene ferdig.

Avslutningsvis vil jeg også vise til at velferdstjenesteutvalgets rapport akkurat er sendt på høring. Utvalget har en rekke forslag om barnehagesektoren som vi vil vurdere nærmere, blant annet basert på høringsinnspillene som kommer inn.

SPØRSMÅL NR. 727

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Jon Georg Dale

Besvart 23. desember 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Vil EUs nye klassifiseringssystem for bærekraftig finans, herunder kategoriseringen av elektrifisering av sokkelen som «ikke bærekraftig», påvirke statsrådets vilje til å elektrifisere norsk sokkel, ser statsråden ulempene og risikoen ved å elektrifisere sokkelen når EU vil styre investeringsviljen vekk fra tiltaket, og hva vil statsråden nå foreta seg for å unngå at tiltaket blir et tapsprosjekt for norske strømkunder, kraftkrevende industri og skattebetalerne?

BEGRUNNELSE:

EUs forslag til taksonomi og nytt klassifiseringssystem for bærekraftig finans har den siste tiden skapt stor debatt, også i Norge. Ved siden av at det nye systemet kan få negative konsekvenser for blant annet norsk vannkraft, kunne Aftenposten også nylig avdekke at EU i sitt nye system trolig vil styre den europeiske investeringsviljen bort fra tiltak som å elektrifisere norsk sokkel. Regjeringens uttalte mål om å bruke landstrøm eller havvind for å erstatte gassturbinene som i dag drifter store deler av sokkelen vil dermed kunne bli klassifisert som «ikke bærekraftig» av EU.

Fra tidligere er det kjent at elektrifisering av sokkelen har en kostnad på mellom 1.500-8.000 kroner per tonn redusert CO2 nasjonalt. I tillegg vedgår olje- og energidepar-

tementet at tiltaket ikke har noen dokumenterbar global klimaeffekt, og at elektrifisering vil øke strømprisene på grunn av økt kraftteterspørsel. Ifølge bransjeorganisasjonen Norwea vil elektrifisering av sokkelen i tillegg medføre et langt større behov for vindkraftutbygging i årene som kommer.

Svar:

Hovedvirkemidlene for å redusere klimagassutslipp fra norsk sokkel er kvoteplikt og CO2-avgift. Denne virkemiddelbruken gir selskapene sterk egeninteresse til kontinuerlig å redusere sine utslipp fordi det gir lavere kostnader til kvotekjøp og CO2-avgift. Innenfor disse rammene vurderer aktørene om kraft fra land og andre tiltak er lønnsomt og teknisk gjennomførbart. Selskapenes forventninger om fremtidige kostnader ved å slippe ut CO2 vil være en del av deres lønnsomhetsvurdering ved denne type tiltak. Selskapene vil i sin beslutning vurdere lønnsomheten i kraft fra land opp mot tradisjonell kraftforsyning med gassturbiner.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVEs) har gjennomført en samlestudie av konsekvenser for kraftsystemet av storstilt elektrifisering i petroleum, industri og transport. Studien viser at det er mulig å gjennomføre

de studerte elektrifiseringstiltakene uten at det oppstår lange perioder med knapphet på strøm eller svært høye priser.

Vi er avhengige av at det investeres mer i de mest klimavennlige aktivitetene for å nå både nasjonale og internasjonale klimamål. Det vil være et begrenset antall aktiviteter og prosjekter som vil oppfylle EUs bærekraftskriterier. I tillegg vil det være aktiviteter og sektorer som ikke dekkes av taksonomien i første omgang. Det er økende etterspørsel etter bærekraftige investeringsobjekter, og det er ikke gitt at klassifiseringen i dette regelverket vil gå på bekostning av andre utslippsreducerende prosjekter. Prosjekter som ikke oppfyller EU-kriteriene, kan uansett gi viktige bidrag til lavutslippsutvikling.

Jeg viser videre til finansministerens svar 15. desember på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 706 fra stortingsrepresentant Elin Rodum Agdestein. I juni 2020 vedtok EU en forordning som etablerer et rammeverk for et klassifiseringssystem (taksonomi) for bærekraftig økonomisk aktivitet. Kravene i forordningen retter seg mot finansmarkedsaktører som tilbyr finansielle produkter, og mot selskaper som er underlagt krav til å rapportere ikke-finansiell informasjon etter regnskapsdirektivet. Taksonomien vil bl.a. danne grunnlag for europeiske standarder og merkeordninger for finansielle instrumenter og produkter.

For at en økonomisk aktivitet skal kunne defineres som bærekraftig etter forordningen, må den bidra vesentlig til å oppnå minst ett av seks definerte miljømål. I tillegg stilles det krav om at aktiviteten ikke har vesentlig negativ innvirkning på de øvrige miljømålene, og at den oppfyller minstekrav til sosiale og styringsmessige forhold. Forordningen gir Europakommisjonen hjemmel til å fastsette nærmere kriterier for hva som kan regnes som vesentlig bidrag til oppnåelse av miljømålene.

Europakommisjonen sendte 20. november i år på høring utkast til slike kriterier for to av miljømålene: begrensning av klimaendringer og klimatilpasning for en rekke ulike aktiviteter. Høringsfristen for utkastet til taksonomikriterier var 18. desember. Norske myndigheter har allerede formidlet synspunkter om saken og Finansdepartementet koordinerte et norsk innspill til høringen i samarbeid med blant annet Olje- og energidepartementet.

Regjeringen vil sikre at norsk industri kan dra nytte av våre fornybare ressurser. Som jeg påpekte i mitt svar 9. desember på skriftlig spørsmål nr. 617 fra stortingsrepresentant Terje Halleland, har norske myndigheter allerede formidlet synspunkter om de foreslåtte kriteriene i den pågående høringen. Det er fremmet norske perspektiver og interesser overfor Europakommisjonen og EU-landene. Vi følger det pågående og det fremtidige arbeidet med regelverket for bærekraftig finans tett.

SPØRSMÅL NR. 728

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 21. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Har regjeringen oversikt over hvilket omfang de ubemannende grenseovergangene benyttes: hvordan vil regjeringen sikre nødvendig grensekontroll for å hindre importsmitte, og har regjeringen vurdert å utvide muligheten til å dele informasjon på tvers av etater for å kartlegge risikoen for importsmitte?

BEGRUNNELSE:

Det er en uttrykt bekymring for importsmitte. På denne bakgrunn er det innført regler for negativ test ved ankomst til Norge og krav om karantene.

Mange grenseoverganger er ubemannende og uten kontroll, flere av disse er i gamle Østfold fylke. Det er vik-

tig å hindre at åpne grenseoverganger blir en kilde til importsmitte, med manglende kontroll ved regelverket for karantene og testing.

Svar:

Personkontroll på indre grense er et ekstraordinært tiltak. Kontrollene skal gjennomføres slik at vareflyten og rettmessige personbevegelser over indre grenser påføres minst mulig ulempe, samtidig som formålet med kontrollene nås. Det skal ikke være noen steder hvor et betydelig antall reisende kan krysse indre grense uten å bli underlagt kontroll.

Politidistriktene tilegner seg kunnskap om trafikkbildet utfra statistikker fra Statens veivesen, gjennom samar-

beid med Tolletaten og fra politiets egne innhentede data, og innretter kontrollaktiviteten etter dette.

Politidirektoratet har opplyst at politidistriktene har stående grensekontroll på de mest trafikkerte grenseovergangene, henholdsvis døgnkontinuerlig eller til fastsatte tider ut fra risikovurderinger og hvor det erfaringsmessig er trafikk over grensen. I tillegg kontrolleres de ulike grenseovergangene med streifpatruljer.

Politiet har et nært samarbeid med andre etater, som dermed bidrar til å styrke arbeidet med kontroll på indre grense. Tolletaten bistår med gjennomføring av personkontroll etter anmodninger fra lokalt politidistrikt på steder hvor det utføres tollkontroll. Politiet mottar også bistand fra Heimevernet til overvåkning/streifpatruljering av grensen.

Som eksempel på risikobasert tilnærming til grensekontroll, viser jeg til tiltakene i forbindelse med sesongfisket i Lofoten, hvor Nordland politidistrikt i samarbeid med tolletaten og Heimevernet vil innskjerpe grensekontrollen.

Det er også behov gode smitteverntiltak ved vinterfisket etter sesongarbeiderne har passert grensen. Her har det den siste tiden vært gjennomført flere møter mellom ulike relevante aktører og vi jobber nå med å lage en egen tiltaksplan for å redusere risikoen for smitte. Denne planen

vil inkludere tiltak i flere sektorer, herunder justis, helse, næring- og fiskerisektor.

Fiskerinæringen må selv ta et ansvar for at sesongarbeiderne har tilfredsstillende boforhold og fortløpende holde lokale myndigheter orientert. Fylkesmannen i Nordland har gjennom utvalgte vertskommuner etablert karantenehoteller i regionen. Det store antallet sesongarbeidere vil utfordre kapasiteten til disse. Dette følges opp av DSB. Helsemyndighetene følger opp egen kapasitet i regionen. Politiet vil også ha en aktiv grensekontroll i hele regionen.

Helsedirektoratets kommunikasjonstiltak om karantene regler og øvrige smitteverntiltak vil også forsterkes i tiden framover. Målgruppene er alle innreisende til Norge, herunder utenlandske arbeidstakere og utenlandske besøkende til Norge. I forbindelse med Lofotfisket fra tidlig januar organiseres det et bredt samarbeid for å sikre god dialog med næringen, kommuner og andre aktører i Nordland, Troms og Finnmark.

Arbeidstilsynet vil på sin side føre tilsyn rettet mot fiskeindustrien i hele vinterfiskesesongen hvor blant annet arbeidsgivers ivaretagelse av smittevern vil være tema.

For å ytterligere redusere risikoen for importsmitte skal et digitalt innreiseregistreringssystem etableres. Hovedregelen er at alle som skal passere grensen skal registrere seg i systemet.

SPØRSMÅL NR. 729

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 21. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan statsråden begrunne hvorfor Vegdirektoratet nekter norske byer å ta i bruk piggdekkensensorer som er utviklet for automatisk innkreving av piggdekkgebyr?

BEGRUNNELSE:

Svevestøv er et helseproblem. Nærmere 90% av svevestøvet kommer fra vegslitasje. Det er en nær sammenheng mellom vegslitasje og bruk av piggdekk. Dagens innkreving gir mulighet for automatisk innkreving av piggdekkgebyr.

Svar:

Opprettelse av piggdekkgebyrsoner er et effektivt virkemiddel mot skadelig svevestøv, og det er i dag fire kommuner som har innført gebyrsoner for bruk av piggdekk (Oslo, Bergen, Stavanger og Trondheim).

Statens vegvesen har samtykket til at de fire kommunene kan bruke kameraer som leser bilens kjennermerke digitalt, og som automatisk kontakter databasen over hvem som har betalt. Dette skjer imidlertid bare som en del av den manuelle kontrollen. Dagens regelverk, som ble laget på 1990-tallet, gir bare hjemmelsgrunnlag til slik manuell kontroll. Statens vegvesen har derfor ikke kunnet gi samtykke til automatisk kontroll, basert på en innretning som kombinerer den digitale kameralsøsningen med en automatisk piggdekkensensor.

I samråd med Samferdselsdepartementet arbeider Statens vegvesen nå med forslag til endringer i pigdekkgebyrordningen. Dette arbeidet inkluderer både bruk av ny teknologi og eventuelle behov for endringer i lov eller forskrift knyttet til dette. Videre inngår forholdet til regelverket om personvern i arbeidet. Statens vegvesen opplyser at de blant annet også vurderer en løsning der de kommunale gebyrsonene må være tilsluttet et felles digi-

talt system for registrering, betaling, kontroll og håndheving, der manuell kontroll blir supplert med automatiske kontrollpunkter.

Statens vegvesen opplyser at målet er å ta i bruk automatiske digitale løsninger som gjør gebyrordningen mer effektiv - slik at flere kommuner som ønsker det, kan innføre pigdekkgebyrsoner for å bekjempe svevestøvproblematikk.

SPØRSMÅL NR. 730

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Mener statsråden at Stortingets innflytelse på domstolstrukturen har blitt styrket eller svekket etter vedtaket om å endre domstolloven § 22 i Stortinget 10/12 2020?

BEGRUNNELSE:

Domstolloven §22 ble endret etter et forslag fra mindretallet i justiskomiteen, Høyre og Frp. Etter deres utsagn under debatten om domstolene i Stortinget den 10. desember skulle denne endringen kodifisere og dermed styrke Stortingets innflytelse i saker om endring av domstolstruktur.

Problemet er bare at vedtaket etter manges mening har gjort Stortingets innflytelse svakere. Praksis har nemlig til nå vært at mindre endringer i rettskretsgrensene har vært bestemt av Kongen og forelagt Stortinget, mens større endringer har vært lagt fram som en egen sak for Stortinget. Jamfør svar fra tidligere justisminister Kallmyr til stortingsrepresentant Jenny Klinge om dette.

Det er bare en måte dette vedtaket kan ha unngått å svekke Stortingets innflytelse, og det er hvis §22, som ble endret, ikke skal anvendes i rettskretsendringer generelt, men kun for mindre endringer i rettskretsgrensene. Jeg har fått opplyst at dette har vært praksis for anvendelse av denne paragrafen til nå.

På grunn av alt hastverket i komitebehandlingen om domstolstruktursaken fikk komiteen heller ikke avklart spørsmålet om virkeområdet til §22 framover før stortingsbehandlingen. Statsråden svarte heller ikke konkret på spørsmål som Lene Vågslid og Jenny Klinge sendte statsråden uken før debatten. Dersom stortingsflertallet og regjeringen mener at endringen i §22 skal gjelde også større endringer i rettskretsene - og ikke bare mindre just-

eringer, innebærer "Endringer i rettskretsene skal forelegges Stortinget." slik det framstår som en degradering av Stortingets innflytelse i struktursaker.

Jeg oppfatter det slik at regjeringen bare vil måtte forelegge større endringer for Stortinget, ikke legge fram dette som en egen sak. Altså at de kan orientere Stortinget om det, ikke legge opp til en egen saksbehandling med endelig vedtak i Stortinget. Dette trenger en avklaring.

Svar:

Endringen i domstolloven § 22 er en kodifisering av gjeldende praksis. Ettersom praksisen nå kodifiseres i lov kan den bare endres ved et nytt lovvedtak, og slik sett er Stortingets innflytelse styrket.

Praksisen som nå kodifiseres går ut på at regjeringen forelegger forslag til endringer i

domstolstrukturen for Stortinget før regjeringen vedtar endringene ved kongelig resolusjon. Ved de to foregående strukturreformene ble regjeringens forslag forelagt Stortinget i form av en stortingsmelding, henholdsvis St.meld. nr. 90 (1981-

1982) og St.meld. nr. 23 (2000-2001), før regjeringen vedtok strukturrendringene ved kongelig resolusjon, med hjemmel i domstolloven § 22. Ved mindre endringer i domstolstrukturen har regjeringen på samme måte forelagt forslagene for Stortinget, da gjennom den årlige budsjettproposisjonen, før regjeringen har vedtatt strukturrendringene ved kongelig resolusjon, også da med hjemmel i domstolloven § 22.

Både større strukturreformer og mindre justeringer i domstolstrukturen har altså vært forelagt Stortinget, og deretter vedtatt ved kongelig resolusjon etter domstollo-

ven § 22. Slik vil det også være når endringene i domstolloven § 22 trer i kraft.

SPØRSMÅL NR. 731

Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kommer de tingrettene som ved regjeringens og Frps domstolsreform blir lagt ned som selvstendige domstoler til å beholde sine lokaler der de er i dag, eller vil regjeringen pålegge kommunene å stille lokaler til disposisjon etter domstolloven § 25 andre ledd?

BEGRUNNELSE:

I domstolloven § 25 andre ledd, fremkommer det at:

«Dersom ikke staten stiller rettslokale til rådighet, skal vedkommende kommune eller kommuner skaffe rettslokale og nødvendige andre rom på rettssted som nevnt i første ledd,

og dessuten sørge for oppvarming, lys, renhold og utstyr i rommene. Utgiftene til dette dekkes i alle tilfelle av vedkommende kommune eller kommuner. Mellom flere kommuner fordeles utgiften i forhold til folkemengden ved siste folketelling. Domstoladministrasjonen kan i særlige tilfelle fastsette en annen fordelingsmåte.»

Svar:

Alle dagens domstoler videreføres som del av større enheter og skal fortsatt være lokalisert der de er i dag. Reformen vil ikke føre til nye kostnader for kommunene, eller økt bruk av kommunale lokaler. Jeg viser i den forbindelse til Dokument nr. 15:365 (2020–2021).

SPØRSMÅL NR. 732

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 17. desember 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Regjeringen og Frp har vedtatt å legge ned Indre Finnmark tingrett/Sis-Finnmárkku diggegoddí uten høring og konsultasjon med Sametinget, den aktuelle tingretten eller de berørte kommunene.

Vil kommunalministeren omgående gripe inn overfor justis- og beredskapsministeren for å stanse nedleggelsen av Indre Finnmark tingrett/Sis-Finnmárkku diggegoddí som selvstendig domstol slik at Norge ikke risikerer å bryte Grunnlovens §108, ILO-konvensjonens 169 artikkel 2 og 6 samt FNs erklæring om urfolks rettigheter?

BEGRUNNELSE:

Grunnloven § 108 er den nasjonale rettskilden av høyest rang når det gjelder vern av samisk kultur i vid forstand. Den lyder:

«Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv.»

Formålet med bestemmelsen er å gi bindende retningslinjer for regjeringen og Stortingets politikk overfor samene ved å etablere et prinsipp om at det samiske folkets språk, kultur og livsform sikres og gis utvikling-

smuligheter. Samerettsutvalget, som foreslo bestemmelsen, formulerte målsettingen slik:

«Statsmyndighetene plikter å føre en politikk i samsvar med det prinsipp at den samiske folkegruppes språk, kultur og samfunnsliv (livsform) skal bli sikret og få utviklingsmuligheter. Statsmyndighetene vil derved ikke ha rettslig adgang til å føre en politikk i strid med dette prinsipp. Bestemmelsen stiller dette krav både til lovgivning og andremyndighetshandlinger.» (NOU 1984: 18 s. 433).

i Høyesterettsdom HR-2018-872-A (Femunden), uttaler førstvoterende, med de øvrige dommeres tilslutning, at Grunnloven § 108

«fastlegger statens rettslige forpliktelser overfor samene og har selvstendig betydning ved tolkningen av lover og ved anvendelse av sedvanerettslige regler».

Å sikre domstoler med samiskspråklige dommere og med kompetanse i samisk rett og rettskulturer ligger klart innen rammene av § 108. Det kan her vises til domstolutredningene på 1990-tallet, hvor paragrafen ble oppfattet å pålegge staten plikter i forbindelse med domstolorganiseringen. Domstolkommisjonen uttrykte dette slik:

«Når Grunnloven § 110a [nå § 108] gir statens myndigheter plikt til å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sitt språk, kultur og samfunnsliv, innebærer det også krav til domstolene og deres organisasjon og krav til dommernes kompetanse, innsikt og holdninger.»

(NOU 1999: 19 s. 20).

Strukturutvalget for herreds- og byrettene vektla grunnlovsparagrafen i relasjon til domstolene, noe som ledet til at Indre Finnmark tingrett ble etablert i 2004 (NOU 1999: 22 s. 72). ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater er en internasjonal konvensjon Norge ratifiserte som første land i 1990. Norge er således rettslig forpliktet til konvensjonen.

Svar:

Stortinget har behandlet regjeringens forslag om endret domstolstruktur. Regjeringen har tidligere gjennomført konsultasjoner med Sametinget om regjeringens forslag til endringer i domstolstrukturen (Prop. 11 L (2020-2021)).

De endringene i rettskretsene i Finnmark som representanten Klinge tar opp, er en del av budsjettavtalen som er fremforhandlet mellom Fremskrittspartiet og regjeringens partiene på Stortinget. Den endelige beslutningen tas av Stortinget.

Det er naturlig å legge til grunn at den instansen som behandler en sak, også har ansvaret for å vurdere om endringer i en sak som berører samiske interesser, er av en slik karakter at det er aktuelt å ha kontakt med Sametinget om endringene, og eventuelt å ta stilling til hvordan slik kontakt skal skje.

Etter at budsjettet er ferdig behandlet, vil Justis- og beredskapsdepartementet fastsette nye rettskretser i

forskrift. I saker der Stortingets behandling reelt avgjør hvordan grensene i rettskretsene skal være, vil regjeringen være bundet av det flertallet på Stortinget har besluttet.

Regjeringen er opptatt av å styrke den samiske dimensjonen i domstolene, som etter avtalen fremforhandlet i Stortinget, skal ivaretas av nye Nuorta-Finnmárku diggegoddi/Øst- Finnmark tingrett. Det samiske kompetansemiljøet i Tana skal bestå og videreutvikles i den nye organisasjonen. Dette er et tydelig signal både fra regjeringen og Stortinget, og Domstoladministrasjonen har allerede påbegynt et arbeid for å videreutvikle den samiske dimensjonen. Nye Øst- Finnmark tingrett vil få et større sakstilfang enn hva Indre Finnmark tingrett har i dag. Det innebærer flere dømmende årsverk, noe som vil styrke mulighetene for videre utvikling av den samiske dimensjonen.

Det er hensiktsmessig at saker som skal føres på samisk, blir håndtert av kompetansemiljøet i Tana, enten i Tana eller på et annet rettssted. I oppfølgingen av NOU 2020: 11 Den tredje statsmakt – domstolene i endring, vil regjeringen vurdere ytterligere tiltak for å styrke den samiske dimensjonen. Justis- og beredskapsdepartementet vil blant annet vurdere å foreslå endringer i vernetingsreglene som vil gjøre det lettere å overføre saker mellom domstoler på bakgrunn av samiske hensyn. En slik endring vil kunne øke sakstilgangen og aktiviteten i den domstolen som særlig skal ivareta samiske rettigheter. Sametinget vil bli involvert i dette arbeidet på et tidlig tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 733**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvis publikum ikke kommer til å merke endringene av domstolsreformen i det hele tatt, betyr vel dette at ingen saker som involverer folk kommer til å flyttes bort fra deres nåværende tingretter.

Skal kun saker som ikke involverer folk flyttes rundt i de nye rettskretsene, eller kan folk forvente seg å bli flyttet rundt der det er størst kapasitet?

BEGRUNNELSE:

Et av hovedargumentene fra regjeringen og Frp i domstolsreformen var at saker kunne flyttes rundt dit det er ledig kapasitet i rettskretsen. I avisa Østlendingen den 10. desember sier Høyres førstekandidat, Anna Molberg, fra Hedmark følgende: "Dette er en reform der publikum ikke kommer til å merke endringene i det hele tatt". Jeg legger til grunn at folk for eksempel tidligere har møtt i Valdres tingrett på Fagernes merker om de som følge av reformen må til Vågå, Gjøvik eller Lillehammer for å møte i retten, at dette medfører utgifter, tidsbruk og reisebelastning.

Svar:

Sakene skal i utgangspunktet behandles der de geografisk hører hjemme. Den nye hovedregelen om lokal behandling er likevel ikke til hinder for at saker kan overføres mellom dagens domstoler for å utnytte ledig kapasitet. Det vil føre til en mer effektiv ressursutnyttelse, i tråd med Riksrevisjonens anbefalinger, og til raskere saksbehandlingstid for brukeren. Ved vurderingen av om en sak skal behandles ved et annet rettssted enn der saken geografisk hører hjemme, skal de involvertes ressursbruk tas i betraktning. Dersom partene anser det fordelaktig å behandle sin sak på et annet sted i rettskretsen, for å få saken sin raskere avgjort, vil det være adgang til det.

Rettsstedene i nye Vestre Innlandet rettskrets er et godt eksempel. Sorenskriveren i Gjøvik tingrett uttalte nylig til Oppland Arbeiderblad «i et system fortsatt basert på 1500-tallet kan vi i dag ikke sende saker mellom domstolene», med henvisning til at hver dommer i Gjøvik tingrett har 13 saker de kommende to månedene, mens hver dommer på Fagernes i samme periode har 4,5 saker. Når reformen trer i kraft vil saker kunne overføres fra Gjøvik til Fagernes, slik at brukeren kan få saken sin raskere avgjort.

SPØRSMÅL NR. 734**Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 18. desember 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Hvor mange tester, kartlegginger og undersøkelser er satt i gang fra nasjonalt hold gjennom Kunnskapsdepartementet og/eller Utdanningsdirektoratet i grunnskolen fra 2013 til og med dags dato, hvem har gjennomført dem, hvor lenge har de vart, og hva har vært formålet?

Svar:

Det er i dag tre typer prøver som er obligatoriske for hele årskull i grunnskolen: nasjonale prøver, kartleggingsprøver og eksamen. I tillegg er det obligatorisk deltakelse

for de skolene som blir trukket ut til å være med i internasjonale undersøkelser. Det er også obligatorisk for skolene å gjennomføre elevundersøkelsen på 7. trinn, 10. trinn og Vg1.

Alle nasjonale prøver og kartleggingsprøver som i dag er obligatoriske ble besluttet i perioden 2006 til 2009. Siden 2013 har antallet nasjonale prøver vært uendret.

Etter fagfornyelsen og de nye læreplanene er det gjort enkelte endringer i eksamensordningene for fellesfagene i grunnskolen og videregående, men det er fortsatt slik at elevene etter 10. trinn trekkes ut til en sentralt gitt skriftlig eksamen i ett av tre fag og til en lokalt gitt muntlig eksamen.

De internasjonale undersøkelsene som norske elever deltar i nå, er alle besluttet satt i gang før 2013. Norge har deltatt i TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study) og PIRLS (Progress in International Reading Literacy Study) siden midten av 1990-tallet og PISA siden 2000. Vi deltok i ICCS (International Civic and Citizenship Education Study) første gang i 2009 og ICILS (International Computer and Information Literacy Study) i 2013. De internasjonale undersøkelsene er organisert som utvalgsprøver og gjennomføres i sykluser på for eksempel hvert 3. eller 4 år. Det betyr at det bare er et lite mindretall av elevene som deltar i hver undersøkelse og

de aller fleste elevene vil gå gjennom skolen uten å delta i disse undersøkelsene.

Elevundersøkelsen ble gjort obligatorisk i 2004, under navnet «Elevinspektørene». Det har ikke blitt satt i gang nye nasjonale brukerundersøkelser rettet mot elever i grunnskolen etter 2013.

I tillegg til obligatoriske prøver og kartlegginger, har det også vært utviklet frivillige kartleggingsprøver og karakter- og læringsstøttende prøver på ulike fag og ulike trinn. Alle disse ble besluttet utviklet før 2013. De karakter- og læringsstøttende prøvene er nå avvirket som følge av innføring av nye læreplaner.

SPØRSMÅL NR. 735

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 18. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hva er statsrådets syn på bruk av bedrifter i statlige prosjekter som driver fagforeningsknusing, og hva vil statsråden foreta seg som ansvarlig for det nye regjeringsskvar-talet?

BEGRUNNELSE:

3. desember ble det kjent at Schindler AS har inngått kontrakt med Statsbygg om heiser til det nye regjeringsskvar-talet. Kontraktens anslåtte verdi er om lag 90 millioner kroner. Samlet heisinstallasjon omfatter 44 heiser, hvorav 17 er omfattet av opsjoner som kommer til utløsning i forbindelse med byggetrinn 2 og 3. Alle byggetrinnene forutsetter Stortingets godkjenning. Schindler sparket i november hovedtillitsvalgt Alexander Jordnes (HMF) og den hovedtillitsvalgte i bedriften fra Forbundet for ledelse og teknikk, etter en konflikt om bruk av dataprogrammet Fieldlink til å logge arbeid. Tidligere har Schindler blitt felt i arbeidsretten i saken. Oppsigelsen er bestridt. LO har oppfordret Schindler til å oppheve oppsigelsen. Tillitsvalgte har et særskilt oppsigelsesvern.

Svar:

Regjeringen jobber for et seriøst arbeidsliv med trygghet for arbeidstakere, og et velfungerende trepartssamarbeid. Når staten bygger, er det viktig at alle aktører følger spillereglene i norsk arbeidsliv. Offentlige virksomheter har et særskilt ansvar for å motvirke arbeidslivskriminalitet.

Tiltak mot arbeidslivskriminalitet inngår som en del av Statsbyggs seriositetsarbeid. Statsbygg har en viktig rolle i arbeidet med å hindre at useriøse aktører vinner frem i anbudskonkurranser, og har inntatt en rekke krav om dette i sine kontraktsbestemmelser. Ved anskaffelser må tilbydere oppfylle krav om bl.a. seriositet for å bli kvalifisert for anbudskonkurransen. Statsbyggs seriositetsarbeid innebærer også samarbeid med Skatteetaten.

For å påse seriositet i gjennomføring av arbeider, innførte Statsbygg i 2019 krav om bruk av elektronisk oversiktssystem (HMSREG) i alle sine prosjekter. Dette har bl.a. ført til mer effektiv oppfølging av leverandører ved rask oversikt over innleie, faglærte, lærlinger, gyldige HMS-kort, og virksomhetenes risikoprofil. Systemet er koblet opp mot andre offentlige registre, og kontrollerer både virksomheter og personell.

Schindler AS ble kvalifisert for anbudskonkurransen for heiser til nytt regjeringsskvar-tal i mars 2020, på bakgrunn av kvalifikasjonskriteriene som var satt i konkurransen. Statsbygg var ikke kjent med noen arbeidskonflikt i selskapet, og dette var ikke tema i kvalifiseringen. Statsbyggs vurdering er at de ikke kan se at det er hjemmel for å avvise Schindler fra konkurransen på bakgrunn av en arbeidskonflikt i selskapet.

Statsbygg er bundet av regelverket for offentlige anskaffelser når de vurderer og meddeler kontrakter. Kontrakt må tildeles den beste tilbyder etter oppgitte tildelingskriterier. Schindlers tilbud ble evaluert på bakgrunn av tildelingskriteriene, som i konkurransen var pris (50 pst.) og kvalitet og oppgaveforståelse (til sammen 50 pst.).

Et av underkriteriene under kvalitet og oppgaveforståelse omhandlet utførelsesfasen; Oppfølging/ivaretagelse av sikkerhet, helse, arbeidsmiljø og seriøsitet. På bakgrunn av en samlet vurdering, ble Schindler vurdert som vinner av anbudskonkurransen.

For øvrig følger Kommunal- og moderniseringsdepartementet opp Statsbygg sitt seriøsitetsarbeid, bl.a. gjennom tildelingsbrevet, og i styringsdialogen gjennom året. På bakgrunn av det ovennevnte, er jeg trygg på at Statsbygg har stor oppmerksomhet på seriøsitet i gjennomføringen av nytt regjeringskvartal.

SPØRSMÅL NR. 736

Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Ifølge avtalen om domstolsreform mellom regjeringsspartiene og Frp skal alle domstolene innenfor de nye rettskretsene være likeverdige og ingen skal utpekes som hovedsete.

Vil dette si at de ansatte, herunder sorenskriver, i den foreslåtte Telemark tingrett kan møte enten på Kviteseid, Notodden eller Skien som det passer dem etter modell av et gigantisk åpent kontorlandskap, eller kommer de til å være ansatt og ha fast kontorsted på et geografisk sted?

BEGRUNNELSE:

Fra Stortingets talerstol den 8. desember sa Venstres stortingsrepresentant Andre N. Skjelstad:

«De endringer i domstolstruktur som i dag vedtas, innebærer at alle domstoler innenfor en rettskrets er likeverdige og det skal ikke være et hovedkontor med noen avdelingskontor.»

Svar:

Det fremgår av Prop. 11 L (2020-2021), som lå til grunn for Stortingets behandling, på s. 60:

«I motsetning til kommisjonen foreslår ikke departementet å fastsette hovedrettssteder. Departementets anbefaling legger derfor ikke føringer for hvor domstolleder skal ha sitt daglige arbeidssted, og innebærer at rettsstedene i den nye strukturen vil være likestilte. Domstollederens kontorsted trenger ikke å være på det største rettsstedet i rettskretsen eller i det mest befolkningstette området i rettskretsen. Departementet forutsetter at domstolleder har tilstedeværelse på alle rettsstedene i rettskretsen, og at aktivitet opprettholdes på alle rettsstedene.»

I setningene om domstollederens kontorsted ligger det en forutsetning om at domstolleder vil ha et fast

kontorsted i den nye strukturen, og i neste setning en forutsetning om at domstolleder skal ha tilstedeværelse også på de andre rettsstedene i rettskretsen.

Av proposisjonen på s. 62 fremgår det:

«Dersom strukturendringene som er beskrevet i meldingsdelen blir gjennomført, vil de ansattes arbeidssted være rettskretsen, ikke rettsstedet. Hvilke dommere som skal arbeide hvor avgjøres av domstolleder.»

I praksis vil de øvrige ansatte i domstolene ha et kontorsted hvor de arbeider til daglig, men ordningen forutsetter at alle dommerne som utgangspunkt må behandle saker på alle steder i rettskretsen, særlig av hensyn til spesialisering, jf. proposisjonen på s. 105.

SPØRSMÅL NR. 737**Innlevert 13. desember 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 21. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Har statsråden hatt tilgang til informasjon/undersøkelser om folks syn på regjeringens koronahåndtering som ikke er offentliggjort og vil i så fall denne informasjonen bli gjort offentlig kjent?

BEGRUNNELSE:

Et viktig prinsipp ved den norske koronahåndteringen har vært åpenhet om de dokumenter og den informasjon som ligger til grunn for beslutningene om de ulike koronatiltak.

Det er ikke utenkelig at regjeringen, departementer eller partier i regjering har hentet inn informasjon om folks syn på regjeringens håndtering av koronapandemien. Dersom det foreligger slik informasjon og helseministeren eller andre beslutningstakere har vært kjent med informasjonen - så bør dette ut fra prinsippet om åpenhet også offentliggjøres.

Svar:

Smitteverntiltak må ha oppslutning i befolkningen for å være effektive. Kommunikasjon som når ut til alle grup-

per i befolkningen og næringsliv er derfor et svært viktig virkemiddel for å redusere smittespredning, og redusere skadelige samfunnsmessige og økonomiske konsekvenser. God kunnskap om befolkningens oppslutning om smitteverntiltak er viktig for å sikre at tiltakene er vellykket implementert og fungerer. Slik kunnskap kan brukes til å målrette kommunikasjon om skjerpet etterlevelse av grunnleggende smitteverntiltak, før beslutninger om nye tiltak og regelverksendringer gjennomføres. God kommunikasjon kan også gjøre det lettere for befolkningen, virksomheter mv. å forberede seg på nye smitteverntiltak som skal iverksettes og hvordan de i en slik situasjon kan opprettholde sin aktivitet best mulig.

Helsedirektoratet har gjennomført befolkningsundersøkelser om koronaepidemien ukentlig fra 6. februar. Hensikten med brukerundersøkelsene er å følge befolkningens kunnskap, tillit og etterlevelse av råd og smitteverntiltak knyttet til koronaepidemien. Helse- og omsorgsdepartementet har fått kopi av resultatene fra disse befolkningsundersøkelsene.

Helsedirektoratet viser ofte til resultatene fra befolkningsundersøkelsene i pressekonferanser og intervjuer. På forespørsel gir også Helsedirektoratet ut resultater fra befolkningsundersøkelsen.

SPØRSMÅL NR. 738**Innlevert 13. desember 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 21. desember 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hvilke utvelgelseskriterier er lagt til grunn for hvem som mottar denne støtten, og hvilken etablert ordning er det som legges til grunn for utvelgelsen av de kunstmuseene som mottar innkjøpsstøtte, og hvem er det som foretar utvelgelsen?

BEGRUNNELSE:

Den 8. desember ble det klart at Regjeringen bevilger 19 millioner i ekstra-bevillinger til 15 norske kunstmuseer til innkjøp av norsk kunst og kunsthåndverk.

I september i år ble de samme museene begunstiget med 17 millioner til samme formål.

Telemarksgalleriet, som er tidligere Telemark fylkesgalleri og konsolidert med Norsk industriarbeidermuseum, har ikke fått midler gjennom denne ordningen. Telemarksgalleriet er et kunstmuseum med ansvar for kunst fra Telemark og er den største kunstarenaen i Telemark.

Bevilgninger som dette er viktige midler for kunstmuseer.

Ved en skjevfordeling av midlene skaper dette også et museumslandskap hvor noen regioner styrkes fremfor andre.

Svar:

Av museene i det nasjonale museumsnettverket har ganske mange en kunstsamling av en eller annen karakter. Det er også mange som mer eller mindre regelmessig legger til rette for utstillinger av samtidskunst, men det er bare et mindre antall som systematisk arbeider med å utvikle samlingen med kunst fra samtiden.

På oppdrag fra Kulturdepartementet utarbeidet kunsthistorikeren Jorunn Veiteberg i 2019 utredningen "Å samla kunst. Samlingsutvikling ved norske kunstmuseum på 2000-talet." Undersøkelsen omfattet 14 kunstmuseer. Med unntak av Nasjonalmuseet inngår alle disse i den gruppen av institusjoner som høsten 2020 er blitt tildelt særskilte midler til innkjøp av samtidskunst. Departementet fant det riktig å supplere dette utvalget med ytter-

ligere to mottakere, Riddo Duottar Museat i Karasjok og Nord-Trøndelag kunstmuseum i Namsos, som er en avdeling av Museet Midt.

Departementet er kjent med at Telemarksgalleriet på Notodden, som er en avdeling av Norsk Industrierbeidermuseum, forvalter interessante historiske kunstsamlinger slik som deponi fra Norsk Hydros kunstsamling og AOFs kunstsamling; og donasjoner som Terje Bergstad-samlingen, Kittelsens Svælgfoss-serie og grafikk av kunstnergruppen GRAS.

I budsjettsøknaden for 2021 omtalte museet denne avdelingen slik:

«Kunstmuseet skal bidra til å utforske fylkets rolle i norsk kunst- og kulturhistorie og brytningen mellom by- og bygdekultur og fremveksten av det tidlige industrisamfunnet.»

Departementet har på denne bakgrunn lagt til grunn at denne museumsavdelingen først og fremst har vært historisk orientert, og at det derfor ikke var naturlig å ta med denne enheten i gruppen av museer som ble tilført ekstraordinære midler til innkjøp av samtidskunst.

SPØRSMÅL NR. 739

Innlevert 11. desember 2020 av stortingsrepresentant Cecilie Myrseth

Besvart 18. desember 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hvordan vil regjeringen sikre at man får på plass en midlertidig statlig garantiordning for å sikre pakkereisearrangørenes behov for garantistillelse i Reisegarantifondet?

BEGRUNNELSE:

I henhold til pakkereiseloven er alle pakkereisearrangører pliktig til å være medlem og stille garantier til Reisegarantifondet for å kunne pakke, markedsføre og selge reiser i 2021. Dette skal bidra til å sikre forbrukernes interesser i tilfelle konkurs hos reiseoperatøren. Dersom en operatør går konkurs vil forbrukernes utlegg dekkes gjennom fondet.

Da reiserestriksjonene ble innført i mars, forsvant nesten hele kundegrunnelaget for pakkereisearrangørene, som nå befinner seg i en svært vanskelig økonomisk situasjon med store tap. Samtidig har mange av aktørene også hatt store kostnader knyttet til refusjoner som følge av

den sterke forbrukerbeskyttelsen som følger av pakkereiseloven.

I en normalsituasjon ville bank- og finansmarkedet bistått med garantier på vegne av reiselivet, men risikoviljen til å stille de nødvendige garantiene er nå borte. Flere finansaktører har også sagt opp inngåtte avtaler. Pakkereisearrangørene må derfor selv enten stille med egenkapital for å innfri de nødvendige garantiene, eller avvikle eller slå virksomheten konkurs.

På denne bakgrunn har NHO, LO, Virke, Norges Rederiforbund og Norsk Reiseliv sendt brev til Barne- og Likestillings-, Finans og Næringsdepartementet, der de viser til behovet for en midlertidig statlig garantiordning for pakkereisearrangørenes garantistillelse i Reisegarantifondet for 2021. Siden garantikravet faller for svært mange av fondets medlemmer allerede i desember, understreker organisasjonene at det er viktig at en slik løsning kommer på plass før jul. De viser videre til regjeringens avtale om siste krisepakke med FRP, hvor regjeringen forpliktet til å komme tilbake med vurderinger av forslag til tiltak for å

sikre at garantimarkedet fungerer i 2021, og tar til orde for at dette kan administreres gjennom en ordning i regi av GIEK. Også Innovasjon Norge har den nødvendige kompetansen for å administrere en ordning hvis ikke en GIEK-løsning er mulig.

Over 150 pakkereisearrangører har meldt seg ut av fondet og lagt ned virksomheten sin etter at koronakrisen startet. Bare den siste uka har over 50 medlemmer meldt seg ut av fondet, da fristen for årsgebyret for å være medlem forfalt 1. desember. Det haster derfor med å få på plass en løsning for aktørene.

Svar:

Reiselivet står i en vanskelig situasjon på grunn av de forhold som Covid-19-pandemien har skapt. Pakkereisearrangørene er en viktig aktør for å få reiselivet i gang igjen når det åpnes for reisevirksomhet blant annet gjennom at de øker kundegrnlaget. Dette gjør pakkereisearrangørene særlig viktig for små aktører som holder til i distriktene.

Regjeringen etablerer nå en kompensasjonsordning for bedrifter med stort omsetningsfall som også treffer pakkereisearrangørene. I tillegg får pakkereisearrangørene tilskudd og lån til å refundere kunder for reiser som ble avlyst i vår. Det er etablert en omstillingsordning som alle reiselivsbedrifter kan søke på. Regjeringen har også gjort tilpasninger i lånegarantiordningen og gjort det mulig å utsette skatter og avgifter. Samlet vil disse tiltakene påvirke reiselivsbransjen i positiv retning. Dette øker også sjansene for at pakkereisearrangørene kan få stilt reisegarantiene de trenger.

I regjeringspartiene og FrPs delavtale om tilleggsnummeret til Statsbudsjettet 2021, fremgår det at Stortinget ber regjeringen så snart som mulig komme tilbake med vurderinger av forslag til tiltak, for eksempel en ordning i regi av GIEK, for å bidra til at garantimarkedet for pakkereisearrangørene fungerer i 2021. Dette er Nærings- og fiskeridepartementet i full gang med å følge opp, og ser i denne sammenhengen på flere alternative løsninger.

En form for statlig garantiordning er blant tiltakene som vurderes. Vi vil uten ugrunnet opphold komme tilbake til Stortinget med vurderingene.

SPØRSMÅL NR. 740

Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 21. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hva er årsaken til mindreforbruket på startlån, og har det sammenheng med Covid19?

BEGRUNNELSE:

Viser til at Husbankens utlånsramme, under post 2412.90, ikke er fullt ut benyttet i 2020 og at det er benyttet 600 mill. kroner mindre til startlån en forutsatt i revidert nasjonalbudsjett 2020. Årsaken er ikke omtalt.

Svar:

Ifm. behandlingen av Prop. 67 S (2019-2020) vedtok Stortinget at Husbankens låneramme skulle økes med 5 mrd. kroner, jf. Innst. 216 S (2019-2020). Da revidert nasjonalbudsjett for 2020 ble lagt frem, var det usikkert hvordan virusutbruddet ville påvirke etterspørselen etter startlån. Tilbakemeldinger fra kommunene tilsa at etterspørselen trolig ville gå noe opp, og regjeringen foreslo

derfor å justere opp anslaget fra saldert budsjett 2020 – fra 11,6 til 13,6, jf. Prop. 117 S (2019-2020). Nye anslag fra Husbanken tilsier en noe lavere etterspørsel fra kommunene.

Jeg vil legge til at etterspørselen etter startlån er økende. I 2018 ga kommunene startlån for 9,3 mrd. kroner og i 2019 for 10,5 mrd. kroner. I 2020 gir Husbanken startlånsmidler til kommunene for godt over 13 mrd. kroner. Startlån til kommunene har førsteprioritet innenfor lånerammen, og alle søknader om startlån fra kommunene som oppfyller betingelsene, får tildelt lånemidler i 2020. Husbankens prognoser tilsier at årets totale låneramme vil bli benyttet i sin helhet.

SPØRSMÅL NR. 741**Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen****Besvart 21. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hva er årsaken til at det er færre mottakere av bostøtte enn forutsatt og har det sammenheng med Covid19?

BEGRUNNELSE:

Viser til at det er et mindreforbruk på bostøtte på 71 mill. kroner i 2020, som omtales i nysalderingen under post 581.70. Årsaken er ikke omtalt.

Svar:

Bostøtten er en rettighetsbasert ordning. Anslagene som legger grunnlaget for bostøttebevilgningen, er basert på en rekke forutsetninger, herunder hvor mange som vil søke, deres inntekter og boutgifter. På bakgrunn av Stortingets tilleggsbevilgning i forbindelse med behandlingen av Prop. 67 S (2019-2020), jf. Innst. 216 S (2019-2020), ble det innført midlertidige regler i perioden april - oktober. Det ble på usikkert grunnlag anslått at reglene ville medføre 13 000 flere mottakere i perioden, og økte utbetalinger til eksisterende mottakere på gjennomsnittlig 580 kroner per måned, jf. Prop. 117 S (2019-2020).

Antall mottakere har i løpet av året vært om lag 1 400 lavere enn forventet innenfor det ordinære regelverket. Tilveksten av mottakere som følge av de midlertidige re-

glene i perioden april – oktober, ble i underkant av 7 000, om lag halvparten av det som var forventet. Samtidig ble gjennomsnittlig utbetaling noe høyere enn forutsatt, både i perioden med midlertidige regler og i året for øvrig. Alt i alt medførte de midlertidige reglene fra april til oktober merutbetalinger på anslagsvis 480 mill. kroner.

Avvikene har etter min vurdering flere årsaker. Disse er i liten grad knyttet direkte til Covid19, selv om noe av anslagsendringen gjelder tilleggsbevilgningen som ble gitt under virusutbruddet, jf. Innst. 216 S (2019-2020). Prisjusteringen av bostøtten gjøres på grunnlag av konsumprisindeksen. Reguleringen av de inntektsrelaterte satsene ble i 2020 noe lavere enn lagt til grunn i saldert budsjett, mens reguleringen av boutgiftstak ble noe høyere. Videre var det på forhånd usikkert hvordan endringer som ble innført i forbindelse med RNB 2019, jf. Prop. 114 S (2018-2019), ville påvirke søknadsmengden i 2020. Som nevnt var virkningen av de midlertidige reglene også usikre. I nysalderingen legger regjeringen derfor til grunn et revidert anslag med noe færre mottakere og noe høyere gjennomsnittlig utbetaling.

På grunnlag av dette foreslår regjeringen å redusere bevilgningen med 71 mill. kroner i nysalderingen av statsbudsjettet for 2020. Dette utgjør om lag 2,1 pst. av bevilget beløp.

SPØRSMÅL NR. 742**Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 21. desember 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Hvor stor sysselsettingsnedgang har man anslått knyttet til andre ekstraordinære omstillingsmidler de siste 5 årene (som Andøy, Sør-Varanger m.m.) før det ble foreslått en bevilgning, og hvor mye fikk disse kommunene bevilget samlet sett?

BEGRUNNELSE:

Viser til forslaget om ekstraordinære omstillingsmidler til Nesna i nysalderingen.

Svar:

De siste 5 årene har Andøy, Sør-Varanger og Lierne fått ekstraordinære statlige omstillingsbevilgninger:

Andøy:

- Bakgrunnen er Stortingets vedtak om nedleggelse av Andøya flystasjon, anslagsvis i 2023. Vedtaket vil medføre at 272 personer mister jobben ved Andøya flystasjon. Konsekvensanalysen viser en total reduksjon på i alt 339 arbeidsplasser. Det utgjør om lag 16,5 prosent av den totale sysselsettingen i kommunen.
- Omstillingsperioden er 2017-2023. Statlig finansiering er totalt 95 mill. kroner, fordelt med 75 mill. kroner i 2017-2021 og 20 mill. kroner i kommende budsjetter.

Sør-Varanger:

- I november 2015 gikk Sydvaranger Gruve AS konkurs, og 422 mistet jobben. Det totale sysselsettingstapet, inkludert ringvirkninger, er i konsekvensanalysen estimert til å være 650 sysselsatte for Sør-Varanger kommune eller 720 for Øst-Finnmark som region.

Det tilsvarte over 11 prosent av den totale sysselsettingen i Sør-Varanger på konkurstdisputpunktet. I tillegg til konkursen, var nedgangen i petroleumsnæringen og eksport til og handelstrafikken med Russland, med på å forsterke behovet for et omstillingsarbeid.

- Omstillingsperiode 2016-2022. Statlig finansiering er totalt 45 mill. kroner, som ble bevilget i 2016 og 2017.

Lierne:

- Bakgrunnen er nedleggelsen av Lierne Bakeri AS med 85 ansatte fra 1.juli 2015. Om lag 20 prosent av arbeidsplassene i kommunen ble borte. I tillegg har Lierne kommune hatt nedgang i sysselsettingen i primærnæringene, spesielt innen skogbruk og sau.
- Omstillingsperiode 2015-2021. Statlig finansiering er totalt 30 mill. kroner, som ble bevilget i 2015 og 2016.

SPØRSMÅL NR. 743

Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås

Besvart 18. desember 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Er fylkesmannen forberedt til å utbetale disse midlene på kort tid før årsskifte eller er det risiko for at midler det er behov for i kommunene ikke blir utbetalt som følge av stramt tidsløp?

BEGRUNNELSE:

Viser til forslaget i nysalderingen, Prop. 48 S (2020-2021), om å bevilge skjønnsmidler til både kommuner og fylkeskommuner under posten 571.64 og 572.64. Ubrukte midler ved årsslutt går tilbake til statskassen. Etter planen vil budsjettendringen vedtas 17. desember.

Svar:

Den foreslåtte økningen i nysalderingen i kommunenes skjønnsmidler på 700 millioner kroner, sammen med 100 millioner kroner fra departementets ubrukne skjønnsmidler, til sammen 800 millioner kroner, er fordelt i fylkesrammer til fylkesmennene. Fylkesmennene hadde en frist 11. desember til å fordele midlene til kommunene i sitt fylke, og departementet har mottatt kommunevis fordeling fra alle fylkesmennene.

Den foreslåtte økningen på 100 millioner kroner i fylkeskommunenes skjønnssramme til smittevern i vide-

regående skole får en egen fordeling, utarbeidet av departementet.

Nysaldert budsjett ble vedtatt i Stortinget 17. desember, samtlige av disse skjønnsmidlene utbetales fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet før jul.

SPØRSMÅL NR. 744**Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Nils T. Bjørke****Besvart 21. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kor stor bemanning skal det bli på rettsstadene i Odda og Norheimsund?

GRUNNGJEVING:

«Stortinget ber regjeringen sikre at alle rettssteder skal bestå og være bemannet. Ved rettssteder som i dag har fire faste dommerårsverk eller mindre skal nivået på dagens antall årsverk knyttet til kjernevirksomheten opprettholdes.»

Eg går ut i frå at det med «være bemannet» blir meint fast bemanning, ikkje berre nokon som kjem innom ein gong i blant. Då alle rettsstader jamfør avtalen skal vera bemanna, inneber det at det må koma på plass fast be-

manning i mellom anna Norheimsund og Odda som er rettsstader utan bemanning i dagens Hardanger tingrett.

Svar:

Rettsstedene i Odda og Norheimsund er ikke fast bemannet og ikke regulert i forskrift 15. november 2019 nr. 1545 om inndelingen av domssogn og lagdømmer. De berøres derfor ikke av strukturreformen. Jeg viser til tabell 3.1 med oversikt over anbefalt tingrettsstruktur i Prop. 11 L (2020-2021) på s. 67, som lå til grunn for behandlingen i Stortinget 10. desember.

Stortingets vedtak 217 om å be regjeringen sikre at alle rettssteder skal bestå og være bemannet medfører dermed ingen endringer for rettsstedene i Odda og Norheimsund.

SPØRSMÅL NR. 745**Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Nils T. Bjørke****Besvart 17. desember 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Stortingsrepresentant frå Venstre, Terje Breivik og ordførar i Stad kommune, Alfred Bjørlo, skriv i Fjordabladet i samband ny domstolstruktur den 9. desember: «Stortinget har også skjerpå inn at bemanninga av rettsstader i distrikta med fire dommarårsverk eller mindre (slik som på Nordfjordeid), skal haldast oppe minst på same nivå som i dag».

Kan statsråden stadfesta dette?

Jeg vil følge opp Stortingets vedtak i dialogen med Domstoladministrasjonen.

Svar:

Stortinget den 8. desember 2020 fattet følgende vedtak:

«Stortinget ber regjeringen sikre at alle rettssteder skal bestå og være bemannet. Ved rettssteder som i dag har fire faste dommersårsverk eller mindre, skal nivået på dagens antall årsverk knyttet til kjernevirksomheten opprettholdes.»

SPØRSMÅL NR. 746**Innlevert 12. desember 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 18. desember 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Kor mykje meir i kroner ville kvar av kommunane som har lakseoppdrett ha fått meir i 2020 og 2021 (samla) om ein la til grunn fordeling mellom stat og fylke etter den modellen for havbruksfondet som tidlegare var gjeldande (70-10-20) og dei siste anslaga for auksjonen i 2020?

GRUNNGJEVING:

For 2020 og 2021 har ein forlatt den fordelinga som låg til grunn for fordeling mellom kommune (80 %), fylkeskommune (10 %) og staten (20 %). I staden har ein gitt ei fast løyving for kvart av åra.

No viser det seg at inntektene frå auksjonen i 2020 vert om lag 2 milliardar kroner høgare enn det som låg til grunn då fordelinga for 2020 og 2021 vart fastsett.

Det er ynskjeleg å få ein oversikt over kva kvar av kommunane med oppdrett vil få i 2020 og 2021 med det vedtekne opplegget og kva dei ville fått om ein la til grunn den gamle ordninga.

Når det gjeld fordeling mellom kommunar innanfor havbruksfondet så kan den interne fordelinga i 2020 også leggest til grunn for tala i 2021. Det er ikkje naudsynt å splitte opp tala på kvar enkelt kommune i 2020 og 2021. Det er dei sala tala for 2020 og 2021 som er av interesse.

Svar:

Frå 2016 til 2019 har 80 pst. av inntekter frå sal av ny produksjonskapasitet til oppdrett av laks, aure og regnbogeaure blitt fordelt til kommunar og fylkeskommunar med havbruksverksemd (heretter havbrukskommunane) gjennom Havbruksfondet. I handsaminga av Meld. St. 2 (2019-2020) vedtok Stortinget at inntektene til havbrukskommunane frå sal av ny produksjonskapasitet skal bli redusert til 40 pst., men at dei i tillegg skal få inntekter på om lag 500 mill. kroner årleg frå ei ny avgift på produksjon av laks, aure og regnbogeaure. For åra 2020 og 2021 vedtok Stortinget at havbrukskommunane skal få respektive 2,25 mrd. kroner og 1 mrd. kroner.

Samla utbetalingar til havbrukskommunane i 2020-2021 vil bli 3,25 mrd. kroner. I 2018-2019 vart det utbetalt om lag 3,21 mrd. kroner gjennom Havbruksfondet. Til samanlikning er summen av alle utbetalingar til havbrukskommunane frå sal av ny produksjonskapasitet i åra før 2018 om lag 600 mill. kroner.

I 2020 er det tildelt ein auke i produksjonskapasiteten til oppdrett av laks, aure og regnbogeaure på 6 pst. i pro-

duksjonsområda der statusen på miljøet har vore vurdert god nok (grøne produksjonsområder). Det har i alt gitt inntekter til fellesskapet på om lag 6,9 mrd. kroner. Med gamal fordelingsnøkkel ville det ha gitt inntekter til havbrukskommunane på 5,5 mrd. kroner. På den andre sida vil havbrukskommunane frå og med 2022 i tillegg få om lag 500 mill. kr årleg frå den nye produksjonsavgifta.

Vedlagt svaret mitt er ei oversikt over inntektene til dei enskilde kommunane og fylkeskommunane under dei føresetnadane representanten har gjort. Eg rettar merksemd mot at inntektene i praksis vil fordele seg annleis enn dei gjer med føresetnadane til representanten Pollestad. Det er lokalitetsstrukturen per 1. september i utbetalingsåret som dannar grunnlaget for fordelinga dette året. Dermed vil lokalitetsstrukturen per 1. september 2021 òg påverke korleis fordelinga blir. Det er òg slik at ein vesentleg del av kommunane sine inntekter, tilsvarande 1/8 av alle midlane som blir fordelte via Havbruksfondet, i utgangspunktet blir fordelte basert på lokalitetsbiomasse klarert i kommunane dei siste to åra. Utbetalingsprofilen på denne potten vil truleg avvike vesentleg frå fordelingsnøkkelen som baserer seg på all klarert lokalitetsbiomasse. Det er ikkje mogleg å no slå fast korleis denne potten faktisk vil fordele seg, ettersom det avheng av lokalitetsstrukturen per 1. september 2021.

Vedlegg i excel format:

<https://www.stortinget.no/dok15-202021-0746-vedlegg>

SPØRSMÅL NR. 747**Innlevert 14. desember 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 21. desember 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Stonglandshalvøya er i dag fredet for reinbeite etter forskrift. Samtidig det finnes ingen fysiske hindringer som stopper rein fra å trekke inn på halvøya f.o.m november og ut juni. Dette skaper unødvendig konflikt mellom reindriftsutøvere og grunneiere. På grunn av samers stilling i det norske samfunn fører dette ofte til sjikane og trusler.

Hva har vært gjort av regionale myndigheter for å holde konfliktnivået nede, og er statsråden tilfreds med dagens situasjon?

Svar:

Konflikten mellom reindrift og jordbruk på Stonglandshalvøya har en lang historie. Området har vært fredet for reinbeiting siden 1910. I gjeldende forskrift om fredning er Landbruksdirektoratet gitt hjemmel til å gi dispensasjon fra fredningsbestemmelsen. Denne hjemmelen er benyttet i vintre med vanskelige beiteforhold, og ble senest brukt som et tiltak for å redusere konsekvensene av beitekrisen vinteren og våren 2020.

Det er nedlagt et betydelig arbeid fra offentlige myndigheter de siste 40 årene for å søke å finne langsiktige løsninger på konflikten mellom reindriftsnæringen og

landbruksnæringen. Fredningen er blitt vurdert med jevne mellomrom, og det er også forsøkt konkrete tiltak for å løse konflikten. På 1990-tallet ble det oppført gjerde over Stonglandseidet, men det viste seg at det ikke var tilstrekkelig for å blegge konflikten.

Det har vært gitt tilskudd over ordningen konfliktforebyggende tiltak. Videre har regionale myndigheter gjort forsøk på å etablere dialog mellom reindriften og jordbrukerne, samt utarbeidet et forslag til samarbeidsavtale. Det har imidlertid ikke vært mulig å få på plass en slik avtale.

Landbruksdirektoratet ba i juni 2020 Fylkesmannen i Troms og Finnmark om å følge opp situasjonen på Stonglandshalvøya etter reindriftslovens bestemmelser. Direktoratet oppfordret samtidig Fylkesmannen til å vurdere mulige langvarige løsninger på Stonglandshalvøya.

Jeg er naturligvis ikke tilfreds med situasjonen på Stonglandshalvøya. Denne type konflikter er krevende å håndtere. Jeg legger til grunn at fylkesmannen bidrar til å forsøke å finne løsninger.

Jeg vil fortsatt ha dialog med Fylkesmannen i Troms og Finnmark i tiden framover om hvilke tiltak som kan iverksettes for å redusere konfliktnivået.

SPØRSMÅL NR. 748**Innlevert 14. desember 2020 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 21. desember 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvor i retningslinjene det legges begrensning for at flere brukere kan slå seg sammen i et eget aksjeselskap knyttet til arbeidsgiveransvar for BPA?

BEGRUNNELSE:

.Spørsmålsstiller har blitt gjort oppmerksom på at enkelte som har brukerstyrt personlig assistanse ønsker enda mer styring i sitt eget liv. Enkeltpersoner stifter egne aksjeselskap for å kunne sikre at aksjeselskapet de eier kan ha det

formelle arbeidsgiveransvaret for assistenten. To personer har gått sammen i et aksjeselskap i Trøndelag, og aksjeselskapet har derfor to eiere. Dette gjør at kommunen sier at aksjeselskapet ikke kan ha arbeidsgiveransvaret – kun fordi vedkommende det gjelder ikke kan være medeier i et aksjeselskap for flere brukere. Ut i fra retningslinjene for BPA og aksjeloven ligger det ikke, så vidt undertegnede er klar over, noen føringer som skulle tilsi at ikke det kan være flere eiere i et aksjeselskap. Mener statsråden at to, eller flere, som har krav/behov for en BPA-ordning, ikke kan slå seg sammen i et felles aksjeselskap, til tross for

at retningslinjene ikke sier noe om at brukere må være ene-aksjonær.

Svar:

Selv om jeg ikke kjenner til den konkrete saken representanten viser til, så kan jeg bekrefte at det ikke er begrensninger i BPA-regelverket knyttet til situasjonen der flere brukere slår seg sammen i et eget aksjeselskap knyttet til arbeidsgiveransvar for BPA.

Når det gjelder spørsmålet om hvem som skal ha arbeidsgiveransvaret i en BPA-ordning er dette en avgjørelse som ligger til kommunen. Dette er det nærmere redegjort for i både rundskriv I-9/2015 om Rettighetsfesting av brukerstyrt personlig assistanse (BPA) og Helsedirektoratets Opplæringshåndbok om brukerstyrt personlig

assistanse. Dette følger av prinsippet om at det er kommunen som selv avgjør hvordan den ønsker å organisere BPA etter hva som er hensiktsmessig ut fra lokale forhold og behov, samt at det er kommunen som er ansvarlig for at tjenestene som ytes er forsvarlige.

Selv om kommunen har rett til å avgjøre hvem som skal være arbeidsgiver, har brukeren likevel etter pasient- og brukerrettighetsloven § 3-1 en rett til å medvirke før beslutningen fattes, og ved utformingen av tjenestetilbudet skal det dessuten legges stor vekt på hva brukeren mener. Kommunen må sørge for at brukeren gis anledning til å medvirke i tråd med dette. Kommunen må videre sikre at det er reell brukerstyring i utførelsen av tjenestene i tråd med helse- og omsorgstjenesteloven § 3-8, uavhengig av hvem som ivaretar arbeidsgiveransvaret.

SPØRSMÅL NR. 749

Innlevert 14. desember 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 21. desember 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Det går fram av eit oppslag i Frifagbevelse.no den 27.11.20 at Statnett ikkje vil nytte Wizz Air.

Har Statnett ein høgare standard for krav til faglege rettar i selskap dei kjøper tenester av, enn resten av staten, eller vil statsministeren oppmode andre deler av staten og statlege selskap til å ta same standpunkt som Statnett?

Svar:

Kravene som Statnett stiller i sine etiske retningslinjer bygger på grunnleggende rettigheter og prinsipper i arbeidslivet. Disse rettighetene anses som en sentral del av grunnleggende menneskerettigheter i arbeidsforhold, og ivaretagelse av disse rettighetene betegnes ofte som kjernen i begrepet sosialt ansvar i offentlige anskaffelser. Jeg synes derfor det er positivt at Statnett har utarbeidet etiske retningslinjer for sine anskaffelser som tar hensyn til disse rettighetene, og som kan bidra til ryddige arbeidsforhold i selskapene som de inngår kontrakter med.

Anskaffelsesloven § 5 pålegger statlige, fylkeskommunale og kommunale myndigheter og offentligrettslige organer å ha egnede rutiner for å fremme respekt for grunnleggende menneskerettigheter ved offentlige anskaffelser der det er risiko for brudd på slike rettigheter.

Slike menneskerettigheter er for eksempel nedfelt i FNs verdenserklæring fra 1948, FNs to konvensjoner fra 1966 om henholdsvis sivile og politiske rettigheter og økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter, og ILOs kjernekonvensjoner om grunnleggende rettigheter og prinsipper i arbeidslivet. Jeg oppfordrer derfor offentlige oppdragsgivere til å utarbeide rutiner for å fremme sosialt ansvar i sine anskaffelser, dersom de ikke allerede har gjort det.

Oppdragsgivers rutiner må også reflekteres i de enkelte anskaffelsene som gjennomføres. Ivaretagelse av samfunnshensyn kan ivaretas på ulike måter og på ulike stadier av anskaffelsesprosessen, så lenge lovens grunnleggende prinsipper og mer detaljert regulering i forskrift respekteres. Kravene eller kriteriene som stilles, må ha tilknytning til leveransen. Det innebærer at oppdragsgiver ikke kan stille krav til arbeidsforholdene hos leverandøren generelt, men må begrense seg til å stille krav til fremstillingen av varene eller utførelsen av tjenestene som kontrakten gjelder. Hvilke og hvor strenge krav oppdragsgiver kan stille i offentlige anskaffelser, og hvordan kravene kan stilles, må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle, og vil blant annet avhenge av anskaffelsens art, omfang, verdi og kompleksitet. Vurderingen av om en leverandør oppfyller oppdragsgivers krav, må gjøres i forbindelse med den konkrete anskaffelsen, og ikke gjennom en generell boikott.

I praksis benyttes ofte kontraktvilkår for å stille krav om overholdelse av menneskerettigheter og andre samfunnshensyn. Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ) har i samarbeid med Etisk Handel utarbeidet kontraktvilkår for ivaretagelse av grunnleggende menneskerettigheter i leverandørkjeden som kan benyttes av offentlige innkjøpere. Vilkårene omfatter krav om overholdelse av ILOs kjernekonvensjoner om retten til å være fagorganisert og retten til kollektive forhandlinger. DFØ gir også veiledning på www.anskaffelser.no om å ta sosialt ansvar i offentlige anskaffelser og å utarbeide egnede rutiner for fremme grunnleggende menneskerettigheter i offentlige anskaffelser.

Regjeringen mener at offentlige oppdragsgivers innkjøpspraksis er et egnet virkemiddel for å fremme leverandører som ivaretar krav til sosialt ansvar. I storting-

smeldingen om offentlige anskaffelser som ble lagt frem våren 2019 ble det lagt frem en rekke tiltak fra regjeringens side som skal bidra til bedre ivaretagelse av samfunnshensyn i offentlige anskaffelser. Blant annet skal det utarbeides veiledning til offentlige oppdragsgivere som ønsker å ta i bruk strengere krav mot useriøsitet og arbeidslivskriminalitet enn anskaffelsesregelverket krever. Regjeringens strategi mot arbeidslivskriminalitet skal revideres og planlegges lagt frem i februar 2021. I strategien legges det vekt på å videreutvikle tiltak for å fremme seriøse leverandører i offentlige anskaffelser.

På denne bakgrunn oppfordrer jeg offentlige oppdragsgivere til å utarbeide rutiner for å fremme sosialt ansvar i sine anskaffelser, dersom de ikke allerede har gjort det.

SPØRSMÅL NR. 750

Innlevert 14. desember 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 18. desember 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Etter avtale med Jernbanedirektoratet har Go Ahead besluttet å kutte ut viktige avganger på Sørlandsbanen. Denne avgjørelsen gjør at innbyggerne langs Sørlandsbanen mister et viktig transporttilbud.

Er statsråden tilfreds med løsningen til Go Ahead eller vil statsråden ta grep for å sikre at tilbudet opprettholdes på minst like mange avganger som i dag?

BEGRUNNELSE:

Go Ahead har offentliggjort at de kutter flere avganger på blant annet Sørlandsbanen. Dette har skjedd uten dialog med og involvering av kommunene som er berørt.

Svar:

Da strenge smitteverntiltak ble iverksatt i mars, falt togselskapenes billettinntekter umiddelbart med 80-90 prosent. Samtidig har det vært viktig for Samferdselsdepartementet å opprettholde et tilbud for reisende med kritiske samfunnsfunksjoner, sikre at skoletransport opprettholdes og at det ikke skal være vesentlige negative konsekvenser for pendlere. Staten har derfor inngått tilleggsavtaler med togselskapene til og med desember i år om økt vederlag for kjøp av persontransport med tog.

Staten dekker gjennom avtalene togselskapenes underskudd slik at et nødvendig togtilbud blir opprettholdt til tross for reduserte billettinntekter.

Jernbanedirektoratet, som inngår trafikkavtaler på vegne av staten, har videre fått mandat til å inngå nye tilleggsavtaler frem til 30. juni 2021, men departementet har bedt om at avtalene tilpasses oppdatert og økt kunnskap om pandemien og forbedret beredskap. Direktoratet skal også sørge for at offentlige midler blir forvaltet på en best mulig måte.

Etter at vi så en oppblomstring av smitten tidlig i november, er gjeldende reiseråd å unngå unødvendige innenlandsreiser, et råd de aller fleste følger. Dette har ført til at det er svært få reisende med fjerntogene, blant annet på de fleste avganger på Sørlandsbanen. Dagens rutetilbud med åtte avganger, pluss nattog, hver vei er tilpasset et reisebehov og reisestrømmer i en normalsituasjon uten pandemi. Direktoratet har derfor, i samarbeid med Go Ahead Norge, vurdert hvordan rutetilbudet kan tilpasses dagens reiseaktivitet, og fortsatt sikre et tilstrekkelig tilbud for pendlere og skoleelever lokalt i Telemark, Agder og Rogaland. Det har også vært viktig å sikre tilstrekkelig kapasitet på Sørtoget i forbindelse med juletrafikken. Den svært ønskede nye morgenavgangen mot Oslo, som ble opprettet 13. desember i år, vil bli videreført også i januar.

På bakgrunn av dette er det enighet om et omforent rutetilbud for Sørtoget gjeldende fra 4. januar og inntil videre, med innstilling av enkelte avganger. Ved slike midlertidige endringer i ruteplan, involveres ikke fylkeskommunene med høring – de får informasjon fortløpende og kan på den bakgrunn vurdere å sette opp kompensierende trafikk, for eksempel skoletransport med buss. I direktoratets dialog med Go-Ahead Norge er det også lagt stor vekt på at det omforente tilbudet er godt koordinert med regionale kollektivtilbud. Toget må ta sin del av transportbehovet slik at det ikke oppstår ubalanse i tilbudet mot øvrig kollektivtilbud, og de reisende må være godt informert om det gjeldende rutetilbudet.

Jernbanedirektoratet har fortløpende dialog med Go-Ahead Norge om smittesituasjonen og forventet reiseaktivitet utover vinteren. Den omforente avtalen om ny, midlertidig ruteplan mellom Jernbanedirektoratet og Go-Ahead Norge forutsetter også en kontinuerlig vurdering av rutetilbudet opp mot markedetsbehov og smittesituasjon. Dersom forholdene tilsier det, kan rutetilbudet endres og tilbakeføres til normalen i løpet av 2-3 uker.

